

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 288.97

Harvard College
Library

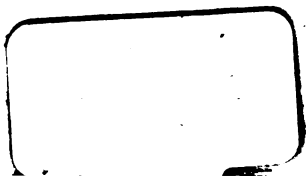
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY

1937

Herbert Weir Smyth,
Rijn Manor, Oct. 1897.

1.

2.

3.

4.

5.

ANTHOLOGIA LYRICA

SIVE

LYRICORUM GRAECORUM VETERUM

PRAETER PINDARUM

RELIQUIAE POTIORES.

POST THEODORUM BERGKIUM QUARTUM EDIDIT

EDUARDUS HILLER.

**EXEMPLAR EMENDAVIT ATQUE NOVIS SOLONIS ALIORUMQUE
FRAGMENTIS AUXIT O. CRUSIUS.**

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCVII.

G 288.97
~~B~~

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APR. 15, 1941

LIPSIAN: TYPIS B. G. TRUBNERI

101

PRAEFATIO.

In adornanda hac editione quod ad ordinem poetarum attinet a Schneidewini Bergkiique dispositione in eo potissimum recessi quod ex poetis elegiacis et iambicis unam continuam seriem conformavi: neque enim aptum mihi visum est, insignia elegorum Archilochi, iamborum Solonis et Cratetis fragmenta in aliis huius collectionis partibus atque ceteras generum illorum reliquias legi. Recentiorum poetarum fragmenta, quae exstant in Anthologiae Bergkianae editione prima et secunda, peculiari libro edere propositum mihi est.

Numeris fragmentorum ubi asteriscus* adiectus est, significatur, fragmenta ex coniectura, non ex antiquorum testium auctoritate ei inter cuius reliquias exstant poetae vindicata esse; crux† usurpatur, ubi fragmenta ad certum carmen vel carminum genus ex coniectura referuntur. Uncis [] indicavi, aut totum cuius numerus uncis circumscriptus est fragmentum vel carmen aut singula verba pro spuris me habere; uncis < > inclusi quae verbis traditis addita, uncis () quae pro vocibus vel syllabis quas libri exhibent ex coniecturis incertioribus in textum illata sunt.

Litteram *H* ad significandum asperum quem dicunt spiritum sexto saeculo apud Aeoles et Iones Asiaticos

non iam in usu fuisse satis constat. Minus certum videtur, utrum hae gentes spiritum iam inde a fine septimi saeculi omnino non pronuntiaverint an per aliquod temporis spatium tenues soni illius reliquiae in earum sermonibus servatae fuerint (cf. Curtius Grundz. der griech. Etym.⁵ p. 683. Sievers Grundz. der Phonetik³ p. 131): nam id nemo sanus opinabitur, uno ut ita dicam die spiritum in illis regionibus ex ore hominum subito evanuisse. Sed etiamsi statuamus, ne in Semonidis quidem Mimnermique aut in Alcaei sermone ullum spiritus vestigium superfuisse, tamen non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus: dummodo discant teneantque tirones, aliam esse discriminis rationem in Alcaeo Hipponacte Herodoto, aliam in Alcmane Pindaro Aeschylo. Ceterum etiam is qui aliter sentit id certe non negabit, praefereendam esse meam rationem ei quae adhuc fere valet consuetudini, ex qua in Alcaei et Sapphus reliquiis propter veterum grammaticorum scilicet auctoritatem ubique spiritus lenis ponitur, in poetarum Ionicorum et Herodoti exemplaribus asper a leni distinguitur.

De dialecti Aeolicae barytonesi quae grammatici Graeci docent, ea hausta esse ex observationibus saeculo tertio vel quarto non antiquioribus facile apparet. Quatenus autem mutatus hic voces enuntiandi modus

(cf. Meister, Griech. Dial. 1 p. 37 sq.) saeculo septimo apud Lesbios in sermone hominum nobilium propagatus fuerit, id cognoscere neque veteres illi artis grammaticae magistri potuerunt neque nos possumus. Recte de hac re iudicavit Brugmannus Griech. Gramm.² § 68. Itaque haud inepte aliquis Alcaei et Sapphus editoribus suaserit, ut in hac obscuritate accentuum notas omnino abiciant. Sed cum plane mihi constet, paucissimis tantum ex iis qui hoc libro utentur talem fragmentorum speciem placituram esse, in hac quoque re perspicuitati consulendum esse ratus praetuli vulgatae tonosin, quam etsi non maiore, tamen prorsus eodem iure atque Aeolicam illam sequi me iudice nobis licet.

In vocabulorum formis secundum dialectorum diversitates constituendis alios audaciam, alios inconstantiam meam vituperaturos esse minime me fugit. Sed utut de ea re iudicabitur, negligentiae crimen in me non cadere conscius mihi sum: nam quaecunque in textu posui, ex diligenti deliberatione profecta esse pro certo affirmare possum.

De lectionis varietate uberius exponere ab huius libri ratione alienum est. Qui accurate scire cupiunt, quas scripturas librorum memoria traditas mutaverim quibusque auctoribus hoc fecerim, poetarum lyricorum editionem Bergkianam quartam adeant. Necessarium tamen visum est brevem adnotationem infra subicere, ut et earum emendationum auctores indicarem, quae apud Bergkium (plerumque quia recentiores sunt) non commemorantur, et eos locos proferrem, ubi vindiciae lectionum a me receptarum exstant; sciendum tamen est hunc alterum indicem minime esse plenum. Asterisco*

in adnotatione scripturae traditae significantur, littera 'J.' annales qui inscribuntur 'Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Alterthumswissenschaft'. De nonnullis quaestionibus fusius quam hic fieri potest disputandi non deerit opportunitas.

* * *

Restat ut ex animi sententia maximas gratias agam Augusto Wilmannsio, qui collationes codicum Theognideorum A et O a Iordano confectas mihi suppeditavit, Arthuro Ludwichio, qui libri Theognidei alterius et carminis Pseudophocylidei lectiones ex libro A ab ipso diligentissime enotatas mihi concessit, Ottoni Hensio, qui codicis Stobaeani Vindobonensis collationem Meklerianam mecum communicavit, denique Carolo Haeberlino et Ernesto Hoffmanno, qui in corrigendis plagulis strenuam mihi operam praestiterunt.

Halis Saxonum MDCCCXC.

E. Hiller.

Exemplaribus huius anthologiae spe citius divenditis cum non deficerent empturientes, librarius honestissimus a me petivit, ut gravioribus remediis in aliud tempus remotis intra paucos menses quae potissima mihi viderentur adderem et demerem atque hoc anno ineunte schedulas typis exprimendas operariis traderem. Laborem quamvis fastidiosum detrectare nolui, cum praesertim libellum usui commodissimum in scholis huius anni aestivis adhibiturus essem. Nihil igitur e scriniis meis protuli quod accuratorem aut enarrationem flagitaret aut argumentationem; ordinem fragmentorum et poetarum ab Hillero institutum servavi;* non correxi nisi levia quaedam vitia et aperta. Neque tamen ab animo impetrare potui, novam illam fragmentorum Aeolicorum tonosin ab Hillero (p. V) commendatam ut servarem. Nam ut concedam (quod vix concedendum est) grammaticos antiquos accentum Aeolicum e solo saeculi quarti vel tertii sermone de-

*) Ceterum Hiller eam fere rationem secutus est quam ego commendaveram Litt. Centralbl. 1886, 84 p. 1161. 1889, 29 p. 985 atque quam etiam nunc maxime probo. Spiro quidem (Deutsche Litt.-Zeitung 1891, 11 p. 376) ut elegiarum poetae ab hac anthologia excluderentur, ceteri secundum tempora disponerentur postulavit; sed disticha elegiaca ad epodorum et asynartetorum genus pertinent, quam poeseos melicae quasi radicem esse iam antiqui docuerunt (Pauly-Wissowa II p. 503 sq.).

scripsisse, non equidem intellego, cur similem accentum apud Aeoles iam septimo saeculo viguisse conicere non liceat; certe eum non viguisse nemodum demonstravit. Iam Sicili carmine atque hymnis Delphicis repertis quam arte melos apud Graecos coniunctum esset cum accentu linguae nuper didicimus simulque grammaticos antiquos in accentu definiendo summam subtilitatem fidemque praestitisse admirantes cognovimus.*) Quid igitur si homines docti saeculi quarti tertiique, quos carminum Aeolicorum melodiis antiquioribus usos esse demonstrare conatus sum Philol. LII 199, eandem accinendi rationem, qua illo tempore Aeolenses utebantur, carminibus veteribus expressam inveniebant? Nam linguae μέλος vel accentum in carminibus plerisque quasi fundamentum esse melodiae musicae iam antiqui scriptores docuerunt. Philodem. de musica p. 79 K.: οὐδὲ τοὺς νέους τοῖς μέλεσι διαφθείροντας παρέδειξεν τὸν Ἴβυκον καὶ τὸν Ἀνακρέοντα καὶ τοὺς ὁμοίους, ἀλλὰ τοῖς διανοήμασι. καὶ γὰρ ἃ Περσαῖος ὀνόματ' ἔλεγε, τούτοις ἐθροπτεν, εἴπερ ἄρα μέλος δ' ἀκόλουθον ὃν ποιότητι φωνῆς (accentui opinor) αἰτιον οὐ δύνατ' εἶναι (cf. ubi plura invenies Philol. LIII Suppl. p. 122). Hac igitur ratione grammatici Graeci barytonosin Aeolum veterum non dico confirmarunt, sed confirmare potuerunt. Quae cum ita sint, nihil esse contendo, cur spretis grammaticorum atque papyrorum (Blass. gr. Gr. I 323)

*) Cf. Philol. LIII Supplem. p. 113 sqq. J. Wackernagel, Mus. Rhen. LI p. 304. Etiam de ἤμιν ὕμιν ἤμων ὕμων formis encliticis quidam temere dubitaverunt: qui qua ratione a Babrio poeta refutarentur explicavi in prolegomenis Babr. p. XLIII.

testimoniis vulgatam tonosin in fragmentis Aeolensibus restituamus.*) — Praeterea fragmenta quae his annis accesserunt potissima addidi, procul habui dubia nonnulla et pusilla veluti quae exstant in lexico Messanensi Rabei (Mus. Rhen. XLVII 409) Denique adnotationem criticam quoad per temporis locique angustias fieri potuit supplevi; plura invenies apud Sitzlerum *Jahresbericht über die griechischen Lyriker* 1888—1891, Berol. 1894, 115—280 (= Sitzler J. 1894).

Tubingae Id. Ian. MDCCCXCVII.

O. Crusius.

*) Eandem fere sententiam esse video Sitzleri atque Ottonis Hoffmann (griech. Dial. II p. 580). J. Wackernagel carminum Homericorum prosodiam pristinam per rhapsodos propagatam esse docuit (Beitr. z. Lehre v. gr. Akz. p. 34); de accentu Aeolico eandem fere sententiam protulit, quam Brugmann (p. 38).

ADNOTATIO.

I p. 1 Callinus. 1, 15 ἄγρεται Immisch, cf. Sitzler J. 1894 p. 121; ἔργεται sc. οἰκόνδε, cf. Peppmüller Philol. LI p. 173.*)

2 Cf. J. 1888 p. 130.

Theogn. 603 sq. Callino quidam tribuerunt.

II p. 2 Archilochus, cui primus locus tribuendus esse videtur; cf. Pauly-Wissowa I 503.

2 Cf. Hybr. (XX) p. 275.

3, 4 'Synizesin quamvis insolitam tolerare quam ex duobus nullius auctoritatis codicibus δαίμονες recipere malui: nam δαίμων unquam pro δαήμων dictum esse non credo' (Hiller). Fick δάμονες. Cf. Sitzler J. 1894 p. 152. W. Schulze, Kuhn's Zeitschr. XXIV p. 261.

7, 1 δηλοῦμεν*, corr. Elmsley; δειλοῦ cum Bergkio Hiller.

8, 2 'Scribendum mihi vid. πᾶσι φλλη: quod nescio quis iocans ad Pasiphilam meretricem rettulit' (Hiller).

9, 1 οὔτε*: οὐδὲ cum Bergkio Hiller. — 2 'θαλλῆς*, θαλλῆ Fick probabiliter' (Hiller).

11, 1 εὐπλοκάμου] ἐριγδοῦπου? (Hiller). Suo iure obloquitur Sitzler J. 1894 p. 152; ad Leucotheam rettulit Cr., cf. Od. ε 335.

13 Cf. Semon. 2 p. 17. Stesich. 23 p. 213.

14 Versum ad Glaucum Troianorum socium spectare et ab Archilocho alienum esse coniecit Hiller; sed ἐπικούρους μισθωτοὺς significari (cf. fr. 30) utique probabi-

*) Eis coniecturis sententiisque, quas e praefatione Hilleri huc transtuli, Hilleri nomen ascripsi; cetera mea sunt. Cr.

lius; stat igitur Bergkii suspicio, cf. fr. 51. 54. — *ἔσσε*] *ἔσσε* Fick.

16 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — Num *Τύχη* et *Μοῖρα*?

19 Versus 2 exceperitne versum 1 dubium propter Plutarchi testimonium (de tranq. 10 p. 470 c); cf. etiam Anacreont. 7 p. 346.

20, 1 Ex Useneri observationibus *ἄναξ* expectes.

24 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — 1 Sitzler pro *ἔβρουζε* audacius coniecit *ἀμύζει* vel *λαφύσσει* J. 1894 p. 153; *ἔβριθε* (scil. *οἶνον πιούσα*) suspicatus est Cr.

25, 2 Etym. cod. A (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1891/92 p. 14) in fine *ἰδρις οὐδ' ἄρ*, unde suppl. Peppmüller Berl. philol. Wochenschr. 1892 p. 1607.

27 *κλαίω θαάσσων* M. Schmidt: *θαλασσῶν* Heraclides, *θάσσων* Strabo. 'Scripserat opinor Archilochus fere haec: *<ἐν δόμοισι δὲ>* κλαίω θαάσσων ... κακά, *<ἀλλ' οἷ' ἐγὼ τε χοὶ φίλοι πεπόνθαμεν>*. Cf. Od. δ 100 sq. Hymn. Hom. 2, 171 sq. Pseudophocyl. 97. Arch.-epigr. Mitth. aus Oest. 6 p. 6 *μήτηρ δ' εἰν οἴκῳ ἀεὶ νέα κοκύνουσα <ἦσαι>*.' (Hiller). Refutavit haec Sitzler J. 1894 p. 153; Bergkii lectio restituenda, cf. fr. 17. 18.

28 *οὐ μοι ἰάμβων* O. Immisch Philol. XLIX 196, qui ad epodos hunc versum rettulit atque coll. Hor. ep. 11 cum fr. 111 coniunxit. Coniecturam ingeniosam certo fundamento substructam esse nego. *μ' οὐτ' = μοι οὐτ'* non audacius quam *κάλει μ' αὐτόν* apud Herondam 79 (quam scripturam post Meisterum commendavit Rzach Wiener Stud. XVI 2, 220). *οι* cum *οὐ* mixtum ex inscriptionibus Ionicis indicavit Lucius Diss. Argent. IX 381.

36 Cf. Piccolomini Herm. XVIII 264.

45 Vocativos restituit Fick (Hiller).

Post 46 inserere poteram versus Etym. Flor. p. 210 M.

βλος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρουσι συμφέρει,
μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλόοι τρόποις
ἢ μακκοῶν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὄλωσ
ἔπερ γερόντων ἐστίν.

v. 2 ἀπλοῖ τοῖς cod., corr. Nauck. Archilocho tribuit Nauck Mél. V 178 collato Cedreni loco Π 612, 9 quo talis sententia (πρεσβυτικῆς — ἡλικίας, ἣ τιμι συμφέρειν τὴν ἀπραγμοσύνην Ἀρχιλλοχος ὁ ποιητῆς ἀπεφῆνατο) Archilocho tribuitur. Fugit hoc Meklerum, qui (lucubr. crit. progr. 1894/5) ex ipsis scriptoris Byzantini verbis versus dactylicos epodo aptos restituere conatus est. Ceterum versiculos illos Byzantini aevi fetum esse suspicatus est Hiller J. 1884/85 p. 66.

51 Cf. J. 1883 p. 262 sq.

54 κερωπλάστην Fick (Beitr. XIII 173).

59, 3 δ' <ἀεί> qui scribit (Hiller), stigma post γίγνεται tollat necesse est; δ' <ἤρα>? Cr. coll. 6. 10, 2, δ' <αὔτε> Sitzler J. 1894 p. 154.

61, 2 δέννοις pro δεινοῖς* ex Herond. mim. VII 103 rest. R. Herzog Philol. LII 205.

62, 2 ἀναδν (pro ἀναδεν* vel ἀνὰ δ' εἶδ*) Bücheler apud Hensium Stob. Flor. I p. 544 ('δν i. mera stirps pro δῦθι, similiter atque εἶδῦν pro εἶδῦσαν; plerique quidem huius generis imperativi longam syllabam accipere qua rependeretur damnum clausulae'); (ἀντέχειν), δυσ(νῶν) δ' ἀλέξειν scripserat Hiller, qua coniectura et imago turbatur (cf. Theogn. 358) et sollicitantur quae sana sunt, cf. Sitzler J. 1894 p. 154.

66, 2 sq. Cf. J. 1888 p. 163.

68 Νευβούλης Patonis libri Plutarchei BD.

71 Cf. Immisch Philol. XLIX 198, Sitzler J. 1894 p. 154. — 1 cf. Eurip. fr. 761. Soph. Ant. 388. — 4 praefendum fortasse ἡλλοῦ λάμποντος· ὠχρὸν δ' (Bentley) vel ἦ. λ.· ὄγρον δ' (Cr. coll. Soph. Ant. 1236. Eurip. Phoen. 1438); λάμπον· τὸ λυγρὸν δ' Sitzler J. 1894 p. 154, sed molestus articulus. — 9 cf. Hiller J. 1883 p. 263; sed sufficit opinor τοῖσιν ἦδιον δ' (Jacobs) vel τοῖσι δ' ἦδιον δρολος (Cr.).

75, 2 εἰσενείκας Kaibel: εἰσήνεγκας*, εἰσενέγκας Schweighaeuser. — 3 κληθεῖς ἐσῆλθεσ οἶα δὴ <'ς φιλων> φίλος Ribbeck.

Fr. 81 nescio an ex eo iambo petitum sit, cuius initium est fr. 85.

85, 3 ἡγήρεισθα: G. Meyer Griech. Gr. § 454 (Hiller).

97 coll. Babr. 130 ex Hesychio huc transferas πάγη δέ τις (cf. Bergk p. 439); fuerit igitur πάγη δέ τις | ῥόπτρω ἐρειδομένη.

101 'ex Aristid. II 51 Dd.; Archilocho tribuit Blass Jahrb. f. Philol. 1888 p. 680' (Hiller).

109a e schol. Arat., indicavit E. Maass, Aratea p. 354. — ἀπτερούσεται rectius fortasse Hesychius.

110 δέ] σε? (Hiller).

'Omisi corrupta verba Hesychii ὡς φαῖς νῦν ἄγει τὰ θαργήλια fr. 113 Bergk.' (Hiller).

Fr. 112a e Philodem. de mus. p. 20 K. addidit Cr.; fragmentum dubites utrum ad epodos referas an ad elegia.

113 τήνεβλα praeter necessitudinem Fick.

De epigrammatum auctoritate dubitavit R. Reitzenstein Epigr. und Skolion p. 106; sed vereor ut recte falsario recentiori ea tribuerit, cf. Pauly-Wissowa II 497.

III p. 16 Semonides. 1 cf. Hes. op. 100sq. 175 sq. — 1, 4 Ἰδιη βοτὰ ζ. coniecit Cr. coll. Pallad. Anth. Pal. X 85, Plaut. Cas. 158 (II 1, 12). — 10 φίλος*, φίλον corr. Cr., πλέον cum Bergkio Hiller; πλούτω τε κάγ. αὔξεισθαι δόμους coni. Fr. Guil. Schmidt. — 12 sq. νόσοι φθείρουσι νεοσσούς (syniz.) tentaverat Cr., νέους φθ. νοῦσοι Diels apud Wernerum Quaest. Babr. p. 9¹. — 13 cf. J. 1888 p. 163 (Hiller). — Ἄρη Smyth. — 17 (ἡδὺ νώ)σονται Bergk olim (H.), μὴ δυνήσωνται*, εὔ δ. Bergk in ed. quarta, quod sufficit; tantum quaestum fecerunt mercatura, ut iam secure vivere possint (Sol. 12, 45) Cr.

2 Cf. Archil. 59.

3 Cf. Sophocles fr. 518 p. 255 N².

6 Cf. Soph. fr. 621 p. 280. Eurip. fr. 494 p. 516 N².

7 Cf. Immisch Philol. XLIX p. 203sq. Opitz Philol. L p. 13sq. Sitzler J. 1894 p. 155, qui plane incertas esse Opitzii coniecturas recte monuit. — 7, 12 λιτοργόν* (cf. Hes.), quod fortasse servari potest. — 19 τύχη libri, τύχοι cum Arsenio, cuius nulla est auctoritas, Bergk et

Hiller; sed versus 19 non tam arte cum v. 16 *παύσειε δ' ἄν μιν* coniunctus est, quam v. 17. 18, sed subintellegendum potius vel supplendum 'silet unquam'; cavendum igitur ne coniunctivum post *εἰ* obliteremus in tali sententia haud ineptum, cf. Tyrt. 10, 35. Sol. 2, 30. Theogn. 121. G. Hermann Op. I 276 sqq. — 29 *κἀπαινέσει*? Hiller. — 42 Defendit Immisch Philol. XLIX 205, 17. — 43 *ἔκ τε σποδῆς**. — 45 Lacunam indicavit Hiller, cf. Sitzler J. 1894 p. 155, qui *ἔστειξε λῶ' ἅπαντα* coniecit; num *ἔστειξε γῶν*? *ποιήσατο ἄρεστα* correxit Peppmüller Philol. LI 174. — 75 *ἀπ' ἀρχένος* Diels per litteras, *τὸν ἀρχένα*? Hiller; cf. *carm. pop.* 44, 4. — 94 sq. spurios esse vidit Jordan. — 110 poetam rem turpem ut significaret magis quam explanaret reticentia usum esse intellexit Bergk. — 115 sq. del. Hiller, cf. J. 1888 p. 164. — 116 *ἄ. πέδη**: *ἀμφ. ἀρσένων γένει* M. Schmidt; num *κάρρητον πέδην*? E verbis *τοὺς μὲν* (117) post *ἀμφιδηριωμένους* aliquid excidisse consequens est. *ἀμφιδηριωμένους* cum ad heroes spectet ante Troiam dimicantes, altero illo membro (*τοὺς δὲ*) ea poeta significasse videtur, quae a mulieribus Agamemnon aliique passi sunt ad larem suum reversi. Semonidi, qui Hesiodum pernoverat, ob oculos versatus esse videtur celebris locus op. et. d. 165 sqq. — Semonidis carminum condicio similis fuit hymnorum Homericorum et Hesiodeorum, quorum exemplaria vetera non legentibus consulebant, sed canentibus et declamantibus.

13 *περὶ τοῦ κανθάρου* dictum esse testatur schol. Π. Σ 407; Iovis verba esse cantharum abominantis coniecit Cr. conl. Aesop. Cor. 2 Halm. 7 Zenob. volg. I 20. — *οἶον** del. Hiller, restituit Cr. ut exclamationi satis aptum; *οἶοι* Bergk.

17 *ὄρσοθύρης** = *πρωκτοῦ*, quod significat Etym., cum dicit *λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης κακοσχόλως*, cf. Wilamowitz, Eurip. Herakl.² II 167¹. Anacrasin restituit Wilamowitz: *καττῆς ὄπισθεν ἠλσάμην | ὄρσοθύρης*, sed offensionem est in versu priore incisio insolita vel nulla; audaciora molitus est Henr. Schenkl Anal. Graec. p. 65. 77. Lit-

teram v produci simulque Porsonis legem laedi vix fas est; recepi igitur Sylburgii emendationem *ὀρσοθυρίδος*, nam longam solutam poeta etiam fr. 10 admisit ex ipso codicum Schwarzii testimonio (Schol. Eurip. I p. 277).

19 Cf. *ὀπόσκνινος* quod (e Dielsii correctura) legitur in pap. Petrie I, XX, 5 p. 57 Mah. — *ἤλνγα* pro *ἡ μέγα** coniecit Cr. coll. Herodian. I p. 44, 17; ita *σκότον βλέπειν* Soph. O. R. 419; *ἦ λεπτά* Fr. Guil. Schmidt et Hiller.

20, 2 *αἶμ** = *γένος* Cr., cf. *αἶμά τε καὶ γένος* Od. θ 583 etc., *ἔναιμος Ζεὺς* Hes., *τρίτον αἶμα Διὸς* Luc. Pseudom. 18 Π p. 225 R.; *μνημ*' cum Meinekio Hiller; *ἔχουσι* = *ἔλαχον* (cf. Callim. hymn. II 42 *κείνος* [Apollo] *ὀιστευτήν ἔλαχ' ἀνέρα*, sim. Alc. 41), nisi addita erat locutio qualis *δι' ἐπιμέλειαν*.

Fragmentum elegiacum Simonid. 69 a Semonide utique alienum. cf. Cr. Philol. LIV p. 715¹⁵, Litt. Centralbl. 1886 p. 1162.

IV p. 24 Tyrtaeus. Cf. E. Meyer Forschungen I 227 sqq. Dümmler Philol. LIII p. 209. LVI 12.

Ἐνόμια titulus iam Aristoteli notus, cf. Lohan de tit. p. 11.

'Oraculum *ἄ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν* inter Tyrtaei fragmenta (3 = 2 huius ed., vs. 1) non recte recepit Bergk' (Hiller). — cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 137 (1888) p. 655. — 2, 3 sq. cum fr. 3 sq. coniunxit Blass, sed cf. Sitzler J. 1894 p. 122. — 2, 10 *βλαβερόν* add. censor Diodori Dindorfiani. — 2 sqq. iure Eunomiae ascripserunt; nam Plutarchus quod titulo non utitur (E. Meyer Forschungen I 229), sed neglegenter ut solet *ὡς πον Τύρ- ταιος ἐπιμένηται* verbis fontem significat, nihil ad rem.

5, 3 sq. Cum 1 sq. copulavit Buttmanus (Bergk.), disiunxit codicum lectione *ἀγαθόν* servata Murray Philol. XLVIII 363, cf. Sitzler J. 1894 p. 122.

8 Cf. Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 47. — 8, 11 vix sanus, cf. Lucas, st. Theogn. 63. — 8, 20 cf. J. 1883 p. 251.

9, 2 Cf. Theogn. 535. οὐπω Ζεὺς ὄμμασι λοξὸν ὄρα
 O. Immisch Philol. LIII 563; sed scripturae traditae
 sententiam, quam a pietate et religione abhorrebat ille
 autumat, priscam simplicitatem spirare puto: 'nondum
 oppressus est servitute imposita Iuppiter' (cf. Theognis),
 Lacedaemoniorum scilicet deus cum cultoribus, qui ipsum
 nomen ab eo acceperunt (H. D. Müller, Myth. I 218),
 pugnans atque vincens vel victus; cf. fr. 1 αὐτὸς γὰρ
 Κρονίων. — 14 ἀγέλη Dümmler, Philol. LVI 12: ἀρετή*.
 — 15 sqq. non suo loco positos esse vidit Francke. —
 17 Cf. J. 1881 p. 112. — 37 Cf. J. 1886 p. 54 sq.

Fr. 10 integrum carmen esse monuit Reitzenstein,
 Epigramm und Skol. 46², qui sine idonea causa a dorico
 poeta haec abiudicat. Cf. etiam Heinze Philol. L p. 458 sqq.

13 'Dionem Chrysostomum hoc carmen, quod adfert
 in or. 2 p. 92 sq. R., ad Tyrtaeum rettulisse colligendum
 videtur ex p. 82 § 29: quo iure Tyrtaeo tributum fuerit
 nescimus' (Hiller). Embaterii imitationem apud Epilycum
 CAFr. I 803 K. agnovit H. L. Ahrens op. I 343. — 13, 4
 ἄνυσθε Stadtmüller: βάλλετε et βάλλοντες libri.

Theogn. 865 sq. Tyrtaeo vindicandi.

V p. 30 Asius. Cf. Philol. LIV 727 — 2 Κνισο-
 κόλαξ Welcker.

VI Pisander. Cf. Preger, inscr. Gr. metr. p. 19 sq.
 v. Wilamowitz, Herm. XIV 162. v. 3 coll. A. P. VII 135
 cum Hartungio stigmata a Polluce commendata sustulit
 Preger ad unum Hippaemonem alterum distichon referens.

VII p. 30 Mimnermus. 1, 3 μ. ἔργα Stadtmüller Berl.
 ph. Wochenschr. 1890 p. 1589. — 4 οἶ' Bergk⁴, qui olim
 scripserat quod recepit Hiller ἔσθ'. — 6 κακὸν Hermann,
 cf. Herond. III 42: καλόν*. — καλὸν ἄνδρ' ἀτιτεῖ A. Ludwich,
 ind. lect. Regiom. 1897 p. 1: κακὸν emendatio μιν pro-
 nomine commendatur.

Fr. 6 cum Theogn. 1069 sq. coniunxit Blass Jahrb.
 f. Philol. 137 (1888) p. 742; adversatur Sitzler p. 122.

Fr. 7 Cf. Stadtmüller l. s. p. 1589. — 7, 1. 2 add. e Theogn. 793 sq.

Fr. 8 Cf. Hense Stob. flor. I p. 43¹.

Fr. 9, 1 Cf. Niese, emend. Strab. p. XIII. J. 1888 p. 132 (Hiller).

11, 3 Cf. Meister Herodas p. 802, cui non accedo.

Theogn. 877 sq. 1007 sq. 1023 sq. (527 sq. 567 sq.?)
ft. Mimnermi sunt.

VIII p. 34 Solon. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 306 sqq. [atque quem libellum sero accepi I. Heinemann, studia Solonea Berol. 1897].

1 De inscr. Plut. Sol. 8. — Cf. Dümmler Philol. LIII 202. — Ἐποδοῖται εἰς Ἀθηναίους et ὁ εἰς ἑαυτὸν titulos auctoritatem nullam habere iam Hiller aliique perspexerunt, qui eos deleverunt; cf. nunc Wilamowitzium l. s. p. 314 [et Heinemannum p. 32 sq.].

2, 6 extr. interpolatum esse suspicatur v. Wilamowitz l. s. p. 306³, mihi non persuasit [neque Heinemann p. 24]. — 22 τρύχεται, ἐν συνόδοις (θ' οὐς) ἀδικοῦσι φίλ(ους) scripserat Hiller, a Sitzlero refutatus p. 123; restitui interim lectionem traditam, nisi quod e priore lyricorum editione φίλαις substitui pro φίλοις; eiusdem casus repetitio vix est offensioni; ἐν συν. τ' ἰσ' ἀδικοῦσι φίλοι Diels, ἐν σ. τῆσ' (ταῖσ') ἀδικησιφίλοις Ahrens (v. Wilamowitz). — 26 Byzantini fetum esse viderunt Schneidewin et Sauppe; cf. etiam v. Wilamowitz Aristot. p. 305.

3, 1 κράτος] γέρας Aristoteles Athen. resp. 12 col. 4 p. 36 Ken.⁵ ἐπαρκεῖ] ἀπαρ(κεῖ) Aristot., rectius ut videtur.

4, 2 πιεζόμενος] βιαζόμενος Aristot. l. s.

Fr. 6 cum fr. 4 coniungendum teste Aristotele, qui adiecit pentameterum e Theognideis notum (154).

7, 5 Cf. J. 1883 p. 253 sq. [Heinemann p. 11. 13²].

9 Cf. Piccolomini Rend. della R. acad. d. Linc. IV 2, 69. — v. 5—8 separavit atque n. 9 insignitos versibus 1—4 praecedere iusserat Hiller, Plutarchi atque Clementis, quem a Plutarcho pendere iam Bergkius viderat, testimoniis male

abusus. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II 311 [Heinemann p. 14. 16].

[Fr. 12 primum in Solonis libro locum tenuisse coniecit Heinemann p. 39]. — 12, 34 sq. J. 1886 p. 55sq.; em. Bücheler. — 51 tenui quod traditum est *πάρα* (scil. ξυλλ.): *λάβε* cum Hermanno Hiller. — [74 sq. Cf. Heinemann p. 19.]

14 Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 305.

19 versus 5 sq. versui 4 continuandos esse cum Bachio et Brunckio statuit Blass Jahrb. f. Philol. 137 p. 742; sed cf. Sitzler l. s. — 19, 5 Cf. Cr. Philol. LIV 559.

20, 1 *εἰπέμεναι* cum schol. Plat. Bergk [Heinemann p. 9], cf. Ahrens, Kl. Schr. I 160.

22, 5 J. 1886 p. 56.

[27] Hiller Usener, sed cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 314 sq.

27 a accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 18 Ken.³): *ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχὴ Γινώ(σκω) κτλ.* Ad fr. 2 rettulit Kenyon. — 27, 1 *Ἰαονίας**, *Ἰαονίαν(-ην)* Richards. Arte coniunctum esse videtur cum fr. 27c: *intellego res Atheniensium dilabentes aspiciens [omnium malorum quasi radices esse] avaritiam et superbiam.* — 3 *κλινομένην* in papyro cognovit U. Wilcken Herm. XXX 620.

27 b ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 K.³) *διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ τὴν τε φ(ιλαργυρ)ίαν κτλ.* *φι[λαργυρ]ίαν* in papyro Londin. legi posse negat U. Wilcken Herm. XXX 623, cum ante *ι* littera *ρ* vestigiis non conveniat. Proponerem *φιλοχρυσίην*, si certa huius synizeseos exempla (cf. Hippon. 65, prol. Babr. p. XXXVI) apud Solonem legerentur; *τὴν φιλοχρηματίαν* Plut. Sol. 14.

27 c (cf. fr. 14) ex Arist. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 Ken.³). — 2 suppl. Postgate coll. Tyr. 9, 10. — 3 *μέτροισι* Kaibel-Wilamowitz. — Suppl. Platt, *τ(ρόφεσθ)ε* plerique, sed altera correptio offensionem habet. — 4 *πά(ντ)᾽ ἔσεται* Kaibel-Wilamowitz.

E Theogn. addendi vv. 167 sq. 197 sq. 847 sq. 945 sq.

Sub iamborum titulo et trimetra et tetrametra coniungebantur, cf. quae de Archilocho docui Pauly-Wiss. II p. 496.

28 sq. Cf. v. Wilamowitz l. s. p. 309, qui hos versus post fr. 29 locum habuisse atque in Plutarchi verbis *συγγέας παντάπασι καὶ ταραξέας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστήσαι πάλιν trochaeos latere scite monuit.*

29, 3 ἄγος θεῖς; Mekler Lucubr. p. 15.

30, 4 sqq. noti erant per Plutarchum et Aristidem, cetera accesserunt ex Athen. re publ. col. 4 (cap. 12 p. 37 Ken.³). — 8 ἠνδανεν Richards (ἄνδανεν Blass).

32, 1 sq. accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 c. XII (p. 38 Ken.³). — 1 ἀξονηλατον in papyro Londin. legerunt plerique, ξ(υ)νηγαγον quod Blassius proposuerat se cognovisse testatur U. Wilcken Herm. XXX 623; praetuli igitur quod cum Wilckenii lectione convenit ἄξον' ἠγαγον (Wessely); ἀξονηλατῶν Kaibel-Wilamowitz, sim. ego olim (Phil. L p. 177) coll. διήλθον v. 17, κέντρον v. 20. Dixit ni fallor: [*Etiam in aliis urbibus fuere qui plebem e miseria et servitute servarent, sed iidem rerum potiti optimates e terra eiecerunt atque, quo magis vulgus novae rerum conditioni addictum esset, bona et praedia exulum sectatoribus distribuerunt*]. Ego vero earum rerum quarum causa currum mihi vexerant priusquam aliquid plebs adeptae esset, iugum retinui (cf. v. 20. 22). Rem illustrent fr. 28 sq. 32b atque Theognidea 50. 678. 817. 846. Cf. Sitzler J. 1894 p. 124. — 1 οὔνεκ' εἶνεκ' Kaibel-Wilamowitz, cf. Wackernagel, Kuhn's Zeitschr. XXVIII p. 109. Meister, Herondas p. 868. — 2 τί (interr.) Blass; Wilamowitz vertit: 'Weswegen ich... aufgehört habe, ehe der Demos etwas hiervon bekam, das soll mir... bezeugen u. s. w.' συμμαρτυροῖη κτλ. cum versibus 1. 2 non tam apte coniuncta esse, sed ad universum poematii exordium spectare crediderim. — τυχεῖν Cr. Philol. L 177 (aliquae postea), lectio parum certa. — 3 Δίκης θρόνω; Bergk, receperat Hiller. — De vv. 3 sq. cf. Haupt, Op. II 173. — 7 πρόσθεν γε Mayor. — 16 νόμου pap. Londin., δημοῦ ceteri. — 22 οὔτ' ἄν volgo, οὐκ ἄν Arist. — 22 sqq. ex

pap. Londin. — 24 οὔτερά = οἱ ἑτέρα Diels, ἐναντιοῖσιν = *optimatibus*; v. 24 itaque dicit *deinde quae hisce (optimatibus) machinati essent qui ab altera parte stabant.* — 26 οὐνεκα etiam pap. Londin., cf. ad 31, 1; explodenda vetus lectio τῶν οὐνεκ' ἀρχὴν π. κινεούμενος, de qua cf. Hiller J. 1888 p. 136.

32a ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 (cap. 12 p. 40 Ken.^s). — 32a, 3 fuit fere εὔδοντες εἶδον <ἐν πύλῃσ' ὄνειράτων>, cf. Bähr. fab. 30, 8.

32b ex Aristot. l. s., locus a Bergkio cum v. 22 fr. 32 coniunctus: οὐτ' — δῆμον οὐτ' ἐπαύσατο, πρὶν ἂν κτλ.

32b, 1 extr. Aristotelis verba esse videntur carminis Solonei sententiam liberius circumscribentis (cf. Plut. Sol. 16), quamquam trimetrum (εἰ γὰρ τις ἄλλος ἔτυχε (?) τοῦδε τοῦ κράτους) facili negotio restituas. — 32b, 3 num ἀναταράξας? — πῦρα (colostrum, coagulum, cf. Geop. XII 24, 2. XVIII 19, 1) pap. Londin., πῖρα Plut., quod utique praeferendum, nam imago a butyro conficiendo (Hippocr. de morbis IV 20) sumpta videtur, cf. V. Hehn *Kulturpfl.*⁴ p. 129.

33, 5 γ' ἀφθόνως Hiller praeter necessitatem.

35 (αὐτε) Hiller dubitanter: δὲ*.

Fr. 33 fabulosarum mirae beatitudinis imaginum memoriam excitat, quales comici potissimum depinxerunt; Solonem malitiosos et ingratos, quos fr. 32a increpat, ad beatos portus (Plat. Tim. p. 21) relegasse conicias. Diversi generis fr. 34, nisi Cyrenen τὴν σιλφιοφόρον coloribus tam splendidis descripsit.

IX p. 46 *Cleobulina* p. 75. 'Cleobulina num unquam fuerit, valde dubium.' (Hiller.) Cleobulinae personam versusque ei ascriptos e narratione fabulosa inter Solonis aetatem et Herodoti scripta repetivit Cr. Philol. LV p. 1 sqq.

2a Accessit ex Plut. Conv. 5 p. 150 E: διὸ καὶ Κλεοβουλῆν πρὸς τὸν Φρύγιον αὐτὸν ἠνέξατο κτλ. — *νεκρογόνοσαιμε, corr. Bernardakis (cf. v. Wilamowitz, Herm.

XXV p. 203); idem praeter necessitatem commendavit *γερασφόρος*, nam nota sunt tibi arum *πέρατα*, cf. v. Jan, *Denkm. des Alterth.* I p. 558 sq. — Aenigma persimile Theognideis insertum v. 1229 sq.

3 etiam Cleobulo tribuitur, cf. *Philol.* I s.

X p. 46 Aesopus nomen, quippe quod etiam posterioribus temporibus nonnunquam inveniri constaret, ad recentiorem aliquem pertinere coniecit Hiller. Sed hoc autoschediasmate facile carere possumus; nam qui de historia Aesopi libellos fabulosos composuerunt, Aesopum inducere poterant versibus illis utentem, cf. *Cr. Philol.* LII p. 204. — 1 *ἀνευ θανάτου σε φύγοι* (*φύγη* Schaefer), sine morte, ut heroes veteres (cf. Hesiod. op. 167 sqq.); *ἀν εὐθανάτος* *Stadtmüller Jahrb.* 1888 p. 353 (sim. *Cr. I. s.* p. 203); *ἀν εὐ θανατόνδε φ.* *Peppmüller Philol.* LII p. 716.

XI p. 47 Demodocus.

4, 2 Cf. *J.* 1888 p. 137 (Hiller).

6 Cf. *Cr. Pauly-Wissowa III* p. 384.

XII p. 48 Phocylides.

1 O. Immisch *Philol.* XLIX p. 203 Phocylidem et Semonidem loco Hesiodico usos esse suspicatur, qui (quod non credo) in operum carmine exciderit.

15 = Theogn. 147 sq.; sim. *Plat. Prot.* p. 325 A. Cf. *Reitzenstein, Epigramm und Skolion* p. 66 sq.

XIII p. 50 Xenophanes. 1, 3 Cf. *Sitzler Berl. Wochenschr.* 1887 p. 358.

Ad fr. 3 spectare videtur *Pollux IX* 83 (cf. *Herod. I* 94).

9 sq. Cf. *Wachsmuth, Corp. poes. ep. ludib.* p. 5. 60. 180 sq. De inscriptione cf. *Hiller, D. Litt.-Zeitung* 1886 p. 473, *Cr. Litt. Centralbl.* 1887, 9 p. 279.

10 corr. expl. *Lobeck Aglaoph.* p. 308¹, nisi quod *ἐλατῶν* scripsit; *ἐλάτη* (vel *-ται*)*, *ἐλάτης* *Wachsmuth I. s.* p. 188.

11a accessit ex schol. Genav. Π. Φ 195 vol. I p. 199 N. V. 2 lacunam cognovit Diels Archiv. f. Gesch. d. Philos. IV p. 653; supplevit: οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν <πνοιᾶ κ' ἀνέμοιο φύονται | ἐκπνεύοντος> ἔσωθεν κτλ.

16 Cf. Wachsmuth. l. s. p. 60, de Timone p. 73 sq., qui fr. 16. 18 sillis ascripsit.

17, 2 ὡς Hiller: ἦ*.

18 Cf. D. Litt.-Ztg. 1886 p. 474 sq.

25 Herod. Monad. 41, 5.

27 Herod. Dichr. 296, 5.

29 Herod. Monad. 30, 30.

30 Eandem metri formam (quae quod in Archilochi fragmentis non invenitur casui tribuendum) habet Horatii iambus 16. Xenophanem iambos scripsisse testatur Laertius Diogenes IX 18 (Hiller). Dubitant etiam nunc de his epodis Wachsmuth (Corp. poes. ep. ludib. II p. 62 sq., cf. I p. 222) et Sitzler l. s. p. 127.

Ad fr. 16. 17 F. Dümmler, Mus. Rhen. XLII p. 139 probabiliter rettulit Athen. IV p. 174 F, cui accessit Wachsmuth. l. s. I p. 222; sed vidit hoc iam Bergk, cf. Kaibel Ath. I p. 392. Dümmler versus refinxit hosce:

Φολίνικες δ' ἀύλοισιν Ἄδωνιν γιγγραῖνοισι
ὄξύ τε καὶ γοερὸν φθέγγονται (?),

quos in ordinem recipere nolui.

XIV p. 55 Hipponax. Cum fr. 3 coniungendum fr. Bergkii 68 A πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα: hinc grammaticorum quorundam error qui Κορ. ad γυναικίον αἰδοῖον rettulerunt (cf. Hesych. s. κοραξοί), quo sola Σινδ. διάσφ. verba spectant; fuerit <γυμνή δὲ> πρὸς τὸ Σ. δ.

5, 1 τε ἀρεδεύει* et τέαρε δεύειε*, Bergk contulit Hes. s. v. τεωρεῖς· δραπέται, τέωρος· συκοφάντης; fortasse lusit in θεωρός θεαρός nominibus. — 4 μνήματ' ὄτος, corr. Schneidewin; Ὠτοῦ commendavit M. Mayer, Die Giganten p. 197; τῶτος = τὸ Ἄτος? Cr. — Ἀτάλυδά Bergk (cf. Steph. Byz. s. v.); μυτάλιδι*, Μυρσίλου τε cum Schneidewino Hiller.

6 e Choerob. exeg. p. 45 Hoersch. De εὔ brevi cf. 61, Herond.² p. 75.

Fr. 10 Herondae vindicavit Meineke.

16 Cf. Hiller J. 1888 p. 164 sq.

20 Versus ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω, qui apud Bergkium praecedat, Callimachi est. Cf. qui hoc dudum evicit, O. Schneider Callimachea II p. 257 sq.

25, 3 μνέας Meister.

29 Cf. fr. 5.

30, 1 accessit ex Etymologici Vaticano apud Reitzensteinium Inedita fr. ind. l. Rostoch. 1890/91 p. 7. — ἔψησε scite defendit Reitzenstein.

40, 2 Rectius fort. ἀποπέμψεις scribitur: v. Brugmann, Griech. Gramm. § 142, 1 (Hiller). Obloquitur Sitzler p. 156. — 4 Cf. Hiller J. 1888 p. 165.

42 cf. 71; non recte Hirzel, Der Dialog I 76; cf. Cr. Pauly-Wissowa III p. 384.

46, 1 κάκ', ὃ ἀμήχανε cum Meinekio Hiller; de altero pede (anacl.?) cf. v. 6; σύ add. Meineke.

49 Sermonem signis indicavit Hiller; καλύπτεις Bergk.

53 Cf. Herond. inc. 17; δ' ἐς (Ἰππ)ώνακτος cum Lehrsio Hiller, quod procul est a probabilitate.

55 ἐκ τροπήϊον Bergk, τραπ- Hemsterhusius (Passow Lex. III p. 1987): ἐς τροπήϊον*, cf. Anan. 5, 4.

59 ex emendatione Schneidewini; coniungendum cum fr. 66^b, quod hunc versum excepisse coniecit Cr.

60 'Conicio Μαλῖς, κόνισκ'. ὄρα με δ. β. λαχόντα· λίσσομαι κτλ.' (Hiller). Incisiones parum commodae. Cf. Hes. Μαλῖς· Ἀθηνᾶ. Apud Tzetzem legitur Ἀθηνᾶ M. Ἀθηνᾶ ut glossema deleuit Bergk, sed nescio an in versus qui antecedebat exitu fuerit Ἀθηναίη. κόνισκε Lydium vocabulum esse putat Bergkianus χαῖρε glossemate apud Tzetzem explicatum, neque Hiller in loco subobsuro quicquam mutavit; quamquam κυνῶ σε si quis commendat non mirer.

61 Choerob. exeg. ^{in the ph. and} l. c. — λεύειν (εὔ) cf. 6.

64 sq. Choerob. l. c. p. 48. 6

66 'Lacunam indicavit Dindorfius; possunt exempli gratia haec suppleri: <πρώην μ'> ἀνὴρ ὃδ' ἐσπέρης καθεύδοντα | ἀπ' ὧν ἔδουσε. <νῦν δ' ἄρ' ἔλαβον τὸν> χλοῦνην.' (Hiller).

66a ἔκρωσεν <ἔλθων ὡς> κ. ἐ(ς) λαύρ(ην) Bergk, sed cf. Reitzenstein, progr. Rost. 1891/92 p. 14. κωμινδὺς infausti ominis, ut avis nocturna; cf. iamb. adesp. 14 Hippon. 51. 59, 2.

66b Versum ad fr. 125 B. spectantem ex Etymologico suo protraxit Reitzenstein l. s. p. 14; de sententia cf. 80a; coniungendum cum fr. 59.

69 accessit e Bergkianis fr. 77, cf. Fresen. de Aristoph. Suet. exc. p. 121; Hiller hoc loco fr. 75 Bergk inseruit, quod Herondae esse nunc didicimus (mim. V 74).

'Omissi sunt versus tres a Plotio sine auctoris nomine allati (81. 91. 93 Bergk), quos a grammaticis aut fictos aut immutatos esse veri simile est.' (Hiller).

80 Cf. Wachsmuth-Brandt, Corpusc. poes. ep. ludib. I p. 32. 35; Immisch Jahrb. f. Philol. 139 (1889); fragmentum ab Hipponacte abiudicavit M. Mayer, Die Giganten p. 169²⁹ miris argumentis usus vel potius nullis. — 80, 1 *ποντοχάρυβδιν, corr. Wachsmuth, παντοχάρυβδιν olim. — 2 τὴν ἐγγαστριχίμαιραν Immisch, qui Hesychii interpretationem ἐγγ. τὴν ἐν γαστρὶ κατατέμνουσαν ad Hipponactem spectare frustra negavit: quae quid sibi velit, significare videtur fr. 80a; cf. Plaut. Pseudol. 1181. — 3 <κακός> add. Cobet — ὅπως in parodia HomERICA non novandum.

80a Hillerianis additum (= Bergk 87); πῶς servandum, nam hic quoque locus quem negligere non debent Brandt et Mayer, parodiae colore distinctus est; Κυψώ meretricis nomen esse (cf. 66b) ad Καλυψοῦς similitudinem fictum iam Bergkianus vidit.

82 Apud Hillerum prodeunt versus quos subditicios esse non negavit hi:

[82.] (52.)

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν
αὕτη γὰρ ἢ προἴξ οἰκίαν σῶξει μόνη.

ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβῶν ...
 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσπολνῆς ἔχει
 εὐνοῦν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Versus, quos vehementer discrepare a forti et alacri poetae ingenio linguaque nervosa et volgari iam Meinekius monuit (CA. IV p. 714), huc relegavi.

XV p. 65 Ananias cf. Pauly-Wissowa I 2057.

2 sq. Cf. Hippon. 20.

3, 2 τρις Meister Herondas p. 871.

XVI. p. 66 Theognis. De Theognideis nuperrime cum fructu egerunt Schaefer, de iteratis apud Th. distichis Hal. 1891. Geyso (qui in primis laude est dignus), Stud. Theogn. Argent. 1892. Lucas, Stud. Th. Berol. 1893. Caer, Studien zu Th. Philol. XLVIII. XLIX. L. R. Reitzenstein, Epigramm und Skolion 53 sqq. (cf. Centralbl. 1894, 20 p. 725 sq.).

In priore harum eclogarum parte Theognidis liber Cyrno inscriptus pro fundamento fuit; inde a vv. 757 sqq., qui prooemiorum vice funguntur, florilegium aliquod in convivii potissimum usum (Geyso p. 58 sq.) compositum (v. 933 alterius florilegii initium esse arbitrabatur Studemund, comment. de Theogn. 1889/90); libellus tertius amatorius (1231 sqq.) in ipso codice a ceteris segregatur.

4 Cf. Leutsch, Philol. XXIX p. 657 sq.

6 Jahrb. f. Philol. 1887 p. 754.

10 Deest hymni epilogus, quem qui recitabat e vv. 12sq. supplere poterat; similis hymnorum quorundam Hesiodeorum et Homericorum condicio, nam Hesiodeus theog. prior (1—35) et Hom. XI epilogo carent, prologo Hom. in Apollinem II.

De vv. 15sq. cf. Cr. in Roscheri Lexico mythol. II 831. — 15 αἶ] ἦ? Hiller J. 1888 p. 144; sed omnia bene se habent, si iterum epilogum excidisse statuimus, cuius sententiam coll. Hesiod. theog. 104 sq. Hom. XXIV e poetae mente facile supplebis, veluti χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ

ἐμὴν τιμήσατ' αἰοιδήν, | ὑμῖν τοῦτο, θεαί, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα: quales versus cum versibus 13 sq. simillimi essent, facile opprimi poterant.

V. 20 sqq. Cf. Cr. Mus. Rhen. XLIII p. 622. Lucas p. 3. Reitzenstein l. s. p. 264 sq., Sitzler l. s. p. 132 sq., quem etiam nunc vv. 23 sqq. a vv. 19 sqq. divellere miror. — 21 Cf. Cr. l. s., Philo de incorr. mundi p. 500 ὄσπερ χεῖριον ἐλέσθαι ἀμεινοτέρων παρεόντων. — 22 πᾶς τις offensioem non habere post Reitzensteinium nuper monuit Wilamowitzius; addo exemplum Pindaricum Isthm. I 49 πᾶς τις — τέταται. — V. 23 volgatam lectionem restituit Cr.; de ellipsi cf. 252. 541. 859. 1139. Μεγαρέος. πάντας — ἄστοις τοῖσδ' cum Bergkio Hiller.

V. 25 sq. respexisse Sophoclem fr. 481 N² observavit Cr. 39—42 = 1081—1082^b, cf. Reitzenstein p. 61.

40 εὐθύντηρα*, ἰθύντηρα Hiller. — V. 40 bene se habet quod priore loco scriptum est εὐθύντηρα κτλ. scil. μούναρχον (cf. v. 52), minus apta est varia lectio quae v. 1082 legitur ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος, nam ἡγεμόνες iam adsunt, cf. versum qui insequitur. Fallitur Hiller J. 1886 p. 59.

53—60 in artiolem formam redacti 1109—1114, cf. Reitzenstein p. 63. — 56 sq. Cf. Hiller J. 1881 p. 119. — V. 61 a v. 60 divellere solent; coniunxit Cr.; 53—68 elegia integra. — 68 Cf. Clemm, Jahrb. f. Philol. 1883 p. 9.

69 βουλευέμεν? sed cf. Hiller J. 1883 p. 60.

73 Cf. Fritsch Stud. zur griech. u. lat. Gramm. 6 p. 128.

77 sq. 79—82. 83—86 ut coniungerentur commendavit Peppmüller, qui v. 79 παύρους δ' coniecit, v. 83 τόσσους δ' οὐ χ' ἔβροις.

84 J. 1886 p. 60. — 87—90 = 1082c—f. — 87—92 unum carmen esse contendit Lucas p. 14. — 95 τοιοῦτος μὲν Lucas p. 6; versus sintne Theognidis utique incertum. — 97—100 = 1164a—d. — 104 J. 1888 p. 144. — 113 sq. ~ 603 sq.

115 sq. ~ 643 sq. cf. J. 1886 p. 60. — 118 ἔσθ' ἕτερον Stadtmüller: ἔστι περὶ*.

129 sq. J. 1886 p. 60. — 131. 141 J. 1888 p. 145.
 — 137 sq. separat Lucas p. 13. — Vv. 143 sq. et 145
 — 148 seiungere solent; eadem sententiae vicinae leguntur
 apud Hesiodum op. 320. 327. — 144 *Θνητῶν*] *ἀλιτῶν*
 Herwerden.

.147 sq. suspectarunt Usener et Reitzenstein p. 66.

153 sq. Sol. fr. 6, cf. Geyso p. 48. — 165 cf. Sol. 13.
 — 169. 171. 174 J. 1888 p. 145 sq. — 174 *καὶ γήρως*
μάλιον Peppmüller, Jahrb. f. Philol. 1893 p. 396; sed cf. Hiller
 J. 1888 p. 146. — V. 179 sq. ante v. 177 sq. non recte
 transposuit Peppmüller, in suspicionem vocavit Lucas p. 19,
 qui de versus sententia fallitur; *πενία* quasi incubo vel
 larva quaedam est hominem vinciens et vexans (cf. etiam
 649 sqq.), qua quavis expiatione (175. 180) se solvi cupit
 poeta (cf. 174. 177). — Fortasse v. 179 *δ' ἄρ'* scribendum
 atque v. 179 sq. cum 178 coniungendi.

183 sqq. Cf. O. Immisch, Comment. Ribb. p. 71 sqq.

193 ante hunc vs. disticha quaedam intercidisse et
αὐτός breviori tribuendum esse vidit Bergk. Scripsit
 fort. poeta *ὅς δὴ τοι ταύτην κτλ.*, ut sensus fuerit: 'propter
 hominum nobilium paupertatem saepe iam fit, ut mulier
 ignobilis viro nobili nubat, ὅς δὴ τοι κτλ.' (Hiller).

Vv. 193—196 post v. 186 inserendos esse coniecit Cr.

197—208 Soloni dedit Bergk. — 207 J. 1888 p. 146;
 de re cf. Cr. in lexico mythol. Roscheri II col. 1151**.

209 sq. = 322 ab, cf. J. 1886 p. 58, Philol. L p. 531.

211 sq. = 509 sq.: cf. A. Elter progr. Bonn. 1897 p. 24.

213—218 cf. Reitzenstein p. 65.

216 '*προσομιλήση* Plut. et Ath.: *προσομιλήσει* libri
 Theogn., atque *ει* hic sicut alibi fort. rectius scribitur:
 v. ad Hippon. 40, 2' (Hiller).

226 *ἄπιστα δ'* Lucas q. 69. — 227 sqq. Solonis
 fr. 12, 71 sqq. — Vv. 235 sq. nescio qua ratione e
 vv. 65—68 decurtatos esse coniecit Reitzenstein p. 66.

237—254 elegia integra, quae cur a Theognide abiudicetur
 causa est nulla. — 240 Ennii epigr. 1 Cic. Tusc. I 49
 contulit Cr.; cf. etiam Lucas p. 66. — 248 *ἰχθυόεντα*]

οὐκ ἀνὰ νηυσὶ M. Schmidt. — 249 Cf. Mus. Rhen. XLIII p. 623, ubi fabulae equos poetam respicere monuit Cr.; frustra obloquitur Reitzenstein p. 269, nam ἵπποι ἀνιπτόποδες trans mare salientes cuius e carminibus epicis noti erant, cf. Jahrb. f. Philol. 141 (1896) p. 576. — 252 ἔξ ex ἔσση haud difficulter intellegitur. Cf. 23. 859. Kühner Gramm. d. griech. Spr. § 354 adn. 2.' (Hiller). — 253 σεῦ ἐπιτυγχάνω cum Camerario Hiller. — 255 sq. epigramma Deliacum, cf. Preger, Inscr. metr. p. 165.

257—260 num post 266 transponendi? Cr. — 262 καταχει Hermann. — Post 262 et post 264 quaedam omissa esse intellexit Schneidewin. — 263 brevioris culpa deformatum esse censuit Hiller; puellae sunt verba; nihil profecit Benecke, Antimachus p. 200, qui contulit Eustath. Hysm. I 8. IV 6. — 264 φέρει] ποθεῖ? Hiller. — 266 ἄνις (ἄνευ?) στ. Benecke.

267 Νωθῆς τοι πενή γε καὶ ἄνδρ' ἀγαθόν περ ἔχουσα Heimsoeth et Herwerden. — 282. 288 J. 1888 p. 146.

287 sq. cum superioribus coniunxit Geysso p. 53.

290 ἀνδρῶν] ἀνδράσιν? — 296 δ' ἀδαῆς οἴσι παρῆ μέλεται (vel μελεται)*, δ' ἀδῆς οἴσι π. πέλεται Ahrens Kl. Schr. I 160, δ' ἀνίη, τοῖσι π. πέλεται cum Stadtmüllero Hiller; μελετᾶ tentavit Cr. littera nulla mutata: 'quamquam inepte (ἀδαῆς τοῖσι, vel ἀδαῶς?) loquitur, tamen inter eos qui adsunt quasi de scripto declamare solet'.

305 Florum Anthol. Lat. 416 B. PLM. IV p. 347 B. contulit Cr. — 315 sq. = Solon. 14.

321 εἰ δὲ κακῶ θεὸς Lucas p. 62, sed cf. 187.

323 ἄνδρ' ἀπολέσσαι] ἄνδρα προδοῦναι? cf. 529 et scol. 20 (Hiller).

328 ἄθνητοῖς falsum supplementum esse suspicor; exspectes πᾶσιν' (Hiller). Oblocutus est Sitzler l. s. p. 136; 328 cum 897 sqq. coniunxit Peppmüller. — ἐθέλουσι φέρειν] ἐθέλουσ' ἀφελεῖν? Hiller.

332 J. 1886 p. 61. — 332 a b = 209 sq. — 333 Nauck Mél. Gréco-Rom. 5 p. 94. — 335 sq. ~ 401 sq., cf. Reitzenstein p. 66. — 338 δυνησομένῳ Schaefer, μεῖζω,

Κύρῳ, ὀδύνην θέμεναι (exspectes θεμένῳ) Heimsoeth. Tres versus in unum contracti esse videbantur Hillero. — 340 Cf. Mimnerm. 6, 2. — 337—340 cum eis quae sequuntur coniungit Lucas p. 16.

347 J. 1883 p. 256. De eis quae disserui Mus. Rhen. XLIII p. 625 iure dubitavit Sitzler; 348 nondum restitutus.

362 'Fort. ἀποτεινυμένον scribendum: cf. G. Meyer, Griech. Gramm. § 493' (Hiller).

365 J. 1886 p. 61. — 367 sq. = 1184 a b. —

372 J. 1888 p. 147. — Post 379 quaedam intercepta esse putat Hiller., cf. J. 1888 p. 147.

401 cf. 335, Sodam. p. 157. — 407 φιλιαθ', ὄσων Bergk^s.

409 sq. = 1161 sq. — 415—418 = 1164 e—h. — 418. 419 J. 1888 p. 147. — 419 cf. 669. — 423 sq. J. 1883 p. 257. 1886 p. 61.

425 sq. Cf. Geysso p. 44. 45. Rohde Psyche p. 492^s. Mahaffy, Flinders Petrie Papyri p. 70. — 425 lectio vetusta papyro Mahaffyi comprobata ἀρχὴν μὲν μὴ φ.

428 Phil. Anz. 13 p. 22. J. 1888 p. 147 sq. — 441—446 = 1162 a—f. — 444 ἔχων μίμνειν] ὁμῶς μίσην recte infra. — 445. 461 J. 1888 p. 148 sq.

456 ἄξιός εἰς Meister, Herondas p. 852.

457 sq. a Theognide alienos esse certo argumento demonstravit Lucas p. 60.

467—496 Cf. Euen. fr. 8 p. 133, Reitzenstein p. 57 sq. Diels, Berl. Ak. 1884 p. 350. — 477 ἦξω domum revertar, ἔξω Ahrens. — 478 ~ 840. οὐτ' ἔτι νήφων εἰμ' οὔτε λ. μεθύων cum Athenaeo Hiller; codicum lectio restituenda. — 490 ἐπὶ χεῖλος ἄγεις cum Bergkio Hiller, perperam, nam ad labra ἄγει etiam τὴν φιλοτησίαν ceterosque calices; codicum lectio servanda: sub manu habes. — 494 ἔριδας τῆλ' Stadtmüller: ἔριδας δὴν O et codd. dett., ἔριδος δὴν A.

509 sq. = 211 sq. — 513 πρὸς Leutsch.: τοι*. — 515 sqq. Disticha transposuit Herwerden. — 516 κατερεῖς

Peppmüller: *κατάκεισ'**. J. 1888 p. 149. — 521 ἀπο-
λείπειν] ἀποπέμπειν Peppmüller.

529 J. 1886 p. 62. — 531 ἀκούω Schaub. —
533 εἶ: cf. σ 408 (Hiller). — 535 Cf. Geysso p. 43; de
sententia cf. adn. ad Tyrt. 9, 2. — 539 Auson. id. 7
(25, 2 Sch.) contulit Cr. — 541 sq. cum 1103 sq. con-
iunxit Peppmüller; coniunctos nescio an legerit qui scripsit
v. 603 sq. — 547 πω] τοι? Cf. 113. 155 (Hiller).

552 J. 1886 p. 52. — 559 ὥστε] λῶστα Geel; sed
fort. etiam hic nonnulla omissa sunt (cf. 545).

563 ἦν κληθῆς ἐς δ., π. σὲ π. ἐ. cum Heimsoethio
Hiller, sed in versibus e maiore carmine excerptis con-
iectura abstinendum. — 571 sq. = 1104ab.

579 sqq. Callim. ep. 28 contulit Reitzenstein p. 69. 76,
qui vv. 581 sqq. versibus 579 sq. quasi respondere monuit.

588 sq. Cf. Sol. 12, 69. — 589 καλῶς vitium flori-
legiorum inveteratum; κακῶς recte Sol. 12, 69. — 593 sq.
597 Cf. J. 1888 p. 149 sq.

597 sq. quasi respondetur vv. 595 sq., cf. Reitzen-
stein p. 76. — 602 ὅς — εἴλες* (Hiller), correxit Sintenis,
cf. Babr. fab. p. 137 sq. Cr. — 609 sq. J. 1886 p. 63. —
619 sq. = 1114ab. — 621 J. 1886 p. 63. 1888 p. 150.
— 643 sq. ~ 115 sq. — 661 καὶ προῆξις· θάμα τοὶ τι
Sitzler J. 1894 p. 137, καὶ προῆξαν μέτοπιν τι Heimsoeth.
— 664 J. 1888 p. 151.

667—686 elegia integra. — 667 οἶα πάροιθεν cum
Weckleinio Hiller: οἶά περ ἤδη (ἤδειν)*, προῖν, ἤδη Ahrens;
videndum tamen, num οἶά περ ἤδη eodem sensu accipere
possimus. — 669 cf. 419. 177. — 678 cf. 1197, Solon. 30.

695 similia leguntur in pictura vascularia: P. Kretsch-
mer, Die gr. Vaseninschriften p. 87, cf. Gött. gel. Anz.
1896 p. 237.

699—718 carmen integrum, de quo vereor ut recte
iudicet Reitzenstein p. 78; cf. Tyrt. fr. 10 p. 28.

717 ταύτη Bergk, cf. Leutsch Philol. XXIII p. 472.
— 719 sqq. Solon. 22. — 729 sq. Hiller J. 1886 p. 63.

731 sq. contractos esse putat Bergk. Sensus fuerit

θεοῖσ' αὐτοὺς μὲν ἀλιτροὺς ὕβριν ὀφλεῖν (Cr.). — 734 μηδέν' ? Reitzenstein p. 77. — 742 ἔ. φέρει] ἔπειτεν ἔχει Usener, Jahrb. f. Philol. 1878 p. 66. Lucas p. 14.

745 κατέχων*: τελέων Hiller, ποτ' ἔχων Sitzler p. 137.

757sq. 769sq. 773sq. p. 96 quasi *prooemia altera* hymnis v. 1 sqq. similia; inde ab hoc potissimum loco versus convivales legi optime observavit Geysso p. 57; 757 novae conlectionis initium.

762 σπονδῆσιν δὲ θεοῦς <πρῶτον> ἄ. ? Hiller, θεοῖσι χαρισσάμενοι Sitzler p. 137.

778 Sitzler, Phil. Rdschr. 1882 p. 1605. J. 1888 p. 151. — 790 Sitzler l. c. p. 1608. — ἀρετῆς idem esse quod ἀρεστῆς Meister arbitratur (Ber. d. sächs. Ges. d. W. 1891 p. 12, cf. Pauly-Wissowa II 671), sed poeta unam musicam artem sibi curae esse (Bergk) non profitetur, sed αἰοιδῆ accedit ἐσθλὸς νόος (792); bene igitur A.

793 sq. Mimnerm. 7.

806 J. 1888 p. 151 sq. — 806 rest. Ahrens, Kl. Schrr. I p. 159 conl. 945, sed idem v. 807 praeter necessitudinem sollicitavit; χρῆ <πᾶν> κ. φυλασσέμεναι cum Heimsoethio Hiller, sed φυλ. forma in elegia insolens, cf. Ahrens l. s., cui qui obloquitur Bergk PL. II p. 189 summam rei non percepit.

817 Κύρον', ἔμπης τόδε μοῖρα παθεῖν οὐδ' ἔσθ' ὑπαλύξαι? Hiller. — 821 οἱ καταγῆρ. cum Hartungio Hiller, volgatam restitui. — ἀτιμάζωσι Bergk: ἀτιμάζουσι*, quod vix defenditur locis Homeri Ἔ 484. δ 546. — 823sq. ~ 1179sq. Cf. Reitzenstein p. 61. — 840 cf. 478. — 847 sq. Soloni probabiliter tribuit Hartung, cf. Sol. 32, 1 p. XVIII.

853 sq. = 1038 ab. — 853 λῶϊα = μᾶλλον? Cf. v. Wilamowitz, Eurip. Herakl. II p. 94.

861 sq. meretriculae verba. — 862 ἀνδρῶν*: ἄστρων loci obscuri interpolationem receperat Hiller; οὗ τι ἀνδρῶν φαινομένων nescio an interpretari possimus nihil quod virorum spectabilem est vel dona qualia a viris spectabilibus expectes; ita ὅσον ζῆς φαίνου praecepit Sicilus (Phil. LII 162).

865 sq. Tyrtaei? (Bgk.). — 866 οὐδὲν] *ἔνδον* Sitzler.
 877 sq. = 1070ab (Mimn.?). — 877 *ἄν τινες* (O)
 commendavit Bergk, sed *ἄν* particula loci vigor debilitatur.

897 et 898 inter se non cohaerere vidit Camerarius;
Ζεὺς δ' εἰ πάντ' ἄνδρεςσι κ. χαλέπαινεν κτλ. Bergkium fere
 secutus Peppmüller, qui hos versus cum 323—328 con-
 iunxit. — 898 post *ἔχει* interpunxerat Hiller.

903 explicatur v. 923. — *χρήματα θεῶν**, corr. Cr.;
 cf. 912. 914. — 917 J. 1886 p. 64.

925. 928. 930. 962 J. 1888 p. 152. — 935 sqq.
 Cf. Tyr. 10, 37 (Reitzenstein p. 64²).

939 Cf. Kretschmer, Vaseninschr. 56 p. 87.

945 sqq. Solonis: cf. Geysso p. 59.

949 sq. = 1278cd. — 949—954. 959 sq. versiculi
 erotici, cf. Herond. I 25; Callim. epigr. 28. — *ἔμμεν*
 Hiller, cf. Ahrens op. I 160. — 961 *ἴδει**, Hiller cum
 Bergkio *ἴλυι*, *ἴλη* Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K. (Phot.
 s. *ἴλην*), cf. Meister Herondas p. 964; sed videndum, num
ἴλει forma (*ἴλις* Et. M., Herod. I p. 90) ferri possit.

p. LXXVII

> 970 *νῦν πέτρης* Ahrens, *νῦν δ' ἤκης* (Archil. 42)
 Studemund; lacunam cum Meinekio indicavit Hiller.

980 *σπεύδει* O, *σπεύδου* A, corr. Hartel et Dreykorn.

988 Cf. *ἵππος εἰς πῆλον* proverbium.

996 Cf. Anan. 3 p. 66. — 1003—1006 Tyr. 10, 13.

1007—1012 recte Mimnermo vindicavit Bergk. —
 1008 J. 1888 p. 153. — 1011 *κακόν**: *κακῶ* Ahrens del. *δ'*
 1012; *ἔλέγει* lectionem dubiam revocavi, *ἐλαύνει* Hiller
 Hartungium secutus, possis *ἐρείδει*; in G. Hermanni inter-
 pretatione acquiescere malui, quam incerta sectari.

1015 *ὑποβληθῆναι ἀνάγκη* Hiller; *πῆξι* *hostibus*
procumbere; *ὑπερβῆναι* = *ὑπερβασίας ὀφλεῖν peccare, labi*
 (f. Π. I 501, infra 1180 sq.). — *περ* mirum: num *πρὸς*
ἀνάγκην? — 1017 sqq. Mimnermi fr. 5. — 1023 sq.
 Mimnermo vindicavit Bergk, cf. Geysso p. 61.

1038ab = 853 sq. — 1044 *εὐσταφύλης* cum Em-
 perio novaverat Hiller, vocem dubiae auctoritatis sub-
 stituens pro epitheto satis apto, quod in patriae laude

etiam Antiphilus adhibuit AP. IX 413; nomine proprio opus esse (Reitzenstein l. s. p. 57) non credo.

1055 sq. Mimn.? (Bergk). — 1057 *αὐταί* Cr., cf. Tyrt. 1, 1. Theogn. 773. — 1058 *μελέμεν δ'* Ahrens, *μέλομεν δ'* Hiller: *μεν δ' A*, *νῦν O*, *μὴν* dett. — 1066 *<ἔνεσ>τ'* Cr., *τι O*, *om. A*, *<χοῆμ'>* ἄλλ' Hiller.

1063 sq. 1069 sq. Mimnermo tribuit Bergk, 1069 cum Mimn. fr. 6 coniunxit Blass.

De vv. 1070 sqq. cf. Geysso p. 62. — 1070ab = 877 sq. — 1081—1082b = 39—42. — 1082c—f = 87—90. — 1095 sq. = 1160ab.

1098 *ἐκ λόχμης μεσάτης* Haupt op. III 567, sed nescio an alia sit imago v. 197 sq. quam 1099. — 1099 *βρόκχον* Bergk, qui falso ad Hesychium nos ablegat; non *βρόκχος* apud Hes. legitur, sed *βρυγγός* (I p. 402).

1101 sq. = 1278ab. — 1104ab = 571 sq. — 1105 = 1164g. — 1107 sq. = 1318ab. — 1114ab = 619 sq. — 1117 cf. 1365.

1128 *δειλαλεους τε μυχούς**, corr. Wassenbergh; *δ. τε λέχεος* cum Hauptio (op. I 265) Hiller; sed vide *μυχοῦ* possitne servari (cf. Od. η 87 sqq.).

1129 sq. Mimnermo dedit Bergk.

1133 Hiller J. 1888 p. 154, contra quem disputat Sitzler l. s. p. 138. — 1139 *ἄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνδράσιν οὐδὲ βέβαιοι?* Hiller. *δίκαι τε* Sitzler p. 139; servavi verba quibus vereor ne vetus *iusti iuris iurandi* formula contineatur.

1160ab = 1095 sq. J. 1881 p. 116. — 1161 sq. = 409 sq. — 1162a—f = 441—446. — 1164a—d = 97—100. — 1164e—h = 415—418. — 1164g = 1105.

1171 *Γνώμην, Κύρνε, διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσιν ἄριστον* Nauck. — 1172 *ἄνθρωπος**, *ἀνθρώποις* Bergk olim, cf. Sitzler p. 139; *ἄνθρωπος γνώμη* Hiller. — 1177 *μεγίστην κεν πείραν ἔ. ἀ.**, corr. Hecker. — 1178ab = 555 sq. — 1184ab = 367sq. — 1190 *βουλόμενος**, *ἐλάμενος* Bergk olim, Hiller; *βουκολέων deliniens* scripsissem, si huius usus certiora exempla apud veteres poetas invenissem;

non sufficienti quae comparari solent Aesch. Agam. 669. Eum. 178, cf. de Babr. aet. p. 199. Cr. — 1194 τὸ ξ. ἦ — ἦ μ*, cf. J. 1888 p. 154.

1202 τῆς ἄλλης μνηστῆς*, Hertzbergii interpolatio vix probanda. — 1203 κεκλαύσεται Brunck; Οὐδέεις οὐθ' ὄπ' ἔμευ κεκλαύσεται οὐτ' ἐπὶ τ. J. 1888 p. 155 Hiller; κεκλήσεται ad ritum sacrum defuncti invocandi rettulit Cr., cf. Rohde *Psyche* p. 61. 205 sq.

1208 J. 1886 p. 64. — 1209 Αἰθέων cum Bergkio Hiller, J. 1888 p. 155; vocem obscuram obscuriore expellere nolui. Cf. etiam E. Maass, De Aeschyli Suppl. p. XXIII.

1219 δυσμενεῖ Bergk Hiller J. 1888 p. 156.

1221—1230 e Stobaeo accesserunt; 1227 sq. Mimnermi fr. 8 omissum. — 1229 Cf. Cleobulin. fr. 2a p. 46.

De 'altero libro' seu potius florilegio tertio (p. 116) cf. Hiller Jahrb. f. Philol. XXIII p. 471. Geysso p. 65 sq. Reitzenstein p. 81 sqq. — 1231 sqq. Tertii libelli prooemium, quo deus tutelaris indigitatur, ut 1 sqq. 757 sqq.

1245 cf. 597. — 1249 J. 1888 p. 156; Emperii 'facillimam emendationem' αὐθ' ὡς ἵππος receperat Hiller, sed ipsa sententia hiat; cf. εἰς ἀρχαίας φάτνας proverbium; eadem imago sententiae diversae adaptata 1267—1269, quibus cave ne abutaris. — 1253 sq. = Solon. fr. 21.

1257 κινδύνοισι*, corr. Herwerden, nisi quod κιλούροισι restituit; ἰκτίνοισι cum Welckero Hiller; cf. Ael. nat. an. 12, 9. — 1257 ὁμοῖος* — φιλεῖν*, ὁμοιοῖ — φῆλην cum Wilamowitzio Comment. gramm. IV p. 25 Hiller; ὁμοιοῖς Hermann; non satis placet φῆλην ad ὄργην relatum, acquievi igitur in Bergkii emendatione φιλέαι te amari pateris, nisi quod in fr. adespto Atticismum non sustuli. Cf. Eurip. Hec. 1000.

1278 ab = 1101 sq. — 1278 cd = 949 sq. — 1281 κάθημαι a re iudiciali translatum (Schneidewin). — 1282 οὐτο σε τουτ' ἀδικῶν*, corr. Welcker, οὐ τίσις οὐδ' ἀδικῶν cum Boisson. Hiller.

1285 Verba prima m. r. in A suppleta; οὐδ' ἐπάτησι

νικήσας γ' ἂν ἔχοις Sitzler (οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ποτ' ἔχεις Hartung).

1289 Cf. Eoearum fr. Mahaffy, the Flinders Petrie Papyri I 13. — 1304 = 1322. — 1310 'Videtur in litteris παιδαῖδη gravior corruptela inesse: fort. λευγαλέη κανότης.' (Hiller). — 1318ab = 1107sq. — 1332 = 1304. — 1335 cf. 1253. 1375. — 1350 ἐξεδάην (ad ἐπιδάηναι, Ap. Rh. IV 1565) Cr. — 1353 = 301. — 1363 ἀπιῶν Benecke, Antimachus p. 208. — 1365 Cf. Athen. Mittheilungen IX (1884) p. 1sq. Kretschmer, Spr. d. Vaseninschr. p. 86.

XVII p. 123 Hipparchus. Cf. Wachsmuth, Stadt Athen I 498. II 391. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 157. De simili versu

ἀντ' εὐσεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί
hermae forensi ἀρχαίοις γράμμασιν insculpto cf. Cr. Philol. Suppl. VI p. 274.

XVIII p. 123 Pigres. Pigretis Distichon a Ptolemaeo Hephaestione fictum esse demonstravi Philol. LIV p. 735 sqq. 742 (Plutarchi locum, quem dubitabam utrum ad Ptolemaeum referrem an ad alium auctorem Ptolemaeo comparem, interpolatum esse coniecit O. Immisch, Litt. Centralbl. 1896, 47, 1706; eadem Peppmülleri sententia).

XIX p. 123 Epicharmus. Epigrammatis auctoritatem in suspicionem vocavit Bergk.

XX p. 123 Diphilus. Christ (Gr. Litt.² p. 92) hos versiculos Diphilo comico tribuit scholiastae Pind. Ol. XI 83 testimonio mirum in modum explicato.

XXI p. 124 Phrynichus. 'Abieci duo fragmenta melica: de 1 post alios recte iudicavit Strecker de Lycophr. Euphr. Erat. p. 60; 2 (λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος) cur ad carmen nescio quod melicum potius quam ad tragoediam referamus, causa non est, cf. Nauck, Trag. fragm. p. 723' (Hiller).

XXII p. 124 Aeschylus. Epigramma 3 sitne ab ipso Aeschylo profectum prudenter dubitavit Preger, Inscr. Gr. metr. p. 35. — fr. 4 cf. Preger p. 37.

XXIII p. 125 Sophocles. Epigramma suspectum, cf. Sat. Philol. Saupp. p. 97.

3, 2 φιλοῦντι ἑταίραν*: φ. κόρην Headlam.

4 σ' ἐναρτίθμιον ἡρωϊναίς θῆκε· σὺν εὐεπταίς δὲ supplevit Bergk.

XXIV p. 125 Ion.

1, 1 ὄν Kaibel: ον*. — πόρε add. Hiller. — θυροσοφόροις Casaubonus. — Post 2 colo interpunxit Cr., cf. v. 11; post 3 lacunam indicaverat Hiller, sed subintellego εἰσίν.

2, 3. 4 χρυσὸς οἴνον* et χειρῶν*, corr. Hiller, sed nescio an v. 3 nonnulla exciderint, veluti δ μὲν ὕδωρ ... ὃ δὲ, cf. Euen. 2.

3, 3 διὰ*, δις Bergkiius olim et C. v. Jan, scr. mus. p. 202: 'sunt bina tetrachorda lyrae septem chordarum, terna lyrae chordarum undecim'.

4b cf. Crit. 1, 6. — 5 ab hoc Ione alienum.

8 fortasse e tragoedia excerptum.

XXIVa p. 128. Hillerianis accessit Philiadae Megarensis epigramma Steph. Byz. s. Θέσπεια, cf. Preger, Inscr. Gr. metr. 23 p. 18.

XXV p. 128 Melanthius. Elegiis fragmentum ascripsit Hiller, cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. XIII.

XXVI p. 128 Hippo. Epigramma in Hipponem irrisorium, qui deos esse negaverat, cf. Preger l. s. p. 208.

XXVII p. 128 Empedocles. Epigrammatum auctoritatem defendit H. Diels, Sitzungsber. d. Berl. Akad. 1884 I p. 362¹. Cf. Preger l. s. p. 36, qui in epigr. 1 formas Doricas restituit *ιατρὸν* — *Ἀγγίτα* — *τεῖδ'* — *Φερσεφόννας*.

1, 2 *ἔθρεψε* quod receperat Hiller utique ineptum. — *τόνδ'* defendi potest loco simili Speusippi L 1, sed nescio an ad statuam Pausaniae spectet, cf. infra Aristot. 3, 1. Commodius *τῆδ'* (*τᾶδ'*, *τεῖδ'*) vel *τῶδ'* (scil. *τῶ τάφῳ*), nam *ῶδ'* vix habet locum; quod Hiller commendavit *φῶτ'* Diogenis interpolatum est e v. 4.

XXVIII p. 129 Dionysius Chalcus. Cf. Bücheler Jahrb. f. Philol. 1875.

3, 6 **ἐπτάται*, corr. Bücheler. — Improbanda quae de hoc fr. coniecit K. Sartori, Das Kottabosspiel p. 98.

XXIX p. 130 Euripides.

2 Cf. Schenkl Philol. 23 p. 349.

Epigramma Kaibelii 21 summa probabilitate Euripidi tributum esse censet Reitzenstein p. 110; mihi secus videtur.

XXX p. 131 Panarces p. 130. Griphum popularem cur hoc potissimum loco inseruerit Hiller nescio; Panarces (Pantarces?) poeta, quem nemo novit nisi Clearchus, vereor ne Cleobulinae sit, gentilis.

XXXI p. 131 Hermippus.

De Cylicranibus fr. 2 cf. Pauly-Wiss. I 1566, 39. 56.

3, 1 *εὖ συνειλ*. Kock (CA. I p. 245): *οὖς ἀνειλ*.*

XXXII p. 132 Thucydides. Cf. v. Wilamowitz Herm. XII p. 358⁴⁴. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 206.

ἦ γὰρ, corr. Jacobs, *ἦ περ* cum testibus dett. Hiller.

XXXIII p. 132 Alcibiades. *β. με ἐν** et *β. με σὺ**, *βῶπτε μὲν ἐν θυμέλῃσι μ'* Bergk; versus novicii et inficeti.

XXXIV p. 132 Agathon. Cf. Wachsmuth, Stob. Ecl. 1 p. 95 sq.

XXXV p. 132 'Euenus in primae declinationis formis utrum Atticum α an Ionicum η scripserit, cognosci nequit.'

(Hiller). — De duobus quos plerique fuisse existimant Euenis poetis Paris v. Jahrb. f. Phil. 1881 p. 477 sq. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 57 sq. G. Knaack, Berl. ph. Wochenschr. 1895, 36, 1126.

2 recentioris poetae esse putat Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 57.

8 Cf. ad Theogn. 472, ubi ἀνιηρόν legitur: Diels, Berl. Akad. 1884 p. 350.

9 ἔμειναι] μείναι Fick, quod aptam praebet sententiam; sed formas illas epicas ab hexametris alienas esse non credo, neque quicquam novandum, cum nesciamus quae antecesserint; scribere poterat (cf. Aristot. Eth. Nicom. VII 11) <χαλεπήν γὰρ ἀνάγκην> φημί κτλ. Nam εἶναι v. 2 repetitum (Sitzler p. 141, qui μελέτην τελέθειν coniecit) vix est offensionem. Cr.

XXXVI p. 134 Critias.

2, 6 ταῦτα δὲ add. Hiller J. 1886 p. 65, cf. Pindar. fr. 125 B Athen. XIV 635 D.

2b e Diog. La. I 41; conl. schol. Eur. Hipp. 264 Critiae tribuit Wilamowitz Comment. gramm. II p. 6.

7, 4 ἡδύν] fort. αἰὲν (Hiller). — αὐ. ἀ. φ., φῶδον ἄ. Sitzler: coniectura non opus est.

‘Iophontis nomen restituendum censuit Westermann in verbis corruptis vitae Sophocleae (p. 17 Iahn.) λαβῶν δὲ φησιν ἐπιγεγράφαι (λαβῶν δὲ φησιν ἐπιγράφαι Laur. G, φησιν δὲ ἐπιγεγράφαι [?] Par.) τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεία λαβόντα | τῇ τραγικῇ τέχνῃ (τῆς τραγικῆς τέχνης Bergk) σχῆμα τὸ σεμνότατον (τῆς τραγικῆς τέχνης σχήματι σεμνότατῳ?)’: ubi Ἰοφῶν δέ, φασιν, ἐπέγραψε conl. Westermann, Ἰοφῶν δέ, ὡς φησιν . . ., ἐπέγραψε Leutsch, quae coniecturae vel propterea improbandae sunt, quia ἐπέγραψε in recentibus tantum codicibus exstat; veri similis olim (apud West.) Λόβων δὲ φησιν ἐπιγεγράφαι proposuit Bergk.’ (Hiller). Cf. Preger p. 205.

XXXVII p. 137 Socrates.

1 ad fabulam animalium regem eligentium spectat; versiculos suppositos esse vidit Grauert, de Aesopo p. 54; de ceteris iam antiqui dubitaverunt, cf. Dionysod. Diog. La. II 42.

XXXVIII p. 137 Antimachus. Nihil profecit Benecke Antimachus p. 107 sqq.

4 εὐχρεῶν ἐν*, corr. Casaub.; εὐχρόω vix aptum.

XXXIX p. 138 Plato. Cf. v. Wilamowitz Antigonos p. 48 sq.; id. Aus Kydathen p. 222; Knaack, Berl. philol. Wochenschr. 1895 p. 1156, qui genuina Platonis esse epigrammata pleraque e libro *περὶ παλαιᾶς τροφῆς* excerpta argumentis non spernendis comprobare studuerunt; Hiller ad unum omnia a Platone abiudicavit, idemque Reitzensteinii indicium (l. s. p. 182. 186 sq.).

De ep. 5. 22. 26—28 cf. Hiller J. 1888 p. 159 sq.

5, 2 κρυφαίς Stadtmüller.

7, 2 γειναμένοις cum Suida Buresch Philol. LI 106, qui Alexandrino auctori hos versus attribuit.

8, 1 Cf. Reiske et Diels Herm. XXIV p. 308.

33, 7 γαλεροῖς ἐπί? Cr.

XL p. 143 Scythinus. Cf. Pauly-Wissowa, Realencykl. I 2035, 60.

3, 1 sq. interpunctio mutata; ad v. 1 cf. Herond. V 45.

XLI p. 144 Simmias. Cf. J. 1888 p. 160 sq.

XLII p. 145 Zeuxis. Cf. Preger p. 141.

XLIII p. 145 Parrhasius. Cf. Preger p. 139. C. Robert., Archäol. Märchen p. 79.

2, 2 τέματα] πείματα e Zeuxidis epigrammte Kaibel Athen. III p. 198.

XLIII p. 146 Praxiteles. Cf. Preger p. 148; Robert p. 166.

XLVII p. 146 Astydamas. Cf. Preger p. 125.

3 ἀφειδής] Kaibel (Stil und Text der Politeia des Aristot. p. 124) praeter necessitatem *σάφα* vel *ἄρα τοῖς* coniecit; imago a curribus vel equis eodem tempore e carceribus emissis sumpta, cf. Sitzler p. 142.

XLVIII p. 147 Philiscus.

3 τὸν — μεθαρμοσθέντα*, quod servavit Bergk post v. 4 quaedam excidisse ratus. — 6 δῶρα καταφθιμένῳ dubitanter scripsi: δόντα καταφθιμένων*. (Hiller.) Locus conclamatus; non melius res cessit Sitzlero, qui p. 143 ζῶντα καταφθιμένων κἀν ζῳφῶ, ἀθ. coniecit.

L p. 147 Speusippus. Cf. Kaibel, epigr. 56, Preger p. 10.

LII p. 148 Aristoteles. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II p. 403 sqq.

1, 7 οὐ νῦν δ'*, οὐ δλχα cum Gomperzio Hiller; νῦν temporale non apte coniungitur cum ποτέ: videtur igitur ad sententiam progredientem spectare. — V. 7 lacunam indicavit Cr.; excidit fortasse distichon incipiens a verbis εἰ μὴ, nisi qui Platonis philosophia initiatus est.

5, 7 ἐς ἀθάνατον*, v. Wilamowitz ἰσαθάνατον proposuit, vocem novam atque singularem; τοῖον ἐς καρπὸν ἀθάνατον (cf. Pind. Pyth. IX 110) — ἐπιβάλλεις φρένα vix intelleges. — 12 Ἄλδα δόμον ἦ. v. Wilamowitz; num <κατ>ἦλθον? — 13 καὶ del. Bergk, versus schema singulare, cf. v. Wilamowitz l. s. — 14 αὐξήσουσι*: αὐδήσουσι v. Wilamowitz. — 15 ἄξουσai? cf. Soph. O. C. 133.

LIII p. 150 Cercidas.

3, 2 ἀμναμονεῦ*, ἀμναμονεῖς, an εὔμναμόνευ'? Hiller, ἐμναμόνευ' Bergk, <οὐδέ> τὸ vel <οὐδαμῶς> ἀμναμόνευ' Cr., nam ad Diogenis πλθον haec referre possis. — καί*: οἶκος Hiller.

LIV p. 151 Aeschrio. Cf. Knaack, Pauly-Wissowa I 1064.

6 tetrametrum constituit Bergk.

7, 2 μακρῶ] κακῶ cum Bergkio Hiller. — 7 γενῆν (= γενεῆν) ex Athenaeo restituit Cr., γονῆν (Anth. P.) Hiller et Bergk; cf. Meister, Herondas p. 830.

Fr. 8 a iambographo abiudicavit Förster, Mus. Rhen. XXXVIII p. 438¹.

LV p. 152 Castorio. E melicis recte huc translatus ab Hillero, cf. infra p. LXV de Sirone. — v. 5 μασόπολε cum Cobeto Bergk, cum singulae dipodiae in hoc technopaegnio undenarum litterarum esse soleant.

LVI p. 153 Crates.

1, 10 ἀγνώσ v. Wilamowitz, Herm. XXIX p. 151.

3. 8 J. 1888 p. 161 sq. Cf. Wachsmuth, Corpusc. poes. ep. lud. II p. 193 sqq. (Hiller). — Nihil mutavi, sed apud Clementem fr. 3 excipitur fr. 8, atque videndum, num in his paegniis pentametri singuli pluribus hexametris adnecti potuerint. — Post 8, 2 aliquid deesse indicavit ipse Clemens.

'12. 13. 16 apophthegmata sunt, quae in collectione poematum Cratetis posita fuisse non crediderim' (Hiller).

Fr. 10 suppl. Cr. e Stobaeo, cuius testimonium mutilatum ascripsit Bergk, cf. Hense ad flor. III 1, 45; praeierant Blassius et H. Joachim, de Theophr. περί ζώων p. 67, qui proposuit συνάγοις <φίλε>, κ. τ. δρ. ῥ. στ. πενήτης σπάνεως τε τρ., tautologia vix toleranda; στάσεως e fr. 9 ascitum.

15, 2 ἔὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέση θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἡρηθήσθω βρόχος Anth. (hinc manu rec. in marg. cod. E Apostolii saec. 16 ascr.), quam recentiore versus genuini amplificationem esse ostendunt ταῦτα, θεραπεία, τὸ λοιπόν.' (Hiller).

18a e Diog. La. II 25; Crateti vindicavit Dümmler Akadēmika p. 6¹.

20 a philosopho utique alienum, cf. Kock CAF. II p. 115 sq.

Herondam et Cleonem omittere noluit Hiller, quamquam propter tempora ab hac collectione eos alienos esse arbitrabatur. Herondae fragmenta papyro Londinensi reperto non poterant repeti; invenies ea in calce mimiam-borum editionis Teubnerianae. Pro Heronda substitutus

LIX p. 157 Sodamus, cuius epigramma hermae insculptum e Stratonis commentario *περὶ εἰρημάτων* (FHG. II p. 369) petitum transiit in schol. Eurip. Hippol. 264 p. 39 Schw. (cf. Clem. Alex. Strom. I 14 p. 351; Schol. Pind. Pyth. 2, 63). Versiculos quosdam similes si Critiae recte vindicavit Wilamowitzius (fr. 2b p. 135), post Critiam eum vixisse conicias. Cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. 52. Wendling, de peplo Aristot. p. 66.

LXI p. 158 Fragm. eleg. adesp. Bergkii fr. 2b melicis adesp. insertum fr. 49, fr. 7 carminibus pop. 43.

4 Cf. D. Litt.-Ztg. 1884 p. 1201.

8 vix huc pertinet: cf. Cr. Philol. XLVIII p. 178 sqq.

10 'Pro ἦ corr. ἦν' (Hiller).

Versum proverbialem *οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήσας* carmini elegiaco temere vindicare Bergkium professus est Hiller; sed unde proverbialem versum istum fuisse colligat, nescio; Solonis eum esse, quod coniecit Bergk, satis probabile. Adieci igitur haec verba (fr. 16). Incertius sane fragm. *τοῦτο ποιήσας | τῶν ἀδίκων ἔργων ἔν τὸ δικαιότατον* (11 B), quod ex locutione 'proverbiali' in fragmento anonymo apud Suidam et duobus locis Polybianis servata idem praeunte Cobeto (Mnemos. XI p. 32) effinxit. Sed 'proverbium' istud ex elegia petitum esse, ut fr. 8, quod apud eosdem auctores invenitur (cf. Philol. XLVIII 178, Callim. fr. 419), paene certum; Hiller proverbii nomine, quod latiore tunc sensu adhibebatur, abusus esse videtur. Nolui tamen fragmentum inserere, quod hand scio an Alexandrini sit poetae, ut fr. 8, cf. Philol. XLVIII p. 179 sq.

De fragm. 10 Bergkii (= Π. 1 320) cf. Boissonade ad Anth. Pal. XII 96 et Nauck, Mél. Gréco-Rom. 3 p. 61 sqq.

Etiam fr. 13 sq. Callimachi esse videntur, cf. Schneider fr. anon. 392. 391 p. 784 sqq. Oraculum ab Heraclide Athen. XIII p. 602 C. e poematio quodam petitum *Εὐδαίμων χαρίτων κτλ.*, pentametro ante hexametrum posito insigne (cf. Dion. Chalc. XXVIII fr. 1), non recepi; nam ante Alexandrinam aetatem illud non scriptum esse facile potest demonstrari.

16 versus vasculo Attico ca. annum a Chr. 500 inscriptus, cf. Athen. Mitth. VI (1881), 3.

17 carminis initium vasculo Attico inscriptum, cf. O. Müller kl. Schr. II 441; Kretschmer, Vaseninschr. p. 90.

LXII. p. 159 Fragm. iamb. adesp.

3 *κτέρας* cum Bergkio Hiller.

7 *μικῶν*: cf. Koehler, Athen. Mitth. VII p. 376.

11 fortasse e comoedia petitum.

12 Cf. Knaack Herm. XXI p. 319 et 495 sq.; Herond. inc. 19 p. 80 Cr.².

13 *καί**: *τὴν* Hiller. — 14 *δεξιῇ σίττη*, em. Meineke.

15 *κωμικὸν παράγγελμα* et 16 Herondae potius vindicanda, cf. Herond. inc. 17. 18 p. 79 sq. Cr.².

17 Choliambum constituerat Bergk.

Tetrameter trochaicus a Proclo in polit. p. 380 (Lob. Aglaoph. p. 108) servatus οὐ φέρει με τοῦ δοχῆος (sic enim scribendum) ἢ τάλαινα καρδία tragoediae (*Βασσάrais*?) vindicandus, aliique multi et tetrametri et trimetri, quos alii iambographis tribuerunt. Addidi tamen corollarii instar versuum incertorum selecta quaedam exempla fide certe non minus digna quam Hilleri fr. 12. 16.

18 versus ex Attico poeta — Solone opinor — excerptus Prisc. XVIII 281 (vol. II p. 356 Hertz.). In initio aut choriambus admissus pro diiambo aut exemplar breuiatum, velut *ἔπος ποτέ | σοφῶς ὄνφ* „προς κτλ. — *ἔπος* agnovit Bächeler, Mus. Rhen. XXXIV p. 341: ΠΠΙΟC*. — ΛΑΚΤΙΖΕΤΩ*, corr. Cr.

19 e Ps.-Diog. 609 Macar. 675 rest. Cr. Mus. Rhen. XLIV p. 460; utrum versum praeponas dubites. Versus Solone non indigni. Cf. Babr. ed Cr. p. 248.

20 e paroemiogr. rest. Cr.; cf. Babr. ed Cr. 132. 199. Solo his verbis Pisistratum cavillari poterat.

21 versum ab Hillero exclusum, quem ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων παραινετικήν esse Ps.-Diog. testatur (Bergk PL. II p. 53), fragmentis incertis inserui. [De titulo cf. Heinemann, stud. Sol. pag. 39.] — καὶ δικαίως κἀδίκως* Diogenian. interpol., quod a Solonis arte alienum est; κἄν δίκη κἄν μὴ δίκη* alii codices (Cohn, Philol. suppl. VI 260); hinc iure profectus versum restituit Nauck trag. ² p. 923. Solonis cur versum esse negemus ego quidem causam idoneam non perspicio; de proverbiiis similibus cf. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 701.

22—23 servaverunt Strabo et paroemiographi (Didymus e Demone: Cr. Anal. p. 140); Anacreonti vindicavi Pauly-Wissowa I p. 2036. 2038, 22.

24 cf. Nauck, trag. ad. 75, Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 609.

25 trag. ad. 94 cf. Cr. l. s.

26 trag. ad. 135, Cr. l. s.

27 trag. ad. 212, cf. Bergk II p. 439. — Hesych. s. εὐόροις. <Ἀρχίλ>οχος γὰρ κτλ. — scil. τλητὸν ἦν.

28 trag. ad. 271; Archilocho vindicavit Cobet Nov. lect p. 506. Fortasse de vate dictum, cf. Hes. s. Σελλη-ἴδεω, Bergk ad Fr. 104.

29 trag. ad. 337 (Phryn. Bekk. p. 1, 17; Archilochi?); sequitur locus Hipponactis, cf. Cr. Gött. gel. Anz. l. s. p. 700.

30 trag. ad. 393, cf. Cr. l. s. — σκληρῆν? —

31 trag. ad. 396; versum Archilochi vel Anacreontis esse coniecit Cr.

32 trag. ad. 434, Semonidi vindicavit Cr. l. s.

33 trag. ad. 513, cf. Cr. l. s. p. 702. Crateti (cf. fr. 18 sq. p. 156) potius tribuerim quam Soloni (fr. 29) vel Semonidi.

34 trag. ad. 206 ex Hesychio: Solonis?

- 35 trag. ad. 362; loquuntur Solonis adversarii?
 36 trag. ad. 435.
 37 sq. ex Hesychio; Archilocho vindicavit Bergk p. 439.
 38 Cf. Cr. Babr. p. 57.

 POETAE MELICI

 I p. 165 Eumelus.

ἀ καθαρὰ servaverāt Hiller, poetam antiquum cum hexametro tetrapodiam dactylicam coniunxisse ratus; sed Pausanias cum ἔπη eius testatur, vix legit carmen melicum. Bergkii supplementum confirmari videtur Callimachi hymn. II 12 μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μητ' ἄψορον ἴχνος; cf. etiam [Simon.] 146, 8. Ceterum quinto saeculo hos versus tribuit Valer. de Schoeffer (De Deli insulae rebus p. 8) atque σάμβαλα vocem e Lydorum sermone desumptam (Sapph. 95) a vetere poeta Dorico adhibitam esse negavit etiam Dielsius. Dubitavi igitur in versibus dubiae fidei cum Sitzlero dialectum Doricam restituere.

 II p. 165 Terpander.

1 'De Terpandrea horum versuum origine iure dubitavit Bernhardy, Grundr. der griech. Litt. 1. 1 p. 603. Cf. Wilamowitz Eurip. Her. 1 p. 71.' (Hiller.) Scolia Terpandri (Immisch, Mus. Rhen. XLIV 559), quorum memoria vereor ne uno Pindari loco male intellecto (fr. 125) nitatur, huc vix referenda.

2 ἀειδε φρήν Hiller, Mus. Rhen. XLI 414 (sed cf. J. 1888 p. 166, Graf, Mus. Rhen. XLIII p. 515), ἀειδέτω* vel ἀοιδέτω*, unde ἀειδ' ᾧ elicit Cr.

4. 9 Subditivum esse Hiller docuit l. s.

III p. 166. Alcman. Cf. Pauly-Wissowa R.-E. I p. 1565 sqq. De dialecto Hiller J. 1888 p. 167 sq. Jurénka, Wiener Stud. XIX 2. — Dorici accentus adhibentur

ubi aut traditi sunt aut analogia satis firmati; Laconismos quos vocant recentiores non expuli.

Fr. 3 (Bggk. 2) probabiliter cum fr. 1 composuit Bergk: <καλλικόμοισιν> ἐγών<γα>.

5. Carmen difficillimum post Blassium praeter alios illustrarunt H. Diels, Herm. XXXI p. 340 et Jurenka, Wiener Stud. XVII (1895), Serta Hartel. p. 36 sqq. Sitzungsber. d. Wiener Akad. CXXXV (1896) p. 1 sqq., Philol. LVI fasc. III. De diagrammate cf. comment. Ribb. p. 6 sqq. In initio fere 35 versus deesse, in exitu 4 coniecit Diels l. s.

5, 1 <τὸν ἔκτανε> II. Hiller; de Dielsii supplemento cf. Jurenka Philol. l. s. — 5, 2 sq. supplementa aut Blassii aut Dielsii. — 5, 2 οἶον οὐ· praefert Jurenka Philol. l. s. — 5, 7 recepi quod commendavit Jurenka; Δορκέα metri causa improbandum. — 5, 19 ἠνειδῆ scripsi interim, cf. 5, 71; 17, 6, ubi ἠν certa coniectura restitutum est: ἐκ σιῶν ἢ Sitzler, ἀγρυρῶδη exempli causa Diels.

5, 22 sqq., quos om. Hiller, Dielsii, Jurenkae, meis inventis usus aliquatenus restitui. Diels in hac strophā poetam Gigantum memorem fuisse suspicatur; in initio de hominum superbia et debilitate sententias eum protulisse ego conieceram atque in simillima saepe supplementa Jurenkam incidisse nunc video. Fuerit fere:

<οὐδὲν ἀλκιμῶ>τάτοι
 <ἀνδρῶν· τὰ δὲ πάντ>α δαίμων
 <ἀμφέπει· σιῶν> φίλοις
 25 <αὐτὸς γάρ> ἔδωκε δῶρα
 <ὥτε νᾶμα> γὰ ῥέον,
 <ἐχθρῶς δὲ τ' ἀπ>ώλεσ' ἦβα
 <δαΐτα ποτ' ἐς θ>ρόνον
 <Διὸς μανίας μα>ταίας
 <ἄντα φυσιῶσ'> ἔβα κτλ.

ἦβα de militum vi dictum a poeta Lacedaemonio non alienum. — 5, 31 rest. Blass. — 5, 32 Jurenka metro non consuluit. — 33 similia ci. Jurenka. — 34 suppl. Jurenka.

5, 37 post εὐφρων interpunxit Diels, sed cf. Semon.

7, 99 (Jurenka). — 5, 40 ὄρω ρ' ὄτ'*, corr. Diels et Jurenka. — 5, 44 ἐπομέσθαι Hiller coll. 11; 2 pro ἐπωμέσθαι*, formam ex falsa transscriptione metri causa factam esse ratus; correcturam temerariam expuli, nam ispum οὐνεμωμέσθαι* etiam Diels testatur p. 359. — Cum. v. 40sq. 45 sq. cf. Theocr. XVIII 25 sqq.

5, 51 Ἐνηηικός Diels p. 356³. — 52 ἀνεψιάς] chori cantatrices necessitudine inter se coniunctae (Ahrens, Philol. XXVII p. 611. Diels p. 357); vix recte ad poetam haec referunt Jurenka et Wilamowitzius Eurip. Herakl. I¹ p. 72, cf. Pauly-Wissowa I p. 1566. — 55 sq. cf. Jurenka, Sitzungsber. p. 16, qui coniectura abstinere debebat. — 60 πελειάδεσι (ad ἄμιν) Jurenka. — 61 papyri lectionem restitui, cf. Jurenka p. 21: Ὀρθία schol.

5, 69 ἰανογλεφάρων fere certum teste Dielsio p. 361, p. LXVII

5, 83 δυνᾶν Diels, sed cf. Jurenka Philol. l. s. — ἄνα cum Schuberto Jurenka.

5, 92 sq. vix recte explicavit Diels. — 93 ἕα<δεν> μέγ' ἄ<γῆν> Diels, (F)ἐάλην non potest propter accentum: ΩC ΕΔ vel ΕΑ plerique testantur, sed Π saepe Δ et Α litteris simillimum; scripsi igitur, quod aptam sententiam etiam nunc praebere mihi videtur (ἄρμα = ζεύγος) meliora expectans; ultimae litterae prorsus incertae legi solent ἈΜΑΙ. — 95 μάλ' <ἀλεν> ὄκα Diels p. 371, μάλα φείκεν ὄκα Jurenka Philol. l. s. — 97 suppl. Weil. Scholiastae explicatio vereor ne in avia nos abducat. Poeta ludens dicit vel virginem dicentem facit: 'Sirenes cantu — non quidem vincit, nam deae sunt, sed sola undecim virginum instar est, si e decuriae cantu coniecturam facias.' Illud δέκα — ἀλδεις scholiasta et testatur et male interpretatur. Olim tentavi: ἀντι δ' ἔνδεκα παιδων — δέκα φάμ' (= ἐβουλόμην λέγειν) — ἀλδεις, ut se ipsam corrigat, cum iuxta Agidonem Hagesichora suum sibi habeat locum, cf. v. 80. 40. 53. 100.

7, 2 παρὰ σοφοῖσιν*, παράσοφος σύ Hartung, πανάσοφος τις Hiller, πᾶν ἄσοφος σύ Jurenka, vix recte; πάνν ὄλοικος Sitzler; ni fallor ἄγροικος et ποιμῆν sibi respon-

dent, Ἐρυσιχαιῖος et σκαῖός, Θεσσαλός et παράσφορος, cf. fr. 94 (96 Bgk.) et τὸ Θετταλῶν σόφισμα pron., quod vereor ut recte explicaverit Didymus. Minus probabilia παράκοπος vel παράφορος.

7b δ' ἀχοσχορον*, corr. G. Hermann.

8 Cf. Pauly-Wissowa I 1568, 60. 8, 1 ἱμερόφωνοι cum Bergkio Hiller, cf. 16, 2; sed nescio an ἱεροφ.* ad carmina sacra referendum sit.

9 Cf. Crusius, Anal. ad paroemiogr. p. 55; Blass, Mus. Rhen. XL 24; fallitur Wide, Lakon. Kulte p. 275.

*13 Cf. Ahrens, kl. Schr. I p. 321.

17 cf. Westphal, Metr. II² p. 367 = Rossbach, Spec. Metrik p. 98. 17, 2 <Φεῖδατ' ἀολ> Jurenka (f?), σιτ' Cr.

18 Cf. Rohde, Psyche 334 adn. 18, 2 πολύφανος ad φανός fax; Bacchae visiones describuntur. — 18, 5 χειρὶ λέοντειον γάλα θήσασο cum Bergkio Hiller; Hermanni emendationem praetuli.

21 'τόκα κάλ' ἐμελλόμες scripsi: (μελλοδομεν Hartung). Sed fort. scrib. καλλὰ μελιζόμεναι, ut fr. 96 ab hoc non diversum sit' (Hiller). Cf. Sitzler p. 208; restitui quod traditum est; μελλοκίον Bergk olim.

Fr. 22, 29 Alemani primus tribuit Ahrens, Mus. Rhen. VI p. 234.

24 ἔσσαμένα Hiller, Bergkii lectionem commendavit Sitzler.

27 cf. Hiller J. 1888 p. 170 sq.

30 νεῦσαν Sitzler, ἄνσαν Bergk olim et Kaibel; λῦσαν*, scil. τὸν χορὸν vel τὴν παιδιάν.

39 ἦσκε] ἔσκε scribendum videbatur Hillero, qui ascripsit in exemplari 'ἦσκε permirum; aut transcriptoris tempore ἦσκε apud Dorienses in usu fuit, aut transcriptio ex socordia eius orta, aut ἦς κε scribere voluit. Cf. Curtius, Verbum 1, 38. 2, 408.'

σκαφεὺς*: corr. H. Neumann; cf. C. Robert, Eratosth. catast. p. 246¹⁷, Tümpel, die Äthiopenländer p. 142³⁷, v. Wilamowitz, hom. Unters. p. 152; σκάφευς (= σκάφεος) cum L. Dindorfio et Bergkio Hiller.

41 *ναοῖσι**, *ναοῖς ἐν* Hiller, ex Etym. corr. Reitzenstein, ined. poet. fr. Ind. Rost 1890/91 p. 6.

49 *τρῆις* (*τρῖς*?)*: *Ζεὺς* ci. Hiller.

61 *τοῦθ' ἀδειαν μοῦσαν*, corr. Bergk.

63 *Ριπᾶν* Bergk. — 69 *νόω* Sitzler.

70 *πᾶσιν* post ἀρμ. add. Hiller.

71, 2 *κῆρα* Hiller alii, restitui *κᾶρα**, quae forma (falso ad Cares relata) etiam in proverbio *θύραξ, Κᾶρς κτλ.* fuisse videtur, conf. Roscheri Lexic. mythol. II 1148, infra p. LXIX.

72, 1 **σκομόνδεα*, rest. Bergk, *κόρον θεᾷ* Hiller; describitur dea cum viro *ὄπιθεν κομώντι* certans?

75 suppl. Bergk ex Od. ε 276.

86 *μασδᾶν* vix recte Wide, Lakon. Kulte p. 229.

88 ex Etym. add. Reitzenstein l. s. 1890/91 p. 208.

90 Etym. Flor. recte secutus est Hiller; *πολλὰ λαπέω* Sitzler, Jurenka W. St. XIX.

Carm. pop. fr. 2 sq. Alcmanis esse coniecti idemque Kaibelium censere (Ath. III p. 404) video. — Fr. 88 Bgk. nimis corruptum.

IV p. 181 Arion. Cf. Pauly-Wissowa II p. 838. 840, ubi haec e Lobonis libello petita esse coniecit Cr.

V. p. 183 Alcaeus. Cf. Pauly-Wissowa I p. 1500, Sitzler p. 215 sqq., O. Hoffmann, Die griech. Dial. II p. 165 sqq.

1 Cf. Philol. LIII Suppl. p. 65. — *Σάναξ* Hoffmann.

— 2 Choerob. exeg. in Heph. p. 86 sq. Hoersch. — 2, 2 *ἀγναῖς* cum Horschelmanno Hiller, frustra obloquitur Sitzler p. 215; cf. Ariston. v. 34 Philol. LIII p. 5; *ἐν αἵπταις* Kock, Mus. Rhen. XXXVII p. 294; breviores dativi formae in fine potissimum versuum admissae videntur.

3, 1 *Σάνασ'* Fick et Hoffmann. — 3, 1 suppl. Ahrens et Welcker, cf. Anth. Pal. VI 122, 1. IX 59, 3; possis *πολε<μόκλονος>*; improbanda quae proposuit Fick.

4 (14) ad Minervae hymnum rettulit Hiller; addidi

quod omnino omiserat 4a fr. 66 Bgk. — 4a ἤ*: ἄ? — ἐπιπνέοισα Hartung: ενοιπνέοισα*, sed cf. Hesych. ἐπιπν. Fr. 4a ad Minervam vel Cererem συνοικισμοῦ praesidem referendum videtur, cf. O. Müller, kl. Schr. II 191.

6, 9 ἄγκυραι*: ἄγκυλαι Michelangeli.

7, 1 τῷ προτέρῳ νόμῳ*, corr. Bergk; Hiller cum Ludwichio (Aristarch II p. 659) τῷ προτέρῳ νόμῳ, quae sententia contraria est eius quam exspectes; neque sufficit Blassii vel Hoffmanni interpretatio. τρικυμῖα describi videtur.

18 ἀνθρώποις*, corr. Fick.

19 fragmento 34 adiecerat Bergk; cum Anna Comnena et Stephano ad Sapph. fr. 23 versum rettulerunt H. Weil et L. Michelangeli, cf. Diels Hermes XXXI p. 353, Hiller J. 1883 p. 267, nostra p. LII. Bergkii vestigia legit O. Hoffmann p. 181.

30 τὰν ἰόπλοκον Bergk.

33 Cf. Dyroff, Kuhn's Zeitschr. XXXII 102.

34 Cf. adn. ad fr. 19.

36. 37 cf. De carmine πρὸς Ἀντιμενίδα cf. H. Diels, Hermes XXII p. 425.

41 ἀφύπτον θησει γέρας*: ἀφύπτον Bergk, ἀφατον γ. θ. O. Hoffmann; ἀνθήσει Bergk-Hiller.

42 ἀχόλω* i. e. nimis lenis: <δι>χόλω Bergk et Hiller, ἀβόλω Fick. Post v. 3 Hiller cum Reiskio ἀθρόα . . φωνᾷ verba addidit, quae Alcaei esse nego.

42a accessit e schol. Genav. II. XXI 319; cf. fr. 76 p. 188, Sapph. fr. 103 f. (114 Bgk.). 42a, 1 οἷδημαν*, corr. Nicole (Hoffmann). — βεβᾶώς*: βεβᾶω <F>εργ. Cr.; βεβᾶως O. Hoffmann, sed μὴ β. = μὴ βεβαίως vix sufficit. Cf. Ahrens, Beitr. p. 180. De loco explicando assentior Ottoni Hoffmann. — 42a, 2 καὶ κενὸς ὥς*, corr. Cr., sim. O. Hoffmann p. 187.

43 Bergkium duo fragmenta confudisse censet Sitzler p. 216. — 5 θεός — φλογισμὸν — πεπταμένον θῆ καματώδεα Hiller. — 43, 6 minus aptum καταυγέη.

44, 2 Cf. Hiller J. 1888 p. 174.

45, 1 κακχεάτω Bergk, Hiller, κακχεέτω Fick.

47, 1 <ἀντικ'>?

48, 1 τίνες οἷδ'; Bergk.

50 φαίς Hiller: φαι et φοι libri. Cf. Ludwich l. c. p. 692.

51 Cf. Reitzenstein progr. 1891/92 p. 14 (σέφ = σεισμῶ).

55 ἔρραφλωτα· σὺ γὰρ Φάναξ Fick; fragmentum e carmine petatum esse coniecit Cr., quod Horatius imitatus est I 18, cf. fr. 46; fuit fere <Ἰλαθ',> ἔρραφλωτ'· οὐ γὰρ, ἄναξ . . ., cf. Hor. I 18, 10 non ego te, candidè Basareu, invitum quatiam.

56, 5 θόρρανες* fortasse recte. — κοίλαι forma a Bergkio restituta cum diphthongis distractis hymnorum Delphicorum comparari potest, cf. Philol. LII Suppl. p. 94, infra p. LIX ad Simon. 42; κοίλαι Fick.

62 Cf. v. Wilamowitz, Götting. gel. Anz. 1895, 3, 219.

69 ποτηρίων*, corr. Bergk.

70 Κρόνω, delevi stigmen: Κρίνοι Bergk, Κρόκοι Fick.

72 ἐμοὶ γεγένησθαι*, corr. Fick.

75 τᾶς*: γᾶς Hiller et Bergk.

88, 2 suppl. Hiller; ἀπίκεινι' Sitzler.

91 τάδε ex Etym. Reitzenstein l. s. p. 14, ταῦτα volgo.

94 = Bgk. 151. Cf. Hehn, Kulturpfl.⁴ p. 254 sq. Ceterum σίκυς forma Alcaeum usum esse his verbis non comprobatur; Athenaeus accentu Aeolico inductus esse videtur.

95 ex Etym. add. Reitzenstein progr. 1890/91 p. 16.

'Fr. 50 Bgk. omisi quia probabiliter restitui vix potest. De fr. 58 Bgk. quin recte iudicaverit Blass, dubitari nequit. Verba μίγδα μάλευρον (fr. 70 Bgk., cf. Nauck Trag. Gr. fr. p. 758, 51) Alcaeo tribuenda esse coniectura est incertissima. Bellissimum autem dictum illud Ἀρκάδες ἔσσαν βαλανηράγοι (fr. 91 Bgk.) ingenio interpolatoris Artemidori debetur, qui formam ἔσσαν ex Pindari aut Theocriti (cf. quae adnotavi ad Theocr. p. 338) exemplaribus Byzantinis mutuatus est, neque in ullo antiquo carmine locum habuit.' (Hiller). Fr. 50 sitne Alcaei dubitari potest.

VI p. 193 Sappho. Cf. O. Hoffmann, Die gr. Dial. II p. 133 sqq.

1 sq. cf. v. Wilamowitz, Gött. gel. Anz. 1896 p. 623 sq.

1 Piccolomini Hermes XXVII, 1 sqq. — 1, 9 ὄπασδεύ-
ξαισα e Laur. et Vat. Piccolomini, idem e Vat. κάλω δὲ
σ' ἄγον ὄκειε στρούθω. — 1, 11 διωνῆντε(ς) codices, διων-
εντες Fick. — 1, 18 πέλθω-μαι σ' ἄγην cum Blassio
Hoffmann. — 1, 24 J. 1883 p. 266; Bergkii ἐθέλωσα
codicibus quibusdam confirmari monet Piccolomini l. s.

2, 5 μὴ ἐμὰν*: corr. Ahrens, μοι μὰν cum Schnei-
dewino plerique. — 2, 7 Hoffmanno (Fickio) aurem
non praebui. — 2, 13 ἀδὲ = ἠδὲ Michelangeli. — 2, 16
cf. Hersel, Jahrb. f. Philol. 1886 p. 535 sq. H. Müller,
Berl. philol. Wochenschr. 1890, 34, 1066.

4, 2 possis <κρουνίω> ψ.; errant qui ad auras sibi-
lantes haec verba referunt. Cf. Bötticher, Baumkultus
fig. 54, Od. ρ 209. Stat. silv. II 3 ὕδωρ plerique glossema
esse putant (cf. O. Hoffmann p. 136), sed confirmatur
Odysseae loco s. s.

5 post οἰνοχοεῦσα Athenaeum, qui addit τοὔτοις τοῖς
ἐταίροις ἐμοῖς τε καὶ σοῖς, Sapphus versum circumscripsisse
Kaibel putat hunc: ταῖσδε ταῖς' ἐμαῖσι καλαῖς' ἐταίραις.

10, 2 ἔμαις τέμποντα O. Hoffmann, sed in fine po-
tissimum versuum dativi formae breviores cum plenis con-
iunctae admissae esse videntur.

15 Lacunam post ἐπιπλάζοντ(ες) indicavit Hiller: τὸν
δ' ἐπιπλάζοντες <— ἄκου', Ἐριννύ, | τὰς ἐμᾶς εὐχᾶς —>
ἄνεμοι κτλ. Restitui Etymologici lectionem; nam epi-
theton illud (ἐπιπλ. legitur, non ἐμπλ.) solis ventis con-
venire concedere non possum; τὸν δ' ἐπιπλάζοντα scil.
ἐμοὶ vel τῇ ἐμῇ τέχνῃ. — 15, 2 Μελεδῶναι = Curae
ultrices? (Verg. Aen. VI 274): μελεδῶναις ci. Bergk.

18, 1 παντοδάπως A. Fick.

21 versus per iocum fictos pro genuinis habuit
Beloch, cf. Cr. Philol. LV p. 7 sqq.

23 hi versus excepisse videntur fragmentum quod
volgo Alcaeo tribuunt 19 p. 18‡; Byzantinis qui amoe-

baeum Sapphus carmen fuisse tradunt fides non deroganda, licet ipso carmine non sint usi. Cf. fr. 63. Carmen amoebaeum quod Aristoteles ad Alcaeam et Sapphonem rettulit, non magis mirum, quam quod Horatium loqui putant omnes omnino interpretes epod. XVII 1 et carm. III 9, 1. 9. 17; quippe Horatius loquentes inducit Varum 'senem adulterum' (epod. V 73) et iuvenem Graecum Calaidis (c. III 9, 1) comparem. Dissentit R. Hirzel, Dial. I p. 19. — 23, 4 δίκαιον prababiliter Spengel olim.

32, 1 μόνον post πέλεται add. Hiller, κάλος G. Hermann; vitium gravius latet, nam e Galeni verbis protr. 8 p. 9 Kb., hanc fere sententiam expectes ὁ μὲν — πέλεται <κάλος ἄβρα>, ὁ δὲ κάραθὸς ἀντίκα καὶ (semper), <παί>, καλὸς ἔσται.

34 ab Athenaeo nonnulla ommissa esse indicavit Hiller.

34, 2 καλαίφρις*, corr. Hermann, κάλ' ἄσφι Sitzler prababiliter.

36 πεπτερόγεται e Catull. 3, 6 Neue.

41 velut: πορφυρᾶ μὴ ἀτιμάσης (Jacobs). Alterum καγγόνων (quod del. Casaubonus) in locum nominis proprii irrepsisse suspicabatur Hiller.

43, 1 κἀτάλαις Bergk.

47, 4 ἔσσα*: ἔισα Hiller cum Wilamowitzio Isyllos p. 129.

48 cf. Tümpel Philol. XLIX p. 717. Improbabilia O. Hoffmanni conamina p. 146.

50 a Sapphone abiudicavit Wilamowitz, Gött. gel. Anz. 1896 p. 634.

51 duo fragmenta esse coniecit Hiller; sed pervigilium his describere poterat poëtria.

52 sq. cf. Hiller J. 1886 p. 67.

54 temere Rutherford schol. Aristoph. II p. 469 ἀταντῶρητος <—> ἔστ., Fick αὔται δ' ὄραιαι στεφανάπλοκεν.

57 restitutio incerta, cf. Kaibel, Athen. III p. §44. O. Hoffmann p. 142.

69 cf. O. Hense, Mus. Rhen. XLI 60, Stob. Flor. I p. 211; Plutarcho qui locum e florilegio (Elter, progr.

Bonn 1897 p. 12) excerpſit, non deſcripſit, nimium tribuit Hiller, cum οὐδ' ἔτι τις accepit. — 69, 2 οὐδ' ἔρος Cr.: οὐδέποκ'*

69, 3 κείν Farnell; de crasi cf. R. Meister, Berl. ph. Wochenschr. 1892, 515.

74 Veneris verba. — 77 εὐάνθεια γὰρ π. καὶ χάριτες μακαίρα Hiller; πέλεται προσορῆν = πέφυκε προσορᾶν, itaque μέλεται corr. reicienda.

84, 2 Κλέϊς <μόν>α γαπατά et 84, 3 <ᾗ>παισαν cum Hermanno Hiller; Bergkii scripturam restitui, qui ε et ι v. 1. 3 per synizesin pronuntianda esse monuit; sed v. 2 Hephaestio legisse videtur Κλέηϊς, quod coniecit Christ.

86 ὄροφαλα ex Hesychio add. Fick.

87. 89, 5 corr. Hoffmann. — 88 βραδίω Bergk.

93 φέρεις δὲ καὶ ἀνέρι π. Sitzler, sed ματέρι ἀποφέρεις = matri restituis. Describuntur opinor armenta liberique vesperi domum revertentia; procul habendus Catull. 62, 20.

97 cf. Weil, Oeuvres de Ch. Graux II p. 97 sq.

99 cur exordio carminis tribuamus nulla causa; nihil igitur novandum.

103, 2 εἴξω, <οὐκέτι εἴξω> cum Usenero (Altgr. Versbau p. 98) Hiller; σέ, <πρός σ'> Cr. tetrametrum ionicum catalecticum restitutus.

103 b, cf. fr. 37 Bgk. δοκεῖ*, scripsi interim δοκέει, sed formam requisitiorem latere suspicor. — δυσπαχέα*, corr. Cr.; non mihi videtur difficile coelum attingere, cf. Herond. IV 74 καὶ θεῶν ψαύειν ἠπέλγεται et quae composui Mus. Rhen. XLIV p. 450. — Φοράνω?

103 c Ἄβραι et τάχος Cr: ἄβρα et πάγγης*.

103 f cf. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 180.

103 k fragmentum egregium coniectura prorsus certa e Maximo Tyr. 24, 9 restitutum ab Ahrensio (cf. Bergk p. 133) omittere non debebat Hiller.

104 Cf. Maass, de Aeschlyli Suppl. p. XXIII.

Fr. 37 et 55 Bgk. ut pessime depravatos omiserat Hiller; ego ea ut potui emendavi, cf. 103 b c, praeterea frustula quaedam adieci minuta quidem, sed memorabilia 103 c sqq.

Echembroti inscriptionem Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκε τῷ Ἡρακλεῖ νικήσας τὸδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτιόνων ἐν ἀέθλοις, Ἑλλησι δ' αἰδῶν μέλα καὶ ἐλέγους (Paus. X 7, 6) ex poetarum lyricorum collectione excludendam esse censuit Hiller; praecedere enim et sequi hexametrum verba soluta oratione scripta. Ego secus iudico, neque tamen aut hanc inscriptionem (cf. Praechter p. 111) aut similes quasdam (Usener, Altgr. Versbau p. 85 sqq. id. et Cr. Mus. Rhen. XLIII p. 149. 305) addidi; nam incertam earum esse descriptionem utique concedendum. Quae de inscriptione Metapontina exposuit Peppmüller (Philol. XLVII 163) probare non possum.

VII p. 204 Stesichorus. De Stesichori et Ibyci dialecto cf. J. 1886 p. 69 sq.

1, 2 τε add. Hiller; <παισὶ Διὸς> Φλ. κτλ. suppl. idem, sed primorum verborum restitutio omnino incerta.

4 sq. Cf. Bull. de corr. Hell. 1893 p. 233 sq.

12 'Quae ex his verbis praeter Μοῦσα σὺ μὲν ad Stesichorum referenda sint, non satis apparet.' Hiller.

15 Cf. Weil ad Aesch. Choeph. 580. J. 1888 p. 177.

22, 1 μάλιστα aliam lectionem pro μάλα τοι fuisse opinabatur Hiller; μελιστᾶν Bergk 50; possis ἀλλά τοι.

VIII p. 209 Ibycus:

1, 7 κατάκητος*, κατάκοιτος Musurus, κατάκηλος Kaibel. — 1, 8 ἀθαμβήης*, ἀστεμφής Hiller, <οὔποι> ἀθαμβέας ἔγκρ. Kaibel. — 1, 9 σαλάσσει Schömann: φυλάσσει*, τινάσσει Naeke Hiller.

2 cf. v. Wilamowitz Herakl. II¹ p. 216.

Post 5, 1 lacunam statuerat Hiller cum Bergkio, ego Heckeri supplementum recepi, cf. Sappho. 61 (fr. 60 Bgk.), Simon. 27 (fr. 44 Bgk.); cum Gratius Musae potius coniungendae hoc loco, quam Horae, cf. Stesich. 12. 14.

8 a sqq. Hillerianis adieci. 8 a, 1 ἐπ' ἀπροτάτοισι ξανθοῖσι*, corr. Wilamowitz apud Kaibelium Athen. II p. 347. — 8 a 2 πανέλοπές τε καὶ αἰ. ?

8b *ὀνομακλυτός Ὀρφην* (nomin.) citra necessitatem Bergkii.

13, 1 sq. *παρὰ χέρσον λίθων | ἐκλέκτων* (cf. Abellii adn.) κτλ. coniecit Hiller.

X IX p. 218 *Pythermus*. Cf. Pauly-Wissowa I 2044, 63. Philol. XLVI p. 609 extr.

X X *Anacreon*. Cf. Pauly-Wissowa I 2036, Leo Weber, *Anacreontea* 1895.

2, 7 *ἔλθειν μοι* Headlam.

5, 3 *νεφέλας δ' ὕδωρ βαρύ(νει, Δία) τ' ἄγριοι — κατάγουσιν* coll. Horat. ep. 13, 1 Bergk; Hartungium secutus est Hiller.

6, 1 *Ἀμαλθείης* ut *Ἀθηταίου* Cr. — 7, 1 *σὺ μὴν π.* Hiller.

14, 1 sq. **εἴκοσι χορδαῖσι*, corr. v. Wilamowitz et Sitzler; *εἴκοσι χορδαῖς <εὐφθογγον>* Hiller; sed vereor ut coniecturae locus sit, cum eadem verba bis legantur apud Athenaeum atque a Posidonio circumscribantur (p. 635 e.).

17, 1 *ἵπποθόρων* Bergk in ed. Anacr.: *ἵπποθόρον**. Cf. Naber ad Phot. v. *ἵπποθόρος*.

18 cf. Pauly-Wissowa II 1446.

19, 4 *νεόπλυτον* defendit Kaibel.

25 *φύγον* cum Bergkio Hiller, sed offensioni est apud A. augmentum omissum (cf. Ahrens, kl. Schr. I 166**); pendere poterat a *μή*.

33 *ἦθος ἴσχεις* Hiller, *ἔχεις ἦθος**.

35 cf. Peppmüller Philol. LII 595. Fuit fere <Ἀμειῖς δὲ> *μυθιῆται | ἀνὰ νῆσον — ἄστν. — ἄστν <Νυμφέων>* ex Hesychio Bergk (cf. Athen. XV 672 B, infra fr. 63), sed plura exociderunt.

42 loquitur puella, ut in 'carmine Locrico' et fr 21.

46 *δέ μ' αὐτ' ὄνειρον* Thewrewk: *δ' ἱμαντὸν ἦρεν* et *ἦγεν* libri, *δέ μὰς ὄνειρον* coni. Bergk.

52, 2 *ὕλης* manifesto errore Bergk, nam *ὕλαι* plurali antiquiores poetae non sunt usi, cf. Cr. de Babr. aet. p. 177, ind. Babr. s. *ὕλη*.

54 *δαίμων**, *'λελλών* cum Emperio Hiller; *λατάζων* quod mihi in mentem venit (cf. etiam Philol. LV p. 595) praecepit Wilamowitzius Athen. vol. II p. 430 Kaib.

60 *ἀδυμελής**, defendit Ahrens, kl. Schr. I p. 166.

62 supplementum Bergkii; sed poterat <πότε δήτ'> *αἰνοπάθην π. ἐπόσομαι* ∪ ∪ ∪.

68 *ἀπεροπός**, cf. Ahrens l. s.

77 disiunxi duo cola a Bergkio et Hillero coniuncta, cf. Haupt op. III p. 307.

79, 1 *τρῖς* Meister Herond. p. 871.

80 ad dei *ἐπιφάνειαν* spectare videtur, cf. Himeror. IV 3 (fr. 125 Bgk.), Anacreont. 31, Grimm, Märchen 87.

83, 1 *κνύζη** et *κνίζη** (quod recepit Hiller), cf. Meister Herond. p. 746.

89a Ptol. Herm. XXII p. 409, *δὴ λιάζεις* Wilam. Weber p. 87.

92 <πάλου> Bergk in ed. novissima.

97 cf. CIA. I 381 Kaibel epigr. p. 758. E. Hoffmann syll. 239.

'Ex loco Plut. Erot. 4 p. 751 fr. 13A Bgk.) nihil colligere licet nisi Cupidinem ab Anacreonte *πόθω στίλβοντα* dictum esse. Macedonium Anth. Pal. X 70, 7sq. ipsa Anacreontis verba reddere vana fuit Bergkii opinio (fr. 98). De fr. 99 Bgk. *ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θεσέος ἐστὶ λύρη* Meinekium recte iudicavisse mihi persuasum est.' (Hiller). Cf. fr. 132 Bgk. Versus quosdam proverbiorum loco adhibitos vel a paroemiographis tractatos (veluti *ἔκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρήν, Ἄβδηρα καλὴ Τητῶν ἀποικίη*, ∪ ∪ ∪ *σὺ δ' ἐννόει καὶ στέφε τὴν τύλην* ∪ ∪ ∪, sic enim scribendum) Anacreonti vindicavi (cf. Pauly-Wissowa l. s. Philol. LIII 322), neque tamen in ordinem recipere volui, cf. iamb. inc. 22. 23 p. 161.

XI Lasus p. 232. 1. *Κόραν?* — V. 2 *μελλβοιαν*, corr. Hartung; *Μελλβοιαν* cognomen cum Hillero frustra defendit S. Wide, Lakon. Kulte p. 177. — *ἀναγνῶν** (= *ἀναγνέων*, Hesych. s. *ἀγνεῖν*), *ἀνάγων* Casaubonus, Kaibel.

*Αιολίδ' ἀμαβαρύβρομον**, corr. v. Wilamowitz, *Αιολῆδα βαρ.* cum Bergkio Hiller.

XIII p. 228 Simonides.

3 cf. Hiller J. 1888 p. 180 sq. D. Litt.-Ztg. 1889 p. 128; Sitzler l. s. p. 223 sq. — 3, 13 ἐπειτ'] εἴτ' dubitanter ci. Hiller l. s. — 3, 18 ὅς ἂν μὴ κακός ῆ, em. Bergk μῆδ' negationem ἀπὸ κοινοῦ scriptam esse statuens (cf. e. g. mel. ad. 40, 4); ὅ κε μὴ κακός Hiller.

6a Hillerianis accessit ex Athen. VII 318 F = Semon. Amorg. 29 Bgk; ad polypodis fabulam spectat, quam Simonidem ἐν τῷ εἰς Ὀριλλαν (Ὀρσίλαν Cr.) ἐγκωμίῳ narasse testatur Diogenianus (Cr. Philol. LIV 565). Cf. L. Cohn, zu den Paroemiographen p. 79 . . μέμνηται . . (scil. fabellae, non ὁ Κάριος αἴνος verborum) Σιμωνίδης ἐπαινῶν τινα ἠντιλογον νικήσαντα ἐν Πελλήνῃ καὶ λαβόντα ἐπινίκιον γλαμούδα, ᾧ χρησάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ξίγους χειμῶνος (γὰρ Ἑρμαῖα ("Ἡραῖα?)) ἐν Πελλήνῃ ἐπετελεῖτο (disp. suppl. Cr., cf. Boeckh ad Pind. Ol. IX 102 vol. II, 2 p. 194: Hes. Phot. s. Πελλήνῃ). φασὶ δὲ ὅτι ἀλιεύς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύποδα εἶπεν κτλ. Cr.

13, 1 δ' εὗχος cum Jacobsio Kaibel Athen. III p. 80.

16 constituit Blass; sed verba prima vix integra.

22. 'In constituenda triade quamvis dubitanter Nietzsche secutus sum.' (Hiller). — 22, 3. δειμάτ' Hiller, δειμά τ' Wilamowitz. — 22, 19 καὶ νόσφι Wilamowitz: κνοφι*, νόσφι margo Vict., ἢ νόσφι Ahrens.

26. Cf. J. 1886 p. 74.

28, 1 ἀγνάν, corr. Schneidewin, cf. Dümmler, Delphika p. 15; ἀγνὰ cum Bergkio Hiller. — 28, 1 lacunam indicaverat Hiller; verum etiam ἀρυνόντεσσι ab ἐπίσκοπε pendere videtur. — 28, 2 ἀρυνόντεσσι νᾶμα χρυσόπεπλε scripsi: ἀραιὸν τέ ἐστὶν ἀχρυσόπεπλον*, (ἀρυνόντεσσι Schneidewin, ἀρυνόντεσσι νᾶμα χρυσόπεπλου Μναμοσύνας Bergk) Hiller. — 28, 3 λαβόν post ὕδωρ addunt libri Plutarchi de Pyth. or. 17 p. 402 D (p. 43 Paton); λάβοις Cr., cf. Herond. IV 1; non aptum λαβοῦ vel λάλον vel quod Paton ci. λβα.

40 cf. Cr. Philol. LV p. 4. — 41, 3 rest. Schneidewin. — 41, 7 ἀνδρῶτα Br. Keil, Herm. XXIII 352.

42 Bergkium secutus cum; φῆρες ἐστύγεον π. cum Lobeckio Hiller. — Simonidis Cei fragmentum esse πύρι forma indicare videtur: talia enim e cantu melico potius, quam e dialecto vetusta repetita esse videntur, cf. Philol. LIII Suppl. p. 95, supra p. LI ad Alc. 56, 5. Fabularum et animalium Simonides memor fr. 6a 51. 65.

43 'ὦ νῦθραπτε fort. non a Simonide profectum.' (Hiller.)

45 fragmentum prorsus incertum esse indicavit Cr., cf. Diels, Mus. Rhen. XXX 180.

64 Cf. v. Wilamowitz Herm. XX 69. — 65 Cf. Hiller, Philol. XLVIII p. 241; Sitzler p. 224.

68, 4 περ add. Hiller.

69 Bergk, v. Sybel, Pomtow, Wilamowitz (hom. Unters. p. 352) perperam Semonidi Amorgino vindicarunt, cuius elegiis florilegiorum conditores non usi sunt, cf. Cr. Centralbl. 1886, 1161. Philol. LIV 715. ['Paene certam' illam coniecturam esse Heinemann censet Sol. p. 30.]

69, 1 Praeponitur ab editoribus versus οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμα' ἔμπεδον αἰεὶ, qui ab Ursino factus esse videtur: cf. Wachsmuth ad Stob. Ecl. vol. 1 p. 96. 1.

72 epigrammatis perperam inseruerat Bergk; Kaibellii vestigia legens versiculos frustra nuper in suspicionem vocavit Hauvette p. 140. Eodem pentametro 129, 6 Simonidem usum esse, is non mirabitur, qui eorum memor erit, quae de Solonis iambis didicimus ex Aristotelis politia, cf. Solon. fr. 32, 22. 32b.

74, 3 sq. a praecedentibus segregavit Iunghahn.

73 Subditivum esse censet Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 118².

73, 3 ἐκάμφθη*, locus nondum emendatus.

De epigrammatis nunc consulendi Preger Inscr. Gr. metr.; Reitzenstein, Epigr. u. Skolion p. 106 sqq. 117 sq. 135 sq., Sitzler l. s. p. 225; A. Hauvette, De l'authenticité des épigrammes de Simonide (Par. 1896).

74, 3, sq. interpolatori tribuerunt Iunghahn et Hiller, sed cf. Hauvette p. 70.

De epigr. 75. 76. 77. 85. 86. 128 cf. Philol. XLVIII p. 229 sqq. — 78, 1 *τεῖδε* Preger.

81, 1 *ξένε* frustra defendit Hauvette p. 77; *ὃ ξένῃ* A. Fick. — 3 *κατὰ κάρτος ἐλόντες* Stadtmüller.

82, 3 sq. defendit Sitzler p. 227. — 84, 4 cf. Bull. de corr. Hellén. 1889, p. 60.

89 Cf. Reitzenstein p. 109.

91, 9 *φθίμενοις* parum apte add. Hiller, *ἀνδρείας* Sitzler. Ceterum Kaibelii de hoc poemate dubitationes resuscitavit Hauvette p. 7. 93.

98, 3. J. 1888 p. 181.

110, 2 Cf. Weissshaeupl, Die Grabged. der Anth. p. 55.

124, 2 *ἔστασαν* commendavit Hauvette. — *δαιμονία* = *σὺν δαίμονι, εὐτυχῶς* v. Wilamowitz. — 124, 3 *δι' Ἀφροδίτα* ex Athen. cum Bergkio Hiller, schol. et Boeckhii lectionem praetulerunt Hauvette Cr.

127 defendit Preger p. 71, argumentis novis susceperunt Homolle et Hauvette p. 125 sq. — 5 *παρέσχον* sine causa Preger.

129 Cf. Reisch, de mus. certam. p. 14. v. Wilamowitz, Herm. XX p. 62.

138 *ῥοθία* spectabatne ad *μέγεια* quod insequabatur?

141 a Simonide abiudico cum Kaibelio et Pregero p. 115.

142 denuo in suspicionem vocavit Hauvette p. 139.

146 Cf. J. 1886 p. 75, Brinck dissert. philol. Hal. VII p. 129, v. Wilamowitz Hermes XX p. 62, qui quod iam Hartung docuerat, Antigenis ipsius (v. 6) hos versus esse novis argumentis firmavit.

162—164 paegnia vel autoschediasmata quae e Chamaeleontis potissimum libro excerpit Athenaeus, poematum Simonidis editionibus antiquis receptos esse vix probabile. Fr. 162 secundum Chamaeleontem (Athen. XIV 656 C) *δειπνῶν παρὰ τῷ Ἰέρωνι ὁ Σιμωνίδης . . . ἀπεσχέδλασεν*. Hic igitur versus fide non magis dignus quam vile quod apud Athenaeum insequitur apophthegma *ὅπως*

ἦ τε Ἴέρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανής ἦ πλ. In dialogo aliquo Hieronis Xenophontei compari Simonidem depictum esse suspiceris cum Hierone convivantem et colloquentem (cf. R. Hirzel, Dial. I p. 145^s. 170): unde haec Chamaeleo transcripserit.

De griphis fr. 163 sq. cf. Reitzenstein p. 115 sqq.

De fr. 165 recte Wolters, Mus. Rhen. XXXVIII p. 113.

166 Φοῖβος ἐσαγείται — ἄν ἄμετροι Hiller intactum reliquerat, Wilamowitzii et Hartungii emendationes recepit Cr.

Pag. 266 De epigr. Schneidew. 2 et 3 cf. Hiller, Philol. XLVIII p. 232 sqq.

XIV p. 267 Timocreon.

8, 1 μὴ πλ γῆ Farnell.

XV p. 269 Corinna.

ΓΕΡΟΛΑ vocabulum inscriptionis vel tituli loco fragmentis Corinnae superscripserat Hiller uno quantum scio loco obscuro et incerto 1, 2 nisus. Opinionibus tam dubiis locus ne concedatur huius libelli consilium suadet.

3, 2 et 5, 1 ἔως et τῶς Brugmann: εἰς et τῶς*; cf. Dyroff, Kuhns Zeitschr. XXXII 98.

XVI Lamprocles p. 272.

1 Cf. schol. Aristoph. I p. 239 Rutherford. — 1, 2 exitus incertus.

XVII Pratinas p. 272.

1 Pratinae hyporchema in dramate satyrico locum habuisse coniecit O. Müller, kl. Schr. I p. 519, cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 1888 p. 663; sed fragmentum insigne a Bergkio inter lyricorum reliquias receptum Hiller, qui Muelleri sententiae accesserat, abicere noluit neque Nauckius altera fragmentorum tragicorum editione recepit. Mihi quidem neque Mueller persuasit neque Blassius; velim

locos mihi proponant e dramate satyrico vel tragico petitos, quibus de arte musica ea ratione disputetur qua in fragmento Pratinae. Contra simillimi hyporchematum Simonidis versus nonnulli (fr. 14 sqq. p. 238) et Pindari (fr. 112. 116 Bgk.). De Pratina lyrico cf. Plut. de mus. 31. — 1, 8 *κῶμοις* et *θέλοι* v. Wilamowitz. — 1, 10 *φρυναλον* = *φρύνου*; *φρυνίου* cum Emperio Kaibel, lenius *φρυνέου*, sed ambiguum etymologicorum de hac forma testimonium. — 1, 12 *ὄλεσιαλοκάλαμον**, corr. Bergk; *ὄλεσιαλοκάλαμον* forma quam hyphaeresi syllabica explices metro non sufficit. — 1, 13 *<βραδυ>παραμελορυθμοβάταν θῶπα* v. Wilamowitz.

4 Dimetros constituit cum Wilamowitzio Kaibel, Athen. III p. 378.

XIX p. 270 Cydias. Nomen ipsum incertum. Cf. A. Nauck, Mus. Rhen. VI p. 431, Aristoph. Byz. fr. p. 4. 246; Bergk PL. III p. 122*. Eiusdem fortasse fr. adesp. 53 p. 310.

XX p. 270 Hybriae nomen fictum esse suspicatus est Hiller, argumenta e versuum sententia repetisse videtur. Cf. Archil. 2.

9 *πεπηῶτες ἄμὸν αἰεὶ σέβοντι προσκυνέοντι τε* Hiller 'exempli causa', *πάντες σέβοντι* Stadtmüller. Cf. Sitzler p. 234. — Ex Aeschyl. Pers. 666 *δέσποτα δεσποτῶν* (ita enim scribendum) suppl. Cr.; cf. *μέγας βασιλεὺς* = *βασιλεὺς βασιλέων*.

XXI p. 271 Praxilla.

Paroeniorum seu scolorum fragmenta Praxillae abroganda esse indicavit Cr. Dubitaverant iam grammatici antiqui (cf. paroemiogr. schol. Arist. Thesmoph. 529 p. 476 Rutherford. *ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων παροινίων*, ita enim corrigendum coll. schol. Vesp. 1239), quibus suo iure aurem praebuit Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 18. Praxillam scolorum poetriam meretricem fuisse

Wilamowitzius docuit (Herakl. I 71): quae sententia nunc certo fundamento privata est, nam in simplicibus illis Adonidis et Achillei versiculis (1. 2.) ingenium purum spirat et castum. In fine opinor libelli, quo Praxillae carmina propagabantur, scolia quaedam adiecta erant, sicut in editionibus carminum Hesiodi Archilochi Anacreontis aliorum sub finem potissimum dubiae fidei versiculi legebantur.

XXII p. 277 Bacchylides. Cf. Cr. Pauly-Wissowa II 2793. Fragmenta fere intacta reliqui, nam mox ipsa carmina Bacchylidea teremus.

4, 2 εὐδῖναν cum schol. Pind. Vrat. A?

7 Fortasse Cereris verba, cf. fr. 12 Bgk.

8 'Initium epodi certo definiri nequit.' (Hiller.)

16 Cf. J. 1888 p. 192. εἰ <δὲ> κ. — ἐρᾶς cum Ursino Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 190 coll. Theogn. 696.

Fr. 19, in quo poeta ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοῦς Διοσκόρους loquitur, vix recte ad paroemia relatum est, cf. Denek. de theoxen. p. 2, Wassner de her. cultu p. 41; ad hymnos rettulit Cr. l. s. p. 2795, 62.

25 Cf. Cr. anal. ad paroemiogr. p. 53.

34 Cf. v. Wilamowitz, Isyll. p. 143, qui fragmentum a Bergkio receptum ἀβρότητι ξυνέασιν Ἴωων βασιλῆες a Ioanne Siceliota fictum esse censet.

XXIII p. 286 Melanippides.

1, 1 J. 1888 p. 18 sq.; locus non persanatus. Post 1, 1 lacunam statuit Bergk. — 1, 2 οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικεῖαν*, quod revocavi, nescio enim an intellegi possit 'neque eandem omnes gynaeconitin (cf. Herod. V 20) tenebant'; οὐ δλαίταν τὰν γ. cum Bergkio Hiller, quod languet, οὐδὲ τὰν αὐδὰν Casaubonus Kaibel. — 1, 3 ἂν εὖ, δι' ἄλσεια cum Bergkio Hiller, ανευηλιασδεα*, ἂν εὐήλι' ἄλσεια Cr., ἂν' εὐδι' ἄ. Meineke. — 1, 5 suppl. Hiller.

2, 4 ἐμὲ δ' ἐγὼ*, corr. Bergk et Hermann; ὕμμε δ' ἐγὼ v. Wilamowitz.

3, 1 καλεῖται δ' <ἄρ> ἐν κ. γ.?[?] Hiller. — 3, 2 ἀχειοῖσι πρ.*, ἄ. <βροτ>οῖσι Hiller (cf. Licymn. 2), φόοισι coll. Etym. M. p. 180, 48 Cr., quod praecepit Hartung.

4, 3 οὖν ἀπωλευοντο*, ἀπολλύοντο (*deficiebant*) fere traditum esse monuit Kaibel, ἀπ' οὖν ὄλοντο cum Bergkio Hiller; ἀπωρνούοντο ne corrigas.

XXIV p. 288 Ariphron, cf. Cr. Pauly-Wissowa II p. 846.

8 τέθαλεν (∪ _ _ _) corr. Hiller, praeter necessitudinem. — ἄροι* et (in lapide) ΟΑΟΣ*: ὄροις Cr.; ἔαρ Bergk; X. ἄαρ (ad Ἰγλεία) minus placet. Cf. Kaibel, Athen. III p. 560.

XXV p. 288 Licymnius.

4, 1 ὑψίστα v. Wilamowitz: ὑψίστων*.

XXVI p. 289 Philoxenus.

2, 29 γαλακτοτρόφου Kaibel: ἀλεκτοτρόφου*. — Hilleri recensio servata est.

3, 5 ταῖσιν δὲ μέσσαις | ἐγκ. Kaibel, κέραις | ταῖσι δ' ἐν μ. volgo. — 3, 6 κατίδοι Schaub. — 3, 7 lacunas ante πᾶν et ἀνάγκαις indicavit Kaibel. — 3, 8 μελιρρότοις Meineke. — 3, 9 lacunam post ἐπέθεντο indicavit Kaibel. — 3, 12 — ερεβινθοἰκανθουμικτριναδν*, servavi Bergkii (Hilleri) lectionem quamvis incertam. — 3, 15. 20 sq. locos desperatos reliqui quales constituerant Bergk et Hiller. — 3, 22 ἀπὸ κοινᾶς Kaibel.

Plut. de aud. poet. 1 p. 14D ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητῆς ἔλεγεν .. τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἡδιστά ἐστι καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες ad Philoxeni carmen rettulit M. Schmidt (Diatr. p. 51), tetrametrum catalecticum et versum dactylicum constituit Schmertosch comm. Ribb. p. 526. Aenigmata et griphos enarravit fortasse post 3, 23.

5, 1 προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων*, corr. Cr.; πρ. ταύρων κεραστῶν v. Wilamowitz et Kaibel, sed κεράτων lectionem ipse Athenaeus tueri videtur; κοίλων κεράτων cum Bergkio

Hiller. τε lacunae indicium, veluti χρ. <φιάλις> π. τε. — δὲ ante κατα*, transp. Cr.

XXVII p. 295 Timotheus.

1 θνάδα servandum censet W. Schulze, comment. Gryphisw. (1887) p. 22, 10.

3, 3sq. ἐνέχεν' ἀναμίσγων et νεορρύτοισι v. Wilamowitz.

4 Cf. Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 702.

12, 1 οὐκ ἄδω metri causa Farnell; primam metri syllabam ancipitem esse Wilamowitzio et Hillero concedendum, cf. Bergk PL. Gr. III p. 635, qui primus hanc licentiam poetis antiquioribus vidicavit. — 2 τὰ καινὰ γὰρ ἄμα Hiller τὰ γὰρ ἄμα Ath. cod. A, καινὰ γὰρ epit.; interpretatus est Hiller ni fallor: *nempe quae recentia sunt, eadem (ἄμα) sunt potiora* (quod Sitzleri causa moneo).

13, 1 σύ τε*, latet fortasse σύ τ' ἰὼ, sicut ἀλλ' ἰὼ legitur in hymnis Delphicis. — 13, 3 ἐχθροῖσι Cr. Philol. VII suppl. p. 7, nam dimetri anapaestici facile distinguuntur neque ab arte Timothei sunt alieni, cf. fr. 8 sqq.; ἐχθροῖσιν Farnell.

15, 1 ὄδ' Hiller: θ'*, οὔθ' Bergk; singuli versus puros iambos exhibentes ex vicenis senis litteris constant: cf. Castorionis versus p. 152 sq.

XXVIII p. 297 Telestes.

1, 11 γάνους μερῶδ' ἐροτάταν Βρ. Hiller cum Emperio, Schmidtii emendationem substitui Kaibelium secutus.

3, 3 [ἐν] πενταρράβδω commendavit Kaibel. — 3, 4 χέρα (versu enhoplio discripto) v. Wilamowitz.

4, 4 τοῖς δ' δξύφωνοι — ψαλμοὶ v. Wilamowitz, *Jay 154*.

XXIX p. 299. Lycophronides.

2, 1 ῥόδον vix sanum: ῥόπαλον C. F. Hermann, num ῥυτόν? — 2, 4 παῖδ' Ἀνακαλλίδα v. Wilamowitz.

XXX Erinna. Cf. Cr. Unters. zu Herondas p. 118; Kalkmann, Mus. Rhen. XLII p. 505.

3, 1 *τουτόθεν* Michelangeli: *τουτό κεν**; *τούνεκεν* Bergk Hiller.

5, 2 *ἔνδοι* Hiller: *ἄττα**, cf. J. 1888 p. 173.

XXXI p. 297. Siro. 'In Athenaei codice A non *σειρώμενος* sed *σειρώνος* exstat (Dindorf, Philol. XXX p. 107). Leopardi coniecturam *Καστορίωνος* non improbabilem sed minime certam esse arbitror'. (Hiller.) Cf. Kaibel, Athen. III p. 196. Ionicos iam Bergkius constituerat in adn. vol. III p. 635.

XXXII p. 302 Fragm. mel. adesp.

1 Versum sensu carere censet Kretschmer, Vasenschr. p. 106.

5. Cf. Schneider Callim. II p. 753.

7 *ποτήριον* del. et hexametrum constituit Kaibel, Athen. III p. 16, poetae Alexandrino fragmentum tribuens.

8, 1 *ἔμουντᾶς* in exemplari suo invenisse videtur Apollonius; poeta ipse quomodo haec scripserit incertum. (Hiller.)

9 *πάλλωσ στεφαναφόρος* Bergk, qui Alemani haec tribuit.

15. ad *Μᾶλις* cf. carm. pop. 26 a p. 322.

27 poetae recentioris sunt, fortasse Glyconis.

33 loci liberius tractati, qui certo restitui nequeunt, litteris minutis sunt descripti neque correcti ad dialecti leges. — 33, 16 *Αιγυπτίων**, corr. Cr. — 33, 16 *Ἕλην* = *Ἰλύν*, cf. supra p. XXXII. — *ἐπιλιπαίων**, corr. Cr., cf. Philol. LV p. 363. — *ὄργᾶς ἀρκούμενα**, corr. Schneidewin. — *ζωικὰ σώματα* poeta vix scripsit.

34, 1 sqq. rest. Blass et Bücheler, Mus. Rhen. XXXII 456. 462. — 34, 10 probabiliter suppl. Bergk. — 34, 11 sq. suppl. Buecheler.

38 *ἄλοκα* Bergk; *ὄνομα**, possis *ἄνθεμα* vel *οἶναρα* (*οἶνάδα*), sed scholiastam Aristotelis poeta melico usum esse Bergkius III p. 718 non comprobavit; fuit fortasse *Ἄ. ὀνομαθετῶν* (*ὀνοματοθ-*) καὶ X. ᾄ.

40, 5 δὲ ξύλινοι πίθοι libri Patonis Plut. dial. Pyth. p. 57: λίθινοι τε πίθοι e volgata Hiller et Bergk; πίθοι glossema delevit Cr., ξυλ. π. Toup.

42 κούρανος Plut. de εἰ apud Delphos p. 24 Paton (p. 35 Bernard.), quod praetuli; κούρανον Bergk et Hiller.

45 Cf. Nauck trag. Gr. fr.² p. 166.

51 πνέοντος] ζέοντος Plutarchi libri de garrul.: p. 503 A (nam Bernardakis silentio vix fides habenda): num latet ζαέντος = διαέντος?

52, 4 φιλήνεμοι γύαι v. Wilamowitz Dion. Prus. I p. 314 Arn.: φιλλήν ἔμοιγε*.

53 De auctore certi nihil se scire confessus est Aristophanes Byzantius (cf. Nauck Ar. Byz. p. 4 sq. 246); alii ad Cydiden Hermionensem rettulerunt teste schol. Arist. Nub. 966. (Vix recte Köhler, Mitth. d. ath. Inst. VIII 33). Cydiden eundem esse quem Cydian satis probabile est, nam saepe ita variantur nomina propria (cf. Cr. Jahrb. f. Philol. CXLIII p. 390 sqq.). Scholium Aristophanicum sine causa correxerunt Bernhardt et Rutherford (I p. 234).

59 Cf. Philol. LIII suppl. p. 52. Versus utrum ex antiquo hymno petitus sit an e recentiore utique incertum. Etiam fr. 65 aliaque recentioris artis indicia prae se ferunt.

68 tragico potius tribuendum est quam lyrico, cf. Nauck trag. fr. 2 p. 870 (adesp. 144).

71 sq. cf. Bücheler, Mus. Rhen. XXXVII p. 340.

73 'a metrico aliquo fictum videtur, fort. etiam 67 et 72' (Hiller). Fr. 73 Γαλλαι μητρὸς ὀρείλης κτλ. Euphronio Chersonesitae (Euphronioni opinor, cf. Meineke anal. Al. p. 341) tribuit ipse Bergk, Callimacho Wilamowitzius Herm. XIV p. 194. Ceterum Hiller nescio an fr. 72. 71 metricis tribuere voluerit; ita infra 'fr. 81' scripsit, ubi scribere debebat fr. 80.

80 [81 errore expressum erat] 'Cf. Wilamowitz, Isyllos p. 16. Nauck p. XX.' Hiller. Adde Diels sibyll. Bl. 69¹.

Verba de Actaeonis obitu, quae codices Apollodori

in libri III cap. 4 extremo exhibent (fr. 39 Bgk.), in heroicos versus redigendos esse censuit Hiller Mauricium Schmidt secutus, cf. R. Wagner ad Apollodorum (Mythogr.) I p. 115.

‘Verba *ξείνε τὸν Ἀρχεβλου* (ita em. Scaliger, *ΑΡΧΕΒΡΟΥ**) *τάφον* aut a metricis ficta aut, id quod statuit Bergk (fr. 114), ex epigrammate aliquo petita sunt. Praeterea omisi verba sensu cassa *τὰς Ῥαδάμανθους πιμπλεῖς βίαν* fr. 83 B Bgk.’ (Hiller.)

Hillarianis accesserunt fr. 84 sqq. .

84 Theod. Metoch. p. 562, cf. Bergk. PL. Gr. III p. 718 adn. — *νύττει**. — *τὰ* add. Cr. — Pindaro, cuius fragmentum 223 (244) antecedit apud Theodorum, dubitanter tribuit Bergk; sed singula fere vocabula a Pindaro sunt aliena.

85 e Stob. ecl. I 1, 3 vol. I p. 39 Wachsm.

86 Stob. ecl. I 1, 9 p. 24 W. ad. 472 N.² *ζωᾶς θανάτοιο τε* Hense, ut dactylo-epitriti restituantur.

87 Schol. Soph. El. 139, Suid. s. *πάγκοινος* cf. trag. adesp. 456; threni fragmentum?

Praeterea ad fr. melica adespota potius referenda carm. pop. 2. 30 all.

Fragmentum, quod ex Etymologico M. protraxit R. Reitzenstein, progr. Rost. 1890/91 p. 9 non referendum est ad hymnos melicos (quae sententia esse videtur Sitzleri p. 236); hexametri dignoscuntur tantum non integri:

σεῦ γὰρ διὰ <δήμῳ>
εἰρήνη, Πολύβοια, καὶ ἀνδράσιν ἥπιος αἰὼν,
πιλναμένης καὶ θῆρες ἀνὰ δρύμα περῶνονται.

V. 1 *δαιρήνη**, suppl. Cr., ad *στάσιν* sedatam locum referens, ut fr. 80; minus placet *διὰ <βουλᾶς>* vel *δι’ <ἐφετμᾶς>*. Cetera procuraverunt Schwartz et Reitzenstein; *πιλναμένης*, scil. *σεῦ*, nisi versus excidit (. . . καὶ *σεῦ βασιλεια* vel *σεῦ δέ, ἄνασσα, π.*) E vetustissimis hymnis Laconicis, quorum fragmenta supra recepta sunt, haec

non sunt excerpta, quamquam Polyboea Amyclis potissimum colebatur. Cf. Rohde Psyche p. 130, Wide, Lakon. Kulte p. 294. Ceterum ex ipso hoc loco facile colligas, cur Polyboea auctoribus ἐπικλησεων (Hes. s. v., cf. Wentzel II 12) aut Κόρη esse visa sit εἰρήνη θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ ὄμιλη (Orph. 29, 17) aut Ἄρτεμις ἀγρῶν δέσποινα θεῶν (Anacr. fr. 1). Alia hymnorum anonymorum fragmenta apud Stobaeum et Plutarchum servata, cf. Stob. vol. I p. 38 W.; Plut. Qu. conv. III p. 654 κῶμοι τ' εἰλαπίναι τε καὶ ἠγῆεις θεῶς αὐλῶν.

Versus a Buechelero restitutus Mus. Rhen. XXXVII 338:

ἔνασ' Ἀθηναῖ, τάττινὸν λαχοῦσα θεῖθρον Πισσοῦ

si antiquus est, melico vix est tribuendus.

Versus et cant. pop. p. 319. Cf. L. Cerrato, I canti popolari della Grecia antica, Torino 1884.

1 Alterum οὔλον del. Bergk, servavit Kaibel, Athen. III p. 364; cf. c. pop. 23, 1. 28, Usener, Götternamen p. 282.

2, 1 sq. Ἄ., σοί μ' ἐπὶ φρῆν ἐφ ὕμνον ὕφ. θεόθεν <ἔσσεται>? Hiller; recepi quod ipse olim conieci θεόθεν: τε ἔθεν*. Cf. etiam Sitzler p. 235. — 2, 3 αἱ δὲ (σίουθ' ἄμα) cum Bergkio Hiller, verum in loco lacunoso coniecturis tam audacibus non indulgendum. Verba quae sunt ἔδε τις ἄλλα offensionem non praebebunt ut Alemanis partheniorum memori. Ceterum Alcmani hos versus tribuit Kaibel Athen. III p. 404, idemque ego conieceram.

3 Alemanis? Lacedaemoniorum Ἀφροδίτα Ἀμβολογήρα, cf. Wide, Lakon. Kulte p. 143. Herondas, Deutsch von Cr. p. 80.

4 Cf. Usener, Altgr. Versbau p. 88.

5 Usener p. 80 sq. — 7 vix huc pertinet.

8 ἀνάγει' εὐρυχωριάν ποι- | εἶτε τῷ θεῷ· ἐθέλει γὰρ | [ὁ θεός] ὁ. ε. | δ. μ. β. Wilamowitzius apud Kaibelium Athen. III p. 372.

10 nondum persanatum. 10, 1 ἐν οἷς ἔλεγε τοῦ π'θι-

κόρη*, corr. Cr., *πάριθι* Bergk-Hiller, minus commodum *ὑπιθι*.
— 10, 2 δῆ] δέ*; δ. οὐ. *τρὶς πολλέουσιν* Bergk-Hiller.

12a e paroemiogr., cf. Cr. Anal. ad paroemiogr. p. 48. 146, Roscheri lex. II p. 1148, 30: quae corrigenda sunt eis quae supra p. XLIX significavi.

13 vix huc pertinet.

16 *βαλβίδα ποδός]* ἐπὶ *βαλβίδος?* Hiller.

18 Versuum discriptio incerta: γὰρ Luciani potius est, quam poetae. Cf. O. Müller, Dor. II³ p. 332.

20a Formula sacra e paroemiogr. et Demosth. de cor. p. 259.

23 *χελιχελώνη** praetuli, *χέλει χελώνη* Hiller et Bergk; simillimum *corcecorcedo* in formula magica Marc. XXI 3 (Helmreich p. 492). Cf. etiam Wackernagel, Beitr. p. 29.

26a add. ex Poll. IX 127 Eustath. p. 855. Cf. L. Cohn de Aristoph. Byz. et Suet. p. 355, Fresen. de lex. Aristoph. exc. p. 18. 129. Num puellae ad arbores stantes, ut in nostro ludo est, his verbis ut cursu certarent locosque mutarent incitabantur? Choriambos agnosco. Cr.

29 Cf. Heim, Incantam. mag. p. 500. Versuum discriptio prorsus incerta; breviusculos quos vocat Doricorum versus restituere conatus est Bergk, carmen pervertustum esse ratus; eandem rationem secutus est Hiller; ego haec formula sitne Alexandri aevo antiquior valde dubito, neque siquis tetrametros ionicos catalecticos agnoscat mirer. Similes cantilenas et formulas multas diligenter composuit Heim. — 29, 1 *νυκτιβόαν* <γᾶς> Bergk. — 29, 2 *ΑΝΩΝΥΜΙΟΝ*, corr. Bergk p. 665 adn.

30 neque popolare carmen videtur esse nec satis antiquum, cf. v. Wilamowitz ind. lect. 1889/90 p. 22, Cr. Philol. LV p. 383²².

44 Cf. Usener, Altgr. Vers. p. 82 sq.; Cr. Philol. LV 4. — 44, 3 *καλούς τ'?* — 44, 6 *οὐ προκνκλεῖς**, corr. Hermann; *προκνκλεῖν* Usener. — 44, 13 sqq. doricās formas quasdam restituit Hiller. — 44, 17 *αἶ κα δὲ φ*. v. Wilamowitz, *ἄν δὲ* Bergk.

45 Cf. Cr. ad Herond. mim. IV, 95 p. 37.

46 Cf. v. Wilamowitz Herm. XXV p. 227; primus versus vix integer.

47 Cf. v. Wilamowitz Herakl. I p. 72.

48 'Schol. Aesch. Pers. 940. — κρούων: cf. Jacobs Anth. Gr. tom. 7 p. 353. — De versibus in Linum qui extant in schol. Π. Σ 570 (carm. pop. 2 Bgk.) cf. Maass Herm. XXIII p. 303 sqq.' (Hiller.)

Fr. 50 inter carmina popularia vix locum habet; maiore iure huc referas *εἰρεσιώνην* (Westermann, Biogr. p. 17 sq.), quam nequid bonae chartae periret Hillerianis et Bergkianis addidi loco ultimo 51. Cf. Cerrato p. 117 sq., Cr. Philol. LV 5, 9, Peppmüller, Jahrb. f. Philol. CXLIX p. 15 sqq., Mannhardt, Wald und Feld sc. II 243 sqq., Usener, Götternamen p. 284. E Parisino 2766 lectiones novas protulit A. Ludwich, Ind. Regiom. 1897.

51, 2 locus desperatus, μὲν φουσᾶ vel μ. δρέπεται vel πέπνυται? Cr., μ. μὲν πλουτοῖ, μ. δὲ πρέποι Peppmüller. — Post 51, 6 Suidas legit νῦν μὲν κριθαλὴν εὐώπιδα σησαμόεσσα, ubi conicere possis σὺν δὲ τε κριθαλὴ εὐώπις σησαμόεσσα, (ἡδὺς κρ. Peppmüller), sed versum ad aliam recensioem pertinere probabilius est. — 51, 11 ἔστηκ' — ψιλῆ, scil. *εἰρεσιώνη* vel pueri iresionam circumferentes. — 12 πῆρης (-η?) Cr.: *πέρσαι**; ita apud Babrium rusticus ἀπαρχὰς δίδωσι τυμπάνῳ Πείης. — ἀγυριδὸς (-ι?) Cr., *γυιάτιδος**, cf. quae sequuntur ὅτ' ἀγέλοιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. Non coniungendum φέρ' — εἰ δώσεις, ut est apud Herondam VII 47. Simillimi Phoenicis iambi, cf. Herond. mim.³ p. 83 Cr.

Inscriptionem illam lepidam vasculo Attico inscriptam ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γενοίμαν κτλ. (Robert, Bild und Lied p. 82, P. Kretschmer, Vaseninschr. p. 352) perperam ex agricolarum Atticorum carmine Bergkium repetisse (gr. Litt. I p. 353, sim. Cerrato p. 159) vix est quod moneam.

Scolia anonyma p. 322. Cf. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 13 sqq. v. Wilamowitz, Aristoteles und

Athen p. 317 sqq. Ordinem ab Athenaeo qui libellum vetustum excerpserit fideliter servatum non prudenter mutarunt Hiller et Bergk: sed talia nunc nolui corrigere.

1, 1 Ἀθάνα Bergk: Ἀθηνᾶ.

4, 1 μέδων Hermann: μεδέων.

4, 4 εὐφορσι ταῖσδ' v. Wilamowitz ex hymno Ptolemaensi Rev. archéol. 1889 p. 71 (χαῖρε μοι, ὦ Παιάν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφορσι ταῖσδ' ἀοιδαῖς).

Post 4 apud Athenaeum sequebatur 13, non sine certo consilio, cf. Reitzenstein p. 14.

8, 2 ναλειν Nauck Mél. V. 181: εἶναι*.

9—13 Ex his strophis quae Callistrato fuerit attributa, incertum est. Cf. etiam v. Wilamowitz l. s. p. 319 sq.

12 ex Aristot. Polit. 19 col. 8 apud Athenaeum scoliis Atticis insertum esse suspicatur v. Wilamowitz. — καὶ εὐπ. etiam Aristoteles, nihil igitur mutandum (κᾶξ εὐπατριδᾶν Tyrrell).

14, 1 suppl. Stadtmüller, <τὸν εὐθύν> v. Wilamowitz p. 319. Fick (Beitr. XVII 177) de libelli indole fallitur.

15 Cf. Bürger, Hermes XXVII 359.

21 Cf. v. Wilamowitz p. 320.

22, 2 Verba Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα ex 21, 2 librarii socordia hic pro genuinis verbis iterata esse suspicatus est Hiller, Athenaei lectionem scite defendit v. Wilamowitz, Herakles I 281³⁵.

23, 2 φορέοιεν cum Dione cod. Par. Gr. 1773, cf. L. Cohn, zu den Paroemiogr. p. 53, φέροειεν Athenaei A. Antecedit in Parisino (ut apud schol. Dion., cf. A. Sonny Anal. ad Dionem p. 98): Αἶθε ῥόδον γενόμενῃ ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν ἀραμένη χινοῦς στήθεσι (voluit στήθεσσιν) χαρίσῃ.

26 ex Aristot. polit. 20 p. 67 Ken., cf. ad scol. 12.

Bergkii scol. 21 Ἀδμήτου λόγον κτλ. etiam in eo libello legebatur, quo Praxillae carmina cum scoliis quibusdam falso ei attributis coniuncta erant: itaque Praxillae car-

minibus inseruit Hiller p. 276. Qua de quaestione quid iudicem supra exposui p. LXII.

Scolia 29 sqq. a Lobone septem sapientibus attributa ab eodem ficta esse docuerunt Hiller et Diels, cf. Mus. Rhen. XXXIII p. 518 sqq., Hermes XXIV p. 306; sed nescio an Lobo ea ex vetere quodam septem sapientium convivio excerpserit. Eiusdem generis Arionis carmen, cf. Pauly-Wissowa II p. 840, 30 sq.

34, 3 φρονοῦντι κεδνόν coniecit H. Diels, Herm. XXIV p. 306, probabiliter.

Pseudophocylidea p. 337. Cf. W. Kroll, Mus. Rhen. XLVII p. 457. A. Ludwich, lect. Pseudophocyl. ind. Regiom. 1892. Codicum optimorum lectiones quasdam mihi suppeditavit L. Cohn.

6 εἰς, τῶν δ' Bergk-Hiller, restitui codicum lectionem.

9 πάντα*: πᾶσι Bergk-Hiller. — μηδ' ἕψη Ludwich.

12 δικαί' ἀγορεύειν praetulerant Bergk et Hiller; sed βραβεύειν non idem est quod δικάζειν.

14 ἀπάντων (scil. μέτρων) requisitus.

20 lacunam indicavit Cr.; nimis violentae coniecturae a Ludwichio aliisque prolatae.

53 ἐνί*, quod restitui, cf. Buresch, Phil. LI p. 108 sq.; ἐπί Bergk et Hiller.

57 ἄγριον ὄργην Bergk et Hiller interpolatione antiqua recepta.

66 μέγα δ' ὠφελεῖ lectionem cum Bergkio praetulerat Hiller, cf. Kroll p. 459.

78 γὰρ ὄφελ(λ)ος librorum paene omnium lectio fortasse revocanda.

88 τέχνην ci. Bergk et Hiller.

97 ἐπὶ πυρκαϊῆς Ludwich.

98 γόοισι Bernays: θεοῖσι*; τεῦχ' ἐλέοισι ci. Cr.

123 πάγην σ' ὀνήσει Ludwich.

127 ταύροις δ' αὐτ' ἐφώτευσε κερᾶτα Hiller: ταύροις δ' αὐτοχύτοις (vel αὐτοχύτως) κερᾶσσειν libri, ταύροις δ'

αὐτόφνι' ἔστι κεράατα vel ταύρους δ' αὐτ' ὀχύρωσε κεράασιν Bergk.³

138 ἐπιδευής codicum fere omnium lectio in hoc carmine vix offensionem habet; τέρμα = τέλος.

148 θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς lectionem nescio cur prae-tulerint Bergk et Hiller.

159 βίος recepit Hiller, quamquam βίω = ἐν βίω esse bene monuerat Bergk.

171 ἡερόφοιτος praefert Ludwich.

202 παναρίστους Hiller, revocavi πανάριστον*, nam unum potissimum canem alere solebant solentque: πᾶν' ἄριστον Vindob. 1, παναγρίους vel similiter rell.; in arche-
typo fuerit πανάριστον.^{γρ. ους}

208 κολαζέτω Hiller, κολουέτω Bergk: κωλυέτω vel κρινέτω libri.

Anacreontea p. 344. Cf. Pauly-Wissowa I p. 2045 sqq. 1, 7 del. Rose Hiller.

2a Cf. Pauly-Wissowa III s. Basilios.

2b, 3 Hillero J. 1888 p. 178sq. non accedo; scripsi quod aptam sententiam praebet φιλοπαλγμονας δὲ Βάγκας: φιλοπαλγμονες δὲ Βάγκαι*. 2b, 4 ἑτεροπνόους (-πόρους)*, aliena mente instinctas, θεοπνόους (cf. Hes. s. ἔπιπνοι); ἑτερορρόπους (de saltantibus) correctura non opus est.

4, 19 ἄλλη Cr.: ἄν μη*, ὁμοῦ Hiller.

5 num huc pertinet Serv. Verg. Aen. I 749 = Anacr. 163 Bergk?

25, 19 ἐκβοῆσαι* vix sanum; nisi interpretari velis: 'non tolero tot Amores circum me clamitantes'.

27a, 6 Cf. Crusius, Philol. XLVII p. 241.

29, 8 Cf. Ahrens, kl. Schr. p. 338.

32, 7 κοπόσα φέρουσιν*, χῶπόσα φ. nescio an ferri possit, cf. 42, 12. — 32, 8 σὺ δὲ φίλια*, corr. Stadtmüller.

34, 4 ἔν' ἂν Χάρων vel θάνατος? Cr. — 34, 5 τὸ μὴ Bergk Hiller, sed nescio an poeta etiam in his dime-tris anacrasin admiserit, cf. v. 15. 16. — 34, 15 sq. del. Hiller-Bergk, scite defendit Hanssen, Anacreont. p. 9.

35, 11 δὲ φιλησαι*, corr. Cr. coll. Anth. Pal. XII 250, 4; δ' αὖ cum Barnesio Hiller.

42, 8 ῥόδον ᾧ θεοῖσι τ. Michelangeli. — 42, 12 στέφον οὖν nescio an ferri possit, cf. Timoth. 12, 1 supra p. LXV.

44, 11. 12 vix sani, possis καρπὸς δὲ γᾶς πρ.

52, 2 δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς*, quod in novicio hoc carmine fortasse ferri potest.

53, 2 Cf. Anacr. fr. 47. — 53, 3 σὺν εταιρεῖ αὔξει μ.*, corr. G. Hermann, nisi συνέριθον (Telest. I 11) praeferendum est; σύ δ', ἔταιρ', ἄεξε μολπήν Hiller Barnesii et Arnaldi inventis parum aptis usus; certe post τέρινον lacunam indicare debebat.

53, 16 προτάφῳ Hiller (cf. 40, 6. 42, 4): ὡς σοφῶ*.

56, 4 φεύγει*, corr. Cr. — 15 προσεῖρφ' Cr.: προσεῖφ'* — 20 sq. nondum restituti. — 56 (58), 44 ἀοιδὰ — λίποι με? — 56 (58), 45 ξέλνοισιν σὲ δ' ἀγγιμουσῶν*, corr. Hiller, cf. 48; ξέλνοισι δ' οὐκ ἀγγιμούσοις coll. v. 48 et Phaedr. III prol. 17 sqq. Cr. olim. — 56 (58), 48 μούσαις et ἀποίκους*, corr. Cr., cf. Sapph. 79 (80 Bgk.); κάτοικος vel μούσαις φρεσὶν παροίκῳ minus placet. — 56 (58), 49 ἀχανδέας ὀρινεῖς*, corr. Cr.; varia lectio erat fortasse ἀχὰν δὲ σὰν ὀρίνοις — ἴοις. ἀχανδέης vel ἀχάνδεια vocabula ignota, ἀαδίας = ἀηδλής vel ἀχθηδόνας non probo. — 56 (58), 50 in codice legitur:

αἴγλαντε λαμπρῖ (= οἰς) ὄχαν' /.
/. αἴγλαν τε λαμπρόνοις: /.

Ultimus versus, quo Hiller usus est fundamento (αἴ. τε<άν> λ.), correctoris esse videtur, ὄχαν quod in exitu prioris versus adiectum est, ad v. 49 primas litteras ἀχαν- spectat. ἴοι(ς) formam tantum non traditam dubitans admisi. Epilogum quo Musa praedicatur aptissimum esse non negabis.

57, 14 παρθένων Hiller. — 57, 15 νέος ἐλ- ab hoc poeta alienum; lacunosum locum esse statuit Bergk. — 57, 19 vix sanatus.

58, 17 τὰ Hiller: τὸν*.

Addit Bergk ex scholio Thomae Magistri ad Eur. Hec. 1064 Dind. (1041 Matth.) verba *τί μὲ φεύγεις τὸν γέροντα*; (61). Praeterea Anacreontis quae feruntur fragmenta quaedam huc potius pertinent, veluti fr. 47 p. 225.

[Aristotelis] Peplus p. 365. Cf. Rose, Aristot. Pseudepigr. p. 567 sqq. E. Wendling, de peplo Aristotelico quaestiones, Argentor. 1891. Preger, Zum aristotelischen Peplos, Abhandlungen . . . W. v. Christ. dargestellt, p. 58 sqq.

7 ab alio poeta profectum quam cetera epigrammata.

15 Cf. E. Bethe, Herm. XXIV 418.

30, 1 Ἄγρευ (cf. Ἀρέσω Herond. III 61: Ἀρεσαίου) corr. vix locus est.

39, 2 γ. πατρὶς κοινὴ τῆδ' Kaibel, Mus. Rhen. XXVIII p. 455 (falsa leguntur apud Bergkium).

55, 1 πατρὶς ἐμῆ Stadtmüller, Berl. ph. Wochenschr. 1893, 7.

61 πῦρ τὸ Τρώϊον, Ell.*, π. Τρώϊον τε τό θ' Rose, π. Τρώων τε καὶ Hiller; praetuli Τρώϊον τε.

E simili epigrammate excerptum fr. eleg. 8 p. 158 cf. adn. p. XLII.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. XXIX Theogn. 494 ξριδος δήνε' ἐρυνόμενοι per litteras mihi commendavit qui schedulas inspexit S. Mekler; ipse multa tentavi, veluti ξ. δέννον — δῆριν — μῆριν ἐ. (cf. Sol. 2, 39 p. 36), ξ. λῆμ' — κῆρ' — δέιν' ἀπερ., sed haec sintne probabiliora quam lectio ab Hillero recepta dubito.

P. XXXII Theogn. 961 p. LXVI mel. adesp. 33, 16. De ὕλη vocula pro ἰλύς posita accuratius disputaverat H. L. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 175, 6, quem Meister negligere non debebat. Idem Theogn. 961 ὕλη proposuit, qui quamquam gratissimus mihi est assensus, tamen in ὕλις formae auctoritatem accuratius inquirendum esse iterum moneo.

Toto fere opusculo typis expresso Wilamowitzii commentatio mihi adfertur Herm. XXXII p. 252 sq. Versus Alcmanis 5, 82 sqq. p. 170 illo suadente hanc fere formam induunt:

ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, θεοί,
δέξασθε. δι' ἂν γὰρ ἄνα
καὶ τέλος, χοροστάτις (scil. ἐστὶ).
εἵποιμι κ' ἐγὼν μὲν αὐτὰ κτλ.

Versuum 5, 97 sq. sententiam supra p. XLVII recte me explicasse etiam nunc credo.

2000 1000
1000 2000

U 50
200 500

1000 2000 3000

1000

1000

1000

1000 2000 3000

POETAE ELEGIACI ET LAMBICI.

The numbers

"wane

again and yet again
into a dirge and die away in pain."

8. Interesting to answer with the woman the matter will support in
the

are early post-8th c. Crim. in Asia Minor
about 660 Sygges victorious over the Crim.

652 death of " Crim. take Sardis except and p.

9. Spin, spin, belotto, spin!
Lachesis, trust! and Atropos, ever!

In the shadows, year out, year in,

The silent loomman waits forever

Jewell - Fella France 1857

I.
CALLINUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας
ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἄπασαν ἔχει.

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὴν ἀγδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παιδῶν κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημοτῆτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου· 15
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·
λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

20 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἑών.

ἀξία τοῦτων ἢ ἡδύτων ἔμμεται

2. (4.)

Σμυρναίους δ' ἐλέησον.

μνήσαι δ' εἰ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν
<Σμυρναῖοι κατέκηαν>.

3. (2.)

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἐρχεται ὀβριμοεργῶν.

4. (3.)

Τρήρας ἄνδρας ἄγων

II.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (59.)*

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. (63.)

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμάγμενη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Κεκεραται

3. (57.)

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσεται οὐδὲ θαμνίσται
σφενδόλαι, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγη

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae secundae.

έν πεδίῳ· ξιφείων δὲ πολύστονον ἔσσειται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαήμονες εἰσὶ μάχης,
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. (56.) ἧ

Ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

5. (58.) ἧ

Ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
ἔντος· ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἔξεργον θανάτου τέλος· ἄσπλις ἐκείνη
ἐφρέτω· ἔξαὔτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. (65.) ἧ

ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

7. (66.) ἧ

Αἰσιμίδη, δήμου μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἰμερόεντα πάθοι.

8. (57.) ἧ

συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

9. (55.) ἧ

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περικλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίη τέρψεται οὐδὲ πόλις·

τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνησ' ἔχομεν
 5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερῆν τλημοσύνην ἔθεσαν
 φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 10 ἐξαῦτις δ' ἐτέροισι ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

10. (91.) 10

κρύπτωμεν <δ'> ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
 δῶρα.

11 (62.) 11

πολλὰ δ' ἐυπλοκάμου πολιῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι
 θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον

12. (61.) 12

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χερσίεντα μέλεα
 Ἕφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

13. (60.) 13

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἴησομαι οὔτε κάκιον
 θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

* 14. 14

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.

* 15. 15

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περικλέες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

[16.] (85.) 16

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεΐη.

I A M B O I.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

17. 18. (9. 3.) 21

ἦδε δ' ὥστ' ὄνου φάχης
ἔστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἶος ἀμφι Σίριος φοάς.

19. (2.) 25

Οὐ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πώ με ξῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

20. (4.) 27

ἄναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
σήμαινε καὶ σφεας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

21. 22. (7. 13.) 31

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
φοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δέ οἱ κόμη
ᾧμους κατεσκίαζε καὶ μετάρφρανα.

23. (12.) 30

ἔσφυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο.

24. (5.) 32

ὥσπερ <παρ'> ἀλύφῳ βρῦτον ἢ Φορῆξ ἀνήρ
ἢ Φορῆξ ἔβρουζε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

25. (8.) 39

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἰδρῖς, οὐδ' ἀργός <ποτε>.

26. (18.) 34

πρὸς τοίχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήφ.

27. (29.) 20

κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ

28. 20

καὶ μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τερωλέων μέλει.

29. 23

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

30. (14.) 24

καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

31. (93.) 26

. . ὁ δ' Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου

32. (16.) 28

οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην

33. (11.) 31

οὐκ ἂν μύθοισι γρηῦς εἰοῦσ' ἠλείφετο.

34. (25.) 33

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

35. (87.) 62

ἔρξω . . .

ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

36. 25

κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλυσαν.

37. (24.) 36

ἀλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίνεται.

38. (21.) 37

χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος

39. (15.) 40

τοῖον γὰρ αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

40. 41

ἀμυσθὶ γὰρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

41. (17.) 42

ἔσθλην γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
(ἴησιν).

42. (20.) 42

ἴστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου.

43. (23.) 44

μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιούμενος.

44. (26.) 45

τρίαιναν ἔσθλην καὶ κυβερνήτην σοφόν

45. (86.) 45

φηλήτ(α) νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμεν(σ)

46. 95

τίς ἄρα δαίμων καὶ τέου χολούμενος

TETRAMETRA.

47. (50.) 50

⟨Ω⟩ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματ'.

48. (10.) 51

ἕα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

49. (52.) 52

ὡς Πανελλήνων διζυὸς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

50. (46.) 53

μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

51. (36.) 54

Γλαῦχ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κίχνη δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

52. (29.) 55

καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

53. (33.) 56

Τοῖς θεοῖς τιθεῖ⟨ν⟩ ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά . . .
καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος.

54. (53.) 57

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

55. (34.) 58

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
φοικὸς, ἀσφαλέως βεβηκῶς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

56. (40.) 59

ἐπὶ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χείλιοι φονῆς εἰμέν.

57. 60

Ἐρξίη, πῆ δὴντ' ἔνολβος ἀθροῖζεται στρατός;

58. (43.) 61

ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὄξυς ἐλλάμπων.

59. (35.) 62

Οὗτις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν (οὐδὲ) περίφημος θανῶν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
<οί> ζοοί· κάκιστα δ' <αἰεὶ> τῷ θανόντι γίγνεται

60. (41.) 64

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

61. (48.) 65

Ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <με> δρωῶντα δέννοις ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

62. (32.) 66

Θυμέ, θυμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἀναδύ, δυσμενῶν δ' ἀλέξεν προσβαλῶν ἐναντίον

στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
 ἀσφαλῆως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
 5 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαιρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίγνωσκε δ' ὅλος θυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

63. (103.) 67

. σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγγει.

64. (51.) 68

. . . μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὧς ἔρῳ.

65. (49.) 69

νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλ(ου) δ' ἀκούε(ται).

66. 67. (38. 47.) 70

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάι,
 γίγνεται θνητοῖσ', ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγη,
 καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοίουσ' ἐγκυρῶσιν ἐργμασιν.

68. (44.) 71

εἰ γὰρ ὧς ἐμοὶ γένοιτο χειρ(ί) Νεοβούλης θιγεῖν.

69. (99.) 72

καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κάπλ γαστρὶ γαστέρα
 προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

70. (42.) 73

Ἕμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἦδ' ἄτη κηχῆσατο.

71. (31.) 74

Χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν ἔστιν οὐδ' ἀπώμοτον
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων

5 f. c. ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρούσας φάος
 ἠλί(φ) λάμπον(ι)· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπνισμα γίγνεται 5
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μηδ' ὅταν δειφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέοντα κύματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' [ἦδὺ ἦν ὄρος].

72. (37.) 7⁵

Κλυθ' ἀναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γοννουμένφ
 ἴλεως γενεῦ, χαρίζεν δ' οἶάπερ χαρίζεται.

73. (45.) 7⁶

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα

74. (39.) 7⁷

ὡς Διωνύσου ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
 οἶδα διθύραμβον, οἶνω συγκεραυνωθεὶς φρένας.

75. (1.) 7⁸

. . . πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
 οὔτε τίμον εἰσενείκας
 οὐδὲ μὴν κληθεὶς <ὑφ' ἡμέων> ἦλθες, οἶα δὴ φίλος·
 ἀλλὰ σ' ἠ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην.

76. (54.) 7⁹

Ἐρασμονίδη Χαρίλαι, χρῆμά τοι γελοῖον
 ἔρέω, πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεται δ' ἀκούων.

77. (54.) 7¹⁰

φιλεῖν στρυγνόν περ ἔόντα μηδὲ διαλέγεσθαι

78. (54.) 81

ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοὶ

79. (113.) 82

Δήμητροί τε χεῖρας ἀνέξων

80. 83

ἔωθεν ἕκαστος ἐπινεν· ἐν δὲ βακχίη(σιν)

ΕΠΩΙΔΟΙ

81. (67.) 86

αἰνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καλετὸς ξυνονήνη
ἔμειξαν.

†82. (19.) 86

προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων.

*83. 87

ὄρᾳς ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τροχὺς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

84. (6.) 88

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρᾳς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει.

85. (71.) 88

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;

ἦς τὸ πρὶν ἠρήρυσθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

86. (89.) 96³

ὄρκον δ' ἐνοσφισθῆς μέγαν
ἄλλας τε καὶ τράπεζαν

87. (88.) 77

ἢ δέ οἱ σάθη
ὥσει τ' ὄνου Πριηνέος
κῆλωνος ἐπλήμυρον ὀτρυνγυφάγου.

88. (22.) 72

ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπροΐξεται.

89. (105.) 106

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα

90. (104.) 107

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

*91. 108

ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

92. (107.) 109

ὥς δ' ἔν σε θωιῇ λάβοι

93. (108.) 110

μῆ τευ μελαμπύγου τύχης

94. (106.) 111

ἐμπλην ἐμεῦ τε καὶ φίλου

95. (117.) 112

λείωσ γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

96. (68.) 89

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
 ἀχρυσμένῃ σκυτάλῃ·
 πίσθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεὶς
 μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·
 5 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο
 πικρὸν ἔχουσα νόον.

97. (120.) 90

ρόπτρω ἐρειδόμενον

98. (68.) 91

τοιήνδε δ', ὦ πίσθηκε, τὴν (ψυχὴν) ἔχων

99. (70.) 73

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
 δολοφρονέουσα χειρὶ, θῆτερον δὲ πῦρ.

100. (72.) 104

εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
 ἐν δὲ Βατουσιάδης.

* 101.

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος
 καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

102. (76.) 84

Δύστηνος ἐγκειμαι πόθῳ
 ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησι ἔκητι
 πεπαρμένος δι' ὀστέων.

103. (73.) 98

φαινόμενον κακὸν οἶκαδ' ἄγεσθαι

104. (69.) 103

τοῖος γὰρ φιλότιτος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἔλυσθεις
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλὰς φρένας.

105. (82.) 100

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροά· κάρφεται γὰρ ἤδη.

106. (84.) 114

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἠπιος Ποσειδέων.

107. (82.) 115

καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἶος ἦν ἐφ' ἤβης

108. (98.) 101

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλους ἐδέξω.

109. (100.) 102

ὕφ' ἠδονῆς σαλευμένη κοράνη

109a.

κηρύλος
πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερούσσετο.

110. (94.) 116

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

111. (83.)

ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

112. (90.) 99

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἔδαισάμην.

112a.

κηλεῖται δ' ὅστις (ἔστι)ν ἀοιδαῖς

113. (77.) 119

*Τήνελλα καλλίνικε.**χαῖρ' ἀναξ, Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἴδλαος αἰχμητὰ δύο.*

ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

114. (78.) 120

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

115. (81.) 17

*Ἐψηλοῦς Μεγάτιμον Ἀριστοφώοντα τε Νάξου
κίονας, ᾧ μεγάλη γαί', ὑπένερθεν ἔχεις.*

116. (80.) 18

*Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.*

III.

SEMONIDES.

I A M B O I.

1. (1.)*

*ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτεπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὄκη θέλει·
νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι*

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

ἂ δὴ βοτὰ ζώ(ουσιν), οὐδὲν εἰδότες,
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός. 5
 ἔλπις δὲ πάντας κάπικειθείῃ τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἔλθειν, οἱ δ' ἑτέων περιτροπᾶς·
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κάγαθοῖσιν ἕξεσθαι φίλον. 10
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄξηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι 15
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλδς
 θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν εὖ (δυνή)σωνται ζόειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί 20
 βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθολατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2.) 2.

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἰ τι φρονοῦμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. (3.) 3.

πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (παγ)κάκως ἔτεα.

4. (4.) 11

πάμπαν δ' ἄμωμος οὕτις οὐδ' ἀκήριος.

5. (6.) 5

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὧς ἅμα τρέχει.

6. (7.)

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἔσθλης ἄμεινον οὐδὲ δίγιον κακῆς.

7. (8.)

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κείται καὶ κυλίνδεται χαμαί·

5 αὐτῇ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·

10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἄλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνός, λῆταργον, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη

15 λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρα.
παύσειε δ' ἂν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·

20 ἄλλ' ἐμπέδως ἄπροηκτον αὐούνην ἔχει.

τὴν δὲ πλάσαντες γήϊνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πῆρδον· οὔτε γὰρ κακὸν
οὔτ' ἐσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·

ἔργων δὲ μῶνον ἐσθίειν ἐπίσταται·

κούδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

25

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·

τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·

ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοισ' ἰδῶν·

οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή

30

ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·

τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ἰδεῖν

οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε

ἄπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,

ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ

35

ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·

ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς

ἔστηκ' ἀπήμῶν, χάσμα ναύτησιν μέγα,

θέρεος ἐν ὄρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται

βαρυντύποισι κύμασιν φορευμένη.

40

ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή.

[ὄργην· φυτὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.]

τὴν δ' ἐκ (σποδείης) καὶ παλιντριβέος ὄνου,

ἣ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγις

ἔστερξεν ὧν ἅπαντα κάπονήσατο . . .

45

ἄρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ

προτύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·

ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον

ἐλθόντ' ἑταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἴζυρον γένος.

50

κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὔδ' ἐπίμερον

πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὔδ' ἐράσμιον·

εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἔστιν ἀφροδίσιος,

τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·

55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλὰκις κατεσθίει.

τὴν δ' ἵππος ἄβρῃ χαιτέσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει,
 κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον
 60 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνον ἀσβόλην ἀλευμένη
 ἴζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ῥύπον
 δῖς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται.

65 αἰεὶ δὲ χαιτήν ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἦν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
 70 ὅστις τοιοῦτοῖς θυμὸν ἀγλαΐζεται.

τὴν δ' ἐκ πιθήκων· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
 αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
 εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγισ,
 ἄπυργος, ἀνόκωλος· ἃ τάλας ἀνήρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἐρξείεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρᾳ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευέται,
 ὄκως τιν' ὡς μέγιστον ἐρξείεν κακόν.

τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβῶν·
 κείνη γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προσιζάνει,
 85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέζεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος·
 κάρικρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἤδεται καθημένη, 90
 ὄκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται·
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

omit

[τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῆ Διὸς
 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.] 95
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναίκας· ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἄπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται, 100
 οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῆ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 εὐφοῦσα μῶμον ἐς μάχην κορούσσεται. 105
 ὄκου γυνή γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κερηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες 110
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος·
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμῆσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν, 115

καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,
 ἔξ οὔτε τοὺς μὲν Ἀίδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8. (9.)

. . . ὥσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ

9. (9.)

ἔρφιδιὸς γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην
 τρίουρον εὐρῶν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

10. (15.)

τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. (16.)

οἶόν τε χηνὸς ὤεον Μαιανδρίου

12. (17.)

σπλάγγν' ἀμφέποντες ἀντίκ' ἰκτίνου δίκην

13. (18.)

οἶον τόδ' ἡμῖν ἔρπετον παρέπτατο,
 τὸ ζώϊον κάκιστον ἔκτεται βίον.'

14. (19.)

οὐκ ἂν τις οὔτω δασκίσις ἐν οὔρεσιν
 ἀνήρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
 μοῦνος στενυγρῇ συμπεσῶν ἐν ἀτραπῷ.

15. (14.)

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες

16. (20.)

κῆλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
 καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. (20.)

καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθυρίδος ἡλσάμην.

18. (22.)

καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνί(ης)

19. (23.)

ἦ τυφλὸς ἦ τις σκνιπὸς ἡλυγα βλέπων

20. (24.)

θύουσι Νύμφησ' (ἡδὲ) Μαιάδος τόκω·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. (25.)

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἵμασιν

22. (26.)

⟨^ῚH⟩ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτε

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

23. (27.)

κῶς ⟨ὄν⟩ ἀπεῦσα κῶς ἐμίστουλα κρέα
ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι

24. (28.)

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

25. (29.)

ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

26. (30.)

αὕτη δὲ φοξή χειλος Ἀργεῖη κύλιξ

27. (31.)

ὄπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

IV.

TYRTAEUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*) ἦ.

Εὐνομία.

αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
 οἷσιν ἄμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἡνεμόεντα
 εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

2. (2.) ἡ

Φοῖβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἰκαδ' ἔνεικαν
 μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
 [(ᾧδε) γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἔξ ἀδύτου.]
 5 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
 οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,
 πρεσβυγενέας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
 εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους·
 μνηθεῖσθαι δὲ τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια
 10 μηδέ τι βουλευεῖν τῆδε πόλει <βλαβερόν>,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ᾧδ' ἀνέφηγε πόλει.

3. 4. 5. (3. 4.) 5

ἡμετέρῳ βασιλεῖ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
δν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἑννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεὶ, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῶ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἴθωμαίων ἐκ μεγάλων ὄρεων.

6. (5.) 6

ὥσπερ ὄνοι μεγάλοισ' ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
ἡμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. (5.) 7

δεσπότης οἰμῶζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

8. (6.) 10

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροῦς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἴκηται
χρημοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στυγερῆ πενίη,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμῆ καὶ κακότης ἔπεται.

- εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὦρη
 γίγνεται, οὐτ' αἰδώς οὐτ' ὄπις οὐτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θυήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
- 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχροῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιείσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεῖοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητ(ὰ) ἰδεῖν —
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἐρατῆς ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 30 ζωὸς ἑῶν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσῶν.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

9. (7.)

- Ἄλλ'— Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικητοῦ γένος ἐστί,
 θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὸν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἐχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας <δμῶς> ἀνγαῖσ' ἠελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρης πολυδακρύου ἐργ' αἰδήλα·

εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε. 10
 οἷ μὲν γὰρ¹ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀ(γέλη)
 [οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα, 15
 ὅσσ', ἦν αἰσχροῦ πάθη, γίννεται ἀνδρὶ κακά·]
 (ἀρπ)αλέον γὰρ ὅπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαίξειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηῖω ἐν πολέμῳ·
 αἰσχροῦ δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κινήσειν
 νῶτον ὅπισθ' αἰχμῆ δουρὸς ἐληλαμένοϛ. 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγυὸς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακροῦ
 ἢ ξίφει οὐτάζων δήμιον ἀνδρ' ἐλέτω· 30
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ἦμεῖς δ', ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

10. (8.) 12

- Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Ὀρηίκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
 πλουτοίῃ δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ μάλιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόρητον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς·
 10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα
 καὶ θηίων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἦδ' ἀρετὴ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυνὸν δ' ἔσθλον τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰσχροῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνη δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς·
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχείας, σπουδῆ δ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
 ὅς δ' αὐτ' ἐν προμάχοισι πεσῶν φίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἅστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλειῖδας,
 25 πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὄμφοροσύνης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις,
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποισ' ἀρίσημοι
 30 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω,

οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἔων γίνυται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρναμένον τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.

[εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τάνηλεγέος θανάτιο, 35
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὐχος ἔλῃ,

[πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Αἴδην·

[γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40

[πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν
 εἰκονῶσιν χώρης οἳ τε παλαιότεροι.

[ταύτης νῦν τις ἀνήρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιέλῃ πολέμου.

11. (10.) 17

αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν

12. (11.) 14

πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου

13. (11.) 15

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρω
 κῶροι πατέρων πολιατᾶν,
 λαιᾶ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως (ἄνυσχεσθε)
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶ Σπάρτα.

V.

ASIIUS.

Χωλός, στιγματίας, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
 ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλῃς ἐγάμει,
 ἄκκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἦρας εἰστήκει βορβόρου ἕξαναδύς.

VI.

[PISANDER.]

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος,
 καὶ κνὴν Ἀθήταργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
 Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός.
 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν Ἄρη συνάγων.

*Plus in amore valet
 carmina manuelius VII. Mimnermi versus Homero
 lemma quærit amor*

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. (1.)*

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσοῦς Ἀφροδίτης;
 τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
 (οἶ') ἦβης ἄνθη γίννεται ἀρπαλέα
 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδονηρὸν ἐπέλδη
 γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν δμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
 οὐδ' ἀγὰς προσορῶν τέρεται ἠελίου,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

c. Mimnermus uti censeat, sine amore iō eis gme |
 est iucundum, vivas in amore iō eis gme Ep. 1. 6.

10 ἄλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γήρας ἔθηκε θεός.

2. (2.)

ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὦρη
ἕαρος, ὅτ' αἰψ' ἀύγησ' ἀυξέται ἥελιου,
τοῖσ' ἱκέλοι πῆχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἤβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἣ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἣ δ' ἔτερη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἤβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἥελιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὦρης,
αὐτίκα τεθνάμεναι βέλτιον ἢ βίωτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τροχούται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδεύεται, ὧντε μάλιστα
μείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοί.

3. (4.)

Τὸ πρὶν ἔων κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὦρη,
οὐδὲ κατῆρ παισίν τίμιος οὔτε φίλος.

> 4. (5.)

Τιδωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον (ὁ Ζεὺς)
γήρας, δὲ καὶ θανάτου ρίγιον ἀργαλέον.

5. (3.)

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χοιρὴν ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἔσορῶν ἀνθος ὀμηλικίης

τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεόν ὄφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήσασα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντίχ' ὑπερκρέμαται,
 ὅ ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. (6.)

Αἶ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχαι θανάτου.

7. (7.)

Μήτε τινὰ ξείρων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων,
 τὴν σαντοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. (8.)

ἀληθείη δὲ παρέστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.

9. (12.) /X

αἰπει(άν) τε Πύλον Νηλήϊον ἄστν λιπόντες
 ἱμερτήν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
 ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἠγεμόνες·
 ὅ κείθεν δ' (αὐτίς Ἄλ)εντος ἀπορνούμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλή Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

10. (10.) X:

οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴήσων
 ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,

ὕβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο φθόν.

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἥελίοιο
ἀκτίνες χρυσέφ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ὄχετο θεῖος Ἴήσων.

11. (9.) X/II

Ἥέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡματα πάντα,
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπκοισίν τε καὶ αὐτῶ, ἐπεὶ ροδοδάκτυλος Ἥως
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰδαναβῆ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κύμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοίλῃ, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἐσπερίδων
γαῖαν εἰς Αἰθιοπῶν, ἵνα δῆ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἥως ἠριγένεια μόλῃ.
ἔνθ' ἐπεβή(σεθ' ἑῶν) ὀχέων Ἰπερίωνος υἱός.

12. (13.) X/IV

οὐ μὲν δῆ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἷ μιν ἴδον
Λυδῶν ἵππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἔρμιον ἄμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γάρ τις κείνου δηίων (τότ') ἀμεινότερος φῶς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' ἀνῆρσι φέρετ' (εἰκελος) ἡέλιιο.

13. (15.)

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

14. (15.)

ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἰέμενοι

15. (14.)

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἴππων

VIII.

S O L O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (12.)*

*Σαλαμίς.**Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀπ' ἱμερτῆς Σαλαμίνοσ,
κόσμον ἐπέων φῶδῆν ἀντ' ἀγορῆς θέμενοσ.**εἶην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριοσ ἢ Σικινίτησ
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενοσ·
αἴψα γὰρ ἂν φάτισ ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἄττικὸσ οὗτοσ ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.**Ἴομεν εἰσ Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆσ χαλεπόν τ' αἰσχὸσ ἀπωσόμενοι.*

2. (13.)

*Ἡμετέρη δὲ πόλισ κατὰ μὲν Διὸσ οὐκοι' ὀλεῖται
αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὄβριμοπάτρη

Παλλὰς Ἀθηναίη χειρας ὑπερθεν ἔχει·

αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίησιν

ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,

δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοίμον

ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·

οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι

οὐδ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων

φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,

οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,

ἢ σιγῶσα σύννοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα,

τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτεισομένη.

τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον·

εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,

ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,

ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἔστυ

τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλ(αις).

ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν

ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν

πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελοῖσι δεθέντες.

[πάγκρακα δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βία.]

οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκᾶδ' ἐκάστῳ,

αὐλαιοὶ δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,

ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὖρε δὲ πάντως,

εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχῷ ἢ θαλάμου.

ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,

ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδίκουσ' ἀμφιτίθησι πέδας·
 35 τραχέα λειαινεί, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 ἀυαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 κραῦνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἐριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 40 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

Ἀθ. ιτδλ. § 12. 3. (14.)

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεί,
 τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεξάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
 καὶ τοῖσ' ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
 5 ἔστιν δ' ἀμφιβαλῶν κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οὐκ εἶασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

Ἀθ. ιτδλ. § 12. 4. (15.) 5. (13.)

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λίην ἀνεθεῖς μήτε πιεζόμενος.
 τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπηται
 ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

6. (16.)

ἐργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7. (17.)

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάξης,
 βροντῇ δ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου

δῆμος αἰδρεῖη δουλοσύνην ἔπεσεν·
 (λίην) δ' ἐξάραντ' οὐ φάδιόν ἐστι κατασχεῖν
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χροῖ <περὶ> πάντα νοεῖν

5

8. (18.) . c

δειξεί δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
 δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

9. 10. (19.)

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα,
 μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠϋξήσατε φύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.
 ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἵχνησι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
 εἰς γὰρ γλῶσσαν ὄρατε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

5

11. (17.)

ἔξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
 μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοσύνη.

12. (4.) . c

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένῃ·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 εἶναι δὲ γλυκὴν ὥδε φίλοισ', ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρήματα δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι

5

οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη· 0 1 2 3
 πλοῦτον δ' ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πνυθμένους εἰς κορυφήν·
 ὄν δ' ἀνδρες (μετίωσιν) ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρηθὴ δὲ τελευτᾷ·
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἑξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτιο
 20 πνυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρὴν δ' αὐτίς ἔδηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πύονα γαίαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 25 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἔλέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀντίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγωσιν
 30 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη,
 ἦλυθε πάντως αὐτίς· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ (γένος ἐξ)οπίσω.
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε·
 (εὖ δεινὴν) αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' ἀντίκ' ὀδύρεται· ἄχρη δὲ τούτων
 χάσκοντες κούφαις ἐλπῖσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν νοῦσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγιῆς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·

[ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.] 40
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
κτιήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει, δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
ἐν νηυσὶν χρήζων οἰκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλείοισιν, 45
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἑφαισίου πολυτέχνω
ἔργα δαεῖς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον, 50
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα' δῶρα διδαχθεῖς,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
φ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔδ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖσ' οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίννεται ἄλγος,
κοῦκ ἂν τις λύσαιτ' ἥπια φάρμακα δούς· 60
τὸν δὲ κακαῖς νοῦσοισι κακούμενον ἀργαλείαις τε
ἀψάμενος χειροῖν αἵψα τίθησ' ὕγιῃ.
μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἔσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυστα θεῶν γίννεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὔδέ τις οἶδεν, 65
ἧ μέλλει σήσειν, χρήματος ἀρχομένου·
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν

- 70 συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
 οἷ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖσ' ὤπασαν ἀθάνατοι·
 75 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὀπότεν Ζεὺς
 πέμψη τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. (7.)

οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πόνηροι
 πάντες, ὅσους θνητοὺς ἡέλιος καθορᾷ.

14. (6.)

πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖσ' οὐ διαμειψόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

15. (8.)

γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῶνον ἔχει.

16. (9.)

πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρώποισιν.

17. (10.)

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

18. (22.)

(Πρὸς Φιλόκλυπον.)

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
 οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι
 ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

5

× 19. (21.) . . .

(Πρὸς Μίμνερμον.)

ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἐτι πείσῃσαι, ἔξελε τοῦτο,
 μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,
 καὶ μεταποιήσον, Λιγυστάδῃ, ὧδε δ' ἄειδε·
 ὄγδ' ὠκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.'

μηδέ μοι ἄκλανστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
 καλλεΐπομι θανῶν ἄλγεα καὶ στραχάς.

5

7 ποῖς μεα νε careat lacrimis, *linguamus amicis*
maerorem, ut celebrent funera celiu gemitu.
 20. (20.) . . . *Tusc. 1. 49. 11'*

Εἰπεῖν μοι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ ἀμαρτινώπῃ πείσεται ἠγεμόνι.

21. (2.) . . .

Ὅλβιος ᾧ πατῆρες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
 καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

22. (5.)

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῃ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
 παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
 ἦβη· σὺν δ' ὄρη γίγνεται ἀρμόδια.
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα

5

χρήματ' ἔχων οὐδείς ἐρχεται εἰς Ἀίδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαφείας
 10 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

23. (1.) 2 17

ἔσθ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μηρῶν λιμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

24. (11.) 2 6

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
 καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

25. (16.) 1

Νείλου ἐπὶ προχοῆσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς

26.

πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

27. (3.)

Παῖς μὲν ἄνηβος ἔων ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπ' ἔτεσιν·
 τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἐπ' ἐνιαυτούς,
 ἤβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης·
 5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυῖων
 λαχνοῦται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης·
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
 ἰσχύν, ἦντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
 πέμπτῃ δ' ὄριον ἄνδρα γάμον μεμνημένον εἶναι
 10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεῆν·
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος

ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
 τῆ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύνανται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ 15
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλώσσαι τε καὶ σοφίῃ·
 τὴν δεκάτῃν δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἴκοιτο,
 οὐκ ἂν ἄωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

27a. Ἀθ. π. ο. λ. § 5

Γινώ(σκα) — καὶ μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεια κέεται —
 πρεσβυτάτην ἔσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
 κλινομένην ...

27b. Ἀθ. π. ο. λ. § 5

τὴν τε φ(ιλαργυρ)ίην τὴν δ' ὑπερηφανίην

27c. Ἀθ. π. ο. λ. § 5

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερόν ἦτορ,
 οἷ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς κόρον (ἤλ)άσατε,
 ἐν μετρίοισι τ(ί)θεσθ(ε) μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
 πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια τα(ῦτ') ἔσεται

IAMBOI.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.)

28. (24.)

(Πρὸς Φῶκον.)

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
 οὐ κατηψάμην μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
 οὔδ' ἐν αἰδεῦμαι· πλεον γὰρ ᾧδε νικήσειν δοκέω
 πάντας ἀνθρώπους.

5

29. (24.)

οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὔδ' ἐβουλήεις ἀνήρ·
 ἔσθ' ἄ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·

περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἀμαρτῆ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς
 5 ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μῦνον ἡμέραν μίαν,
 ἄσκός ὕστερον δεδάσθαι κάπιτετριφθαι γένος·

30. 31. Ἰ. Αθ. πτολ. § 12.

οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
 κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολύν,
 καὶ με κατίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.

Solon. 16 χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι] β. 34
 " " 5 λο(ξόν) ὀφθαλμοῖσ' ὀρῶσι πάντες ὥστε δήιον·

Aristides οὐ χρεῶν· [ἀ μὲν γὰρ εἶπα, σὺν θεοῖσιν ἤνυσα, β. 35
 " (ἄλλα δ') οὐ μάτην ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
 ἀνδάνει βία τι (ῥέξ)ειν, οὐδὲ πειρίας χθονὸς
 πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοίριαν ἔχειν.

(ΤΡΙΜΕΤΡΑ.)

32.

Αθ. πτολ. § 12 ἔγῳ δὲ τῶν μὲν οὔνεκ' ἄξον' ἤγαγον,
 δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχεῖν) ἐπαυσάμην.
 συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνον
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 5 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγῳ ποτε
 ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 10 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
 χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικῆν

ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους.
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἔλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει 15
 νόμου, βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 ἔρεξα καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάγαθῷ,
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν, 20
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνήρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤθελον
 ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἠνθάνεν τότε,
 αὐτὸς δ' ἂ τοῖσιν οὐτέρῳ φρασαίαιτο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις. 25
 τῶν οὖνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιούμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλῆσιν ἐστράφην λύκος.

32a. Ἀθ. π. ο. λ. § 12

δῆμῳ μὲν εἰ χρῆ διαφάδην ὄνειδίσαι,
 ἂ νῦν ἔχουσιν οὔποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
 εὐδοντες εἶδον·
 ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
 αἰνοῖεν ἂν με καὶ φίλον ποιοῖαιτο 5

32b. Ἀθ. π. ο. λ. § 12.

εἰ γὰρ τις ἄλλος ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἀνταράξας πῖαρ ἐξείλεν γάλα.
 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταίχμιῳ
 ὄρος κατέστην. 5

33. (26.) 38

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν, ἄσσ(α τ') ἀνθρώποισι γῆ
δ φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνης πάρα.

34. (26.) 31

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

35. (26.) 40

κόκκωνας ἄλλος, ἕτερος (αὐτε) σήσαμα

[36.] (23.) 2

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆι,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

IX.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἑξαπατῶντο βιαίως·
καὶ τὸ βία ῥέξαι τοῦτο δικαιοτάτον.

2.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
οὕτω συγκόλλως ὥστε σῦναιμα ποιεῖν.

2a.

Κνήμη νεκρὸς ὄνος με κερασφόρῳ οὔας ἔκρουσεν.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
 παῖδες δις τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
 αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὐτὲ μέλαιναι·
 ἀθάνατοι δὲ τ' εἶναι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

X.

[ÆSOPUS.]

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγη, βίε; μυρία γάρ σε
 λυγρὰ· καὶ οὔτε φρυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
 ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
 ἄστρο, σεληναῆς κύκλα καὶ ἡέλιου·
 τᾶλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
 ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

XI.

DEMODOCUS.

1.

<Καὶ τόδε Δημοδόκου·> Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
 οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

[2.]

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ,
 πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς δὲ Χῖος.

[3.]

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
 εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

[4.]

Καππαδόκην ποτ' ἔχιθνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

[5.]

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἰεὶ, ζώνης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι, κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράζονται ἀπήνης,
δὴ ἅα τότε εἰς ὥρας φαυλεπιφαυλότεροι.
μὴ, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

6.

Ἦν τύχης κρίνων, δικάζευ τὴν Πριηνίην δίκην.

XII.

PHO CYLIDES.

ΓΝΩΜΑΙ.

1.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τετθρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
πῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς οὐτ' ἂν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνὸς χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἦς εὐχευ, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἡμερόεντος.

2.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἶσ' οὐτ' ἐν μύθοισ' ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλήῃ;

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραϊνούσης.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χροὴ τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρω
φροντίζειν ἄσ' ἂν περιγογγύωσι πολλοίται.

5.

Χρηίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίνος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

6.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φροῆν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένω ἐσθλή.

7.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοι περ ἑόντες.

8.

Δίξασθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἦ βίος ἤδη.

9.

χροὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἠδέα κατὶλλοντα καθήμενον οἴνοποτάζειν.

10.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

11.

χροὴ παῖδ' ἔτ' ἑόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα.

12.

πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν

13.

ἄλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι . . .

14.

〈Καὶ τόδε Φωκυλίδεω〉 χρηστής κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς
φεύγειν, μὴ σέ γ' ἀνιήσ(η) παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

† [15.]

ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν.

[16.]

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ·
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.

[17.]

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

XIII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (21.)*

Νῦν γὰρ δὴ ξάπεδον καθαρόν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους

*) Numeri adiecti sunt editionis Karstenianae.

ἄλλος· <δ> δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητήρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν, 5
 μείλιχος ἐν κεράμοισ', ἄνθεος δζόμενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνήν ὀδμήν λιβανωτὸς ἴησιν·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρῆ τε τράπεζα
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίνος ἀχθομένη· 10
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται·
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη·
 χρῆ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονᾶς ἄνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι 15
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον —
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἶκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει,
 ὡς οἱ μνημοσύνη καὶ (πόνος) ἀμφ' ἀρετῆς, 20
 οὔτι μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' (αὖ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανᾶς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστίν·
 θεῶν <δὲ> προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2. (19.)

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτήτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσσας ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν, 5
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,

- καί κεν σὶτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10 εἶτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ἔων ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ παίει ταῦτα μυχοῦς πόλιος.

3. (20.)

- ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορῆν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χεῖλιοι εἰς ἐπίπαν,
 5 ἀύχαλοί, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
 ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4. (23.)

- οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5. (22.)

- πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦραο πῖον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἧ γένος Ἑλλαδικόν.

6. (18.)

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δειξω δὲ κέλευθον * * *
καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασίν ἐποικτίζειν καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
'παῦσαι μὴδὲ ράπίξ', ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγγαμένης αἰών.'

5

7. (24.)

ἤδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἰκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8. (26.)

ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαιρότερος

ΕΠΗ.

(Σίλλοι ἢ παρφοδῖαι.)

9. (17.)

Παρ πυρὶ χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἐμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὴν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἐρεβίνθους·
'τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτε' ἐστί, φέριστε;
πηλίκος ἦσθ' ὄθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

5

10. (27.)

ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης πυκιν(οι) περὶ δῶμα(τα βᾶκχοι).

(Περὶ φύσεως.)

× 11. (8.)

ἐκ γαίης γὰρ πάντα, καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ.

11a.

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσο ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο·
 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ἔσωθεν ἄνευ πόντου μέγαλοιο
 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος ὕμβριον ὕδωρ,
 ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφῶν ἀνέμων τε
 5 καὶ ποταμῶν

12. (1.)

Εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
 οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὔτε νόημα.

x 13. (2.)

οὐλος ὄρα, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δέ τ' ἀκούει.

14. (3.)

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει.

15. (4.)

αἰεὶ δ' ἐν ταυτῷ μίμνει κινεούμενον οὐδέν,
 οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλη.

16. (7.)

Πάντα θεοῖσ' ἀνέδηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδέα καὶ ψόγος ἐστίν,
 κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
 (καὶ) πλεῖστ' ἐφθέρξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

x 17. (6.)

... ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες,
 (ὡς) γράφαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
 καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίησαν
 τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ οἱ δέμας εἶχον (ἕκαστοι),
 5 ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοῖα.

18.

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες.

19. (14.)

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὐτις ἀνὴρ γένητ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών, ^{ἢ οὐκ οἶδ' ἔτι}
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. ^{ἢ οὐκ οἶδ' ἔτι}

20. (10.)

γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνοντ' ἠδὲ φύονται.

21. (9.)

πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα.

22. (12.)

γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρ ποσσὶν ὄρᾶται
αἰθέρι προσπλάζον, τὰ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκάνει.

23. (11.)

πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσο' ὕδατος.

24. (13.)

ἦν τ' Ἴριον καλέουσι, νεφὸς καὶ τοῦτο πέφυκεν,
πορφύρεον καὶ φοινίκιον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι.

25.

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον
γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι.

26. (15.)

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισιν.

δ' αὖ δ' αὖ
 ἀπόσα δὴ θνητοῖσι πεφῆνασιν εἰσοράασθαι

27
 αὖ
 28. (16.)

οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
 ἀλλὰ χρόνῳ ζητέοντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

29.

(ἀγνόν) ἐνὶ σπεάτεσσι, τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ.

I A M B O I.

30. (5.)

ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοῦς,
 τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτά <τ'> ἔχειν φωνὴν τε δέμας τε.

XIV.

HIPPONAX.

I A M B O I.

BIBAION A.

1. 2. (1. 18.)* |

ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
 Ἐρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα,
 φωρῶν ἔταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.'

3. (44.) 3

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

4. (44.) 5⁷

βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ ραπίζοντες
κράδησι καὶ σκίλλησιν ὥσπερ φαρμακόν

5. 15⁷

πᾶσαν, τέαρ', (ὄδευε) τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ Μεγίστρου(ος) στήλην
καὶ μνήματ' (Ἄττος Ἀττάλυδα) πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέφας.

6. 21⁴

Μακάριος ὅστις θηρεύει πρήσας . .

7. (14.) 21⁴

ἐρέω γὰρ οὕτω· 'Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ

8. (15.) 21¹²

τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη ('πιαλεῖ ριγηλή).

BIBAIION B.

9. (54.) 26⁶

ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

10. (11.) 28⁸

χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

11. (12.) 37⁷

Ἀν' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδισταί,
ὅταν γαμῆ τις κἀκφέρει τεθνηκυῖαν.

12. (5.) 2

Κίκων δ' ὁ (πανδηήλητος), ἄμμορος καύηξ,
τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων

13. (44.) 4

πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι

14. (44.) 6

δει δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

15. (44.) 7

κᾶφη παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἶον ἐσθίουσι φαρμακοί.

16. (44.) 8

πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοὺς . . .

17. (44.) 9

λιμῶ γέν(οιτο) ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεῖς ἐπτάκις ῥαπισθεῖη.

18. (4.) 11

ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλῳ κατηρῶντο.

19. 12

τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνώκησας;

20. (6. 33.) 13₂

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν

21. 14

τούτοισι θηπέων τοὺς Ἐρυθραίων παιδας
οὗς φησι μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτη
καὶ φελλῶν τὸν δυσώνυμον ἄρτον

22. (10. 9.) 16

Ἐρμῆ, φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλληναε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι καὶ κνπασσίσκον
καὶ σαμβάλισκα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατήρας ἐξήκοντα τούτερου τοίχου.

8

23. (10.) 17

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

24. (9.) 19

ἔμοι γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακὸν ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖησιν
ἔκρυψας, ὡς μὴ μοι χίμετλα φήγνυται.

25. 2 >

ἔμοι δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός —
ἔς τῶκί' ἐλθὼν οὐδάμ' εἶπεν· Ἰππῶναξ,
δίδωμί τοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· τὰς φρένας γὰρ δειλαιοσ.

26. (2.) 30 A

ὦ Ζεῦ πάτερ <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάμυν

27. (3.) 30 B

τί μοι οὐκ ἔδωκας χρυσοῦν, ἀργύρου πάμυν;

28. (16.) 31

ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κώπόλλων.

29. (17.) 32

παρ' ὃ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίον Ἐρμῆν

30. 33

τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγα
ἔψησε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα;

31. (19.) 34

συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην

32. (20.) 35

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χορὴ σκάπτειν
5 πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

33. (26.) 36

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρούκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

34. (21.) 37

ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

35. (23.) 38

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσῶν κατήραξεν.

36. (24.) 3γ

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἐπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

37. (22.) 4°

σπονδῆ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρῆς χοίρου

38. (27.) 41

βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
ἤλειπον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

39. 42

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηικίων πώλων
λευκῶν (συθεῖς) κάτεγγυς Ἴλιου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

40. 43

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
ἦν μὴ ἀποπέμψης ὡς τάχιστα μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κνκεῶνα, πίν(ειν) φάρμακον πονηρίας.

*41. (113.) 44

(ἀνόλβιος) πλάνητι προσπταίων κώλω

42. (28.) 45

καὶ Μύσων, ὃν ὀπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

43. (30.) 46

καὶ τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περναῶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας

44. (31.) 47

ᾧκει δ' ὑπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρῃ,
μεταξὺ Τρηχίης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 45. (34.) 48

εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων

46. (7.) * 9

Μιμνῆ κακομήχανε <σύ>, μηκέτι γράψης
ἕφιν τριήρεως ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορὴ τε καὶ κληδών,
νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ἕφισ τῶντικνήμειον δάκ(νη).

47. (35.) 50

ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας

48. (8.) 51

ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
δοκου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὕφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

49. (36.) 52

καὶ μιν καλύπτει. ἑμῶν χαραδριὸν περναῖς;

50. (38.) 53

ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες

51. (39.) 54

κριγῇ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ

52. (40.) 53 A

ᾠμιξεν αἷμα καὶ χολήν ἐτίλησεν.

*53. 55 B

Ἐρμῆς δὲ Σιμώνακτος ἀκολουθήσας

54. (41.) 56

σίφωνι λεπτῷ τοῦπίδημα τετρήνας

55. (42.) 57

στάζουσιν ὥσπερ (ἐκ) τραπηλ(ου) σάκκος.

56. (43.) 53

κἄλειφα ρόδινον ἠδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

57. (61.) 57

*πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φωίδας θερμαίνων
οὐ παύεται.*

58. 60

τὴν ρίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα

59. (37.) 63

*. . ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατηυλίσθη.*

60. 61

*Μαλὶς, κούσκει· καὶ με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ φακίζεσθαι.*

61.

ἐκέλευε βάλλειν καὶ λήγειν Ἰππώνακτα.

62. 22 F

καίτοι γ' εὖνονον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω.

63. (47.) 8¹

<καί> στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

64. Hoffmann p. 23

δοκέων ἐκείνον τῆ βακτηρία κόψαι

65. Hoffmann p. 23

ἡμίλεκτον αἰτεῖ τοῦ φάλεω κολάψαιεν καὶ... (chisel)

*66. 61 consult.

.. ἀνήρ ὄδ' ἐσπέρης καθεύδοντα

ἀπ' ὧν ἔδυσε χλούνην.

subst.

66a. 66

υ - ἐκρωξεν <ῆ> κύμινδις ἐν λαύρῃ

66b.

κύψασα γάρ μοι πρὸς τὸ λύχνον Ἀρήτη

66c. (80.) 65

καὶ νῦν ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

67. (35.) 73

Ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

68. 74

Οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ

Κριτίης ὁ Χίος ἐν κασωρικῶ (δόμῳ).

69. (65.) 77

υ - υ - κρέας ἐκ μολοβρίτου σὺς.

70. 76

λαιμᾶ δέ σευ τὸ χεῖλος ὡς ἔρωδιου.

71. (32.) 77

καὶ δικάζεσθαι Βιαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων

72. (29.) 80

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ

73. (57.) 82

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρόν

74. 75. (58. 59.) 83

*Λάβετε μεν ταίματια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κούκ ἀμαρτάνω κόπτων.*

76. 82

οἱ δέ μεν ὀδόντες

〈ἐντὸς〉 ἐν τῆσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉κεκινέεται.

*77. (112.) 78

Μητροτίμω δηῦτέ με χρῆ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

78. (60.) 84

ἐξ〈ἀκίς〉 τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν 〈τ'〉 ὑποργάσαι.

79. (64.) 85

Εἰ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρπεινα

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

80. (56.) 85

*Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν πολτοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, δς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεκ', ὅπως ψηφίδι 〈κακὸς〉 κακὸν οἶτον ὀληται
βουλή δημοσίη παρὰ θιν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο.*

80a. 85

πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε cf. 666

*81. (111.) 82

καὶ κίτση τινὰ θυμῆσας

[82.] (52.) 7²

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν.
 αὕτη γὰρ ἢ προἴξ οικίαν σῶζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβῶν . . .
 5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποληνῆς ἔχει
 εὐνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

XV.

ANANIUS.

IAMBOS.

1.

"Απολλων, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις
 ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ Θείην Κλάρον,
 ἵκευ κατ' ἱερ(ά, πρὶν) Σκύθας ἀφίξειαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα

3.

Εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δὺ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνοίη κ' ὄσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

5.

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθήης δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὕψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλου.

ἠδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρέας,
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
καὶ κυνῶν αὐτῇ τὸτ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 5

ἄιος αὐτ', ὅταν θέρος τ' ἦ κήχεται βαβράζωσιν·
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυττωτῶ.
βοῦς δὲ πιανθεὶς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἠδὺς
κῆμέρης. 10

XVI.

THEOGNIS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

Ἦ ἄνα, Αἴητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σελο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποκανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλυθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἴητώ,
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαφαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαλα πελώρη,
γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλδς πολιῆς. 10

Ἄρτεμι θεροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θεῆς,

εὐχομένῳ μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

15 Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσαι' ἔπος·
'ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.'
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἤλθε διὰ στομάτων.

Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικεῖσθω
20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα,
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος·
ᾧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· 'Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέος· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός.'
ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
25 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσς' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὐ φρονέων ὑποθήσομαι, οἶά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἐτ' ἔων ἔμαθον.
πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
30 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχει·
καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἴξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσσης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
εὐ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
εὐθυντήρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.

ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδῶσιν 45
οἰκειῶν κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἄτρεμ' ἔσεσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ,
εἴτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῃ σὺν κακῷ ἐρχόμενα. 50
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
μούνναρχοί θ'· ἃ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον, 55
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν. 60
μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμελέξης μηδενὶ μηδ' ὄτιοῦν
σπουδαῖον· γνώση γὰρ διζυρῶν φρένας ἀνδρῶν, 65
ὥς σφιν ἐπ' ἐργοῖσιν πίστις ἐπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐπίλησαν
οὕτως, ὥς ἄνδρες μηκέτι σφζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρὶ,
 70 εὐτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἴων βουλευέο πολλὰ μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσας.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὁμῶς ἀνακοινέο πᾶσιν·
 παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

75 Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
 μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
 ἄξιός ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
 80 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρῆγμασι γινομένους,
 οὔτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

(Οὐ τόσσους χ') εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
 ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
 85 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
 αἰδῶς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
 εἰ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

"Ἢ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπῶν
 90 ἔχθαιρ', ἀμφιδίην νεῖκος ἀειράμενος.
 δε δὲ μιῇ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος
 δεινός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

"Ἢν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρφῆς,
 νοσφισθεῖς δ' ἄλλην γλώσσαν ἰῆσι κακίην,

τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός, 95
 ὅς κ' εἴπη γλώσση λῶα, φρονῆ δ' ἕτερα.
 ἀλλ' εἶη τοιοῦτος ἔμοι φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει·
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 φράξο, καὶ ποτέ μεν μνήσεται ἔξοπίσω. 100

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὦν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου φύσαιτο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν· 105
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλὸς πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ ὀρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης· 110
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἔξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιῆσθαι ἑταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι, 115
 ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
 Κύρνε, οὐδ' εὐλαβίης ἔσθ' (ἕτερον) πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη, 120
 Κύρνε, καὶ ἔξευρεῖν ρῆδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
 εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη

ψυδρὸς ἑών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἤτορ ἔχη,
 τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
 125 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑποζυγίου·
 οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὄριον ἐλθῶν·
 πολλάκι γὰρ γνώμην ἔξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μῆτ' ἀρετὴν εὖχευ, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
 130 μῆτ' ἄφενος· μῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἔπλεθ', ὅσοις ὀσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεῖς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 135 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδῶς,
 ἐς τέλος εἰτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
 πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔσθηκεν,
 καὶ τε δοκέων θήσειν ἐσθλόν, ἔσθηκε κακόν.
 οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσ' ἐθέλησιν·
 140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
 ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελεῦσι νόον.

Οὐδεῖς πῶ ξεῖνον, Πολυπαῖδη, ἔξαπατήσας
 οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
 145 βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
 ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν,
 πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἑών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
 Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται. 150

Ἔβριον, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ἴπασεν ἀνδρὶ,
 οὐ μέλλει χῶρον μηδεμίαν θέμεναι.

Τίθει τοι κόρος ἔβριον, ὅταν κακῶ ὄλβος ἔπηται
 ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

Μήποτε τοι πενήνθυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεὶς 155
 μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ὅ τι νῦξ χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ. 160

Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶ,
 οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.

εἰσὶν δ' οἷ βουλῆ τ' ἀγαθῆ καὶ δαίμονι δειλῶ
 μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς 165
 οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστὶ, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμᾶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
 ἀνδρὸς δὲ σπουδῆ γίνεται οὐδεμία. 170

Θεοῖς εὐχεν, θεοῖς ἐστὶν ἐπὶ κράτος· οὔτοι ἄτερ θεῶν
 γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
175 ἦν δὴ χρῆ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον
ριπτειν καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος οὔτε τι εἶπειν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρῆ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 δίξησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίη.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βῆσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὔδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναινεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίον, ἀλλ' ἀφνεδν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἐγρημεν
190 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος.
οὔτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μανροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνήρ φιλοκερδέει θυμῷ
 κτήσεται, εἰδ' ὄρκω παρ τὸ δίκαιον ἐλών, 200
 αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτήν
 αὐτίς ἐγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾶ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν 205
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔξετο κῆρα φέρων.

Οὐδεὶς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότερον. 210

Οἶνον τοι πίνειν πουλὸν κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεψε ποικίλον ἦθος,
 ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ, 215
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοιός χροά γίνευ.
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
 Κύρνε, μέσσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς μῦνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεινός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.

ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
 225 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἔπεσθαι,
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδου.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.
 οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 230 χρῆματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
 ἅτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἦν ὁπότε Ζεὺς
 πέμψη τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἄκρόπολις καὶ πύργος ἔων κενεόφρονι δῆμῳ,
 Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἔσθλός ἀνήρ.

235 Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἅτ' ἀνδράσι σφρομένοισιν,
 ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἀλωσομένη.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 ποτήση καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
 ῥηιδίως· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
 240 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἔρατοί καλά τε καὶ λιγέα
 ἄβουται· καὶ ὅταν ὄνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Ἀίδαο δόμους,
 245 οὐδέποτ' οὐδὲ θανῶν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἀφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἠδ' ἀνά
 νήσους,
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
 250
 πᾶσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἔσσομένοισιν ἀοιδῇ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἥλιος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾶς.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῦστον δ' ὑγιαίνειν·
 255
 πρᾶγμα δὲ τερπνύτατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῆ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον·
 260
 πολλάκι δ' ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
 φεύγειν, ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.

Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδί τερεῖνη
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων . . .
 'Ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς.'
 ὣσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει . . .
 265
 ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρήν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτριῆ περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 270
 πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμυκτος,
 πάντη δ' ἐχθρῇ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 275
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νοῦσων ἐστὶ πονηρότερον·
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις.

κρήματα δ' εἰ καταθῆς, πόλλ' ἀνιηρὰ παθῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 280 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν·
 δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ' ποδός, ἡγεῖσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνη,
 285 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον, ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
 (ἐς) δὲ τὸ σῶσ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 290 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίννται, ἀλλὰ μιν ἔμψης
 καὶ κρατερόν περ ἔονθ' αἰρεῖ ἀμηχανίη.

295 Κατίλω ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
 φθειγγόμενος δ' ἀδαῆς οἴσι παρῆ μελετᾶ,
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δ' ἐπίμειξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 300 οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρὸς, Κύρνε, μιῆς γεγόνη.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρκαλέος καὶ ἀπηγῆς
λάτρισι καὶ δμῶσιν γείτοσί τ' ἀγγιθύροισ.

Οὐ χρῆ κιγκλίξειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστροῦ γεγονάσιν, 305
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσσημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴ(η)· 310
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπέοντα δοκ(οῖ)·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτεροῦς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμι δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοὶ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· 315
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρην, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς. 320
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.

325 εἴ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
 οὐποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμοιο οὐδὲ φίλοι
 εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ (ἄμ') ἀνθρώποισιν ἔπονται
 θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδύς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
 330 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἦσυχος, ὥπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
 μηδ' ἐτέροισι δίδους, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

332 a Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 b τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσης·
 οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

335 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως,
 Κύρν', ἔξεις ἀρετὴν, ἦντε λαβεῖν χαλεπὸν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιιν, οἷ με φιλεῦσιν,
 τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
 χούτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
 340 εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν·
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
 τεθναίνην δ', εἴ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·

345 αἶσα γὰρ οὕτως ἐστὶ· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χρέματ' ἔχουσι βίην
 συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην

χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·
 τῶν εἶη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
 δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε. 350

Ἄ δειλὴ πενή, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
 ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μῆδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κάσθλοῖσιν ἔχαιρες, 355
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
 ὡς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτὶς
 ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος·
 μῆδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαίνων
 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις. 360

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
 τεῖσαι μιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόῳ, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω· 365
 δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρῃ.

Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὄντιν' ἔχουσιν·
 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
 μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
 μιμείσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται. 370

Μὴ μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαννε,
 εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
 τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
 375 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου·
 σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὑπατον, βασιλεῦ.
 πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾶ νόος ἄνδρας ἀλιτροῦς
 ἐν ταύτῃ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
 ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
 380 ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργμασι πειθομένους;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
 οὐδ' ὁδὸν ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
 ἔργων ἰσχονται θυμὸν, ὅμως πενήνῃ
 385 μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
 ἦτ' ἀνδρὸς παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 390 ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἦ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενήνῃ δ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ
 ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
 τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήνορας ὄρκους...
 400 ἐντράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι 405
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλιτατος ὢν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
 αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρον', ἔπεται. 410

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σεῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν 415
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἔλθῶν παρατρέβομαι ὥστε μολύβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 σιγῶ, γινώσκων ἡμετέρεην δύναμιν. 420

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἐσθλὸν δ' ἐξελεθεῖν λῶιον ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
 μῆδ' ἐσιδεῖν ἀγὰς ὀξέος ἡελίου,
 φύντα δ' ὅπως ὄκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι
 καὶ κείσθαι πολλὴν γῆν ἐπιεσσάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥῆον βροτόν, ἣ φρένας ἐσθλὰς
 430 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὅστις σῶφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κάκ κακοῦ ἐσθλόν·
 εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
 435 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
 οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
 οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσιν,
 440 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλος ὄμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ἔχων μίμνειν· ἀθανάτων τε δόσεις
 445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
 κρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης.
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
 450 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
 τοῦ χροιοῦ καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰδὸς
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἀνθος ἔχει καθαρόν.

Ἐνθροπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένευσ,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτείων 455
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὗ τοι σύμφορόν ἐστι γυνή νεά ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίω κείθεται ὡς ἕκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 460

Μήχοι' ἐπ' ἀπρήκτοισι νό(ημ') ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἕνυσσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι (καλὸν)
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβευ, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω, 465
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλουτ' ἰέναι,
μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμέων
θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη, 470

μηδὲ τὸν ἀργυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρόν ἔφν·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλουσι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρα παθεῖν.

αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιθεός οἴνου — 475
ὑπνου λυσικάκου μνήσομαι οἰκαδ' ἰών.

ἤξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτ' ἔτι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.

480 ὃς δ' ἄν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόου·
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχροῖ·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἔων σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 485 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον —,
 ἢ παρεῶν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε' τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 490 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὔτος,
 ὃς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδας (τῆλ') ἀπερυσκόμενοι,
 495 ἔς τὸ μέσον φωνέοντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν·
 χοῦτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόου.

500 Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἰδρῖες ἄνδρες
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχυῖναι καὶ πρὶν ἔόντα σοφόν.

Οἶνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 505 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
 περρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει

καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πούλῳ κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
πίνη ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν. 510

Ἦλθες δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὧ τάλαν, οὐδὲν ἔχων . . .

νῆος (πρὸς) πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἳ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μείζον 517
σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα·

τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ 515
σεῦ φίλος ὢν, (κατερεῖς) ὡς φιλότιτος ἔχεις.

ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἶπειν· 519
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ, 520
ὧσθ' ἓνα μὲν ξεῖνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτηρ, ὧ πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν, 525
ἦ πενίη δὲ κικῶ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

ὦ μοι ἐγὼν ἦβη καὶ γήρας οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Οὐδέ τινα προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,·
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ κίνεται, ὅππότε' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἡμερόεσσαν ὄπα. 530

Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' ἀύλητῆρος αἰείδων,
χαίρω δ' εὖφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

535 Οὐποτε δουλείη κεφαλῇ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὶ ὕχένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἔλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
540 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἕξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἤπερ Κενταύρους ὤμοφάγους ὄλεσεν.

Χρῆ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

545 μάντεσσι τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰδομένοις ἱεροῦσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχῃ.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

"Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
550 Κύρνε', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος ἰκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποισι ἔμβαλλε ταχυπτέρουσι χλινοῦς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἕξαπατῶσι θεοί.

555 Χρῆ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων.

Φράξο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς . . .
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε πανρότερα.

ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλήν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον·
τοῦ συνιεῖν, ὅπῃ τινι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς 565
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

Ἦβη τερόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνερθεὺς
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο,
ἐμπης δ' ἐσθλὸς ἔων ὄψομαι οὐδὲν ἔτι. 570

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίας ῥηδίη ἀγγελίη.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι 575
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν·
μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρεμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

586 Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
πῆ σχήσειν μέλλει, πρηγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
590 συντυχήην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρὴ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηιδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μητε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθ(έντ') ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

595 Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρημάτων ἐστὶ κόρος.
Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

600 Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἣν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρεην φιλήην.
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὄν ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

605 Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεον εἶχον ἔθειλον.

Ἄρχῃ ἐπι ψεύδεος μικρῇ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
 αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
 γίνεται οὐδ' ἔτι καλόν, ὅτω ψεῦδος προσομαρτῆ
 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθη πρῶτον ἀπὸ στόματος. 610

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
 αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
 σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.
 Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιος καθορᾷ. 615

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
 πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄκροην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν. 620

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρὸν·
 πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
 παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

Ἄργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
 καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
 αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένοι.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
 πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

Ωίτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἶεν ἐν ἄταις,
Κύρῳ, <ὄγε> καὶ μεγάλαις κείται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλεύεο δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ φεῖν
640 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνοον οὔτε τὸν ἐχθρὸν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

645 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὔροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαλαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὄμοις
650 σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ (δειλὰ) διδάσκεις,
ἔσθλα μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρῳ· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν τοι, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες· 655
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρῆ τοῦτ' 'οὐ μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·'
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος· 660
καὶ πρῆξαι μέντοι τι . . . καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπεται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σῶφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλὰκι δόξα 665
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἶα πρὶν ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνῶν·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμι δ' ἄφρονος
χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι, 670
οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστίαια λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
σφάζεται, (οἷ') ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν 675
ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἀρπάξουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθ' ὑπερθεύ.
δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πῆγ· 680
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακ(ός), ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδρίες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητεῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήη.

685 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
690 οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λώιον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καὶ σε Ποσειδάων χάσμα φίλοις ἀνάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἔσθλα παρῆ.

695 Οὐ δύναμαί τοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμεῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρση, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἤδη,
700 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅσπε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυῖδρείησιν ἀνῆλθεν,
πέισας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
705 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο·
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψη,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,

κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἶτε θανόντων
 ψυχὰς εἰργουσιν καίπερ ἀναινομέναις· 710
 ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἦρωσ
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις·
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἰησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν 715
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
 ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
 ὧς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτω πολλὸς ἄργυρός ἐστιν
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία 720
 ἵπποι δ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
 γαστρὶ τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρα παθεῖν,
 παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
 ὄρη, σὺν δ' ἤβη γίνεται ἀρμολία,
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα 725
 χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βίотου. 730

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσίν) ὅστις (ἀπ)ηνῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακά, μηδ' ἔτ' ὀπίσσω 735
 πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν,
 παῖδες δ' οἷτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 740 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίειν πατέρων.
 ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 745 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν, μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξιοι' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότε' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρὸς
 750 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
 ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἐταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
 σῶφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας,
 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτήν
 αἰνήσεις μύθῳ σῶφροσι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 760 ὀρθῶσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός,
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 765 ὦδ' εἴη κεν ἄμεινον, (ὀμό)φρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνῳσ διαίγειν

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρῆ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
εἶδειη σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν, 770
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
'Αλκαθῶ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέφυκε 775
τῆσδε πόλεος, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ (τ' ἠδ') ἐρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν·
ἧ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν 780
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
Ἰλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

'Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίου
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαδὸν ἄστν· 785
καί μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μήποτε μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων 790
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος εἶν

795 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεί·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς·
800 ἀλλ' ὡς (λώιον, εἰ) μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

805 Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
ἰθύτερον χρῆ (<ι>μεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧτινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρῆσασ' ἰέρεια
ὀμφὴν σημήνην πίονος ἕξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὖροισ,
810 οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἷ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

815 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῶ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπησ δ' ὃ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅτι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820

Οἷ κ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζωσι τοκῆας,
τούτων τοι χῶρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὖξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' ἀύλητῆρος αἰδέειν 825
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτε τρέφει καρποῖσιν . . . ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῆσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλή γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἷτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτ' ἔτι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἄλλ' ὁπόταν καθύπερθεν (ἔόνθ') ὑπέπερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

845 Εὖ μὲν κείμενον (ἄστν) κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὄξει, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ᾧδε
850 ἀνθρώπων, δόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἀνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἑξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἥιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶια δὴ νῦν,
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἐστι χάρις.

855 Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾷ μὲ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἔσορᾶν ἐθέλει·
ἦν δέ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανράκι γίνεται ἀνδρῖ,
860 πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλοτήτας ἔχω.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτῃ
ἐσπερίῃ τ' ἔξιμι καὶ ὀρθρίῃ αὐτίς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρούωνων φθόγγος ἐγειρομένων.

865 Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὐτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἑών

οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστν σαοί.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
χάλκεος, ἀνθρώπων δειμα χαμαιγενέων, 870
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνέω, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε
πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἔσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο; 875
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῦν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηϋγέτιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων 880
οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεῖς δ' ἔσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων 885
καμάξοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὔς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατροφῆς γῆς πέρι μαρναμέθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἔσιδεῖν. 890

Οἱ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
 Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

895 Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρην, ὀδυνηρότερον.

Κύρην, εἰ πάντ' ἀνδρεςσι καταδνητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκων καὶ νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματ' ἀθύρων,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιέουσιν ἔχει.
 905 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὀπόσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Αἶδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἐμιμνεν,
 φεῖδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
 νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
 910 καὶ δάκνομαι ψυχῆν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω·
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
 φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·
 ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὅς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδον·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Αἶδος εἰσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,

ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλοι τις.
 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦ γαστρὶ χαριζόμενος 920
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα
 τέρψας·

πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης, 925
 οὔτ' ἂν πτωχέων δουλοσύνην τελείois·
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίῃ.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
 παῦροι, κούκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνήρ ἀγαθός. 930

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεῖς, ἦν μὴ ὄρᾳ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτὸν 935
 χώρης εἰκουσιν τοί τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς· οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' αἰειδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
 καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
 οὐδὲ τὸν ἀύλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ με (γῆρως)
 ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον(ον).

Ἐγγύθεν ἀύλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάς
 δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

945 Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὀδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χορὴ γὰρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὐτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀκλι πεποιθῶς
950 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρησας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

955 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεύσει κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χορήζων ἡμετέρους αὐτίς ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
960 ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μήποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἀνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὄντιν' ἔχει.
965 πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ' ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σευ κατὰ πάντα δαῖναι
970 ἦθεα· νῦν δ' ἤδη νηῦς ἄθ' ἐκάς διέχω . . .

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψη
εἰς τ' Ἔρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀγλητῆρος ἀκούων, 975
οὔτε Διωνύσου δῶρον ἀειρόμενος.

ταῦτ' ἔσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μῆ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω,
χερσὶν τε σπεύδ(ων) χρημασί τ', ἀμφοτέρα· 980
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίησι φίλον καταδώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἔρατεινὰ φέρη.
αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέροχεται ἀγλαδὸς ἤβη· 985
οὐδ' ἵππων ὄρμη γίνεται ὠκυτέρη,
αἴτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὀπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶ σε βαρυνόμενον. 990

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεται, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναιται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θεῖης, Ἀκάδημε, ἐπίμερον ὕμνον αἰδεῖν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσιν, 995
γνοίης χ' ὄσσον ὕων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
 δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινα θυμὸς ἀνώγοι,
 1000 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
 χέριβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
 1005 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληί τε παντί τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνῆρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένει.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὅφρα τις ἤβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἐχ(η) καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 1010 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδεω δῶμα μέλαν καταβῆ,
 1015 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν δμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὄφελεν εἶναι·
 1020 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ θναρ
 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τμῶλος ἐπεστι κόρη.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξεις ἰθύτεραι. 1025

Ῥηιδίη τοι πρήξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθῶς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυντέρη· 1030

μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλλος ἀέξων
(μόχθει) μηδ' ἄχθεν, μηδὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθροὺς εὐφραϊνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ρηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης, 1035
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἡερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὥς ἐν ἐμῇ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἥϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺν λώιον ἤδη 1038a
οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις. b

Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κυνὸς ἀρχομένου. 1040

Δεῦρο σὺν ἀλλητῆρι· παρὰ κλαίουτι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδῶμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὔδει, 1045
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἐπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

1050 Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδί πατήρ ὑποθήσομαι αὐτὸς
ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μήποτ' ἐπειγόμενος πρήξης κακόν, ἀλλὰ βαθεῖη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ ἀγαθῷ τε νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νό(ος) ἔσθλ(ος) ἄγει.

1055 Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
αὔλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέροι.
αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοί, <μελέ>μεν δ' ἀμφιπερικτίοσιν.

1060 Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργῆν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπὸν, καίπερ ἔοντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενήν.

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι πάννυχον εὔδειν,
ἡμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον·
1065 ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀγλητῆρος αἰεΐδειν·
τούτων οὐδὲν <ἔνεσ>τ' ἄλλ' ἐπιτερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οὔτε θανόντας
1070 κλαίουσ', οὐδ' ἤβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

1070^a Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται
^b ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 συμμίσγων ὀργὴν ὅλος ἕκαστος ἔφν.
 νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοιὸς πέλευ ὀργὴν·
 κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν 1075
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
 ὄρφη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον. 1080

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὑβριστήν, χαλεπῆς ἠγεμόνα στάσιος·
 ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἠγεμόνες δὲ 1082 a
 τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν. b

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας, c
 εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπῶν
 ἐχθαιρ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος. f

Οὕτω χρὴ τὸν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη 1085
 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαιμόνι δῖη
 ναίετ' ἐπ' Εὐρώτῃ καλλιρόῳ ποταμῷ,

εἰ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
 1090 εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δὴς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἄργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
 οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
 γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
 ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1095 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
 τοῦδ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἦδη καὶ περὺγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
 ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν
 βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτιῶν
 1100 ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ περὶ, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ἔβρις καὶ Μάγνητας ἀπάλεσε καὶ Κολοφῶνα
 καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὑμῶν ἀπολεῖ.

1104a Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 b πολλοὶ ἀπειρητοὶ δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

1105 ἔς βάσανον δ' ἔλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
 χρυσὸς ἄπεφθοσ ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔση.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
 τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
 1110 νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,

τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμωτέροισι, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὗτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Πολλὰ δ' ἀμηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ· 1114a
ἀρχὴν γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν. b

Χρήματ' ἔχων πενήνῃ μοι ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὰ μὲν μοι 1115
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων.
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἀητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς, 1120
ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
ἦβη καὶ πλούτῳ θυμὸν λαινόμενος.

Μὴ με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἔξαναδύς,
ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ 1125
Πηνελόπης ἔμφρων κουριδίης ἀλόχου,
ἦ μιν δῆδ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη (δαιδαλέου τε μυχοῦ).

Ἐμπόμοι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς· 1130
ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχὴν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φουμένω.

- 1185 Ἐλλίς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλή ἔνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 ὄχητο μὲν πίστις, μεγάλη θεός, ὄχητο δ' ἀνδρῶν
 σωφροσύνη· χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 1140 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄξεται ἀθανάτους·
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἐφθίται, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐνομίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡλείοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω·
 1145 εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
 ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἄλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα δηκόμενοι.

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- 1155 Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·
 ὥς δ' αὐτως σοφίῃν ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,

- 1160 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

- 1160^a Ὡ νεοὶ οἱ νῦν ἄνδρες. ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
 b ταῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς 1162 a
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κούκ ἐπίδηλον ὁμῶς·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων τε δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν. f

Οφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσω στηθέων ἐν συννετοῖς φύεται.

Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον 1164 a
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτέ μεν μνήσεται ἐξοπίσω. d

Οὔτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν e
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μήτις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἔλθῶν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης ἄμμιν ἔνεστι λόγος. h

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει, 1165
εὐτ' ἂν ὁδοῦ στέλλη τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρείης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτὸς
γνώση, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν· ἧ πολὺ κρέσσων
 ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
 1175 ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὔτι κάκιον·
 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθής καὶ ἀεργός,
 Κύρνε, μεγίστ(ης) κεν πείρ(ατ') ἔχῃς ἀρετῆς.

1178a Τολμᾶν χρῆ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα,
 b πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων.

Κύρνε, θεοὺς αἰδεῦ καὶ δείδιδι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
 1180 εἰργεῖ μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.
 δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
 οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
 ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέματα.

1184a Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ὄντιν' ἔχουσιν·
 b οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.

1185 Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισι πέφυκεν
 ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
 δυστυχήην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
 οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
 1190 θνητὸς ἀνὴρ δώροισι (ἰλά)μενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληῖω ἐγκατακεῖσθαι
 τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρώμα θανόντι·
(τῷ) ξύλον (οὐ) σκληρὸν γίνεται, (οὐ) μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνυστὸν 1195
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ἵορνιθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ἄραιον· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθέας ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροὺς 1200
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου
τῆς (μάλα μισητῆς) εἴνεκα ναυτιλῆς.

Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὑπ' ἐμεῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμεῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνιῶτο, 1205
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλεῦμεν·
ἀργαλέος παρεῶν, καὶ φίλος, εὔτ' ἂν ἀπῆς.

Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θῆβην
οἰκέω, πατροφῆς γῆς ἀπερυνκόμενος. 1210

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἤμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἔστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμέας περναῖσι· πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῖν 1215
καλή, Αἰθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μήποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεὶ ἔξαπατῆσαι,
1220 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥήδιον ἔξαπατᾶν.

Πολλὰ φέρειν εἰώθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρνε, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

1225 Οὐδέν, Κύρνε, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.

1226 μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἔμοι γίνευσ ἀληθοσύνης.

1229 Ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἰκαδε νεκρός,

1230 τεθνηκῶς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

[ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β.]

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σε τιθνηθήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
ἔσθλός Ὀϊλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.

1235 ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὐ τοι ἀπειθῆ

μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν·

ἀλλὰ τλήθι νόῳ συνιεῖν ἔπος· οὐ τοι ἀνάγκη

τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

1238a Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρέυνα,

b δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος·

1239 πολλάκι τοι παρ' ἔμοι κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια

καὶ παρὰ σοι κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.

Χαιρήσεις τῆ πρόσθε παροιχομένη φιλότῃτι,

τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ' ἔση ταμῆς.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον. 5

Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμείξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσομεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τείσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν (αὐθ'), ὡς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους, 1250
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

ἽΟλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

ἽΟστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ἽΩ παῖ, κιλλύροισι πολυπλάγκτοισιν ὅμοι(οῖ)
ὀργήν· ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖ.

ἽΩ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφους καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος· 1260
ἱκίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

ἽΩ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἔστι χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη 1265
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
 1270 ὥς δ' αὐτῶς καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
 ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
 ἦκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

1275 Ὁρατός καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη·
 τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
 εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς·
 1278 a ὄστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι καὶ σ' ἐκέλευσεν
 b οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλήν.

c Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλλῖ πεποιθῶς
 d ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον.

Ὅνκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἰ μοι ἄμεινον
 1280 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ὦ καλὲ παῖ.
 οὐ γὰρ ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι·
 τῶν δὲ καλῶν παίδων (οὔτις ἔτ' οὐκ) ἀδικῶν.

ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ·
 1285 <οὐ γὰρ τοί με δόλω> παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
 ὠραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν

φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
 πατρὸς νοσφισθείσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ᾤχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσοῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη. 1290

ὦ πατ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἰηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βᾶξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος. 1295

ὦ πατ, μέχρι τίνας με προφεύξαι; ὣς σε διώκων
 δίζημ'· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
 σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἔμοι δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου. 1300

Θυμῷ γνοῦς, ὅτι παιδείης πολυηράτου ἄνθος
 ᾧκνότερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὄβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ᾧδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' (ἄδαῆ) κακότης. 1305

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ πατ· καὶ γὰρ σε διώμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἦδὲ φίλος
 ἐπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἐχεισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὔφροδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἔσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι. 1315

1318a ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
 b τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Ἦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
 1320 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
 τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
 γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, τρέψον δ' αὐθις ἐς εὐφροσύνας·
 1325 μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὐφροني θυμῷ
 μέτρ' ἤβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ἦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείην γένυν, οὔποτε σαίνων
 παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
 1330 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
 αἰδέο μ', ὦ παῖ <καλέ>, διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σὺ
 ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον Ἰστυφάνου
 χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλὰ σε δαίμων
 δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

1335 Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε <δ'> ἐλθῶν
 εὐδὲ σὺν καλῷ παιδὶ πανηγέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
 μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
 ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς Ἰστυφάνου Κυθηρείης·
 1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
 πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κούκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·

τλήσομαι οὐ κρύψας ἀκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμεις ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους 1345
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἔρατόν.
οὐτῶ μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα κἀγὼ
ἔξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς. 1350

ὦ παῖ, μὴ κόμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
οὗ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ᾧ φρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρωσι·
ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων 1355
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀνχέει κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.
χρὴ γὰρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ᾧσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεις ἀνθρώπων ᾧσπερ με μὴ σε φιλεῖν.

ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη. 1365

Παιδὸς τοι χάρις ἐστὶ· γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

1370 Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι φήτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέματα κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἐν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

1375 Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἔρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἔων κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
1380 ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὦν.

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσοῦς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἔλθειν Κυπρογενεοῦς . . .

. . . <Κυπρογενεοῦς> δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
1385 ἦν μὴ Κυπρογενεῆς δῶ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθήρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσὸν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖ [δ'] ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τις ἐστίν
οὕτως ἰφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

XVII

HIPPARCHUS.

1.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· στείγε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἔξαπάτα.

XVIII 2 3^a

[PIGBES.]

*Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.*

XIX.

[EPICHARMUS.]

*Εἰμὶ νεκρός, νεκρός δὲ κόπρος, γῆ δ' ἢ κόπρος ἐστίν·
εἰ δέ (τε) γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.*

XX.

DIPHILUS.

*στρέψας δὲ πάλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῶ.*

XXI.

P H R Y N I C H U S .

σχήματα δ' ὄρησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χεῖματι νῆξ ὄλοη.

XXII.

A E S C H Y L U S .

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυρσηῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

2.

Κρανὴν καὶ τούσδε μενεγχείας ἔλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα θυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

3.

† Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τότε κεύθει
μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

4.

βριθὸς ὀπλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλοις

XXIII.

SOPHOCLES. 743

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως ἦν γὰρ σύμμετρον ᾧδε λέγειν.

2.

᾿Ωιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ᾧν
πέντ' ἐπὶ πενήκοντα . . .

[3.]

Ἡλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὃς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἐτέρα
Βορρᾶς ᾧμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἄλλοτριάν σπείρων, λαποδύτην ἀπάγεις.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

4.

᾿Ω Φλεγύα > κούρα περιώνυμε, μάτερ ἀλεξιπό(νου) . . .
> Φοῖβος > ἀχειρεκόμας (σ') ἐναρίθμι(ον) . . . ἡμίτις
. . . εσι(ν) εὔεπ . . .
ἡμίτις σ-υ-ν _____ εδ15 ἡμίτις . . .

XXIV.

ION. 744

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

δν <πόρε> θυρσοφόρος μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἷ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλία τε ἀνάκτων,

- ἔξ οὗ βοτρυνέσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ (έπορέ)ξατο πήχει
 αἰθέρος. ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινολ
 παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέση ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 πρὶν δὲ σιωπῶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
 10 ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές·
 τοῦ θαλία φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
 τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
 τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρότασι,
 15 χαίρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίξειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

- Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
 κερνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρείοις· ὁ δὲ χρυσ(οῦ
 δῖνον) ἔχων χειρ(οῖν) νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 5 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνη τε
 Προκλεί Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν· ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή·
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρεννος,
 10 κείνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

- Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἀρμονίας τριόδους,
 πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον δις τέσσαρα πάντες
 Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

οὐδ' ὄγε σῶμα τυπείς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
 ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται
 θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XXIV_a.

PHILIAD E S.

ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἐλικῶνος,
 λήματι τῶν ἀνγεί Θεσπιάς εὐρύχορος.

XXV.

MELANTHIUS. 2 5⁸

αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
 Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων (ἀρεταῖς).

XXVI.

[HIPPO.] 2 5⁹

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXVII.

[EMPEDOCLES.] 2 6⁰

1.

Πανσανίαν ἠτηρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱόν,
 τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα·
 ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
 φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

2.

Ἄκρον ἠτηρὸν Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

XXVIII.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

ὦ Θεόδωρε, δέχου τήνδε προπινομένην
 τήν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν· ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
 σοὶ πρώτῃ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
 καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

5 4

2.

Ἄγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι,
 καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
 τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
 ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
 κάρυχον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
 εἰς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκείνον ἰδεῖν,
 ὄμματι βηματίσαισθε τὸν ἄερα τὸν κατὰ κλίνην,
 εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκταταί.

5

4.

Ἔμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν.
 τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
 εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
 τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
 Φαίλακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλατα πέμπει.

5

5.

καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
 συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,
 <μάρνανται> περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

τί κάλλιόν ἀρχομένοισιν
 ἢ καταπαυομένοις, ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

κραυγὴν Καλλιόπης

XXIX.

EURIPIDES. 265

1.

Οἶδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
 ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

[2.]

ὦ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, ἥλιε, τέμνων,
 ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος,
 μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
 ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΔΚΙΒΙΑΔΗΙ.

ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ὅ σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ· καλὸν ἂ νίκα· <τὸ>
 κάλλιστον <δ'> ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων <ἔλαχες>,

XXXII.

[T H U C Y D I D E S.] 267

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἔπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 γῆ Μακεδῶν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
 πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς Ἀθῆναι· πλείστα δὲ μούσαις
 τέρφας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXXIII.

[A L C I B I A D E S.] 268

Βάπτε σύ μ' ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
 βαπτίζων ὀλέσω νόμασι πικροτάτοις.

XXXIV.

[A G A T H O N.] 268

Ῥοφελεν, ὡς ἀφανῆς, οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρὸς, ὃς ἀξάνεται πλείστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXXV.

E U E N U S.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοὶς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
 ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεὶ λόγος εἰς ὃ παλαιός·

‘σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.’
 τοὺς ξυνετοὺς δ’ ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ, 5
 οἴπερ καὶ φάσθης εἰσεὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον ὃ μὴ πολὺ μηδ’ ἐλάχιστον·
 ἔστι γὰρ ἡ λύπησ αἰτιος ἡ μανίης.
 χαίρει κιννάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἔστιν ἐτοιμότητος·
 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας, 5
 βαπτίζει δ’ ὑπνω γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἦγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
 ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνὴρ.

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορον ἔστιν,
 χωρὶς δὲ βλαβερὰ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
 κρυπτόμενον, μανίας πουλὸν χειρότερον.

6.

ἡ δέος ἡ λύπη καὶσ πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

ἦτις κερδαίνουσ’ οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.
 <ὑβρις,>

8.

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον προᾶγμ’ ἀνιαρὸν ἔφν.

9.

Φημι πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXXVI.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος·

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα·
5 εὐναίου δὲ λέχους <ἔξοχα> κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἐναλος πόλις Οἰνοπίωνος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινι χρεῖα·
Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
10 Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
φορτηγούς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλδος ταμίαι·
τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἣ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

2. (2.)

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου
ἄγγεα . . .

5

<ταῦτα δὲ> Ἀυδὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.

εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν

εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὸς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λήστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·

10

νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.

οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,

15

ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
τοιαύτη δὲ πόσις σῶματί τ' ὠφέλιμος

γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης

πρὸς θ' ὕπνον ἤρμονται, τὸν καμάτων λιμένα,

20

πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν,
καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ἡ Λακεδαιμονίων δὲ διαίδ' ὀμαλῶς διάκειται,

25

ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν

καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος

ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

*2a.

ἦν Λακεδαιμόνιος Χεῖλων σοφός, ὃς τάδ' ἔλεξε

„μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.“

3. (4.)

πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

4. (5.)

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

5. (3.)

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναίου στεφανώσω
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

6. (3.)

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε·
σφραγίς δ' ἡμετέρας γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

7. (7.)

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ῥόδας
ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγειν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπενυμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἠδύν, ἄλυπον.
5 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδαρ οἶνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσειν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίξῃ
10 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσειν.

· XXXVII.

[S O C R A T E S.]

1.

*Αἰσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

2.

Δῆλι' Ἄπολλον χαιρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

3.

*οἷ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοῦς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXXVIII.

A N T I M A C H U S .

Δ Τ Δ Η .

1.

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος

2.

(ἔνθα) Καβάρουθ θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

*εἶπε δὲ φωνήσας· Ἰόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.'*

†4.

*. . . . τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαί
Ἡέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρῴθεια.*

†5.

. οἱ τῶν μεγάλων ἔρκορές εἰσι κακῶν.

†6.

ἤντε τις καύηξ δύπτη . . .

ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος

XXXIX.

[P L A T O.]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χελλεσιν ἔσχον·
ἤλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὄρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κάγω καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ (ποτ') ἐραστῶν
ἔσδον ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὀρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὕγρον αἰοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον

χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν,
 καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκυσσάμενος.
 πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰέσας
 κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
 φωνὴν δ' ἠγγήτειραν ὀδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
 [εὔρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

5

6.

Ἄρμενος ἦν ξέλοισιν ἀνὴρ ὕδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
 Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις·
 σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
 κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τρίμιος ἀστοῖς,
 ὧ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

5

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις ὄσον μόνον εἶπ' ὅτι καλός,
 ὥπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
 Θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἴτ' ἀνιήσει
 ὄστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἶδε ποτ' Αἰγαλοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
 Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
 χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρετρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι,
 χαῖρε γαίετονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
 κείμεθα, φεῦ, γαίης ὄσον ἀπ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
ὡς ἄλλ' καὶ γαίῃ ξυνὸς ἔπεστ' Ἀίδης.

12.

+ *Ναυηγόν με δέδορξας· ὃν ἠ κτείνασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος· ἄρω
δ κεῖνο καὶ ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀἶδα φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα βάλκος.*

13.

Πλωτῆρες, σόξοισθε καὶ εἰν ἄλλ' καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

+ Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
σύρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

+ Ἀστήρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἐξῶς,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

+ *Εἰνοδίην καρύην με παρερχόμενοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παλγνιον εὐστοχίης·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χειρμάσι βαλλομένη·
δ δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἧ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρον.*

17.

Χρυσὸν ἀνήρ εὐρῶν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὐρῶν ἤψεν ὃν εὐρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνήρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὐρῶν
 εἶπεν, ὁ δ' οὐχ εὐρῶν λυγρὸν ἔθηκεν βρόχον.

19.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
 οὖνομα καὶ μορφήν καὶ φύσιν ἥδ' ἐ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὡς ὀλιγόρως·
 ἠνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασις,
 ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
 καὶ τάχα κἄν ἀπέφευγε τὰ βοῦδια· νῦν δὲ κρατεῖται
 τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίον Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεῖρ,
 μούνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
 εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν δμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
 πορφυρέου μέθυσ λαρὸν ὕδωρ προχέω.
 εὐκῆλον δ' ἔθνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
 κινήσης ἀπαλῶ κόματι θελγόμενον.

5

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,
 λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων·
 θέλω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κόματι παῖδα . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἷ τ' ἀπὸ πέτρας
 κρουνοὶ καὶ βληγὴ πουλυμιγῆς τοκάδων,

αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελλίζεται εὐκελάδῳ Πάν,
 ὕγρον εἰς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
 5 αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ἰθριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρουάδες.

25.

Ἐπίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρῖσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
 καὶ σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
 θελγομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 'φεῦ φεῦ, ποῦ γυμνήν εἶδέ με Πραξιτέλης';

27.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
 πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγετο· 'ποῦ γυμνήν εἶδέ με Πραξιτέλης;'
 5 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἄ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσ', (Ἄρης οἶαν) ἤθελε, τὴν Παφίην.

28.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἀλλ' οὕτως ἔστις, ὥς ποτε κρινομένη.

29.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
 ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

30.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
 διζόμεναι, ψυχὴν εἶδρον Ἀριστοφάνους.

31.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
 ἣς καὶ ἐπὶ θυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρωσ·
 & δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
 πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

32.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· ἑκοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
 τιμᾶτ', ἣ τὸν Ἔρωτ' ὑμῖν ἐφοπλίσομαι.
 χαί Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ σταμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον·

33.

ἄλσος δ' ὡς ἐκόμεσθα βαθύσκιον, εὗρομεν ἔνδον
 πορφυρέοις μῆλοισιν ἑοικότα παῖδα Κυθήρης·
 οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὑπνω
 εὔδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
 κηροχύτ(ης ἐσμὸς) λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

5

XL.

SCYTHINUS.

I AMBOI. 507.

1.

ἦν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.

[2.] *οιμωλ*

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Ἴλισσός πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
 αὐτὰ τὰ καιροὶ ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
 πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 5 καὶ πρὸς ἀναγνώσθαι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι
 χεῖλα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄραν μόνον· ἢ ῥ' ἀγρυπνήσω
 πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

[3.] *οιμωλ*

Ὅρθόν νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ,
 ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε παυσόμενον;
 ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
 πάντα διδοῦς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 5 τείνεο καὶ ρήσσου καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως·
 οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

XLI

[SIMMIAS THEBANUS.]

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
 τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
 πολλάκις (ὄν) θυμέλῃσι καὶ ἐν σιγηῇσι τεθηλῶς
 βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
 5 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
 αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν.

2.

Ἦρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
 ἐρπύζοις χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἢ τε φιλορροῶς

ἄμπελος, ὕγρα περίξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

5

XLII.

ZEUXIS. 3 8

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'. εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω . . .
. . . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερόν' ἔχειν.

XLIII. 3 2 0

PARRHASIUS.

1.

Ἀφροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψεν
Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατὴρ λαθόμεν Εὐήνορος, ὅς (ῥά μ') ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημι γὰρ ἤδη
τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄρν.

XLIV 323

[PRAXITELES.]

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκριβώσεν ἔρωτα,
 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
 Φρόνη μισθὸν ἐμειὼ διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
 οὐκέτ' ὀπιστεύων, ἀλλ' ἀτενίζόμενος.

XLV. 324

DIONYSIUS MINOR.

1.

Χαῖρε, καὶ ἠδόμενον βλοτον διάσφξε τυράννου

2.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστῶν

XLVI. 325

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
 ἀσπίδας ἀσπιδίους εἴλομεν εὐτελέσιν.

XLVII 326

ASTYDAMAS.

Εἰδ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν,
 οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεῖς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

XLVIII. 327

PHILISCUS.

<Νῦν,> ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις·
 (τῷ) γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντ(ι) καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον, 5
 (δῶρα) καταφθιμέν(ω) καὶ (στέφος) ἀθάνατον,
 ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασιν
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIX. 329

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
 Ζηλί, θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

L. 331

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γὰρ Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἰσόθεος τάξιν ἔχει μακάρων.

LI. 331

[DEMOSTHENES.]

Εἶπερ ἴσῃ γνώμῃ βῶμην, Δημόσθενες, εἶχες,
 οὔποι' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

LII.

ARISTOTELES.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1

336

(Πρὸς Εὐδήμον.)

ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
 εὐσεβέως σεμνῆς φιλήης ἰδρύσατο βωμὸν
 ἀνδρὸς, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
 ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἑναργῶς
 5 οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
 ὥς ἀγαθὸς τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνὴρ·
 οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ ...

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θυγάτηρ

3.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
 οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

ΕΠΗ.

4.

Ἄγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΕΙΑΝ.

5.

ω ± ω ± ω ± υ ± -	
- ± υ ± - ± υ ±	
± ω ± ω ± -	
± υ ± - ± ω ± ω ± -	
± υ ± - ± ω ± ω ± -	5
± ω ± ω ± -	
± ω ± ω ± - ± υ ± -	
± ω ± ω ± - ± υ ± -	
± ω ± ω ± ω ± - ± υ ± -	
± υ ± ± υ ± -	10
± υ ± - ± ω ±	
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ± -	
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± - ± υ ± -	
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± -	
± ω ± ω ± υ ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ ± -	15

Ἄρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
 θήραμα κάλλιστον βίῳ,
 σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
 καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
 καὶ πόνους τλήναι μαλεροῦς ἀκάμαντας·
 τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
 καρπὸν ἐς ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
 καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' Ὀπνου.
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Αἴδας τε κοῦροι
 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
 σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν·
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Αἶδαο δόμους ἤλθον·
 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνεὸς ἔντροφος
 ἀελίου χήρωσεν ἀνγᾶς·

τοιγὰρ αὐδιδμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι
Μοῦσαι

16 Μναμοσύνας θυγάτρεις, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

LIII.

CERCIDAS.

IAMBOS.

1.

Ἦν καλλιπύγων ξεῦγος ἐν Συρακούσαις.

ΜΕΔΙΑΜΒΟΙ

2.

- ± ω ± ω ± -
± ω ± ω ± ω ± ω ± -
± ω ± - ± ω ± ω ± -
± υ ± υ ± υ ±
6 ± ω ± -
± ω ± - ± ω ± ω ± ω ±

οὐ μὰν ὁ πάρος γα Σινωπεὺς
τῆνος ὁ βακτροφόρας, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας·
ἀλλ' ἀνέβα χεῖλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν·

5 ἥς γὰρ ἀλαθέως

Διογένης Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

3.

· · υ ± - ± υ ± -
- ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±

〈οὐδὲ〉 τὸ τᾶς ρικνᾶς χελῶνας
ἀμναμόνευ'· οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθῆως καὶ φίλος.

4.

± υ ± - ± υ ± -
± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ
± ω ± ω ± - ± υ ± -
± υ ± - ± υ ὀ

Νοῦς δρῆ καὶ νοῦς ἀκούει·
πῶς κ' ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἔστακνιαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῶ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτω τρογί;

5.

- ± υ ± - ± ω ± ω ± -

ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει.

LIV.

AESCHRIO.

IAMBOS.

1.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

δ δ' ἐξελὼν λιμάντα φορτίου ζώνην

* 4.

Ἴρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 5.

καὶ πίσσαν ἐφθῆν, ἧ θύραι μυρίζονται.

6.

καὶ θεῶν <βρωμα>

ἄγρωστιν εὐρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

7.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ ἰβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακροῦ κεκοίμημαι·
 μή μ', ὧ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημῶδης·
 Πολυκράτης δέ, τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

Ε Φ Ε Σ Η Ι Σ.

8.

σύν ῥ' ἐχύθη ψυχὴν, πουλὺς τέ μιν ἔσχ' ὄρουμαγδός.

LV.

CASTORIO.

Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 ναίονθ' ἔδραν, θηρονόμῃ Πάν, χθόν' Ἀρκαδῶν,
 κλήσω γραφῇ τῆδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη

συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὄς μελίλιγμ' εἷς.

5

LVI.

C R A T E S .

ΠΑΙΓΝΙΑ.

364

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένῃ·
χόρυτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον. *μνημ.*

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε. 5
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ἕλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὐφορον εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχῶν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἰλάσομ' ἀγνάς 10
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγουε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη

4.

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
 ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ἔνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
 τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ

6.

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον . . .
 τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναικὰ τε συγξαίνουσαν,
 τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος, οὐδὲν ἔχουσα,
 εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος
 οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῆσιν,
 ὅ ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
 ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
 οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8.

οὔθ' ὑπὸ χρυσεῖων δουλουμένη οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
 τηξιοπόδων οὔτ' (εἰ) τι συνέμπορ(όν ἐστι) φίλυβρι
 ἠδονῆ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
 ἀθάνατον βασιλείαν ἔλευθερίαν [τ'] ἀγαπῶσιν.

9.

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὐξῶν
 ἐς στάσιν ἄμμε βάλῃς

10.

κόγχον και κύαμον σύναγ' <ὦ φίλε>, κἄν τάδε δράσης
 ῥηιδίως στήσεις <στάσεως> πενίας τε τρόπαιον.

11.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον και ἐφρόντισα και μετα
 Μουσῶν
 σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ και ὄλβια τύφος ἔμαρψεν.

12.

Ἔλκε ποδὸς τεταγῶν δια βηλοῦ θεσπεσίοιο.

13.

Στείχεις δή, φίλε κυρτῶν,
 βαίνεις τ' εἰς Ἄϊδαο δόμους κυφὸς δια γῆρας.

14.

Τίθει μαγεῖρω μνᾶς δέκ', λατρῶ δραχμῆν,
 κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλω καπνόν,
 πόρνη τάλαντον, φιλοσόφω τριώβολον.

15.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μῆ, χρόνος·
 ἔαν δὲ τούτοις μῆ δύνη χρῆσθαι, βρόχος.

16.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

17.

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
 πάσης δὲ χέρσου και πόλισμα και δόμος
 ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδαιτᾶσθαι πάρα.

18.

Οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηθενὸς μέλειν.

†18a.

τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγωδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

19.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

[20.]

ὠνειδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτε,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

LVII. 374

THEOCRITUS CHIUS.

Ἐρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου ἅμα δούλου
μνημα κενὸν κενόφρων τεῦξεν Ἀριστοτέλης·
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναλεῖν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

LVIII.

[M E N A N D E R.]

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὃν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

LIX.

S O D A M U S.

Τοῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὃς μ' ἀνέδηκεν·
μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.

LX.

C L E O N. ^{3 6 3}

τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

LXI.

FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA.

1.

ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχέαν ὕδατιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται·
εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πούλῳ χειριτέρη.

3.

ἦ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ χλεύης οἴνος ἔχειν ἐθέλει.

4.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέφνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

5.

Θριαλ <δη> τὴν γρηῶν ἐπιπνεύουσι κορώνην. *Handwritten note: ... by ... from ...*

6.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

7.

Οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

*8.

ἔσθλὸς ἔων ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

τόλμα (δή), κῆν τι τρηχὺν νέμωσι θεοί.

10.

ἦ θεὸς ἦ κρέσσων (δή τις) ὀνησόμεθα.

11.

ἔσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρῆ, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

*13.

ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλῆς πόντον ἀπεπλέομεν.

*14.

κοῦραι ἔλαφρὰ ποδῶν ἰχνί' ἀειράμεναι

15.

... ὀλίγης ἔστι διδασκαλίας.

16.

Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.

17.

ὅς νῦν ὀρχηστῶν πάντων ἀταλώτατα παίζεις

18.

ᾧδέ ποτ' ἐν Τύρινθι

LXII.

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA.

1.

Ξάνθη παλαιῇ γρηὶ πολλῆσιν φίλη

2.

περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή

3.

δίφρου τέτυκται βλώσις, εὔζυγον τέρας.

4.

ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλη πόλις

5.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεος

6.

*πολλὰ δ' ἐν μεταιχμῖω
Νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.*

7.

οὐκ ἀξιῶ μικρὸν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.

8.

γηρεῖς ἐν οἰκίοισιν

9.

καὶ παχυσκελῆς ἀλετριῶς πρὸς μύλην κινουμένη

10.

βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

* 11.

*δῆμος ἄστατον κακὸν
καὶ θαλάσση πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου φιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορούσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.*

* 12.

*.. ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς·
'ἦδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεία.'*

13.

... 'βαὺ βαὺ' καὶ κυνὸς φωνήν ἴεις.

14.

'Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη

* 15.

Κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

* 16.

μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι

17.

(πλεῖα) γὰρ τρυγὸς γλυκεῖης, ἦν ἔτικτεν Ἀνθηδάων.

18.

ἵππος ὄνυ· 'πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζέ πω'.

19.

σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδών·
'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω'.

*20.

ἀλλ' ἦ λύκος τὰς αἴγας ἐκκαλεῖ μολών.

21.

ἀρχῶν ἄκουε κἂν δοκῆ κἂν μὴ δοκῆ.

*22.

Ἄβδηρα καλὴ Τηίων ἀποικίη.

23.

ἔκητι Σουλσῶντος εὐρυχωρίη

24.

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος.

*25.

τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

26.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.

27.

<τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐδόμοις ἔπος ...

28.

φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα

*29.

ἔψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον ...

30.

σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακὴν.

31.

ἦ <τ'> ἄγνος ἀνθεὶ χῶ βότρους πεπαίνεται

32.

υ - υ δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

33.

ἔμοῦ θανόντος γαῖα μειχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

34.

δεσπότην κεκαρμένοι

35.

ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ

36.

ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις

37.

<τὴν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν

38.

πατρόθεν πορδηκίδαί

POETAE MELICI.

I.
EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

τῷ γὰρ Ἴθωμάτα καταθύμιος ἐπλετο Μοῖσα
ἃ καθαρὰν <κίθαριν> καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχοισα.

II.
TERPANDER.

1.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2.

Ἄμφι μοι αὐτε ἄναχθ' ἐκαταβόλον ἄειδ', ὧ φρήν.

2a.

ἀλλὰ ἄναξ, μάλα χαιρε

3.

ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐφράγνια, καλῶν ἐπιτάροθος ἔργων.

[4.]

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρον ἀποστέρξαντες αἰοιδᾶν
ἑπτατόνφ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

III.

ALCMAN.*)

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ.

1. (1. 2.)

± ω ± ω ± ω ± ω
 ± ω ± ω ±
 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
 αἰενάοιδε, μέλος
 νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδην

καὶ ναὸς ἄγνός εὐπύργω Σεράπνας

χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτυεῖ.

2. (3.)

- ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ±
 - ± υ ± - ± υ ± . .

Κάστρω τε πάλων ὠκέων δματῆρες, ἱππῶται σοφοί,
 καὶ Πωλυδεύκης κυδρός

3. (31.)

ἐγὼν δ' αἰῖσομαι
 ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

4. (29.)

(Eis Ἥραν.)

καὶ τιν εὐχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιγρῦσω πυλεῶνα
 κῆρατῶ κυπαίρω.

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

5.

± υ ± κ ± υ ὀ

κ ± ω ± υ ± -

± υ ± κ ± υ ±

κ ± ω ± υ ± -

± υ ± κ ± υ ±

κ ± ω ± υ ± κ

ω υ υ υ υ υ

- ± ω ± υ ± -

5

± υ ± κ ± υ ± κ ± υ ω κ

± υ ± κ ± υ ± κ ± υ ± -

± υ ± κ ± υ ± υ

± υ ± κ ± υ ± κ

± ω ± ω ± ω ± ω

{ ± ω ± ω ± υ ± -

{ ± ω ± ω ± ω ±

10

α' <τὸν ἕκτανε> Πωλυδεύκης.

P. I.

(οὐκ ἐγὼν) Λύκαισον ἐν καμοῦσιν ἀλέγω,

<ἀλλ'> Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,

<Βωκόλο>ν τε τὸν βιατάν,

<Ἰππόθω>ν τε τὸν κορυστάν,

Ἐυτείχη τε, Δάνακτα τ' Ἀρήιον,

<Ἄκμον>ά τ' ἔξοχον ἡμισίων.

5

β' <καὶ στρατῶ> τὸν ἀγρέταν

<Σκαῖον> μέγαν Εὐρυτόν τε,

<Ἄρσος ἄν> πῶρω κλόνον

<Ἄλκωνά> τε τῶς ἀρίστως

<ἄνδρας οὐ> παρήσομες.

<κράτησε γ>ὰρ Αἴσα παντῶν

<καὶ Πόρος,> γεραιτάτοι

10

- 15 <σιῶν· ἀπ>έδιλος ἀλλά.
 <μήτις ἀνθ>ρώπων ἐς ὥρανὸν ποτήσθω,
 <μηδὲ πει>ρήτω γαμῆν τὰν Ἀφροδίταν,
 <Κυπρίαν> ἀνασσαν, ἥ τιν'
 <ἠνειδ>ῆ παιδα Πόρκω
 20 <εἰναλίω. Χά>ριτες δὲ Διὸς δόμον
 <εἰσβαίνου>σιν ἐρογλεφάροι.

γ' - - υ - υ - τάτοι

ῡ - ω - α δαίμων

- υ - υ - φίλοις

25 ῡ - υ ἔδωκε δῶρα

- υ - υ γὰ ρέον·

ῡ - ω ὤλεσ' ἦβα

- υ - υ - <θ>ρόνον

ῡ - ω - <μα>ταίας

30 - υ - υ - ἔβα· τῶν δ' ἄλλος ἰῶ,

<ἐφθιτ', ἄλλος δ' αὐτε> μαρμάρω μυλάκρω,

<πάντας ἔστ' ἀνεῖ>λεν Ἄιδας,

<νηπίως, οἱ Κᾶρας> αὐτοὶ

<ἀφραδίαισιν ἐπέσ>πον· ἄλαστα δὲ

35 ἔργα πάσον κακὰ μησαμένοι.

P. II.

δ' ἔστι τις σιῶν τίσις·

ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων

ἀμέραν <δι>απλέκει

ἄκλαυστος. ἐγὼν δ' αἰείδω

40 Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὄρῳ

Ἔ' ὦτ' ἄλιον, ὄνπερ ἄμιν

Ἀγιδῶ μαρτύρεται

φαίνην· ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινῆν

οὔτε μωμήσθαι νιν ἄ κλεινὰ χοραγὸς
 οὔδ' ἀμῶς ἐῆ· δοκεῖ γὰρ ἡμεν αὐτὰ
 ἐκπρεπῆς τῶς, ὥσπερ αἶ τις
 ἐν βοτοῖς στάσειεν ἵππον
 παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
 τῶν ὑποπετριδίων ὄνειρων.

ε' ἦ οὐχ ὄρης; ὁ μὲν κέλης
 Ἐνετικός· ἃ δὲ χαίτα
 τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιᾶς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσὸς ὡς ἀκήρατος·
 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον —
 διαφάδαν τί τοι λέγω;
 Ἀγησιχόρα μὲν αὐτά.
 ἃ δὲ δευτέρα πεδ' Ἀγιδῶν τὸ φεῖδος
 ἵππος Εἰβήνω Κολαξαῖος δραμεῖται.
 ταὶ πελειάδες γὰρ ἄμιν
 Ὀρθρία φᾶρος φεροῖσαις
 νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
 ἄστρον ἀφειρομέναι μάχονται.

ς' οὔτε γάρ τι πορφύρας
 τόσσος κόρος, ὥστ' ἀμύναι,
 οὔτε ποικίλος δράκων
 παγχρύσιος, οὔδὲ μίτρα
 Λυδία, νεανίδων
 ἱανογλεφάρων ἄγαλμα,
 οὔδὲ ταὶ Ναννώς κόμαι,
 ἀλλ' οὔδ' Ἀρέτα σιειδῆς,
 οὔδὲ Συλακίς τε καὶ Κλησισηρα,

P. III.

70

- οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνθόλοσα φασεῖς·
 "Ασταφίς τέ μοι γένοιτο
 75 καὶ ποτιγλέποι Φιλύλλα,
 Δαμαρέτα τ' ἐρατά τε Φιανθεμῖς' —
 ἀλλ' Ἀγησιχόρα με τηρεῖ.
- ζ' οὐ γὰρ ἄ καλλίσφυρος
 Ἀγησιχόρα πάρ' αὐτεῖ;
 80 Ἀγιδοῖ δ' ἴκταρ μένει,
 θωστήριά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ;
 ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, σιοί,
 δέξασθε· (σι)ῶν γὰρ ἄνα
 καὶ τέλος. χοροστάτις,
 85 εἰποιμί κ', ἐγὼν μὲν αὐτὰ
 παρσένος μάταν ἀπὸ θρόνων λέλακα
 γλαυξ — ἐγὼν δὲ τᾶ μὲν Ἀώτι μαλίστα
 ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
 ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο —,
 90 ἐξ Ἀγησιχόρας δὲ νεάνιδες
 <εἶρ>ήνας ἐρατᾶς ἐπέβαν.
- η' τῷ τε γὰρ σηραφόρῳ
 αὐτῶς ἔ<πεται> μέγ' (ἄρμα),
 τῷ κυβερνάτα δὲ χρῆ
 95 κῆν νᾶ μάλ' <ἄτεν> ἴκα.
 ἄ δὲ τᾶν Σηρηνίδων
 ἀοιδότερα μὲν <οὐχί>,
 σιαὶ γὰρ, ἀντι δ' ἔνδεκα
 παίδων, δεκ<ὰς οἶ' αἰ>δει.
 100 φθέγγεται δ' <ἄρ> ὅτ' ἐπὶ Ξάνθῳ ῥοαῖσι
 κύκνος· ἄ δ' ἐπιμέρῳ ξανθᾷ κομίσκα

6.

μάκαρος ἐκείνος

7. (11.)

-	+	υ	+	υ	+	υ	+	-
	+	υ	-	υ	ω	υ	+	υ
	+	υ	+	υ	+	υ	ο	
-	ω	υ	+	υ	+	υ	+	-
	+	υ	-	υ	+	υ	+	-

*Οὐκ ἦς ἀνήρ ἄγροικος οὐδὲ
σκαιὸς οὐδὲ παράσοφος τις
οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.*

5

7a.

Εμέ, Λατοῖδα, τέο δ' ἀρχέχορον

8. (12.)

*Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
δοστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόφυρος εἰαρος ὄρνις.*

9. (13.)

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρὶ, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

10. (50.)

Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρα.

11. (51.)

καί ποτ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος (ᾧαθ') ἐταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα

12. (82.)

τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐνίσποι;

*13.

ἄμεις δ' εἰρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶσα λίγεια.

14. (61.)

οὐ γὰρ ἐγώνγα, Φάνασσα, Διὸς θύγατερ

15. (30.)

χρῦσιον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι
καλχᾶν

16. (4.)

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
ὑμνω καὶ χαρίεντα τίθη χορόν.

17. (23.)

καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύντος, — — —
ᾧ κ' ἐνὶ <σιτί' ἀολ>λέ' ἀγείρης· — — —
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος — — —
ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν — — —
ἢ ἠράσθη χλιαρόν πεδὰ τὰς τροπᾶς· — — —
οὔτι γὰρ ἦν τετυγμένον ἐσθει, — — —
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος, — — —
ζατεύει.

18. (25.)

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσι Φάδη πολύφανος ἑορτά,

χρῦσιον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
 οἶά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
 χερσὶ λεόντειον ἐν γάλα θείσα
 τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρουφον
 Ἄργειφόντα

19. (40.)

πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρὰ τε Ψύρα

20. (8.)

Εἰπατέ μοι τάδε, φύλα βροτήσια.

21. (72.)

ὣς ἄμες τὸ καλὸν μελίσκον

*22.

καὶ τὸ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες

23.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

24. (113.)

ἔσσαμένα περὶ δέρματα θηρῶν

25. (64.)

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπας

26. (70.)

τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

27.

εἶπε (μέγ') αὐτε

φαίδιμος Αἴας

28. (78.)

ὕμέ τε καὶ σφετέρως ἵππως

*29.

καί τν φίλιππον ἔδηκεν.

30. (21.)

λῦσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες, ὥστ'
 ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

31. (79.)

σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

32. (37.)

- ± ω ± ω ± υ
 ± - ± ω ± ω ± ω ± - ± ω ± -

φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
 ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχην.

33. (124.)

καὶ ποικίλον ἱα, τὸν ὀφθαλμῶν
 ἀμπελ(ιν)ων ὀλετήρα

34. (33.)

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρόταν

35. (48.)

ὄς φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

36. (19.)

κῆπι τᾶ μύλα δρυφῆται κῆπι ταῖς συναικλίαις.

37. (20.)

ἄικλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο.

38. (52.)

δουρὶ δὲ ξυστᾶ μέμνηεν Αἴας αἱματῆ τε Μέμνων.

39.

Ἦσκέ τις Καφεὺς ἀνάσσων.

40. (36.)

πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκίῳ

41.

σιοῖσι κἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον

42. (66.)

καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἤμενος μάκαρς ἀνὴρ

43. (6.)

ἃ Μῶσα κέκλαγ', ἃ λίγεια Σηρῆν.

44. (26.)

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος Φέκατι
γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἰαίνει.

45. (17.)

Κλίνει μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεζαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχναις
(παλ)δεσσι χρυσοκόλλα.

46. (28.)

ἤδη παρῆξει πυάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

47.

λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὲς δ' ἀνάγκα.

48. (74.)

αἱ γὰρ ἄμιν
τούτων μέλοι.

49. (24.)

ῶρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χειμα κῶπῶραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ Ἔτηρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθίην δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

50. (75.)

ἄμιν δ' ὑπανλήσει μέλος.

51. (77.)

καὶ χειμα πῦρ τε δάφιον

52.

οἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

*53.

κῶ τοξότας Ἡρακλέης

*54.

οὐδὲ τῷ Κνακάλῳ οὐδὲ τῷ Νυρσύλῳ

55. (18.)

θριδακίσκας τε καὶ κριβανῶ(τῶς)

56. (34.)

Ἄφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα παῖς
παῖσδει
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μὴ μοι θίγῃς, τῷ κυπαι-
ρίσκῳ.

57. (7.)

Ἐκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι

58.

λιγύχορτον πάλιν (ἀχεῖ).

59. (22.)

υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν
 εὔρε, γεγλωσσαμένον
 κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

*60. (14.)

ἔρπει γὰρ ἅντα τῷ σιδάρω τὸ καλῶς κηθαρίσδην.

61. (27.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

τοῦτο Φαδειᾶν <ἐμίν> Μωσαῖν ἔδειξεν
 δῶρον μάκαιρα παρθένων
 ἃ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

62. (47.)

οἷα Διὸς θυγάτηρ
 ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας
 δίας

63. (123.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ῥίπας ὄρος ἀνθέον ὕλα,
 νυκτὸς μελαίνας στέρον(ον)

64. (5.)

υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Μῶσα, Διὸς θυγάτηρ,
 ὠρανίαφι, λίγ' αἰείσομαι.

65. (10.)

± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 - ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± -
 5 - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± - ± - ± -
 ± ∪ ± ∪ ±

εὔδουσιν δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρῶνές τε καὶ χαράδραι,
 φῦλά θ' ἔρπετὰ (τόσσα) τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θῆρες τ' ὄρεσκῶοι καὶ γένος μελισσᾶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἄλῶς·
 εὔδουσιν δ' οἰωνῶν
 φῦλα ταυνοπτέρυγων.

66. (45.)

<Τύχα>

Ἐννομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθείας θυγάτηρ

67. (73.)

ὄσαι δὲ παῖδες ἀμέων
 ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

68.

οἶδα δ' ὄρνιχων νόμῳ
 πάντων.

69. (60.)

ἄδοι Διὸς δόμῳ
 ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

70. (53.)

∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ∪ - ∪ ± ∪ ± - ∪ ± -
 ∪ - ∪ - - ∪ - ∪

ἀνὴρ δ' ἐν ἀρμένοισιν
ἀλιτήριος ἦστ' ἐπὶ θάκ(ω) κατὰ πέτρας,
ὄρέων μὲν οὐδέεν, δοκέων δέ

71. (81.)

σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
κᾶρα καὶ φόνον

72.

τῷ δὲ σκόλλυν θεᾶ
κατὰν (κᾶραν λαβῶσ') ἐπίαζεν.

*73.

τὼς τέκεν θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.

74. (80.)

τῷ δὲ γυνὰ ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

75. (114.)

〈ἀρκτὸν δ'〉 ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων

76. (60.)

μέγα γείτονι γείτων.

77. (69.)

πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων

78. (71.)

σὲ γὰρ ἄξομαι.

79.

ἔχει μ' ἄχος, ᾧ ὄλε δαῖμον.

*80.

μηδέ μ' ἀειδὴν ἀπέρυκε.

81.

ἦ ῥα τὸν Φοῖβον ὕνειρον εἶδον;

82. (59.)

πειρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

83. (121.)

ἔστι παρέντων μνᾶστιν ἐπιθέσθαι.

84. (63.)

Φρύγιον αὖλησεν μέλος Κερβήσιον.

85. (35.)

περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Δύκης

86. (35.)

Ἴνῳ σαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων

87. (83.)

νικῶ δ' ὁ κάρρων.

88. (85.)

μείον ἢ κοδύμαλον

88a.

ἀβάλε καὶ νοέοντα

89. (87.)

μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι

90. (100.)

ταύσια πολλὰ κίω

91. (105.)

καὶ Κέρκυρος ἀγῆται.

92. (106.)

δκκα δὴ γυνὰ εἴην

93. (120.)

τὰν Μῶσαν καταύσεις.

94. (109.)

τῶν ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει

95. (118.)

λαῖδος ἡμένα καλόν

96. (103.)

καλλὰ μελιζόμεναι

97. (76.)

τὰ ἑὰ κάδεα

98. (16.)

τὸ νέκταρ ἔδμεναι

99.

Ἄρτέμιτος θεράποντα

*100.

κάλλιστ' ὑπανλῆν

*101.

κὰ μεγασθενῆς Ἄσαναία

*102.

Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε

*103.

ἄρχοι μὲν γάρ κ' ὁ θρασίων.

*104.

γλυκντάτων πρότανιν ὕμνων

*105.

μέλεα μελιπτέρωτα Μωσᾶν

IV.

[ARION.]

- ᾠ -
 - ᾠ - ᾠ - ᾠ - ᾠ -
 - ᾠ - ᾠ - ᾠ - ᾠ -

5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 10 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 15 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

Ὕψιστε θεῶν,
 πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
 γαῖάχ', ἐγκύμον' <ἀν'> ἄλμαν'
 βράγχιοι περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
 5 θῆρες χορεύουσι κύκλω,
 κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
 ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
 φριξάχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
 10 κουρᾶν Νηρείδων θεῶν,
 ὡς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
 οἳ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν ἀκτᾶν
 ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῶ ἐνὶ πόντῳ,
 κυρτοῖσι νῶτοισι ὀχέοντες,
 15 ἄλοκα Νηρεΐας πλακὸς
 τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
 ὡς μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

V.

ALCAEUS.

1. (20.)*

ὦ 'ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Δίος

1. 2. (22.)

Χαῖρε Κυλλάνας δ' μέδεις, σὲ γάρ μοι
 θυμός ὕμνην, τὸν κορυφαῖσ' ἐν ἄγναις
 Μαῖα γέννα(το) Κρονίδα μιγεῖσα
 παμβασιλῆι.

3. (54.)

ὦ 'ν'ασσ' Ἀθανάα πολε(μαδόκος),
 ἃ ποι Κορωνήσας ἐπὶ <πί>σεων
 ναύω πάροιθεν ἀμφι(βαίνεις)
 Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

4.

τὸ δ' ἔργον ἀγῆσαιτο τέα κόρα.

4a. (82.)

ἦ που σύναγ' ἀνδρῶν <ζαδε>δασμένον
 στρατόν νόμισμ' (ἐπι)πνέοισα

*5. (24.)

... δεινότατον θέων
 <τὸν> γέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
 χρυσοκόμα Ζεφύρω μιγεῖσα.

4 6. (2.)

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
 νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνα,

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianae.

5 χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλην μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαίφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτο·
 χόλαισι δ' ἄγκυλαι.

7. (3.).

τὸ δ' αὐτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω
 στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλιν
 ἄντλην, ἐπεὶ κε νᾶος ἐμβᾶ

8. (4.)

Νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

9. (7.)

Μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν

10. (10.)

λόφον τε σείων Κάρικον

11. (94b.)

οὐδέ πω Ποσείδαν
 ἄλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

*12.

ἑπταζον ὥστ' ὄρνιθες ὄκνῳ
 αἰετον ἐξαπίνας φάνευστα.

*13.

"Ἄρεν, δι' ὀ<ν> φόβος δαίκτηρ

*14.

τὸ γὰρ
 "Ἄρενι κατθάνην κάλον.

*15.

μεῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρενα.

× q 16. (27.)

Ἦτοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χειμῶν, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥόαι.

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τίθεισ
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφι<βαλῶν> γνόφαλλον.

10 17. (29.)

Οὐ γρή κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

11 18. (36.)

οἶνος γὰρ ἀνθρώποισι δίοπτρον.

12 [19.] (42.)

θέλω τι φείπην, ἀλλὰ με κωλύει
αἰδῶς.

20. (96.)

πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις

21. (84.)

πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.

*22. (123.)

καὶ τις ἐπ' ἐσχαταίαισιν οἴκεις

23.

ὡς λόγος ἐκ κατέρων ὄρωρον.

24. (81.)

οἴκω τε περ σῶ καίπερ ἀτιμίαις

25. (89.)

καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

26.

κάπιπλεύσῃν

νάεσσιν

27. (80.)

. . ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως

14 28. 29. (33. 32.)

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
 περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
 καδ δὲ χευάτω μύρον ἄδν κατ τῶ
 στήθεος ἄμμι.

*30. (25.)

ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

31.

χαῖρε καὶ πῶ τάνδε

32. (15.)

αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα

*33. (74.)

. . νόον δὲ Φαύτω

πάμπαν ἀέρρει.

13 34. (41.)

Ἴόπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι

15 35. (12.)

X

ἄνδρες γὰρ πόλιος κύργος ἀρέυιοι.

X 16 36. 37. (67. 8.)

(Πρὸς Ἀντιμενίδα.)

Ἴηδες ἐκ περάτων γὰρ ἐλεφαντίαν
 λάβαν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
 (ἐπειδὴ) μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίως
 συμμάχεις τέλεσας, φύσαό τ' ἐκ πόνων,
 κτένναις ἄνδρα μαχαίταν βασιλῆων
 παλαιστὰν ἀπυλείποντα μόναν ἰαν
 παχέων ἀπὸ πέμπων.

5

38. (28a.)

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

39. (98.)

Ἀχνάσδημι κακῶς· οὔτι γὰρ οἱ φίλοι

— 40. (47.)

..... νῦν δ' οὔτος ἐπικρέτει
 κινήσαις τὸν ἀπ' ἰρᾶς πυκιν(ῶς) λίθου.

41. (79.)

τὸ γὰρ θέων ἰότατ' ὕμμε λαχόντων γέρας (ἄφθιτον)
 θήσει.

42. (5.)

τὸν κακοπάτριδα

Πιττακὸν πόλιος τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
 ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαίνεντες ἀολλέες

42a.

αἱ δὴ μὰν χέραδος μὴ βεβάω <F>εργάσιμον λίθου
 κίνης, καὶ κὲν ἴσως τὰν κεφάλαν ἀργαλίαν ἔχοι(ς).

43. (28a.)

Τέγγε πλεύμονα Φοίνφ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ὄρα χάλεπα, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων Φάδεα τέττιξ, πτερόγων δ' ὑπο
 καχέει λιγύραν <πύκνον> αἰοίδαυ, <σέλας> ὅποτα
 5 φλόγιον (κατὰ γὰν πε)πταμένον <πάντα> καταυάνη·
 ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρῶταται,
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ <καλ> κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
 ἄζει.

44. (31.)

Πίνωμεν· τί (τὰ) λύχ(ν') ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
 καδ δ' ἄερε κυλίχναις μεγάλαις, αἶτα, ποικίλαις·
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κέρναις ἓνα καὶ δύο
 5 πλέαις κακ κεφάλας, ἃ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
 ὠθήτω

45.

Κατ τᾶς πόλλα παθοῖσας κεφαλαῶς κακχε(άτω) μύρον
 καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

46. (30.)

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

47. (85.)

αἰ κ' εἰπης, τὰ θέλεις, <αὐτὸς> ἀκούσαις <κε>, τὰ κ' οὐ
 θέλεις.

48. (53.)

ἽΟρνιθές τινες οἰδ' ὠκεανῶ γᾶς <τ'> ἀπὸ περράτων
 ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδεροι ταυσιπτεροι.

49. (68.)

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἕξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις

50. (94e.)

αἱ γὰρ κάλλοθεν ἔλθῃ, σὺ δὲ φαλ(ς) κηνόθεν ἔμμεναι.

51.

.. γᾶς γὰρ πέλεται σέφ.

52. (99.)

.. εἷς τῶν δυοκαιδέκων

53. (75.)

.. σὺ δὲ σάντφ τομίας ἔση.

54. (72.)

.. μῆδ' ὄνιαις τοῖς πέλας ἄμμεων
παρέχην

55.

.. ἐρραφέωτ' οὐ γάρ, ἄναξ,

γῆ 56. (1.)

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκφ· παῖσα δ' Ἄρη κεκό-
σμηται στέγα
λάμπραισιν κυνίαισι, καὶ τᾶν λευκοῖ κατύπερθεν ἱππιοι
λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα· χάλκλαι δὲ
πασσάλοις
κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος
ἰσχύρω βέλεως,
θώρακὲς τε νέω λίνω κοίλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλή- 5
μεναι·
πὰρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, πὰρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
κυνάσσιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ Φέργον
ἔσταμεν τόδε.

57. (46.)

.. βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνώαι

*58. (52.)

.. γαίας καὶ νιφόνεντος ὠφάνω μέσοι

45 59. (50.)

ὥς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον
 ἐν Σπάρτα λόγον
 εἶπην· 'χρήματ' ἄνηρ·' πένηχρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος
 οὐδὲ τίμιος.

60. (59.)

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . .
 ἐκ δὲ παίδων χάνουσι φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

61.

καὶ πλείστοισ' ἐάλασσε λάοις.

62. (71.)

.. ὥστε θεῶν μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Φέθεν.

63. (26.)

Κρονίδα βασίλης γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχίλλεα

64. (15.)

*Ἄμμιν ἀθάνατοι θεοὶ
 νίκαν

65. (35.)

λάταγες ποτέονται
 κυλιχᾶν ἀπὸ Τηϊᾶν.

66. (77.)

.. οἷτινες ἔσλοι
 ὕμμεων τε καὶ ἄμμεων.

*67.

Ἄρενος στρατιωτέροισ

*68. (73.)

ἐμαύτῳ παλαμάσομαι.

69. (60.)

ἐκ δὲ ποτήριον πάννης Διυνομένη παρίσδων.

*70. (124.)

- - - - -

κόλπῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες Κρόνον

71. (28 b.)

*Ἥρος ἀνθεμόεντος ἐπᾶιον ἐρχομένοιο.**ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιάδεος ὅτι τάχιστα
κράτηρα.*

*72.

*Κέλομαι τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
αἱ χρῆ συμποσίας ἐπ' ὕνασιν ἔμοι γε γένεσθαι.*

73. (65.)

*Ἀργάλεον πενία κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμν(αι)
λᾶον ἀμαχανία σὺν ἀδελφία.*

74. (14.)

*Ὄνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὄντρεψει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥόπας.*

75. (49.)

. . . . Ἀχίλλευ, ὁ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.

76. (51.)

κεῖσθαι (περ) κεφάλας μέγας, ᾧ Αἰσιμίδα, λίθος

77. (34.)

ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι

78. (90.)

καὶ Σκυθίαις ὑποδησάμενος

32 79. (37.)

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεια

33 80. (69.)

Ἔμε δείλαν, ἔμε παίσαν κακοτάτων πεδέχοισαν.

81.

Ἔπετον Κυπρογενίας παλάμαισιν.

82.

τερένας ἄνθος ὀπώρας

83. (44.)

. . . . ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

84. (94d.)

ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἱκνηται.

85. (92.)

πάλιν ἂ ὕς παρορίννει.

86. (76.)

. . . . ἀλλὰ σαύτω μετέχων πρὸς πόσιν ἦβας

34 87. (40.)

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

88. (70.)

Ἡ δ' ἔτι Δινομένη τῷ τ' Ἵτραδῆφ
τᾶρομενα λάμπρ' ἀ(πυ)κέατ' ἐν Μυρσινήφ;

89. (66.)

Ἔκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

90. (78.)

ἄμμεσιν πεδάορον

91. (87.)

ἐγὼ μὲν οὐ δέω τάδε μαρτυρεῦντας.

92. (48.)

οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλα τὸ νόημα

93. (94e.)

ἀπ πατέρων μάθος

94.

δάκη τῶν σικύων

95.

ἐνδυσ σίσυρναν.

VI.

S A P P H O.

1. (1.)*

*Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
καὶ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνύκασιν δάμνα,
πότνια, θῦμον·*

*ἀλλὰ τυτθ' ἔλθ', αἰ ποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἑμας αὐδῶς αἰόισα πῆλυι
ἐκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρῦσιον ἤλθεις*

5

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

- 10 ἄρμ' ὑπαζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 ὤκεες στρουῖθοι περι γᾶς μελαίνας
 πύκνα δινηῆντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἰθε-
 ρος διὰ μέσσω.
 αἴψα δ' ἐξείκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
 15 μειδιάσαισ' ἀθανάτω προσώπῳ,
 ἦρε', ὅτι δηῦτε πέπονθα κῶττι
 δηῦτε κάλημι,
 κῶττι ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῦτε Πείθω
 20 μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
 Ψάπφ', ἀδικήει;
 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶνκ ἐθέλοισ<αν>'.
 25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λύσον
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
 θυμός ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

2. (2.)

- Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὦνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει καὶ πλασίον ἄδν φωνεύ-
 σας ὑπακούει
 5 καὶ γέλαισας ἰμερόεν, τὸ δὴ ἔμαν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς γὰρ <ἐ>σφίδω βροχέως (σε), φώνας
 οὐδὲν ἔτ' εἰκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα φέαγε, λέπτον δ'

αὐτικά χρω πῦρ ὑπαδεδρόμακεν, 10
 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἄκουαι.

ἀ δέ μ' ἰδρως ^{ἔμετα} καχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 ἔμμι, τεθνύακην δ' ὀλίγω 'πιδευ(ης) 15
 φαίνομαι ἄλλα.

3. (3. 106.)

Ἄστερες μὲν ἀμφι κάλαν σελάνναν
 ἄψ ἀπυκρόπτοισι φάεννον εἶδος,
 ὄποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
 γᾶν <ἐπὶ παῖσαν>
 ἀργυρέα. 5

4. (4.)

ἀμφι δ' ὕδωρ
 <ἔσοθεν> ψῦχρον κελάδει δι' ὕσδων
 μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλον
 κῶμα καταρρεῖ.

5. (5.)

ἔλθε, Κύπρι,
 χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρωσ
 συμμεμιγμένον θαλάισι νέκταρ
 οἴνοχοεῦσα.

6. (6.)

ἦ σε Κύπρος ἦ Πάφος ἦ Πάνορμος

7. (7.)

σοι δ' ἔγω λέύκας ἐπὶ (βῶμον) αἶγος
 κάπιλείψω τοι

*8.

αἰθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόνη υ - -

9. (90.)

αἶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι

10. (47.)

τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

11. [87.]

ὄτινας γὰρ
εὖ θέω, κῆροί με μάλιστα σίννον-
ται

*12.

ταῖς κάλαισ' ὕμιν <τὸ> νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

13. (8.)

ταῖσι <δὲ> ψυχρος μὲν ἔγεντο θυμός,
παρ δ' ἴεισι τὰ πτέρα

14.

. κατ' ἔμον στάλαγμα

15. (11.)

τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροισιν
καὶ μελεδῶναι.

16. (12.)

Ἀρτίως μ' ἄ χρυσοπέδιλλος Ἀῦσος

17. (83.)

πόδας δὲ
 ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
 ον κάλον ἔργον.

18. (84.)

... παντοδάπαις μεμιγμέ-
 να χροΐαισιν.

19.

ἀστέρων πάντων ... ὁ κάλλι-
 στος

*20.

ἢ τιν' ἄλλον
 <μᾶλλον> ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

[21.] (135.)

Κεῖνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἐνισπες
 ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἔσθλᾶς
 Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
 πρέσβυς ἀγανός.

22. (93.)

σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
 μαψυλόκααν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

23. (61.)

αἰ δ' ἦγες ἔσλων ἡμέρον ἢ κάλων,
 καὶ μὴ τι φείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
 αἰδῶς κέ σ' οὐ κ<ατ>ἦγεν ὄπκατ',
 ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίῳ.

24. (80.)

..... πόλλα μοι τὰν
Πωλυανακτίδα παῖδα χαίρων.

25. (66.)

χρύσειοι <δ'> ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

26. (27.)

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραί.

27. (16.)

μνάσεσθαι τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

28. (14.)

Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθί, πάλαι πότα.

29. (27.)

σμίκρα μοι πάις ἔμμεν ἐφαίνεο κᾶχαρις.

*30.

(ἄλλα, μὴ) μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

31.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

32. (41.)

ὁ μὲν γὰρ κάλος ὄσσον ἰδὴν πέλεται <μόνον>,
ὁ δὲ κᾶγαθος αὐτικά καὶ κάλος ἔσσεται.

33. (54.)

.. ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν <κα>σπολέω μέλεα.

34. (15.)

πόλλα δὲ ...

ἀνάριθμα ποτήρια (καὶ φιάλαι) ..

35. (74.)

Ἔρος ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων
φρένας (ἀμμετέραις) ἐτίναξεν

36. (75.)

ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερούγωμαι.

37. (36.)

Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀήδων

*38. (37.) 4°

Ἔρος δαυτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

*39. (37.)

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσθην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότην.

40. (40.)

ὅτα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

(πρὸς Ἀφροδίτην.)

41. (25.)

χερρόμακτρα δὲ (κακ κομᾶν)
πορφυρᾶ κατανταμενάτ' .. ἀτιμάσεις,
<τά γ'> ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας
δῶρα τίμια ...

42. (24.)

"Αγε <δη> χέλυ διά μοι
φωνάεσσα γένοιο.

43. (26.)

καὶ πόλλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις (ἀμφ') ἀπάλα δέφα

44. (122.)

Γέλλως παιδοφιλωτέρα

45. (91.)

μάλα δὴ κεκορημένας

Γόργως

46. (94.)

βρενθείω βασιληίω

47. (20.)

ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμιν
λέχος ἄρτυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ συνοί-
κην ἐοῖσα γεραιτέρα.

48. 49. (79. 70.)

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἔρμας δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖσ' οἴνοχοῆσαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι<ά τ'> ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρω.

[*50.] (55.)

Δέδνεκε μὲν ἅ σελάννα
καὶ Πηλιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὦρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

51. (56.)

πλήρης μὲν φαίνεται ἅ σελάννα·
αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν

*52. (46.)

Κρησσαί νύ ποτ' ᾧδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ᾠρχεῦντ' ἀπάλοισ' ἀμφ' ἐρόεντα βωμόν.

53. (46.)

πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι

54.

..... αὔτα

(ᾠράα) στεφαναπλόκην.

55. (39.)

ὄφθαλμοῖς δὲ μέλαις νύκτος ἄσρος

56.

χρυσοφάην θεράπαιναν Ἀφροδίτας

57. (62.)

Σπᾶθι κ(άτ)αντα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὕσσοις
ὀμπέτασον χάριν.

58. (58.)

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

59. (58.)

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν

*60.

.... ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

61. (50.)

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

62.

πάρθενον ἀδύφωνον

*63. (128.)

*Καθναίσκει, Κυθήρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θείμεν;
'κατύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε χίτωνας'.*

*64.

ὦ τὸν Ἄδωνιν.

65. (30.)

*Φαῖσι δὴ ποτα Λήδαν ὑακίνθ(ω) πεπνυκαδμένον
εὖρην ὦιον.*

66. (21.)

ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν περθέμενον χλάμην

67. (22.)

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

68. (88.)

... ὁ δ' Ἄρεως φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βία.

69. (19.)

*καθθανοῖσα δὲ κείσει οὐδέποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσειτ' οὐδ' (ἔρος) <εἷς> ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βροδῶν
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κῆν Ἄϊδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.*

70.

*οὐδ' ἱαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἄλλω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.*

71. (23.)

..... τίς δ' ἀγροῖσσι τοι ἐπεμμένα
σπόλαν ... θέλει νόον
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

*72.

Ἥρων ἐξεδίδαξ' ἐ<κ> Γυάρων τὰν ἀνυόδρομον.

73. (29.)

..... ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ῥογαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω

74. (81.)

.. σύ τε κάμὸς θεράπων Ἔρος

75. (42.)

Εὐμορφοτέρη Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίνως,

76. (42.)

ἄσαροτέρας οὐδαμά πω, ῥαίνα, σέθεν τύχουσα

77. (44.)

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φόβαισιν,
ῥοπακας ἀνήτοιον συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
εὐάνθεα γὰρ <θέα> πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιραι
μᾶλλον (προσόρην)· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. (43.)

ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καὶ μοι .. τὸ λάμπρον
ἔρος ... ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

79. (45.)

ὁ πλοῦτος ἄνευ <τᾶς> ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

80. (54.)

καμ μὲν τε τύλαν κασπολέω.

81. (72.)

αὐτα δὲ σὺ Καλλιόπα

82. (86.)

δαύοις ἀπάλας ἐτάρας

ἐν στήθεσιν

83. (77.)

Δεῦρο δηῦτε Μοῦσαι, χρύσιον λίποισαι

*84. (76.)

Ἔστι μοι κάλα πάις, χρυσοῖσιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρον ἔχουσα μόρφαν, Κλήις ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν παῖσαν οὐδ' ἔραναν

85. (53.)

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

86. (52.)

Τί με, Πανδίωνις ὦ ῥαννα χελίδων

87. (31.)

ἀμφὶ (δ') ἄβροισ<ιν> λασίοισ' εὖ Fe πύκασσεν.

88. (32.)

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
πόθω δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

96. (63.)

0 Ὀλβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεσθ', ἔγης δὲ πάρθενον, ἂν ἄραο.

97. (64.)

σοὶ χαρίεν μὲν εἶδος, ὄππατα <δὲ> ...
μελλίχροος δ' ἐπ' ἡμερῶ κέχνται προσώπων
.. ἔφος ...
.. τετίμακ' ἔξοχά σ' Ἀφροδίτα.

98. (71.)

ἦ ῥ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

*99. (78.)

7 χαιροῖσα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

*100. (34.)

τίφ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
ὄρπακι βραδίνφ σε μάλιστ' εἰκάσδω.

101. (49.)

χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

102. (65.)

οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάις, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

103. (51.)

7 'παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ οἴχη;'

'οὐκέτι εἴξω, πρὸς σε, <πρὸς σ'> οὐκέτι εἴξω.'

103a.

Ἄϊπάρθενος ἔσσομαι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

103b.

ψαύην δ' οὐ δοκέει μοι ὄράνω δυσπάλεα.

103c.

Ἄβραι, δεῦτε (τάχος)· πάλαι ἀλλόμαν

103d.

ᾧτω πόλυ λευκότερον

103e.

μήτ' ἔμοι μέλι, μήτε μέλισσα.

103f.

μῆ κίνη χέραδας

103g.

ἔπταισ' ἄμμε

103h.

ἡμιτύβιον σταλάσσον

103i.

τὸν Φον παῖδα κάλει

103k.

*οὐ γὰρ οἰκία ἐν μοισοπόλων θέμις
θρηῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρόπει τάδε.*

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.]

104. (137.)

Παῖδες, ἄφρονος ἑοῖσα (τόδ') ἐννέπω, αἶ τις ἔρηται,
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
 Αἰθιοπία με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
 Ἐρμοκλει(δαία) τῷ Σαῦνατάδα,
 ὅ σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἧ σὺ χαρεῖσα
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

105. (138.)

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
 δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
 ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
 ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

106. (139.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κίρτον καὶ κόπαν, μνᾶμα κακοζοῖας.

VII.

STESICHORUS.

ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΔΙΑΙ.

1. (1.)*

· · ὀ - ὀ ω ὀ -
 ω ὀ ω ὀ ω ὀ ω ὀ -
 ὀ - ὀ - ὀ - ὀ ω · ·

Ἐρμείας μὲν ἔδωκεν
 Φλόγεόν <τε> καὶ Ἄρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας,
 Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

2. (2.)

± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω

σασαμίδας χόνδρον τε και ἐγκρίδας ἄλλα τε πέμματα
και μέλι χλωρόν

3. (3.)

θρόσκων μὲν (ἄρ') Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
Μελέαγρος.

ΓΗΡΤΟΝΗΣ.

4. (5.)

ω ± ω ± - ± ω ± -
± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± -
± - ± ω ± . .

σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας,
Ταρτησοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρουνας ἀργυρο-
ρίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας

5. (7.)

ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ±

σκόφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγνον
πὶ ἐπισχόμενος, τό δ' αὖ οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

6. (10.)

± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± -
± ω ± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ±
ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
± ω ± ω . .

Ἄέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρῦσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῦ περάσας

ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἔρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παίδας τε φίλους·
 5 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
 ποσὶ πάϊς Διὸς.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

7. (15.)

. . . - - - - -
 . . . - - - - -

. . κρύψαι δὲ φύγῃος
 ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν

ΕΡΙΦΤΛΑ.

†8. (72.)

- - - - -

πάτρῳ' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα

ΙΑΙΟΤ ΠΕΡΣΙΣ.

*9. (24.)

- - - - -

ῥῶπιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ΕΛΕΝΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Α.)

10. (46.)

- - - - -

- - - - -

- - - - -

πολλὰ μὲν Κυδῶνια μᾶλα ποτερρίπτεν ποτὶ δίφρον
 ἄνακτι,

πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

ΠΑΛΙΝΩΙΔΙΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Β.)

11. (44.)

- ± ω ± ω ± υ
 ± υ ± - ± υ ± ± -
 - ± ω ± ω ± -

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

†12. (96.)

± ω ± ω ± σ ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένα μετ' ἐμεῦ
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας καὶ θαλίας
 μακάρων

†13. (75.)

. . ω ± υ ± ± ω ± υ ± -

ὅταν ἦρος ὄρα κελαδῆ χειλιδῶν

14. (39.)

τοιάδε χροῖ. Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἔξευρόντας ἀβρῶς
 ἦρος ἐπερχομένου.

15. (43.)

± ω ± ω ± ω ± υ ± ω ± ω ± υ
 ± ω ± ω ± ± ω ± ω ±

τᾶ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κᾶρα βεβροτωμένος
 ἄκρον·

ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

ΠΑΙΝΑ.

16. (55.)

υ υ ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ±

Ἄγε Μοῦσα λίγει, ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατ(ωνύμου)
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾶ φθεγγομένα λύρα.

17. (74.)

± ω ± ω ±
- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± -
± υ ± - ± υ ± υ ± υ ±
υ ± ω ± ω ± υ ± ω ± υ ± -
± ω ± ω . .

ὄνεια Τυνδάρεος
ῥέξων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθεται ἠπιοδώρου
Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδαρέου κόραις
χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπεσάνορας.

18. (78.)

± ω ± ω ± ω ± υ

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

19.

. . υ ± υ ὦ υ ± υ ± υ ὦ

μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

20. (71.)

- ± ω ± ω ± υ

αὐτόν σε, πυλαιμάχε, πρῶτον

21. (84.)

- ± υ ± - ± ω ± υ ± -

κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις <Ποσειδάν>

22. (68.)

. . ω ±
 ± ω ± ω ± - ± υ ± -
 ± ω ± ω ± ω ± ω ±

. . μάλα τοι [μάλιστα]
 παιγμοσύνας <τε> φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων·
 κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

23. (79.)

ω ± ω ± ω ± ω ± υ ± -
 - ± . .

ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν.

24. (80.)

υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± - ± υ υ

θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

25. (77.)

ω ± ω ± ω ± υ

ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

VIII.

I B Y C U S.

1. (1.)*

± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± - ± ω

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

3.

ω _ _ _ ω _ ω _ _ ω _ ω _ _

φλεγέθων, ἄπερ διὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφα-
νόωντα

4. (3.)

_ _ _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω

Αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίσ

5. (4.)

_ ω _ _ _ ω _ υ _

_ ω <--> _ ω _ ω _ ω

_ ω _ ω _ _ _ ω _ ω _ ω _ υ

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,
καλλικόμων <Μουσᾶν> μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ροδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. (7.)

_ ω _ ω _ ω _ _

_ ω _ ω _ υ _ υ _ _

μύρτα τε καὶ ἰα καὶ ἐλίχρυσος
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα

7. (8.)

_ ω _ _ ω _ ω _ _ ω _ υ _

τᾶμος ἄπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀηδόνας.

8. (15.)

_ _ ω _ _ _

ω _ ω _ _ _ ω _ _ ω _ ω _

γλαυκῶπιδα Κασσάνδραν,
ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμου φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν

8a.

- ± ω ± ω ± ω ± ± υ - - ± υ -
 ± ω ± ± ω ± ± ω ± ω ± -
 ± ω ± ω ± υ -

τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις' ἰξάνοισι ποικίλαι
 πανέλοπες καιολόδειροι λαδιπορφυρίδες και
 ἀλκύνες τανυσίπτεροι

8b.

ω ± ω ± -

ὄνομακλυτὸν Ὅρφην.

8c.

± ω ± ω ± υ ± -
 ω ± ω ± ω ±

ποικίλα θέγματα <και> καλύπτρας,
 περόνας τ' ἀναλυσαμένα

8d.

ω ± ω ± ω ± -

παρελέξατο Καδμίδι κούρα

8e.

± ω ± ω ± υ - -

οὔτι κατὰ σφετερὰν ἐέλδωρ.

9. (27.)

± υ ± - ± υ ±
 ω υ ± υ ± υ ὀ
 ± ω ± ω ± ω ± -
 ± ω ± ω ± ω ± ω
 ± ω ± . .

5

τούς τε λευκίππους κόρους
 τέκνα Μολιόνας κτάνον,
 ἄλικας ἰσο(πάλους), ἐνιγυίους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὤεφ
 ἀργυρέφ.

5

10. (43.)

πυκινὰς πέμφιγας πίομενοι

11. (37.)

οὐδὲ Κνάρας ὁ Μηδείων στραταγός

12. (52.)

- ± ω ± ω ± ω ± υ ± -

δαρὸν δ' (ἄνεω) χρόνον ἦστο τάφει πεπαγῶς.

13. (32. 33. 34.)

. . ω ± -
 ω υ ± - ± ω ± ω ±
 ± - ± ω ± - ±
 ± ω ± ω ± υ ± υ

παρὰ χέρσον

λίθινον ἐκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
 πρόσθεν νιν πεδ' ἀναριτᾶν
 ἰχθῦες ὠμοφάγοι νέμοντο.

14. (51.)

υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± -

δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακῶν τιμὴν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

15. (39.)

<ω ὤ ὤ> ω ὤ ὤ ὤ ὠ ὠ
ὤ ὤ ὤ ὤ ὠ ὠ -

<τάχα κέν τις ἀνήρ> Ἔριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριν (έμοι) κορύσσοι.

16.

- ὤ ὤ ὤ - ὤ ὤ ὤ -

οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

IX.

PYTHERMUS.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

X.

ANACREON.

1. (1.)*

Γουνοῦμαί σ', ἔλαφηβόλε,
ξανθῆ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἴκευ νῦν, ἐπὶ Αἰθαίου
δίνησι θρασυκαρδίων

5

*) Numeri adiecti sunt editionis Bergkianae.

ἀνδρῶν ἑσκατόρα πόλιν
 χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
 ποιμαίνεις πολιήτας.

2. (2.)

+ ὦ ναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
 καὶ Νύμφαι κνανώπιδες
 πορφυρῆ|τ' Ἀφροδίτη|
 συμπαίζουσιν, ἐπιστρέφει δ'
 ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρεων,
 γοννοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
 ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
 εὐχολῆς ἐπακούειν.

Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γενεῦ
 σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
 ᾧ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. (3.)

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἔρέω,
 Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
 Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. (4.)

+ ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
 δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ (κοεῖς),
 οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

5. (7.)

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδητῶν
 ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδ(ει)
 <βρίθονται>, βαρὺ δ' ἄγριοι
 χειμῶνες παταγεῦσιν.

6. (8.)

Ἔρω(γ) ὄντ' ἄν' Ἀμαλθείης
βουλομένη κέρας, ὄντ' ἔτεα
πεντήκοντά τε κάκατον
Ταρτησοῦ βασιλεῦσαι.

7. (9.)

. . . . τί μῆν; πέτεαι
συρίγγων κοιλώτερα
στήθεα χρυσάμενος μύρω.

8. (37.)

οὔτος δηῖτε Θαλυσίοις
τίλλει τοὺς κνανασπίδας.

9. (15.)

Σφαίρη δηῖτέ με πορφυρῇ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
νήνι ποικιλοσαμβάλω
συμπαίζειν προκαλεῖται.
ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκρίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

*10.

. . . ἐπὶ δ' ἴαχεν
Ζηνὸς ὑπερεφῆς δόμος
(ζαχρειές).

11. (38.)

σὲ γὰρ
φή Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

12.

Οὐ δηῦτ' ἔμπεδός εἰμι
οὐδ' ἀστοῖσι προσηγής.

13. (16.)

Ἥριστησα μὲν ἱγρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἄβρωῶς ἐφρέσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παιδ' ἄβρωῆ.

14. (5.)

ψάλλω δ' εἰκοσ(ίχορδον)
<ἐν χερσίν> μαγάδιν ἔχων, ᾧ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβᾶς.

15. (17.)

Ἄρθεις δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιδὸν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

16. (18.)

. . . τίς ἐρασμίην
τρέπας θυμὸν ἐς ἠβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὄρχεῖται;

17. (32.)

Ἰπποθόρων (δὲ) Μυσοὶ
εὐρεῖν μεξίν ὄνων [πρὸς Ἴππους]

18. (19.)

ξανθῆ δ' Εὐρουπύλη μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

19. (19.)

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὥσιν καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῆσι <δέρριον> βοός,

νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
 5 κάθελοπόρνοισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἄρτέμων,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς ἀρχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
 πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
 10 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια φορέων καθέρματα,
 πάϊς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἔλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὐτως <ἐμφερῆς>.

20. (20.)

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτὶδ' ἔχοντα καλήν.

21. (21.)

Ἐκ ποταμοῦ ἁνέροχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

22. (22.)

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
 διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ <παῖς ἐ>θέλει συνηβᾶν.

23. (23.)

<βς> μ' ἐσιδὼν γένειον
 ὑποπόλιον χρυσοφαείνων πτερύγων ἀήταις
 παραπέτεται.

24. (26.)

ἀσπίδα ῥίψ(ας) ποταμοῦ καλλιρόου (παρ' ὄχθας)

25. (122.)

. . . . ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγω ὥστε κόκκυξ.

26. (27.)

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράτιν εἰ κομήσει.

27. (28.)

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

28. (29.)

ἄνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

29. (30.)

οὐδ' ἀργυρῆ κώκοι' ἔλαμπε πειθῶ.

30. (39.)

<ὁ> Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λύγφ καὶ τρύγα πίνει μελιθεῖα.

31. (40.)

καθαρῆ δ' ἐν κελέβη πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.

32. (41.)

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοὶ κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἤβη πάρα, γηράλειοι δ' ὀδόντες.
γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύσω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.
Ἄιδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλῆ δ' ἐς αὐτὸν 5
κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

33. (43.)

ἔραμαι <δέ> τοι συνηβᾶν· χαρίεν γὰρ ἦθος (ἴσχεις).

34. (42.)

ἐμὲ γὰρ λόγων <ἐμῶν> εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

35. (51.)

. . . . μυδιῆται δ' ἀνὰ νῆσον, <ὦ> Μεγίστη,
διέπουσιν ἱρὸν ἔστυ.

36. (35.)

χήλινον ἄγγος
 ἔχον πυθμένας (ἀγρίων) σελίνων

37. (36.)

. ἀσήμων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι.

38. (37.)

πλεκτὰς δ'
 ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

39. (44.)

. ἀστραγάλοι δ' Ἔρωτός εἰσιν
 μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

40. (57.)

ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν

41. (58.)

ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν

42. (59.)

. . . καὶ μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

43. (60.)

Παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

44. (61.)

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ᾧ παῖ, φέρε δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
 στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

45. (62.)

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ᾧ παῖ, κελέβην, ὄκως ἄμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἶνου
 κυάθους, ὡς ἀνυβρίστως ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

45a.

ἄγε δηῦτε μηκέτ' οὔτω πατάγω τε κάλαλητῶ
 Σκυδικὴν πόσιν παρ' οἴνω μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

46. (63.)

χθόνιον δέ μ' αὐτ' (ὄνειρον)

*47. (64.)

<τὸν> Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρον μέλομαι βρούοντα μίτραις
 πολυανθέμοις αἰείδειν· ὄδε γὰρ θεῶν δυναστής,
 ὄδε καὶ βροτοὺς δαμάξει.

48. (45.)

Μεγάλῳ δηῦτέ μ' Ἔρωσ ἐκοψεν ὥστε χαλκεὺς
 πελέκει, χειμερὶν δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

49. (46.)

(Πρὸς Σμερδίνην.)

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

50. (47.)

. . . Θρηκίην σίοντα χαίτην

51. (48.)

Ἄπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἕλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. (49.)

ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
 γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
 ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. (50.)

σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροῦ.

54. (52.)

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων

55. (53.)

ἐπὶ δ' ὄφρυσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀρτήν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. (65.)

ἀλλὰ πρόπινε
ραδινοῦς, ὦ φίλε, μηρούς.

57. (54.)

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες

*58. (55.)

οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

59. (56.)

φίλη γὰρ εἷς ξείνοισ' ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

60. (66.)

Ἦδυμελές χαρίεσσα χελιδοῦ .

61. (67.)

Μνᾶται δηῦτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

62.

αἰνοπάθην <ἵνα> πατρίδ' ἐπόψομαι.

63. (73.)

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἔλαφρῶς.

64. (74.)

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλεῖ μεναίχμην.

65. (75.)

οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν

66. (76.)

νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεος ὄλωλεν.

*67.

Ἄστερίς, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

68. (77.)

βούλεται ἡπεροπός <τις> ἡμῖν εἶναι.

69. (78.)

ἐγὼ δὲ μισέω

πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ἑυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', (ᾧ) Μεγίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

70. (79.)

Πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὕμμασιν βλέπουσα
νῆλεῶς φεύγεις, δοκεῖς δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί <σ'> ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις· ἢ
δεξιὸν γὰρ ἵπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

71. (80.)

Κλυθί μεν γέροντος, εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρη.

72. (82.)

<έν> μελαμφύλλω δάφνη χλωρῇ τ' ἐλαίη τανταλίξει.

73. (81.)

εὐτέ μοι λευκαὶ μελαίνησ' ἀναμεμερίζονται τρίχες.

74. (Ep. 19.)

Ἀλκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδη, πρῶτον οἰκτίρω φίλων·
ὠλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουληίην.

75.

αἱ δέ μεν φρένες

ἐκκεκωφέαται.

76. (83.)

κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

77a. b. (98.)

διὰ δὲ δέσρην ἔκοψε μέσσην ..

καδὲ δὲ λῶπος ἐσχίσθη ..

78. (94.)

ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον Ἐρξίῳνι
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

79. (95.)

στεφάνους δ' ἀνήρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίλους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

*80. (85.)

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,
στέγης <τε> μῶνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

81. (86.)

Πάλαι κοτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

82. (84.)

καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἔγχευεν, ἀλλ' ἐγγήματο.

83. (87.)

Κινύξη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

84. (88.)

κού μοκλὸν ἐν θύρῃσι διέξῃσιν βαλῶν
ἤσυχος καθεύδει.

85. (89.)

Ἐρῶ τε δηῦτε κούκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κού μαίνομαι.

86. (90.)

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

87. (91.)

διὰ δηῦτε Καρικουργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμενοι

*88. (92.)

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

89. (93.)

(Ὡ ῥαννὲ δῆ) λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

89a.

λίην δὲ δειλιάξεις.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

90. (69.)

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκειται εὐφροσύνης.

91. (68.)

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὄμως γε μένω σ' ἀδοιάστως.

92. (71.)

οὐκέτι Θρηκίης <παιδὸς> ἐπιστρέφομαι.

93. (72.)

οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

94. (Ep. 15.) 100

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
 πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἢ δ' ἐβόησε πόλις·
 οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

95. (Ep. 14.) 101

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τότε σᾶμα·
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεΐδεται, ἀλλὰ κακῶν.

96. (Ep. 9.) 103

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

97. (Ep. 5.) 104

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης ἰδρῦσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔγγονοι ἐστήσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

98. (Ep. 6.) 105

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

*99. (Ep. 7.) 106

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μυῖμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηιφίλου.

100. (Ep. 4.) 110

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

101. (Ep. 10.) 111

Εὐχεο Τιμώνακι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἦπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροις
Ἐρμῆ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

102. (Ep. 13.) 112

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δῶρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δοῖς δέ μιν εὐθυδικῶν Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθὴν.

103. (Ep. 16.) 113

Καὶ σέ, Κληνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἵης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ᾧρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον
 μελιβόαν ὕμνων ἀναγνέων
 Αἰολίδ' ἀνά βαφύβρομον ἀρμονίαν.

XII.

TELESILLA.

- - ω - υ -

"Αδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
 φεύγοισα τὸν Ἄλφεόν.

XIII.

SIMONIDES.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

1. (9.)*

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

± - ± ω ± ω ± -
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ
 ± ω ± ω ± υ ± ± -
 ± υ ± ω ± υ ± - ± υ ὀ
 - ± ω ± ω ± υ ± υ ± - ± υ ±
 ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ±
 ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ± -
 ± υ ± ω ± ± υ ὀ . . .

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂ τῆχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianaq.

βωμός δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ ^{καρμυῖς} μνάστις, ὁ δ' οἶκος ^{ἐπαινός}

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρώς

5 οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμανρώσει χρόνος.
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σάκος οἰκῆταιν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδα
 ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοισπῶς
 κόσμον ἀνάσσων τε κλέος.

2. (2. 3.)

Εἰς τὴν ἐπὶ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν.

υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

ἐβόμβησεν θάλασσα.

ἀποτρέπουσι κῆρας

†3. (12.)

Σκόπα τῷ Κρέοντος Θεσσαλῷ.

± υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

— ± υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

5 — ± υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ —

± υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ ὀ υ

α'

"Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθῆως γενέσθαι χαλεπὸν,
 χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετραγώνον, ἄνευ
 ψόγου τετυγμένον.

β'

οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται,
 καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν
 φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.

θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι 5
 μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
 ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλη.
 πράξας γὰρ εὖ πᾶς ἀνήρ ἀγαθός,
 κακὸς δ', εἰ κακῶς, καὶ
 τοῦπὶ πλειστον ἄριστοι, τοὺς κε θεοὶ φιλέωντι.

γ'

τοῦνεκεν οὐποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν 10
 διζήμενος κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν
 αἰῶνος βαλέω,
 πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδεος ὅσοι καρπὸν
 αἰνύμεθα χθονός·

ἐπὶ τ' ὕμιν εὐρῶν ἀπαγγελέω.

πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,

ἐκῶν ὅστις ἔρδη

15

μηδὲν αἰσχρόν· ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

δ'

.

ἔξαρκεῖ γ' ἐμοί,

ὅς ἂν ἦ κακὸς μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ'

ὀνασίπολιν δίκαν,

ὕγιης ἀνήρ· οὐδὲ μὴ μιν ἐγὼ

μωμάσομαι· τῶν γὰρ ἀλιθίων

20

ἀπείρων γενέθλα.

πάντα τοι καλὰ, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

4. (17.)

Ἀναξίλα Ῥηγίνω ἀπήνη.

— — — — —

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρεις ἵππων.

5. (20.)

Γλαύκῳ Καρυστήῳ πύκτη.

.. + υ ω - + υ +
 + υ + - + ω + ω + -
 + ω + ω + - + υ +

οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
 χειρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντί(ον) αὐτῷ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

6. (28.)

Ἀστύλῳ Κροτωνιάτῃ.

+ + + υ + υ + υ
 ω + υ + - + ω + ω + ω + ω + -
 ω + ω + ω +

τίς δὴ τῶν <γε> νῦν τοσάσδε
 πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
 ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

6a.

Ὀρσίλα ἠνιόχῳ.

+ υ + - + υ +

Πῶλυπον διζήμενος

7. (18.)

+ ω + + ω + ω + ω + -
 - + ω + ω + υ ὀ
 + ω + ω + + ω + ω + ω +
 + - + ω + + υ +
 + ω + . . .

ὡς δόπταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκη
 Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα,
 λαθάνεμόν τέ μιν ὄραν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι
 ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
 ἄλκυνός.

8. (19.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
 ἔλθων ἐς (εὖ)δενδρον ἀγλαὸν Διὸς
 τέμενος.

9. (11.)

Πίνε, πίν' ἐπὶ συμφοραῖς

†10. (15.)

- υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ἱπποτροφία γὰρ οὐ Σακύνθῳ,
 ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

†11.

.. υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἀέροθη.

†12. (16.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μη βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας

†13. (27.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

δίδωσι δ' εὖ τὴν Ἐρμᾶς ἐναγώνιος,
 Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας
 ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάν γ' ἔξοχον εἶδος,
 ταὶ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

ΤΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

14. (43.)

ω ± υ ± υ ± υ ὀ
 υ ± υ ± υ ± υ ±
 ω ± ω ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -

ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
 Ἄμυκλαίαν ἀγωνίῳ
 ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων.

15. (44.)

. . . ± υ
 ω ± ω ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± ω ± -
 ± υ ± υ ± ± ω ±
 ± υ ± υ ± υ ± ω ± ± υ ±
 ± υ ± υ . .

5

οἶος

ἀνὰ Δῶτιον ἀνθεμόεν πεδίον
 πέταται θάνατον κεροέσσα
 εὐρέμεν (ματεύων) ἐλάφῳ·
 τὰν δ' ἐπ' ἀνχένη στρέφοισαν (ἔτειρ') ὄν κάρα
 5 πᾶντ' (ἐπ') οἶμον.

16. (45.)

- ± ω ± υ ± ± υ ± ± υ ± ± υ ±
 ± υ ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ

ῥῶσαι νυν ἐλαφρὸν ὄρημ' ἀοιδᾶ ποδῶν μιγνύμεν·
 Κρητὰ μιν καλέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

ΘΡΗΝΟΙ.

17. (46.)

Εἰς Σκοπάδας.

- ± ω ± ± ω ± ± ω ± ω ± υ ±
 - ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ±

- + ω + ω + ω + + -
 + + + υ + ω . .

Ἄνθρωπος ἔων μήποτε φάσης ὃ τι γίνεται αὔριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσειται·
 ὦκεια γὰρ οὐδὲ ταινυπερύγου μυίας
 οὕτως ἅ μεταστάσις.

18. (51.)

+ ω + ω + ω υ υ + υ
 - + υ + + ω + + υ + ω +
 ω υ + + ω + υ + - + υ +
 - + υ + - + ω + + υ

οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἴες ἡμίθεοι,
 ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
 ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

†19. (52.)

+ υ + ω + - + - + ω + υ
 + ω + ω + ω + υ

πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδι,
 αἰ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

†20. (54.)

+ - + ω + - + υ + - + ω + υ + υ
 - + ω + + ω + ω +
 ω + ω + υ + ω + ω +
 - + ω + υ + ω + ω +
 - + ω + . .

5

Ἄνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,
 αἰῶνι δὲ πᾶν πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
 ὃ δ' ἄφικτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἷ τ' ἀγαθοὶ
 ὅστις τε κακός.

5

21.

- ± ω ± ω ± -
 ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 ± υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ±

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποι σφας παράξαν ἔρωτες ναῖας
 κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

22. (50.)

Stropha.

± ω ± ω ± ω ± υ ± - ± υ ὀ
 ± ω ± υ ± ω ± -
 ω ± - ± ω ± ± ω ± -
 5 ± ω ± ω ± -
 ± ω ± - ± ω ± ω ± υ ±
 - ± υ ± ± υ ± υ ± υ ± ὀ
 ω ± ω ± ω ± ω ± ± ω ±
 ± - ± ω ± -
 ± ω ± ω ± ω ± - ± υ ± ὀ

Epodus.

10 ± υ ± - ± ω ± υ ±
 ± ω ± ± υ ± ± ω ± υ ± -
 ω ± ± ω ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± ω ± υ ±
 υ ± ω ± υ ± υ ± - ± ω ± υ ὀ
 15 ω ± ± υ ω υ ὀ
 ± υ ± - ± ω ± - ± υ ±

δτε λάρνακι [έν] δαιδαλέα ἄνεμος τε μὴν πνέων
 κινηθεῖσά τε λίμνα,
 δείματί <τ'> ἤριπεν (οὐκ) ἀδιάντοισιν παρειαῖς

ἀντ.

ἀμφί τε Περσεί βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
 5 οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' ἄωτεις·

γαλαθηνῶ δ' ἦθει κνώσσεις ἐν ἀτερπει
 δοθρατι χαλκεογόμφῳ,
 νυκτὶ ἀλαμπει κυανέῳ τε δνόφῳ (ταθείς).
 (ἄλμαν) δ' ὑπερθευ τεᾶν κομᾶν βαθείαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων
 φθόγγον, πορφυρέ(αισιν)
 κείμενος ἐν χλανί(σιν), προσ(έχων) καλὸν πρόσωπον.

ἐπ.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν φημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὔας.
 κέλομ' εὐδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω <δ'> ἄμετρον κακόν.
 μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
 ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
 εὐχομαι (καὶ νόσφι) δίκας, σύγγνωθὶ μοι.

23. (18.)

± ∪ ± ∪ ±
 - ± - ± ∪ ± ∪ ±
 ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ∪ - ± ∪ ± ∪ ± -

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πατωῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου
 ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν ἀοιδᾷ.

24. (18.)

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ∪ ± ∪ ± ∪ ±

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὥστ' ἀνέμων,
 αἵτις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γᾶρυν
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

25. (69.)

± ω ± - ± υ ± - ± υ -

ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

26. (72.)

± ω ± ω ± υ ± υ ± -
ω ± ω ± υ ± υ ὀ

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει (κακ)ομαχάνῳ τέκεν

27. (73.)

± υ ± υ ± υ ὦ υ ±
± - ± ω ± ω ± υ ± υ ± -

ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνον ὕδωρ

28. (74.)

- ± υ ± ω ± - ± υ ±
ω ± ὦ υ ± ± υ ± υ ± ω ὀ
- ± υ ± ω ± ± υ ± υ ± ω ± υ -

Ἄγνᾶν ἐπίσκοπε Κλειοῖ χερνίβων,
πολύλιστον ἀρνούτεσσι νᾶ<μα>, χρυσόπεπλ(ε),
εὐῶδες ἀμβροσίαν ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λάβοις.

29. 30. (75. 77.)

- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ±
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ὀ
± ω ± ω ± υ ± ω ± ω ± υ ± υ

ἂ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μὴ μοι καταπαύει', ἐπέπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

31. (76.)

.. υ ± - ± υ ±
- ± ω ± ω ±

ὀμιλεῖ δ' ἄνθεσιν
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

32. (85.)

υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±
± ω ± υ ± υ ±
± ω ± υ ± υ ± ± υ ± υ

(ὁ δ' ἴκει) ἐς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναῦ', ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύν(θρονος ἄστεος) Λεχαίου τ' ἄνασσειν.

33. (91.)

± ω ± ω ± - ± υ ± ω ..

καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἔλλαθι.

34. (94.)

υ ± υ ± υ ± ± ω ± ω υ -

Κορινθίοισιν οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

35. (7.)

- ± ω ± ω ±
ω ± ω ± ω ± υ ± υ

ἴσχει δέ με πορφυρέας
ἄλδος ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

36. (26.)

υ ± ω ± υ ± ω υ ± -
- ± υ ± υ ± υ ω - ± υ ±

⟨Εὐρυδίκας⟩

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

37. (25.)

. . - ± υ ± -
 - ± ω ± - ± ω ±
 υ ± ω ± ω ± ω ± υ ± -
 - ± ω ± υ ± - ± υ ω - ± υ ± -

ὅς δουρὶ πάντας

νίκασε νέους δινάεντα βαλῶν

Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἴωλκοῦ·

οὔτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

38. (29.)

- ± ω ± ω ± -
 υ ± υ ± ± υ ± -
 ω ± - . . .

φοινίκεον ἰστίον ὑγρῶ

πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει

ἐριθάλλου

39. (30.)

ω ± ω ± υ ± ± υ ω υ ± -

βίωτου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθῶν.

40. (10.)

± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ
 ± ω ± ω ± υ ± ω ± ω ±
 ± ω ± ω ± - ± υ ± -
 ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± ± -
 5 υ ± ω ± ω ± - ± υ ± υ
 ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± υ ± -

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πῖσννος Λίνδου ναέταν Κλεό-
βουλον

ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς

ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας

καὶ θαλασσαίαισι δίναις ἀντί<α> θέντα μένος στάλας;

ἅπαντα γὰρ ἔστι θεῶν ἤσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἄδε
βουλά.

41. (32.) X

± ∪ ± ∪ ±
± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
- ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
± ∪ ± ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪
? - ± ∪ ± ± ± -
± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪
± - ± . .

5

Ἔστι τις λόγος

τὰν ἀρετὰν ναεῖν δυσάμβάτοις ἐπὶ πέτραις·
(ἀγνῶν) δέ μιν (θεῶν) | χῶρον ἀγνῶν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπιος,
ᾧ μὴ δακρυμῶς ἰδρῶς
ἐνδοθεν μόλη, ἴκη τ' ἐς ἄκρον
ἀνδρείας.

5

whose fan is in this hand,
and he shall thoroughly purge
his floor.

42. (83.)

τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρ ἔστρυγε πύρι.

43. (24.)

- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -

ᾧ νθρωπε, κείσαι ζῶν ἐτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

44. (33.)

Οὔτις ἄνευ θεῶν

ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.
θεὸς ὁ πάμμητις· ἀπήμαντον δὲ
οὐδέν ἔστιν ἐν (ἀνθρώποις).

[45.]

. . . ± ∪ ∪
∪ ∪ ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±
± ∪ ± - ± ∪ . .

οὐκ ἔστιν κακὸν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγω δὲ χρόνῳ
πάντα μεταρρίπτει θεός.

46. (104.)

± υ ± ω ± ω ±

ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

47. (105.)

ω ± υ ± ω ± υ ὀ

± ω ± ω ±

παρὰ χρυσὸν ἐφθὸν ἀκήρατον
(οὐλο)μόλυβδ(ος ἑών)

48. (106.) 65

υ ± ω ± ω ± - ω υ -

δ δ' αὖ θάνατος κίχεται καὶ τὸν φυγόμαχον.

49. (107.)

± υ ± - ± υ ± - ± υ ±

ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

50. (109.)

πόλις ἄνδρα διδάσκει.

51. (110.)

± - ± ω ± υ ±

± ω ± υ ± -

πάσαισιν κορυδαλλίσιν
χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι.

52. (111.)

υ ± ω ± ω ± ω ± υ ± -

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

53. (116.)

± ω ± ω ± - ± υ ὀ
 - ± ω ± - ± ω ± υ

οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις,
 εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

54. (117.)

± υ ± υ ± υ ±
 - ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± υ
 ± ω ± ω ± - ± υ ± -

τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ
 θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
 τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

55. (119.)

.. ± ω ±
 υ ± υ ω υ ± υ ± - ± υ ±

πορφυρέου
 ἀπὸ στόματος λείσα φωνὰν παρθένος

56. (120.)

± υ ± υ ± ω ± υ ±
 - ± ω ± ω ±

εὐτ' ἀηδόνες πολυκάτιλοι,
 χλωράχενες, εἰαριναί

57. (121.)

± υ ± ω ± υ ± υ ± -
 ± ω ± υ ± -

Ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυόδμου,
 κυανέα χελιδοῖ.

58. (124.)

. . . ± ∪ ± ± ∪ ∪
 ± ∪ ± ∪ ∪ ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ∪ ∪ ∪ ± - . .

ἔξελέγχει <δ'> ὁ νέος
 οἶνος οὐ τὸ πέρυσι δῶρον ἀμπέλου· ὁ δὲ μῦθος
 ὅδε κενεόφρων.

59. (59.)

ξεινοδόκων δ' ἄριστος
 ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

60. (125.)

. . ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± -

τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιάται.

61.

μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

62. (128.)

± ∪ ± - ± ∪ ± -

(εἶς') ἄλλα στίξοισα πνοιά.

63. (133.)

- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

οὔτος δέ τοι ἠδνμον ὕπνον ἔχων

64. (147c.)

. . ∪ ± -
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

ἐνὶ δ' οἴῳ
 εἶκει θεὰ μέγαν ἐς δίφρον.

65. (123.)

+ ∞ + ∞ + -

ἡμερόφων' ἀλέκτωρ

66. (11.)

οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν

Ε Δ Ε Γ Ε Ι Α.

67. § 1

εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος . . .
 δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

68. (59.) § 4

(Εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.)

μέσσοι δ' οἷ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
 παντοίης ἀρετῆς ἰδριες ἐν πολέμῳ.

οἷ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστν, νέμοντες,
 οἷ<περ> κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
 χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰδέρι· καὶ σφιν ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

69. (60.)

ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνήρ·
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 παῦροι μὴν θνητῶν οὐάσι δεξάμενοι
 στέρονος ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστῳ,
 ἀνδρῶν ἦτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
 θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἐξη· πολυήρατον ἦβης,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρησέμεν οὔτε θανείσθαι,
 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ἦ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.

10 νήπιοι, οἷς ταύτη κείται νόος, οὐδὲ Ἰσασιν
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βίοτοι' ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίτου ποτὶ τέρμα
 ψυχῆ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενός.

70. (65.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦθος ἔχει.

71. (68.)

οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγατον.

72. (204.)

μνήμην δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
 ὀγδωκονταέτει παιδί Λεωπρέπεος.

73. (227.)

Τὴν δ' ἀ ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ (ἐθάφθη)
 ζῶη, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
 5 ἔν τις ἔμοι καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
 θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

'Επικήδεια.

74. (148.)

Δίρφνος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
 ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχνται,
 οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
 τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

*75. (149.)

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

[76.]

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν.

77. (150.)

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

78. (151.)

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι.

79. (152.)

Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστιά, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

[80.] (155.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείῳ
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

[81.] (157.)

ὦ ξεῖν', εὐυδρὸν ποτ' ἐναίομεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμ' Αἰαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς·
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ρυσάμεθα.

82. (158.) 97

Ἀχιμᾶς ἔστακυταν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

[δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὅστιά δ' ἄμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατρίς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνημ' ἐπέθηκε τόδε.]

[83.] (160.)

Οὔτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλάς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

[84.] (154.)

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλη περὶ πατρίδι θέντες
κῆνεον θανάτου ἀμφεβάλλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνήασι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετῇ καθύπερθευ
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀίδεω.

85. (153.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγῆραντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

[86.] (159.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

87. (165.)

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένας εὐρυχόρου Τεγέας·
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερία τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

88. (166.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὄδε τύμβος,
οἱ θάνον εὖμηλον ρυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλάς ἀποφθιμένου κρατὸς ἑλευθερίην.

[89.] (163.)

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὴν ὄλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχους
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὀκνητόρων ἐπὶ νηῶν,
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

[90.] (164.)

Τῶνδ' ἐ ποτ' ἐν στέροισι ταυνγλώχινας ὀιστοὺς
λουῖσεν φοινίσσα θυῶρος Ἄρης ψακάδι·
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μναμεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

91. (167.)

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
ἰέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοί(ας) ἄκ(ρω) πάγω, ἐνθα καλεῖται
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐμπροσθεν Σαλαμῖνος, ὅ
(ναῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρη,)
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οὔτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
ἄστοι δ' ἄμμι τόδ' <ἀνδρείας> γέρας ὀμφαλῶ ἀμφὶ
Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγρόρων.

10

[92.] (Inc. 2.)

Χαίρει' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κούροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἵπποσύνη,

οἷ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρναμένοι.

93. (168.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυρρητῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἐν πέλαγος, μία νύξ, εἰς τάφος ἐκτέρισεν.

94. (170.)

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἴππίου Ἀρχεδίκην ἤδε κέκευθε κόνις·
ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

95. (172.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὴν ἄκοιτιν·
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

96. (173.)

Σῆμα καταφθιμένοιῳ Μεγακλέος εὐτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκίρω σε; τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

97. (64.)

Ἡερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὄφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκρα νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος·
ε νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

98. (61.)

Φῆ τότε Πρ(ω)τόμαχος, πατρός περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκ' ἀφ' ἱμερτήν ἐπνεεν ἡλικίην·

ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὐποτε λήσῃ
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.

99. (63.)

Ἔστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
δακρυόεσσα, δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὐθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
ἄλλαν, σὺ πολιῶ γήραϊ καδεμόνα.

100. (62.)

Αἶα, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγάριεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἤϊθρον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

101. (174.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

102. (176.)

Ἄιδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῆσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

103. (177.)

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἤδε (ποθεῖ).

104. (178.)

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνατον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

105. (180.) 174^b

Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφνικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

106. (209.) 175

Ἄργεϊος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κείται
νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ὀλυμπία δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεκα' ἐν Νεμέᾳ,
τάς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

107. (182.) 177

Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθὼν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

108. (184.) 177

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίῳ ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες θναιντο βίου.

109. (185.) 177

Ἢ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Ἰσχω ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ' ἀρίδηλος
Ὅσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

[110.] (169.) 177

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαίνῳ ἐμβεβαῶς·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμόν οὖνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

[111.] (175.) 177

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπῇ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθηνες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἰκαδε νόστου
 ἤμπλακες, οὐδ' ἵκεν Χίον ἐς ἀμφιρῦτην.

[112.] (179.)

Ἐνθάδε Πυθῶνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
 γαί', ἐρατῆς ἠΐβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
 μνημα δ' ἀποφθιμένοισι πατήρ Μεγάριστος ἔθηκεν
 ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

[113.] (181.)

Σάμα τόδε Σπίνθηρι πατήρ ἐπέθηκε θανόντι.

[114.] (183.)

Οὗτος ὁ τοῦ Κεῖοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
 ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

[115.] (180.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λείσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χειρήτεω· μικρὸς τύμβος, ἔμοι δ' ἱκανός.

[116.]

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
 οἶνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

[117.] (Inc. 1.)

Οἷδε τριακόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἴναγίδαις Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
 ἀγένας οὐ στρέψαντες, ὅσα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
 ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
 ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνω κεκαλυμμένον ὄπλον
 καρύσσει· 'Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.'
 αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου·
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

[118.]

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας
 οὔλης ἢ σκολιδὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τηλοῦ ἠβήσειας Ἀνακρελόντος ἐπ' ἄκρῃ
 στήλῃ καὶ, λεπτῶ χῶματι τοῦδε τάφου·
 ὅς ὡς ὁ φιλάκρητος τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροίτο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων, καὶ
 καὶ μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερῇ δρόσος, ἧς ὁ γεραῖος
 10 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

119. (171.)

Ὀδτος Ἀνακρελόντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
 ὕμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὴν ἐς παίδων ἡμερον ἡρομόσατο.
 Ἐ μόνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται οὐχ ὅτι λείπων
 ἠέλιον Αἴθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠιδέοισι Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίω Θρηῖκα λέλοιπε πόθον·
 μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος, ἀλλ' (ἐρατεινὸν)
 10 βάρβιτον οὐδὲ θανῶν εἵνασεν εἰν Ἀίδῃ.

Ἀναθηματικά.

[120.] (187.)

Ἡ μὲγ' Ἀθηναίοισι φῶς γένεθ', ἠνίκ' Ἀριστο-
 γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

121. (189.)

Του τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

[122.] (190.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

123. (193.)

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
 Ἑλληνες Μήδοις σύβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δηίων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρὸς
 ῥύσατο βαρβαρικῆς Δωσίδ' ἀλισκομένην.

124. (194.)

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγγεμίχων πολιατᾶν
 ἐστάθεν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονία·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δια θεῶων
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

125. (198.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
 Πανσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

[126.] (199.)

Τόνδε ποθ' Ἑλλανες, νίκας κράτει ἔργῳ Ἄρηος,
 εὐτόλμῳ ψυχᾶς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῳ Ἑλλάδι κοινὸν
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

[127.] (196.)

Φημὶ Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
 παῖδας Δεινομένεως, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
 [Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
 Δαρειοῦ χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,]
 βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν
 σύμμαχον Ἑλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

[128.] (162.)

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν
 καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,

οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
 ε οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
 ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστινεν Ἄσις ὕπ' αὐτῶν
 πληγεῖς' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

129. (203.)

556 - 467

⁴⁷⁷
 Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίους, ὅτ' ἐνίκα
 Ἀντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
 Ξεινοφίλου δὲ (τόθ') υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
 πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ·
 ε ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
 ὀδωκονταέτει παιδί Λεωπρέπεος.

130. (206.)

Γνωθὶ Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἔστεφάνωσε πόλιν.

131. (207.)

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὐτ' ἀνέθηκας
 Ἐρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγηθεά, τῆς ἐν ἀγοστῶ
 σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

132. (210.)

Ἰατροὺς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πῦξ δὺ' ὀλυμπιάδας.

133. (211.)

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

134. (212.)

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνίκης;
'Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, 'Ρόδιος.'

135. (213.)

Ἄνθημεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς (ποσί) Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἕξ(ῆς) ἀμφοφορέας ἐλαίου·

Ἴσθμῷ δ' ἐν ζαθέα τρις ἐπισχερῶ (οἶδεν ἐλόντα 5
ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἄθλα).

καὶ Νεμέα τρις ἐνίκασεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ (Τεγέα) καὶ ἐν Αἰγίνα κρατεροῦ τ' Ἐπιδαύρω
καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμω· 10

ἐν δὲ Φλειοῦντι σταδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας
ἠΰφρανεν μεγάλην Κόρινθον.

136. (215.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα — διηκόσiai γὰρ ὁ μισθὸς
δραχμαὶ τὰ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος —
ἀσκητ(ῶς) ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμησιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

137. (216.)

Κρήσ' Ἄλκων Διδ(ύμου) Φοίβω στέφος Ἴσθμι' ἐλὼν πύξ.

138. (217.)

Τόνδ' ἀνέθηχ' Ἐρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί
ἐν προθύροις.

139. (218.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περφομένην Ἴλιου ἀκρόπολιν.

140. (221.)

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἐνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

[141.] (223.)

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχείαν ἄσιλλαν γὰρ
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

142. (Inc. 6.)

Εὐχεο (σοῖς) δῶροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοίδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἷ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις χαρίτων, (αἴσι πόλιν) στεφανοῖς.

143. (225.)

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι· δίχα <δέ> σφισιν . . .

[144.] (200.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπανμένα δακρυόεντος
νηφ' Ἀθηναίης κείται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι, λουσάμενα.

[145.] (202.)

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

[146.] (205.) [Antigenis?] F. 48

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις

αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν . . .
οἱ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων 5
ἔθηκαν· (εὖ τούσδ') Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηγεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωροῖσι Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἠδὲ πνεῦμα χέων καθαρῶς ἐν ἀύλοισι·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἰππόνικος,
Σπρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς, 10
αἷ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, ἰοστεφάνων θεῶν ἕκατι Μοισᾶν.

[147.] (208.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὀπίσι Ἀθήνης,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας ἀύλους
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεῖς ἱμέρω Βρύσωνος.

[148.] (Inc. 5.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
τίμησ' εὐνοίας εὐσεβίας θ' ἔνεκα.

[149.]

Ἴσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην,
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνα,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλειος πάλα.

[150.] (201.)

Ὅθω τοι, μελῖα ταναά; ποτὶ κίονα μακρὸν
ἦσο, πανομφαλῶ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρων ἀντά τε τέτρουσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

[151.] (214.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσση
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

[152.] (219.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν,
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

[153.]

Βοίδιον ἠύλητρις καὶ Πυθιάς αἶ ποτ' ἐρασταὶ
σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

[154.]

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὀπὸ σπιλάδα,
ὕετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο τοῦ δὲ κατ' ἔχνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἔκτο λέων·
5 αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σκέθε χειρὶ
ἤραξεν, καναχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὕλονόμος θῆρ
μεῖναι, ἀν' ὕληεν δ' ὠκύς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὅς τάδε Πείρῃ
10 ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

[155.]

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρῶτος,
ὅς πλεῖστον Μούσης εἶλε κλέος τραγικῆς.

[156.]

Τίς ἄδε; 'Βάκχα.' Τίς δὲ νιν ξέσε; 'Σκόπας.'
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; 'Σκόπας.'

[157.]

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Χάρης ἐπολεῖ πηχέων ὁ Ἀλνδῖος.

[158.]

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Ἄωριεὺς ὁ Θούριος.
Οὐδ' Ῥόδιος γένος ἦν; Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
δεινᾶ γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.

159. (66.)

Ὅ τοι χρόνος ὄξυς ὀδόντας
πάντα (κατα)ψήγει καὶ τὰ βιαιότατα.

160.

Σῶσος καὶ Σωσώ, σῶτ(ερ, σοὶ) τόνδ' ἀνέθηκαν,
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

161. (186.)

Πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
ἀνθρώπους κείμει Τιμοκρέων Ῥόδιος.

162. (288.)

Οὐδὲ γὰρ <οὐδ'> εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

163. (230.)

Μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

164. (231.)

Φημι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δῶσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ.

[165.] (229.)

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἷον ἄειδε·
υἷον Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

[166.] (224.)

Φοῖβον, ὃς ἀγεῖται <τοῖς> Τυνδαρίδῃσιν ἀοιδῆς,
ἀμέτεροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῶ.

[167.]

χρυσῶ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

EPIGRAMMATA A SCHNEIDEWINO SIMONIDI ATTRIBUTA

1. (156.)

Τούσδε πο(θεῖ) φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Ὀπβείς.

2. (161.)

ἀμφί τε Βυζάντειαν ὄσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
θύμενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηιθόοι.

3. (188.)

Δεσμῶ ἐν ἀγνυόεντι σιδηρῶ ἔσβεσαν ὕβρι
καίδες Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμου
ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

4. (192.)

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
καίδες Ἀθηναίων τῶδέ ποτ' ἐν πελάγει

ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

5. (195.)

Ἑλλάδος εὐφυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν
δουλοσύνης στυγεράς ἑυσάμενοι πόλιας.

XIV.

TIMOCREON.

1.

Stropha.

- ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± υ
± ω ± ω ± υ ± υ ± - ± υ ± υ
± ω ± ω ± -
υ ± ω ± ω ± υ ± υ ± - ± υ ± υ

Epodus.

- ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± -
± ω ± ω ± - ± υ ± υ ± ω ± -
± ω ± ω ±
- ± υ ± - ± υ ± ± υ ± - ± υ ± -

στρ.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνεῖς
ἢ τύγε Λευτυχίδα, ἐγὼ δ' Ἀριστείδα ἐπαινέω
ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἓνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,

ἀντ.

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξείνον ἔοντα δ
ἀργυροῖσι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον·
λαβὼν δὲ τρεῖς ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,

ἐποδ.

τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
καίνων,

10 ἀργυρίων ὑπόπλεως· Ἴσθμοῖ δ' ἐπανδρόκευε γελοίως
ψυχρὰ κρέα παρέχων·

οἱ δ' ἥσθιον κηῦχοντο μὴ ἔραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

2.

± υ ± υ ± υ ±
ω υ ± - ± υ ±
± υ ± - ± υ ± υ

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,
ὡς εἰκὸς καὶ δίκαιον.

3.

± ω ± ω ± ± -
- ± υ ± υ ± υ ±
- ± υ ± - ± υ ± -
± υ ± υ ± υ ± υ
± ω ± ω ± υ ±

5

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μῶνος
Μήδοισιν ὀρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνον κόλουρις·
5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

4.

ω ± - υ ±

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

5.

· ± 0 ± - ± 0 ± 0 ± - ± 0 ± - ± 0 ± - ± 0 ± 0
 ± 0 ± 0 ± 0 ± - ± 0 ± 0 0 ± 0 ± - ± 0 ± - ± 0 0

᾿Ωφελέν σ', ᾧ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάσση
 μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν,
 ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
 <ἔστ'> ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

6.

ᾗ συμβουλεύειν χερσ ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

[7.]

Κηία με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
 οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηία φλυαρία.

XV.

C O R I N N A.

1.

ω ω ± 0 ± ω ±

καλὰ γεροῦ' ἀεισομένα
 Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις·
 μέγα δ' ἐμὰ γέγραθε πόλις
 λιγυροκατίλαις ἐνόπαις.

2.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ω υ ± ω ± ω ± - ± ω ± υ ± υ

τὸ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τὸ Ποτειδάωνος, ἀναξ Βοιωτέ

3.

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ.

± - ± ω ± υ ±

ω υ ± - ± ω ±

± υ ± υ ± υ

νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης

Ῥαρίων, χώραν τ' ἀφ' ἑῶς

πᾶσαν ὠνύμηεν.

3a.

- - υ - ω - - -

οὐ γὰρ τιν ὁ φθονερός δαίμων

4.

υ ± ± ± - ± ω ±

- ± υ ± . .

ἰώνει (δ') ἠρώων ἀρετὰς

χῆρωάδων

5.

. . ω υ ±

- ± ω ± υ ± υ ±

περὶ τεῶς

Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρενα πυκτεύει.

6.

± ω ± υ ± -

δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππῳ

7.

± υ ± - ± υ ±

κά<ρ>τα μὲν βριμώμενοι

8.

υ υ υ υ υ υ υ

πόλιν δ' ἔπραθ' ὁ μὲν προφανείς.

9.

ω ω υ υ υ

γλυκὸν δέ τις αἰείδων

10.

ω υ υ υ υ υ

πελέκεσσι δονεῖται.

11.

υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ

παῖδα Φόν θέλωσα φίλαις
ἀγκάλαις ἐλέσθαι

12.

υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ

ω υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ

μέμφομαι δὲ

καὶ λιγυρὰν Μυρτίδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φῶσ' ἔβα
Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

13.

ἦ διανεκῶς εὐδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα, Κόριννα, . . .

14.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μωσοφίλητε

XVI.
LAMPROCLES.

1.

± ω ± ± υ ± - ± ω ± ω ± -
± ω ± ω ± ω ± υ

*Παλλάδα περσέπολιν κλήζω πολεμαδόκον άγνάν,
παῖδα Διὸς μεγάλου (δαμάσιππον).*

2.

. . . ± ω ± -
υ ± υ ± υ ± ω ± ω ± υ

*αῖτε ποταναῖς
δμώννυμοι πελειάσιν αἰθέρι κείσθε.*

XVII.
PRATINAS.

1.

ω' ω ω ω ω ω - ω
ω ω ω ω ω ± ω ω ω ω ω ±
ω ω ω ω ω ± ω ± ω ± ω ±
ω ω ω ± ω ± ω ±
5 ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ - ± υ - ± υ ± υ' ± ω ± ω ± υ
 ± υ ± υ ± υ ± ± υ ± υ' ± υ ±
- ± υ ± υ ± υ ± υ ± ω ± ω ± υ ± υ' ± -
 ± υ ± υ ± υ ±
10 ± υ ± . . .
 ± υ ± υ ± υ ± υ
 ω ω ω ω ω ω ω -
ω ω ω ω ω ω ± ω ±

XIX.

C Y D I A S.

± 0 ± 0 ± ∞ ± ∞ ± -
 ± 0 ± - ± 0 ± - ± 0 -

εὐλαβ(εὔ δὲ) μὴ κατέναντα λέοντος
 νεβρός ἐλθῶν μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν.

. XX.

H Y B R I A S.

± 0 ± - ± 0 ± ∞ ± 0 ±
 ± ∞ ± - ± 0 ± 0 ± 0 ± -
 - ± ∞ ± - ± 0 ± 0
 - ± 0 ± 0 ± 0 ± ∞ ± 0 ±
 { ± - ± 0 ± ∞ ± 0 ± -
 ± 0 ± ∞ ± 0 ± 0 ± 0

α'

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός
 τούτω γὰρ ἀρῶ, τούτω θερίζω,
 τούτω πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω.
 τούτω δεσπότας μνοῖας κέκλημαι.

5

β'

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
 πάντες γόνυ πεπιτηῶτες <ἀμφι> τει
 <ἀμὸν> κυνέοντι δεσπόταν <ἐμὲ δεσποτᾶν>
 καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

10

XXI.

P R A X I L L A.

ΔΙΘΤΡΑΜΒΟΙ.

1.

ΑΧΙΑΛΕΤΣ.

ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

2.

ΑΔΩΝΙΣ.

ἄλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
 δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
 ἠδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

[3.]

Ἄδμητον λόγον, ὦ ταίρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχευ, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

[4.]

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ ταίρε, φυλάσσεο.

[*5.]

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

Ὡ δια τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
 παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἐνερθε νύμφα.

XXII.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. (1.)*

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
 ± υ ± - ± ω ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± ± υ ± - ± υ ±

Ὀλβιος, φῆτινι θεὸς μοιρὰν τε καλῶν ἔπορεν
 εὖν τ' ἐπιζάλω τύχα ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
 οὐ γάρ τις ἐπιχθονίῳν πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

2. (3.)

- ± υ ± - ± υ ± -
 - ± ω ± ω ± ± υ
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±

θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
 μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
 ὀλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. (2.)

± υ ± - ± ω ± ω ± ± υ ± - ± υ ± -

ὥς δ' ἄπαξ εἶπειν, φρένα καὶ πικρινὰν κέρδος ἀνθρώ-
 πων βιάται.

†4. (5.)

- ± ω ± ω ± υ
 ± υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ±
 ± υ ± - ± υ . .

ξανθότριχα μὲν Φερένικον
 Ἄλφειδὸν παρ' εὐρυδίαν κῶλον ἀελλοδρόμον
 εἶδε νικάσαντα.

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

†5. (7.)

. . . ± - ± υ ω υ ± -

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

†6. (8.)

± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ὀ
± ω - ω ± - ± ω ±

Νίκα γλυκύδωρος . . .

ἐν πολυχρύσῳ <δ'> Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει
τέλος

ἀθανάτοισι τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

ΤΜΝΟΙ

7. (10.)

- ± ω ± ω ±
± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ±

ἄλαι τέκος ἀμέτερον·

μείζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέρηκτοισιν ἴσον·

ΠΑΙΑΝΕΣ.

8. (12.)

- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ὀ
± . ± . ± υ ± - ± υ ± - ± . ὀ
± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±
- ± ω ± ω ± υ ± υ ± -
± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±
± ω ± ω ± - ± υ ± -
ω ± - ± υ ± -
- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± -
± υ ± - ± υ ± - ± υ ±
± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±
± υ ± - ± υ ±
± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± -

5

10

τίκει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνα μεγάλη,
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις ἀνδρῶν τε καὶ κόμων μέλειν· 5
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰδᾶν
 ἀραχνᾶν ἴστοι πέλονται·
 ἔργεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμνεται εὐρώς·
 χαλκεῖαν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
 οὐδὲ συλαῖται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων, 10
 ἄμδν δς θάλλπει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βρῖθοντ' ἀγνιαί, παιδικοί θ'
 ὕμνοι φλέγονται.

9. (13.)

ω υ ± ω ± υ ± ω υ ± ω ±
 ± υ ± ± υ ± ± ω ± υ ±
 - - -

ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.
 οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

10. (18.)

± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± ω ± υ ±
 ± υ ± ω ± υ ± ± ω υ ± ω ± υ ±
 ± υ ± ω υ ± ω ± υ ±
 ω υ ± ± υ ± ± υ ± ± υ ±
 ω υ ± υ ± ω υ ± ω ± υ ± 5

Εἷς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἔστιν εὐτυχίας ὁδός,
 θυμὸν εἰ τις ἔχων ἀπενθῆ διατελεῖν δύνναται βίον·
 (ὄς) δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
 τὸ δὲ παρ' ἅμαρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
 ἔδν ἰάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον. 5

11. (18.)

.. ω υ ± ω ± υ ± υ ± ω ± υ ±
± υ ±

τί γὰρ ἐλαφρὸν ἐτ' ἐστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

12. (19.)

- ± υ ± ± υ ± ± ω ± ω ± - ± υ ± -

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν
ἄλλους.

ΤΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

13. (20.)

± υ ± - ± υ ± ± υ ±
± υ ± ± ω ± ω ± υ ± υ ± ω ± ± υ

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει
χρυσόν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

14. (21.)

± υ ± - ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± ω ± υ -
± υ ± - ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± - -

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
'Ιτωνίας
κρή παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

15. (23.)

± υ ± υ ± υ ± υ
± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± υ

εὖτε

τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι
τοῖσδε τοῖς νεανίαις λευκὸν ἀντεινάσα πῆχυν.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος
ἡδύς.

20. (34.)

— — υ — — — ω — — — υ — —
— — υ — — — ω — — —
— — υ — — — υ — — — υ — —

παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντ' χρόνον (δαίμων
ἔ)δωκεν

πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιορκόταφον
γῆρας ἰκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δ' ἄ.

21. (6.)

— — ω — — — υ — — — υ — —

ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι

*22. (30.)

— — ω — — — ω — — — υ — — — υ — —
— — υ — — — υ — — — υ — — — υ — —
— — υ — — — υ — — — — —
— — ω — — — — — υ — — —
— — υ — — — υ — — —
— — υ — — — υ — — —

5

ὦ Τρῶες ἀρηίφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέε-
κεται,

οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσφ
κεῖται κιχέιν

πᾶσιν ἀνθρώποισι δίκαν δσίαν ἀγνάν,
εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς θέμιδος·

5 ὀλβίων παῖδες

οἷ νιν εὐρόντες σὺνοικον·

23. (4.)

. . . - - - - - ω - - ω -
 - - υ - - - - υ - - - υ - -

φάσωμεν . . .

. . . πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·

πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

24. (22.)

- - υ - - - υ - - - υ - - - υ -

ὦ Περικλείτε, (τ)ἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὐ σ' ἔλπομαι.

25. (32.)

- - ω - - ω - - - - υ - - - - ω - - ω -
 - - ω - - ω - - - - υ - - - - υ - - - - υ - -
 - - υ . .

ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ᾧ δέ
 τ' ἔφα·

ἄυτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται
 δίκαιοι

φῶτες·

26. (33.)

- - υ - - - - ω - - ω - - - - ω - -
 - - υ - - - - ω - -

οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων [εἰσὶ] καὶ ἄνατοι,
 οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

27. (35.)

. . . - - ω - - υ - - υ - -
 υ - - υ - - - - ω - - ω - -

οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ

βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

28. (36.)

. . . - ± υ ± - ± υ ±
 - ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± υ ± -
 ± υ ± - ± υ ± υ

θνατοῖσι δ' οὐκ ἀνθαίρετοι
 οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἴσα.

29. (37.)

± υ ± υ ± ± υ ± υ ± υ

εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

30. (38.)

υ - ± υ - ± υ - ω υ ± υ ±

μελαγκευθὲς εἰδωλον ἀνδρὸς Ἴθακησίου

31. (39.)

± υ ± - ± υ ± - ± υ ± ω ± ω - υ

τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακάδεα Νεῖλον

32. (40.)

ω ± - ω υ ± - ω υ ± ± ω ±

Ἐκάτα δαδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ

33. (15.)

υ - ± ω ± ± ω ± ω ± υ
 ± υ ± υ ± ω ± ω υ ± υ

Ποσειδάνιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα
 χαλκοδαϊδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες

34. (42.)

τῶν ἀβροβίων Ἰώνων ἄναξ

35. (43.)

- + υ - - + υ - - + υ +

 χρυσὸν βροτῶν γνώμισι μανύει καθαρὸν.

36. (60.)

- + υ - - + υ + υ + + υ +

 ὄργαι μὲν ἀνθρώπων διακῆκριμέναι μυρταί.

37. (41.)

+ υ - - + υ +

 πλήμμυριν πόντου φυγῶν

38.

+ υ - + υ +

 δυσμενέων δ' αἰδής

39. (59.)

. . + - + υ + υ + υ +

 ναμάται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[40.] (28.)

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
 πρόφρων (Κραναϊδῶν) ἡμερόεντα χορὸν
 αἶεν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
 Κηῶ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

[41.] (29.)

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῶ πάντων ἀνέμων πισοτάτῳ Ζεφύρῳ.
 εὐξάμενῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα
 λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

XXIII.

MELANIPPIDES.

1.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

- ± υ ± υ ± - ± υ ± υ
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±
 ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± ± υ ± υ ±
 ω ± - ± ω ± ω ±
 5 ± ω ± ω ± - ω υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± -
 ω υ ω - ± υ ±

οὐ (παρθένων) φόρενν μορφᾶ(εν) εἶδος,
 οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διαφορούχοις ἐγυμνάζοντ'· ἀν' εὐήλι'
 ἄλσεα πολλὰκι θήραιοσιν φρένα τερπόμεναι,
 5 <πολλάκι δ'> ἱερόδακρον λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας
 κασίαν τε ματεῦσαι,
 τέρενα Σύρια σπέρματα.

2.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

± υ ± υ ± ω ± ω ± υ

ἃ μὲν Ἀθάνα
 τῶργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
 εἶπέ τ'· ἔρρετ' αἰσχεα, σώματι λύμα,
 (οὐ) με <τᾶ>δ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.'

3.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

υ - ± ω ± ± υ ± -
 υ ω υ ± ω υ ± ω ±

καλεῖται δ' ἐν<ι> κόλποισι γαίας
ἄχαια <ρό>οισι προχέων Ἀχέρων.

4.

- ± υ ± υ ω υ ±
± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± υ ± υ ± υ - υ
± ω ± - ± ω ± -

πάντες δ' ἀπεστίγγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἔόντες αἰδρίες οἴνου,
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οἶν ἀπαλλύοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

υ ± υ ± ± υ ± υ ± υ ±

ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέος

6.

. . . ± ω ± υ ±
- ± υ ± ± υ ± ± -
- ± ω ± . . .

κλυθί μοι, ὦ πάτερ,
θαῦμα βροτῶν, τᾶς ἀειζώου
ψυχᾶς μεδέων.

7.

ω ± ω ± ω ± - ± ω ± υ ±

γλυκὴ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθῳ

XXIV.

ARIPHRON.

ω ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± υ ± υ | ± υ ± -
 - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 5 ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±
 ± υ ± - ω υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± -
 ω ± ω ± ω ± υ
 υ ± υ ± υ | ± - ± ω ± ω ±
 υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±

Ἔγλεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό-
μενον

βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·

εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ
πόθων

5 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν,

ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμυνοῦ πέφανται,

μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ἔγλεια,

τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαροις.

σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXV.

LICYMNIOUS.

1.

± υ ± - ± ω ± ω ± ω ±

μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρῦει.

2.

.. ω ±
ω υ ± - ± υ ± υ

Ἀχέρων

ἄχρα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3.

- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±
- ± υ ± ± υ ± υ

Ἔπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων ἀνγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

.. ω ± ω ± υ ± - ± υ ±
- ± υ ± - | ± ω ± ω ± -
± ω ± ω ± υ
± υ ± - ± ω ± ω ±
- ± ω ± ω ± - | ± ω ± ω ± -
υ ± υ ± υ ± υ ± - | ± υ ±

5

λιπαρόμματα μάτερ ὑψίστα, θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεια ποθεινά,
πραϊγέλωσ Ἰγίεια·

τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

5

XXVI.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

.. ω ± -
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± υ ± ω ± υ ±
± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± ω ± υ ±

κατὰ χειρὸς δ'
 ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ προχόῳ
 φέρων ἐπέχευεν·
 εἰτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
 κλάδων δισύναπτον.

2.

εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέχρι οὗ πλή-
 ρωσαν οἶκον.

ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον ἀγᾶς
 εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ', ὄξυβάφων πλήρεις
 σὺν τε χλιδῶσαι

5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε-
 ασματίοισιν.

πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χοινόχροας ἄλλοι.

<τοῖς> δ' ἐπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας,
 ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον

πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά τινες ἄριστον,
 γογγροιτωιωνητεμων πλήρες θεοτερπέες· ἐπ' αὐτῷ δ'

10 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκνυκλος.

μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἄλλο, . . .

.. παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυπο-
 δείων

<τῶν> ἀπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν

15 ἰσοτράπεζος ὄλος (νῆστις) συνόδων πυρὸς . . .

.. ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται

τευθίδες, ὦ φίλε, κάξανθισμέναι καρίδες αἰ κυφαὶ παρ-
 ῆλθον.

θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ' (ἀδυφά-
 ρυγγες) . . .

πύρωνων τε στεγαναί φυσταί μεγάθος κακὰ κακκάβου
 γλυκ(όξεες) . . .
 ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρὰ γ' ἐμνυ καὶ τίν, σάφ' 20
 οἶδα.
 (ὑστατα) ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθές τι (δέμας) θύννου
 μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν,
 θερμ(οῦ) ὄθ(ι) γλυφ(άνοις) τετμημένον εὐθύς (ἐβάφθη).
 τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοις) διανεκέως ἐπαμύν(ειν)
 εἶπερ ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 ἀλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτε παλάξαι, δύναι' 25
 ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
 πάντα παρήης ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμὸν
 σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις
 δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὄσφους καὶ
 μινυρίγματα θερμά·
 καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθηνος (γα-
 λακτο)τρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·
 εἶτα δῖεφθ' ἀροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν 30
 λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυ-
 μάτιόν τε σεσιλφωμένον.
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά <τ'> ἀλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
 ἄ δ' ὑπερ(ωμόκρεως) χορδὰ γλυκίστα
 μιξεριφαρνογενής, ἃν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτω <ν σὺ
 μέν>, ὧ φιλότας, ἔσθοις κε· λαγῶα
 δ' ἔπειτ' ἀλεκτρούωνων τε νεοσσοί.
 περδίκων φασσέων τε χύδαυ ἤδη [δὲ] παρεβάλλετο 35
 θερμὰ πολλά . . .
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὀμοσύζυγα δὲ ξανθὸν τ'
 ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον,
 τό κε τυρὸν ἄπας τις
 ἤμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἤδη

βρωτύος ἠδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἤμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἑξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,

- 40 σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπές ὕδωρ ἐπεγχείοντες
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτρίμμα<τά> τε . . . λαμπρὰ
 σινδονυφῆ, δίδοσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίοδμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

3.

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαραυγείς
 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσιν δὲ μέσσαις
 5 ἐγκαθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυ-
 κερὸς, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
 συγκαλύπτων ὕψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδη τις
 μηλογενὲς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις
 ξηρὸν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιρρῦτοισι παγαῖς·
 τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον
 μαλεραῖς

- 10 . . τὰν δεξαμέναν ὃ τι κα διδῶ τις· ἃ Ζανὸς καλέοντι
 τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγῆς πεφρυν-
 μένον
 πυρβρομολευκερεβινθο(ξάνθωμ' ἔκκριτον) ἀδὺ
 βρωμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηριοδησίχας παρ-
 εγίνετο τούτοις
 σταιτινοκογχομαγῆς (χῶ ψαιστ)ελαιοξανθεπιπαγκαπύρω-
 τος χοιρίνας.

- 15 ἀδέα δὲ . . . κυκλώθ' δμόφωκτ' ἀνάριθμα,
 καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

τυρακίνας δὲ γαλάκτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς ἄμυ-
 λος πλαθανίτας·
 σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ξεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σα-
 σαμόπαστα
 πέμματα, καὶ ἔρέβινθοι κνακοσυμμειγείς ἀπαλαῖς θάλ-
 λοντες ὄραις,
 ὅα τ', ἀμυγδαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῖδων . . . τε 20
 τρώχθ' ἄτε παισὶν
 ἀδὺ (ἔδειν) κάρυ', ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
 ὀλβιόπλουτον <ἔμεν>· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί
 τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·
 ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ θαύ-
 μασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤγησαν <περισσῶς>.

4.

σὺ δὲ τάνδε Βακχία<ν>
 εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
 πραῖ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
 πάντας ἄγει.

5.

πίνετο νεκτάρειον πῶμ' ἐν χρυσέαις . . . προτομαῖς τε,
 ἄλλοι δ' <ἐκ> κεράτων ἐβρέχον<το> κατὰ μικρόν.

ΚΤΚΛΩΨ.

6.

- ± ∞ ± ∞
 ± ∞ ± ∞ ∞, ± ∞
 ∞ ∞ ± ∞ ∞ ∞ ± -

ὦ καλλιπρόσωπε
 χρυσοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφωνε, θάλος ἐρώτων.

7.

- - - - -

οἶφ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

8.

.

ἔθυσας; ἀντιθύση.

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

9.

ω ω - - - ω ω

Γάμε θεῶν λαμπρότατε

10.

- - - - -

Συμβαλοῦμαι τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

11.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ
χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω θαλάμων

12.

- - - - -

εὐρείτας οἶνος πάμφωνος

[13.]

Τληπόλεμος <μ'> ὁ Μυρεὺς Ἐρμᾶν ἀφειτήριον ἔρμα
ἱεροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὺς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἑναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XXVII.

TIMOTHEUS.

ARTEMIS.

1.

± ω ± ω ± ω ± ω

μαινάδα, θνιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα

ΚΤΚΛΩΨ.

2.

± - ± ω ± υ ± υ

± ω ± ω ± -

‘οὔτοι τόν γ’ ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.’

3.

- ± υ ± ± υ ± ± υ ± υ ± -

ω υ ± υ ± υ ± υ ± υ

± υ ± υ ± ω ± ω ± υ

± υ ± υ ± υ ± υ ± ω ± υ ± -

ἔγχευε δ’ ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶ βροάζον·
εἰκοσιν δὲ μέτρο’ ἀνέχευ’, ἀνέμισγε δ’
αἶμα Βακχίου νεορρύτοις δακρῦοισι Νυμφᾶν.

NIOBH.

*4.

ἔρχομαι· τί μ’ αὔεις;

ΠΕΡΣΑΙ.

5.

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ

κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον

6.

υ - - - υ υ - ω υ - ω υ -

σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δοριμάχου.

7.

υ | - υ υ - - | - - υ υ - υ - υ

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δ' Ἑλλάς οὐ δέδοικεν.

8.

ω ω ω ω ω ω ω υ

τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ

9.

ω υ ω υ ω υ -

διὰ κυάνεον πόλον ἄστρον

διὰ τ' ὠκντόκοιο σελάνας

10.

ὄτ' ἀέξεται ἀλίου ἀύγαῖς

11.

υ ω υ υ υ υ ω - υ υ -

υ υ - υ ω - - υ υ -

υ υ - υ ω - υ υ -

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὄτ' εἶπεν·

ἑνικᾶ Τιμόθεος [ὁ] Μιλήσιος

τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν·

12.

υ υ υ ω ω υ υ

Οὐκ αἰίδω τὰ παλαιά,

καὶ τὰ <καινὰ> γὰρ ἄμᾳ κρείσσω·

νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

5

13.

υ υ υ υ υ υ υ
- - - υ υ υ -
υ υ υ υ υ υ υ
υ υ - - υ υ -

σύ τ' ὦ τὸν αἰὲ πόλον οὐράνιον
λαμπραῖς ἀκτίσιν Ἄλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἰὲ Παιάν.

*14.

υ υ - υ υ - υ υ -

σύ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

[15.]

(Ὅδ') ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκτις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

XXVIII.

TELESTES.

1.

ΑΡΓΩ.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

5

υ ± υ ± | ± υ ± υ ± ω ± ω ± | υ ± υ

- ± ω ± ω ± ω ± ω ± | υ ± -

± ω ± ω ± υ

± ω ± ω ± - ± υ ± υ ± ω ± ω ±

10

υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

υ ± ω ± ω ± ω ± ω ± υ ± -

- ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ± ± υ ± υ ± -

ὄν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλλομαι νόφ δρυ-
μοῖς ὄρειοις

ὄργαν(ων) διὰν Ἀθάναν

δυσόφθαλμον αἴσχος ἐκφοβηθεῖσαν

αὐθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν,

5 νυμφαγενεὶ χοροκτύφῳ φηρὶ Μαρσύα κλέος.

τί γάρ νιν εὐηράτιο κάλλεος ὄξυς ἔρωσ ἐτειρεν,

ἄ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῶ;

ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος

ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
πόλων,

10 σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὕνειδος.

. . .

ἂν συνεριδοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς

δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερόγων σὺν ἀγλαῶν
ὠκύντατι χειρῶν.

. 2.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± υ

± ω ± ω ± -

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± -

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±

ἦ Φρύγα καλλιπνόων ἀύλων ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν δς ἄρμοσε πρῶτος

*Δωρίδος ἀντίπαλον μούσας νόμον αἰόλον ὄμφᾱ,
πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.*

3.

TMENAIOS.

- ± - ± - ± - ±
ω υ ± υ ± υ ± υ ω υ
- ± υ ± ± - ± - ±
± υ ± ω ± ω ± - ± υ υ

*ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν λείψ
κερατόφωνον ἠρέθιζε μάγαδιν,
ἐν πενταράβδω χορδᾶν ἀρθμῶ
χεῖρα καμψιδίανλον ἀναστρωφῶν τάχος.*

4.

- ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± -
ω ± - ω ± - ω ± -
ω υ ± - ± υ ±
- ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±
± ω υ ± υ

*Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάγων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὄρειας
Φρύγιον ἔεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὄξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖ<ς> κρέκον
Λύδιον ὕμνον.*

5

5

XXIX.

LYCOPHRONIDES.

1.

± υ ± υ ± ω ± υ ± υ ±
- ± ω ± ± ω ± ± ω ± -
υ ± ω ± ω ± - ± υ ± υ ± -
± υ ± - ± ω ± ± -

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
 τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
 καλὸν τὸ πρόσωπον, ἔαν μὴ κόσμιον πεφύκη·
 ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

υ υ υ ± υ ± υ ± ρ
 υ υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± - ± ω ± ± ω ± ± ω ±
 ω ± ω ± υ ± ± υ ± υ ±

τόδ' ἀνατίθημί σοι φόδον
 καλὸν (ἀνάθημα)· καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
 καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα κέ-
 χυται
 ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XXX.

E R I N N A.

ΑΛΛΑΚΑΤΑ.

1.

Πομπίλε, ναῖταισιν πέμπων πλόον εὖπλοον ἰχθύ,
 πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἑταίραν.

2.

παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

τουτόθεν εἰς Ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ·
 σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσι, τὸ δὲ σκότος ὕσσε κατ(αγρεῖ).

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῶσθε Προμαθεῦ,
 ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν·
 ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένου ὅστις ἔγραψεν,
 αἰ καὺδὰν ποτέθῃκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς ὄλα.

5.

Στάλαι καὶ Σειρήνες ἔμαι καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 ὅστις ἔχεις (ἐνδοὶ) τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἶπατε χαίρειν,
 αἰτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἰδ' ἐτέρ(ων) πόλιος·
 χῶτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό· 5
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἅ συνεταιρὶς
 Ἦρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βανκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
 στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
 ἄσκανος ἔσσ', Ἀίδα· τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι
 ὀμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
 ὡς τὰν παῖδ', Ἰμέναιος (ὕφ') αἷς αἰείδετο πενύκαις, 5
 (ταῖσδ') ἐπὶ καδεστὰς ἐφλεγε πυρκαϊ(άν)·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ἰμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
 ἐς θρηνηῶν γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

XXXI.

S I R O .

(Εἰς Διόνυσον.)

- υ ± - υ υ ± - υ υ ± -
 υ υ ± - υ ± - υ υ ± -

ἔξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος
 ζαθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι γεραίρει.

XXXII.

FRAGMENTA MELICA ADESPOTA.

1.

Μοῖσά μοι — ἀμφι Σκάμανδρον ἑύρρων ἄρχομ' αἰίδεν

2.

χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα

3.

ὀψόμενος Φελέναν ἐλικώπιδα

4.

Νέστορα δὲ Φῶ παιδός

*5.

αἰνοδρυφῆς δὲ τάλαινα τεοῦ κατά τυμβοχόησα.

6.

Μενέλας τε κάγαμέμωνων

7.

ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
 ἠρύσειον αἴψα ποτήριον . . .

18.

οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί

19.

αἶ Κυθερῆας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

20.

ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

21.

πάντες φαυροτέροις πόκτοισι φέρον.

22.

τῦδ' ἄν κολώναν Τυνδαριδᾶν

23.

τριβώλετερ, οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λάβα

24.

πόθεν δ'
ὠλκὸς εὐπετεὺς ἔβλησ;

25.

ναρκίσσου τερενώτερον

26.

γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

27.

Κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνω
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν

28.

ω ± ω ± - ± -

δούπαιδα κάσιν Κασάνδρας

29.

± υ ± - ± υ ± υ

εὐσέλανον δίον οἶκον

30.

Κλυθί μοι Ζανός τε κούρη

31.

Ζανί τ' ἐλευθερίῳ

32.

- ± υ ± - ± υ ±

βαιῶ δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν

33.

. . . ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ±

. . . ω ± - ± υ ὀ

± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±

± υ ± - ± υ ± υ

± υ ± - ± υ ± ± ω ± - ± υ ὀ

± ω ± ω ± υ

- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± ± υ

- ± ω ± ω ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± ω ± ± υ ± υ

- ± υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ±

± υ ± - ± υ ± υ ± ω ± ω ± - ± ω ±

± ω ± ω ± ± υ ± -

ω υ ± - ± ω ± ω ± ω ± - ω υ ± - ± ω ±

5

10

15

*ἄνθρωπον δὲ γαῖα
ἄνδωκε πρῶτα καλὸν ἐνεγκαμένα γέρας,*

μη φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου
ζῶου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι.

χαλεπὸν δ' ἐξευρέμεν,

5 εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπερ Καφισίδος
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχευ,

εἴτε <καλ> Κουρήτες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,

ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,

οὓς Ἄλιος πρῶτους ἐπέιδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,

10 εἴτ' Ἀρκαδία προσελανατον Πελασγόν,

ἢ Ῥαρίας οἰκῆτορ' Ἐλευσίς Δίαυλον,

ἢ καλλίπαιδα Λᾶμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον
ὄργιον,

εἴτε Πελλάνα Φλεγρατον Ἀλκνουῆα Γιγάντων πρεσβύ-
τατον·

πρωτόγονον δέ (τ' Ἰάρ)βαντά φασιν

15 Λίβυες ἀύχηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς
ἀπάρξασθαι βαλάνου·

Αἴγυπτίας δὲ Νεῖλος ὕλην <γᾶς> ἐπιλιμπάνων μέχρι σήμερον
ζωογονῶν ὑγρᾷ σαρκούμενα θερμότητι ζῶα καὶ
σώμα<τα> ἀναδίδωσιν.

34.

(Ἐπίνικος Ἐχεκράτει Ὀρχομενίῳ.)

. ἔπεα . .

. ε(ὕ)κλεᾶ θέμις <φέρειν>

Ἀπόλλωνι μὲν θεῶν,

ἀτὰρ ἀνδρῶν Ἐχεκράτει

5 παιδὶ Πυθαγγέλω

στεφάνωμα δαιτὶ κλυτ<ᾱ>

πόλιν ἐς Ὀρχομενῶ διώξ-

ιππον· ἔνθα ποτὲ

. . Εὐρυ(νό)μα Χάριτας
 <θαλ>ασσίας ἔτικτεν·
 ἐτρέφοντο δὲ παρ θε<οῖς>,
 <τοῖ>ς ἀγλαὸν μέλος
 παρθενηίας ὁπὸς εὐηγάτω
 <ἴεσα>ν· τί γὰρ . .

10

35.

± υ υ ω υ ± υ ±
 ± υ ω - ± ω ±

πᾶν ὅ τι κ' ἐπ' ἀκαιρίμαν
 γλῶσσαν ἔπος ἔλθη κελαδεῖν.

36.

± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± -
 ± ω ± ω ±

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
 τῶπιτυχόντι φέρειν.

37.

- ± υ ± ± ω ± ω ± - ± υ ± -
 ± υ ± - ± ω ± ω ± ± -

ναὶ τὰν Ὀλυμπον καταδερχομένην σκαπτοῦχον Ἥραν,
 ἔστι μοι πιστὸν ταμειῖον ἐπὶ γλώσσης.

*38.

± υ ± - ω υ ± - ± ω ± ω ± υ

Ἄφροδίτας (ἄλοκα) τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμεστος

39.

ὦ γλυκεῖ' εἰρήνα,
 πλουτοδότειρα βροτοῖς

40.

. . ω ± υ ± - ± ω ± υ
 ± ω ± - ± ω ± -
 ± υ ± ω ± υ ± - ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± υ ± υ ± - ± υ ±
 ± - ± ω ± ± ω ± υ

5

προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
 ὡς ἀπὸ κραναῶν φέρτατον ὕδωρ
 θάλασσον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίδαους·
 ἀσκὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἑλίην' ἐν δόμοις·
 5 πέλλαι δὲ ξύλινοι πλησθεν ἅπαντες.

41.

ω ± ω ± υ ± ± ω ± - ± υ ±
 - -

ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθος
 βάλλει

42.

± ω ± ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±

νυκτὸς αἰδναῖς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανος

43.

εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων

44.

οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερά ποικιλοθρόων οἰωνῶν
 τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν.

45.

± υ ± ω υ ± υ ± ± ω ± ω ± ω ±

δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρεικον Ἀχιλλεῖου δόρατος.

46. \

υ ± υ ± υ ± ω ± -
 . ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ
 ω ± υ ± . ± ω ± -

ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρον
 ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
 ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

47.

± υ ± . ± ω ± ω ±
 - ± υ ω - ± υ ± υ
 υ ω υ ± υ ± .

ὥς ἄρ' εἰπόντα μιν ἀμβρόσιον
 τηλαυγῆς ἐλασίππου πρόσωπον
 ἀπέλιπεν ἀμέφας.

48.

οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίω
 βλάσταις τε τέκνων βριθομένα γλυκερὸν
 φάος δρωσα

49.

± υ ± - ± υ ω υ ±
 ± ω ± υ ± - ± ω ± ± ω ± ± υ ὀ

τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
 ἀμφί τε Κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰσδυσις οὐδ' αἰθέρι.

50.

. . - ± υ ὀ
 - ± υ ± - ± υ ± - ± .

ἄλλον τρόπον
 ἄλλων ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

51.

υ ± ω ± ω ± υ ± υ ±
υ ± υ ± υ

πρὸ χειμάτος ὄστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος

52. v 11

. . ω ± ω ± υ ± υ ±
± - ± ω ± ± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± υ ±
± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -

. . χαροπὰν κῦνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιῶν φθειρομένης ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα
Θρηάκιοί τε φιλήνεμοι γῦαι

53. [Cydidae?]

τηλέπορόν τι βόαμα λύρας

54.

υ ± ω ± ω ±

δ τὸν πίτυος στέφανον

55. 17

- ± υ ± - ± ω ± ω ±

Ποικίλλεται μὲν γὰρ πολυστέφανος.

56. λ

- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ± υ ±

οὐ μήποτε τὰν ἀρετὰν ἀλλάξομαι ἀντ' ἀδίκου κέρδεος.

57.

υ ± ω ± - ± υ ±

Πολύμνια παντεροπῆς κόρα

58.

- ± υ ω - ± υ ±

οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

59.

ΔΕΛΦΙΚΑ.

Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

60.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε, πάτερ Ἄρη.

61.

Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ

62.

Σοί, Φοῖβε, Μούσαις τε σύμβωμον

63.

Κέχεται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

64.

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

65.

Ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου,
πτεροφόρον <ἀνά> χειρὶ δόνακα τιθεμένα.

66.

Ἴθι μᾶτερ μεγάλα.

67.

Ἐλικοπέταλε, καλλικέλαδε, φιλοχορευτὰ <Βάκχε>.

68*.

τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποι πορευθῶ;

69.

οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

70.

Κρησίοις ἐν ῥυθμοῖς παιδα μέλψωμεν.

71.

Ἴλιον ἀμφ' Ἑλένη πεπυρωμένον ὤλετο.

72.

ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ' ἐσχάραις

73.

Γαλλαι μῆτρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγείται καὶ χάλκεα κρόταλα

74.

κλάδα χρυσεόκαρπον

75.

καὶ τὰν ἀκόρεστον ἀνάταν

76.

διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκῦλα

77.

± ω ± ± υ ± ω υ ± ω ± ω υ ±

ὑθὺς ἀνέπλησεν ἀεφοβατῶν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

78. ΧΙ

- ± υ ± υ ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± -
 ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ -
 ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± υ

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ
 βίῳ, οὐδ' ἀδάμας
 οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν'
 ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
 οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βροῖδοντες αὐτάρχεις
 γύαι,
 ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

79. . . .

. . υ ± ω ± ± -
 - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 ± - ± ω ± ω ± υ ± -
 ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± ± υ ±
 ± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± ω ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± ω ± υ ± ω ± υ ± -

5

. . τύχα, μερόπων ἀρχὰ
 καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας θακεῖς ἔδρας,
 καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
 καὶ τὸ καλὸν πλεον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν, ἔ τε χάρις
 λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·
 καὶ τὸ τεῖξ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
 τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
 καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα
 θεῶν.

5

80. γ ι ι ι

± υ ± ± ω ± ω ± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± ω ± ω ± υ θ
 ± ω ± - ± ω ± υ ± ω ± ω ± υ θ
 ± υ ± - ± ω ± - ± υ ±
 5 ± ± ± ±
 ± ω ± ω ± υ ± ω ± ω ± υ
 ± ω ± ± - ± -
 ± υ ± ± ω ± υ
 ± ω ± ω ± υ ± υ ± ± υ ±
 10 ± ω ± ω ± - ± υ ± υ ± υ ω υ ± ω ± υ
 ± ω ± . .

Κλύτε Μοῖραι, Διὸς αἶτε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω
θεῶν

ἐξόμεναι περιώσι' ἄφνκτά τε μήδεα
παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν,
Αἴσα <καὶ> Κλωθὴ Λάχεσις τ', εὐώλενοι

5 κοῦραι Νυκτός,

εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαι χθόνιαί τε
δαίμονες ᾧ πανδείμαντοι·
πέμπετ' ἄμμιν ῥοδόκολπον

Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν

10 καὶ στεφανηφόρον Εἰρήναν· πόλιν τε τάνδε βαρυφρό-
νων λελάθοιτε

συντυχιᾶν.

81.

± - ± ω ± υ ±

Μισέω μνάμονα συμπόταν.

82.

. . υ ± - ± υ ± ω ± -
± υ ± - ± υ ± ± υ ± -

ὀδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἷ<τε> τὰν πρῶταν λελόγχασι τιμάν.

83.

- - - - -
- - - - -

χῶπερ μόνον ὀφρύσι νεύση,
καρτερὰ τούτῳ κέκλωστ' ἀνάγκα.

84.

- - - - -
- - - - -

νύσσει γ' ὄμωσ
σφαῶς <τὰ> θέλγητ' ἠδονᾶς.

85.

- - - - -

ὕμνέωμες μάκαρας, Μοῦσαι Διὸς ἔκγονοι, ἀφθίτοις
ἀοίδαῖς

86.

- - - - -

Ζεῦς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νομῶν

87.

<ὄς> μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος
<'Αἶδας> . . . ,

**VERSUS ET CANTILENAE
POPULARES.**

1. 1.

Πλειστον ούλον ούλον ἴσι, Ιουλον ἴσι.

2.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρήν ἐφίμερον
ὑμνον ὑ(φαινέμ)εναι θεόθεν ...

ἄδε τις ἀλλὰ χρυσοφά(εννα)
κρέμβαλα χαλκοπάραγα χερσίν.

3. 3.

Ἄνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

4. 4.

Καλεῖτε θεόν.

Ἑμελήι' Ἰακχε πλουτοδότα.'

5. 5.

Ἐλθεῖν, ἦρω Διόνυσε,
Ἄλειον ἐς ναόν
ἄγνόν σὸν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναόν,
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

6.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν
Μούσαις καὶ τῷ
Μουσάρῳ Λατοῦς υἱεῖ.

7.

ὦ Ζηνὸς καὶ Ἀήδας κάλλιστοι σωτῆρες

6. 8.

⟨Ἀνάγετε πάντες,⟩ ἀνάγετ', εὐφροσύνην
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
διὰ μέσου βαδίξεν.

7. 9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μουσαν ἀγλαΐζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
καιάν, ἀπαρθέρευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχηρμέναν ῥοδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

(Ἐπιθι), Κόρη, γέφυραν
ἴσον οὔπω· τριπόλεον δῆ.

11.

Ἱερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
Βριμῶ βριμόν.

6. 12.

Τίς τῆδε; Ἱ πολλοὶ κάγαθοί·
Ἐκκέχυνται· κάλει θεόν.

12a.

Θύραζε, Κῆρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

7. 13.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

14.

Ἀχαιὴν στέατος ἐμπλεων τράγον.

15.

Ἄρχει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

16.

Βαλβίδι ποδὸς θέτε πόδα παρὰ πόδα.

17.

Ἀήγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

18.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

19.

Ἀμὲς πόκ' ἡμεῖς ἄλιμοι νεανίαι.
Ἀμὲς δὲ γ' εἰμές· αἱ δὲ λῆς, ἀνγάξω.
Ἀμὲς δὲ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶ κάρρονες.

20.

Ἄγει', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κῶροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος
κίνησιν.

20a.

ἔφυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον.

14 21.

Ποῦ μοι τὰ ρόδα, ποῦ μοι τὰ ἰα, ποῦ μοι τὰ καλὰ
σέλινα;

‘Ταδὶ τὰ ρόδα, ταδὶ τὰ ἰα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.’

15 22.

+ Χαλκῆν μυῖαν θηράσω.

‘Θηράσεις, ἀλλ’ οὐ λήψει.’

16 23.

- Χελιχελώνη, τί ποτεῖς ἐν τῷ μέσῳ;

‘Μαρτύομ’ ἔρια καὶ κρόκων Μιλησίαν.’

‘Ο δ’ ἐγγόνός σου τί ποτῶν ἀπώλετο;

‘Λευκᾶν ἀφ’ ἵππων εἰς θάλασσαν ἔλατο.’

17 24.

‘Ἐξέχ’ ὦ φίλ’ Ἥλιε.

25.

‘Ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον.

26.

‘Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

26a.

Φίττα, Μαλιάδες, φίττα, ‘Ροαί...’

27.

Μακρὰ δρύες, ὦ Μέναλκα.

28.

‘Ἐκκορεῖ κόρη κορώνη.

18 29.

Στρίγγ’ ἀποπομπεῖν νυκτιβόαν, στρίγγ’ ἀπὸ λαῶν,
‘φρονι ἀνωνυμίαν ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας.

? | [30.]

ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἱκετεύω·
 πρὶν καὶ μολεῖν κείνον, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σ<ε> κάμῃ τὰν δειλάκρην·
 ἄμερα καὶ δὴ τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ἔσορῆς;

31.

Ἔς τε μέσον πεδῖον Στενυκλάριον ἔς τ' ὄρος ἄκρον
 εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

2 32.

Ἐν φανερᾷ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει· μάτηρ δ' ἔστ' ἀρίθμοιο πάϊς.

33.

Ἦσσαν ἀλγήσας παῖδα τὸν ἐκ Θέτιδος.

34.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

35.

Τί ταυτὸν <ἔστιν> οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

36.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

37.

Γαστήρ δλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
 ὀφθαλμός, ἔρχον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον.

38.

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάρθρον,
 σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκυθος,
 σκυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, φαφίς.

39.

Ἔτνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλῖς,
 σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἄλμη, κρόμμυον,
 σκόλυμος, ἔλαια, καππαρίς, βολβός, μύκης.

40.

Ἄμης, πλακοῦς, ἐντιλτος, ἴτριον, ῥόα,
 ῥόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρως,
 ἰσχάς, ἄπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.

41.

Σίτον ἐν πηλῷ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

42.

Λίψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἰθρία ποιεῖ,
 Ἀργέστη δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἔπεται νεφέλη.

43.

Ἄνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 ἀλλ' ἄμα τῷ φύσῃν χῶ νόος ἐκπέταται.

44.

Ἴηθ', ἦλθε χελιδῶν,
 καλὰς ὄρας ἄγουσα
 καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά,
 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
 παλάθην σὺ προκύκλει
 ἐκ πλοῦτος οἴκου
 οἴνου τε δέπαστρον
 τυροῶν τε κάνυστρον.

καὶ πύρ(να) χελιδῶν 10
καὶ λεκιθίταν 15
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες·
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέρφυρον
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νιν οἴσομες.
ἂν δὴ φέρῃς τι,
μέγα! δὴ τι φέροις.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία. 20

23 45.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομες παρὰ τᾶς θεοῦ,
ἂν ἐκαλέσσατο τήνα.

24 46.

υ ε ω υ ε
- ε - ω ε - ω ε
ω ε - ω ε -

Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει, μεγάλας
Μυτιλάνας βασιλεύων.

25 47.

ὦ παῖδες, <ὄσ>οι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχει'
ἔσθλων,
μὴ φθονεῖθ' ὄρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλ(εῖν)·
σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὁ λυσιμελῆς ἔρωσ ἐπὶ Χαλκιδέων
θάλλει πόλεσιν.

48.

Ἀύλει Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἴαστί.

26 49.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθίας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

27 50.

ὥς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν.
ἐνταῦθα (γὰρ Διμήτρα καὶ) Δημήτριον
ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός.

- 5 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ἴμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
ὦ τοῦ κρατίστου καὶ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κάφροδίτης·
15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν,
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
20 εὐχόμεσθα δὴ σοι.
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

Αἰτωλὸς ὄστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,

τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·

Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·

μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,

τὴν Σφίγγα ταύτην ὄστις ἢ κατακρημνιστὴ
ἢ σπῖλον ποιήσει.

25

30

51.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι
ὄς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ.

αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· Πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
πολλός, σὺν Πλούτῳ δὲ καὶ Εὐφροσύνη τεθαλυῖα

Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὄσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπον ἔρποι μᾶζα,

τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνιν,
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,

αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβανῖα.

νεῦμαι τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν·

ἔστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
(πῆρης) τῷπόλλωνος (ἀγυρτίδος) <ἀγλαὰ δῶρα>.

εἰ μὲν τι δώσεις — εἰ δὲ μή, οὐχ ἔστηξομεν·

οὐ γὰρ συνοικῆσουτες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

5

10

SCOLIA ANONYMA.

ΣΚΟΛΙΑ ΑΤΤΙΚΑ.

1.

$$\begin{array}{cccccccc} \pm & \bar{ } & & & & & & & \\ \bar{ } & \bar{ } & \pm & \omega & \pm & \bar{ } & \pm & \bar{ } & \bar{ } & \bar{ } \\ \omega & \bar{ } & & & & & & & & \\ \pm & \bar{ } & \pm & \omega & \pm & \bar{ } & \pm & \bar{ } & \bar{ } & \bar{ } \\ \omega & \pm & \bar{ } & \pm & & \pm & \omega & \bar{ } & & \\ \left\{ \begin{array}{cccccccc} \pm & \omega & \pm & \bar{ } & \pm & \pm & \omega & \pm & \bar{ } & \bar{ } \\ \pm & \omega & \pm & \bar{ } & \pm & \bar{ } & \pm & \omega & \pm & \bar{ } \end{array} \right. \end{array}$$

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθάνα,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἀώρων, σὺ τε καὶ πατήρ.

2.

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν αἰεῖδω
 Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὄραις,
 σέ τε, καὶ Διὸς Φερῶσεφόνη·
 χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

3.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
 Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
 ἐλαφρηβόλον τ' ἀγροτέραν
 Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

4.

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλευνῶς,
 ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπάδῃ Νύμφαις,
 γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοδαῖς κεχαρημένος.

5.

Εἶθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος,
 τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλφῳ φρενί.

6.

Ἐγχιάλειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

7.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

8.

Φίλιππ' Ἀρμόδι', οὔτι που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασι ναίειν,
 ἵνα περ ποδάκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τέ φασιν (ἔσθλόν) Διομήδεα.

9.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,

δτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

10.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσειται κατ' αἴαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

11.

Οὐδέεις πάποτ' ἀνήρ ἔγεντ' Ἀθήναις

12.

Αἰαί, Δειψύδριον προδωσέτατρον,
οἷους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἱ τότε ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.

13.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηναῖν.

14.

σ ὀ υ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
— ὀ υ ὀ υ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
υ ὀ υ ὀ — ὀ υ ὀ —
ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ —

⟨Ὠραῖον⟩ ἐκ γῆς χρῆ κατιδεῖν πλόον,
εἰ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

υ ± ω ± υ ±
 - ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± υ ± ± - ± ω ± υ ±

Ὁ καρκίνος ᾧδ' ἔφα
 χαλᾶ τὸν ὄφιν λαβών·
 εὐθὺν χρῆ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν·

16.

± - ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ὀ
 υ υ
 ± - ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ὀ

Σὺν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
 σὺν μοι μαινομένω· μαίνεο, σὺν σάφροσι σαφρόνει.

17.

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ᾧ 'ταῖρ', ὑποδύεται·
 φράζου, μὴ σε βάλλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπιται δόλος.

18.

Ἄ ὅς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
 κἀγὼ παιδα καλήν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

19.

Πόρνα καὶ βαλανεύς τῶντὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
 ἐν ταῦτᾳ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν τὸν τε κακὸν λόει.

20.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
 τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

21.

± ω ± υ ± υ ± ± ω ± υ ὀ
 ± ω ± υ ± υ ± ± ω ± ω ± υ ὀ

Πατ Τελαμῶνος Αἴαν αἰχμητά, λέγουσί σε
 ἐς Τροίαν ἄριστον ἔλθειν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

22.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
 ἐς Τροίαν λέγουσιν ἔλθειν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα.

23.

Εἶθε λύρα καλὴ γεννίμην ἑλεφαντίνη,
 καὶ με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορὸν.

24.

Εἶθ' ἄπυρον καλὸν γεννίμην μέγα χρυσίον,
 καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη καθάρων θεμένη νόον.

25.

Εἶθε ῥόδον γεννίμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
 ἀραμένη χάριση στήθεσι χιονέοις.

26.

Ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
 εἰ γρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἴνοχοεῖν.

27.

± ω ± υ ± ± ω ± υ ± ± ω ± υ ±

Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρα τε κάμολ μετὰ Θεεταλῶν.

28.

± ± ± υ ± ± υ ± ± υ ± υ ±
 ± υ ± υ ± ω ± υ ± -

Ὁὐ χροὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐράν
καὶ κατεσθλίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδη.

SCOLIA A LOBONE SEPTEM SAPIENTIBUS ATTRIBUTA.

29.

[Thales.]

± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± υ
± ω ± ω ±
± υ ± υ ± -
- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±

Ὅτι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἔν τι μάτευε σοφόν,
ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ·
(παύ)σεις γὰρ ἀνδρῶν κοτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

30.

[Solon.]

ω ± ω ± ω ± ω ±
- ± υ ± ω ± ω ±
- ± υ ± υ ± υ ± -
± ω ± ω ± υ ± υ ± ± υ ± υ ± -

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον δρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίῃ
φαιδρῶ <σε> προσενέπη προσώπῳ,
γλώσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ.

31.

[Chilon.]

± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ ±
υ ± ω ± ω ± ± υ ± -
- ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ ±

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσοῦς ἐξετάζεται
 διδοῦς βάσανον φανεράν· ἐν δὲ χρυσοῦ
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

32.

[Pittacus.]

υ ± υ ± - ± ω ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ±
 - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 υ ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ

Ἐχοντα χρῆ τόξον <τε> καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλώσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διχόθυμον ἔχουσα καρδίᾳ νόημα.

33.

[Bias.]

- ± ω ± υ ± υ ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ±
 ± ω ± ω ± ± υ ± υ ± -

Ἄστοισιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἱ κε μένης·
 πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
 πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

34.

[Cleobulus.]

υ ± υ ± ω ± ω ± υ ± -
 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± -

Ἄμουσία τὸ πλεόν μέρος ἐν βροτοῖσιν
 λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει
 φρονεῖ<ν> τι κερδόν· μὴ μάταιος ἂ χάρις γενέσθω.

PSEUDEPIGRAPHA.

CARMEN PHO CYLIDEUM.

ANACREONTEA.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA.

ΦΩΚΥΛΙΑΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης δόλῃσι θεοῦ βουλευόμενα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενά Κύπριν ὀρίνειν
μήτε δόλους ῥάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μάλνειν·
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν·
ἀρκεῖσθαι παρ' εἰσὶ καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

5

πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πάντα δίκαια νέμειν μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
μὴ ῥίψῃς πενήτην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον.

10

ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθεσίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἀπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.

15

μηδ' ἐπιροκήσῃς μήτ' ἀγνώως μήτε ἔκοντί.
ψεύδορρον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔλῃται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.

20

γλώσση νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν . . .
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθύ δίδου μήδ' αὐρίον ἐλθέμεν εἴτης.

πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρήζοντι παράσχου.

ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγηι.
ναυηγούς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.

25

χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·

- πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
 ὦν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῆξουσιν παράσχου.
- 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 [αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 εἶθε δὲ μὴ χρῆξοις μήτ' ἔκνομμα μήτε δικαίως.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινεῖς.
- 35 ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 [πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
 κτήσις ὀνήσιμός ἐσθ' ὀσίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.]
 μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λαβήσῃ ἀρούρης.
 ἔστωσαν δ' ὁμοῖμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
- 40 πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
 χώρη δ' οὗ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς αἰὲ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
- 45 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε συναίμοις.
 μηδ' ἕτερον κεύθης κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων·
 μηδ' ὡς πετροφύτης κολύπους κατὰ γῶρον ἀμείβων.
- 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 ὅστις ἐκῶν ἀδικεῖ, κακὸς ἐνήρ· ἦν δ' ὑπ' ἀνέγκης,
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐδύνειθ' ἐπίσπου.
 μὴ γαυροῦ σοφίη μήτ' ἀλκῆ μήτ' ἐνὶ κλοῦτῳ.
 εἰς θεός ἐστι σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολυκόλβος.
- 55 μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρυφῶν τῶν ἤπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτρυπον.
 μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην·
 πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἀξετέλεσεν.
 ἔστω κοινὰ κάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
- 60 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
 ἡ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀμέτρους ἔλκει ἔρωτας·
 ὑπανχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ἕβριν ἀέξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
 ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μήνις.

- ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀδόηλος. 65
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλά πονεῖντα.
 σεμνὸς ἔξως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει
 [ἡδὺς ἀγανόφρων κυκλήσεται ἐν πολιήταις.]
 μέτρον ἔδειν, μέτρον δὲ πειῖν καὶ μυθολογεῖν.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὕπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.
 μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψης. 70
 ἄφθονοι Οὐρανίδαί καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·
 οὐ φθονέει μήνη πολλὸ κρείσσειν ἥλιον ἀθαῖς·
 οὐ χθῶν οὐρανίοις ὑψώμασι νέεσθαι ἐοῦσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθῃ. 75
 σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχροῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
 πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειρα, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυντεύει.
 μὴ πρίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄφει.
 νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἔτι πλεόνεσσι καθήκει. 80
 καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείσταις θαλάισι βραδυνούσαις παρὰ καιρὸν.
 μηδέποτε χερίστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
 μηδὲ τις ὄρνιδας καλιῆς ἄμα πάντας ἐλέσθω,
 μητέρα δ' ἐκπροβάλλοις, ἵν' ἔξης πάλι τῆσδε νεοσσούς. 85
 μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσης·
 [μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσης.]
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὀμότεχνος.
 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·
 οὐ γὰρ δὴ νόστος· οἱ μηδέποτε ἐσθλά μαθόντες. 90
 μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους·
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν,
 ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
 λαῶ μὴ πρίστευε· πολύτροπὸς ἐστὶν ὄμιλος. 95
 λαὸς <τοὶ> καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθης φίλον ἦτορ.
 μέτρα δὲ τεθεγε (γό)οισι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορούξης, μηδ' ἐθέατα 100

δέξῃς ἡέλω καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησ-
 οὐ καλὸν ἄρμονίην ἀναλυόμεν ἀνθρώποιο·
 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐπιπύζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
 λείψαν' ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.

- 105 ψυχὰι γὰρ μένουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκὼν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κάπειτα πρὸς αὐτὴν
 λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀήρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.

- πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις·
 110 οὐκ (ἐνὶ δ' εἰς Ἄϊδην ὄλβον) καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
 πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατὴρ Ἄϊδος·
 ξυνοῦς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.

- οὐ πολλὴν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρὸν·
 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ζῆ διὰ παντός.
 [οὐδεὶς γινώσκει, τί μετ' αὔριον ἢ τί μεθ' ὄραν.
 ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.]

μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὐν ἐπαγάλλεο χάριμ.
 πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον

- 120 πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἴφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.

μὴ μεγαληγορή φουσὼν φρένα λυσσωθείης·
 εὐεπλήν ἄσκειν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.

ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·

- 125 ὄπλον ἐκάστω νεῖμε θεός, φύσιν ἡερόφοιτον
 ὄρνισιν, (πόλοισ) ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταύροις δ' αὐτ' (ἐφύτευσε) κεράτα), κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν·
 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·]

- 130 βέλτερος ἀλκήεντος ἔφω σεσοφισμένος ἀνὴρ·
 ἀγροῦς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.

οὐχ ὄσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπᾶσθαι ἀνάγκη.

πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

- 135 φαρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἄδικον παραθήκην·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.

μοίρας παισὶ νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.

ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
 μὴ κτήνους θνητοῦ βορῆν κατὰ μέτρον ἔλαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέση καθ' ὁδόν, συνέγειρε· 140
 πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξης·
 βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχέειν φίλου εὐμενέοντος.
 ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἔλκος τ' ἀκέσασθαι·
 ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἴθεται ὕλη.
 ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι. 145
 φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
 μηδέ τι θηρόβορον δαίση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λεῖπε κυσίν· θηρῶν ἀπο θῆρες ἔδονται.
 φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βιβλῶν ἀπέχεσθαι.
 νηπιᾶχ(ους) ἀταλ(οὺς) μὴ μάρψη<ς> χειρὶ βιαίως. 150
 φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
 ἐργάζετο μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπιμῶν ἀπὸ χειρῶν.
 τέχνη τοι τρέφει ἄνδρα· ἀεργὸν δ' ἔφατο λιμός. 155
 μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδης σκυβάλισμα τραπέξης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοντον διάγοις ἀνυβρίστως.
 εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιο δικέλλη·
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλησθα·
 ναυτίλος εἶ, πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα· 160
 εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακρὰ τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 ἔρχονται βίοντον κεχρήμενοι, ὅππότε' ἄρουραι 165
 λήμα κειράμεναι καρπῶν βριθῶσιν ἀλωάς·
 οἱ δ' αὐτ' (ἦ) πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χειμᾶ βορῆν σφετέρην συνάγοντες
 ἄρτυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον. 170
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσιν
 ἢ δρυὸς ὠγγυλῆς κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
 σμήνεσι μυριότροχα κατ' (ἄγγεα) κηροδομοῦσα.

- 175 μὴ μείνης ἄγαμος, μὴ πως νόνηυμος ὄλῃαι·
 δός τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαιιν, ὡς ἔλοχεύθῃς.
 μὴ προαγωγεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μαιίνων·
 οὐ γὰρ τίκει παιῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρυνῆς μὴ ψαῦ', (ἄτε) δεύτερα λέκτρα γονῆος·
- 180 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρα ἴχνια βᾶσαν.
 μηδ' ἐπιπαλλακίωσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἔλθόμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βάλειν.
 μηδὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἔμβρυον ἔνδοδι γαστρός,
 185 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ῥίψη καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῆ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλῃαι.
 μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου.
 μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἔλθεῖν.
 μηδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσιν.
- 190 μὴ παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κύριον ἄθεσμον·
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
 μηδέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
 μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἄπας ρεύσης ἀκαθέκτ(ως)·
 οὐ γὰρ ἔρωσ θεὸς ἐστι, πάθος δ' ἀλθῆλον ἀπάντων.
- 195 στέργε τὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρῃς
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέση ἀνδρα νεῖκας;
 μηδέ τις ἀμνήστευτα βλεῖ κούρησι μιγείῃ.
 μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι·
- 200 λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
 ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
 ταύρους ὑπιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον·
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
 οὐδὲ γυνὴ κακὴν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνέον ὄντα.
- 205 μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πῆματι πῆμα·
 μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
 παισὶν μὴ χαλέπαινε τοῖς, ἀλλ' ἤπιος εἴης.
 ἦν δὲ τι παῖς ἀλτή σε, (κολαζέτω) υἷα μήτηρ,
 ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
- 210 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηλίδα χαλτην·
 μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων·

ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδα(ναῖς) δὲ γυναιξίν.

παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ἔσθην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῆξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλειστοῖς θαλάμοισιν· 215
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἑάσης.
κάλλος δυστήρητον ἔφθυ παιδῶν τοκέεσσιν.

στέργε φίλους ἄχρις θανάτου· πῖστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὀσίην θ' ὁμόνοϊαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἶπεν· δὲ γέρουσιν 220
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν δμηλικά πατρὸς ἴσῃσι τιμαῖσι γέραιρε.

γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράποντι.
δοῦλον τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίξων θεράποντα. 225
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λαμβάνε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέαντος.

ἀγνείη ψυχῆς, οὐ σώματος, εἰσὶ καθαρμοί.
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· τοῖα βιεντες
ζωῆν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ. 230

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ.

1. (65.)*

Ἄνακρέων ἰδὼν με
 ὁ Τήιος μελωδὸς
 ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
 κἀγὼ δραμῶν πρὸς αὐτὸν
 5 περιπλάκην φιλήσας.
 γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
 καλὸς δὲ καὶ φίλευνος.
 τὸ χεῖλος ὄξεν οἴνου,
 τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη

Ἔρωσ ἔχειραγῶγει.
 ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνου
 ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·
 τὸ δ' ὄξ' Ἄνακρέοντος.
 ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
 ἐδησάμην μετώπῳ·
 καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
 ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

10

15

2a. (48.)

Τοῦ αὐτοῦ βασιλικόν.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 φονίης ἄνευθε χορδῆς·
 φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
 φέρε μοι νόμους κεράσσω,
 5 μεθύων ὅπως χορεύσω,

ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης
 μετὰ βαρβίτων ἀείδων
 τὸ παροίνιον βοήσω.
 δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 φονίης ἄνευθε χορδῆς.

10

2b. (49.)

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
 2 λυρικῆς ἄκουε μουσῆς·
 5 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 6 ἑλαράς τε καὶ γελάσας,

φιλοκαλγμονας δὲ Βάκχας,
 3 ἕτεροπνόους ἐναύλους·
 4 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
 7 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

*) Numeri adiecti sunt editionum antiquiorum.

6. (11.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
 Ἄνάκρουν, γέρον εἰ·
 λαβῶν ἔσοπτερον ἄθρει
 κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
 5 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,

εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 πρέπει τὸ τροπικὰ παλῖν,
 10 ὄσω πέλας τὰ Μοίρης.

7. (15.)

Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
 τοῦ Σαρδίων ἀνακτος·
 οὐδ' εἰλέ πά μὲ ζῆλος,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
 5 ἐμοὶ μέλει μύροισιν
 καταβρέχειν ὑπήνην·
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
 καταστῆφειν κάρηνα.

τὸ σήμερον μέλει μοι,
 τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν;
 10 [ὡς οὖν ἔτ' εὐδὲ ἔαριν,
 καὶ πῖνε καὶ κύβεθε
 καὶ σπένδε τῷ Διῶφ,
 μὴ νοῦσος, ἦν τις ἔλθῃ,
 λέγῃ· 'σὲ μὴ δεῖ πλνεῖν.'] 15

8. (31.)

Εἰς ἑαυτὸν μεμεθυσμένον.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
 θέλω θέλω μανῆναι.
 ἐμάλνετ' Ἀλκμαίων τε
 5 χῶ λευκόπους Ὀρέστης,
 τὰς μητέρας κτανόντες·
 ἐγὼ δὲ μηδένα πτάς,
 πῶν δ' ἐρυθρὸν οἶνον
 θέλω θέλω μανῆναι.
 10 ἐμάλνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν

δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
 καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 ἐμάλνετο πρὶν Αἴας
 μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
 15 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 καὶ στέμμα τοῦτο χαλταῖς,
 οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῆναι.

9. (12.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδῶν;

τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
 θέλεις λαβὼν ψαλλῶ;

5. ἢ μᾶλλον ἔνδοθ' ἐν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς δ' Τηρεὺς
ἐκεῖνος, ἐκθερῖξω;
- τί μεν καλῶν ὀνειρώων
ὑπορθήραιοσι φωναῖς
ἀφήρηπασας Βάθυλλον;

10

10. (77.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα κήριτον.

- Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπόλει·
ἐγὼ δ' εἰ παραστάς
'πόσου θέλεις' ἔφην 'σοί
5 τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;
ὁ δ' εἶπε δωριάξων·
'λάβ' αὐτὸν δ' ἀπόσου λῆς,
ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν·
- οὐκ εἶμι κηροτέχνης·
ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτα·
'δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρωτος, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
κατὰ φλογὸς τακῆσθι.'

10

15

XI. 11. (13.)

Εἰς Ἄτιν τοῦ αὐτοῦ.

- Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθην Ἄτιν
ἐν ὄρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆναι.
5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
- λάλον πίνοντες ὕδαρ
μεμνηότες βοῶσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαλοῦ
καὶ τοῦ μύρου κορεσθεῖς
καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης
θέλω θέλω μανῆναι.

10

XII. 12. (14.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα.

- Θέλω θέλω φιλησαι
ἔπειθ' Ἔρωτος φιλεῖν με·
ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
ἄβουλον οὐκ ἐπέειδην.
5 ὁ δ' εὐθὺς τόξον ἔρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχη με προῦκαλεῖτο.
κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
10 καὶ δοῦρα καὶ βοεῖην
- ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφρευγον·
ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰστούς,
ἤσχαλλεν· εἶδ' ἑαυτὸν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμον·
μέσος δὲ καρδίης μεν
ἔδυνε καὶ μ' ἔλυσεν·
μάτην δ' ἔχω βοεῖην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔσω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

15

20

13. (32.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτας.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἴδας εὐρεῖν
τὰ τῆς ὄλης θαλάσσης,
5 σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
ἔρωτας εἴκοσιν θές,
καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.
10 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θές ὄρμαθούς ἐρώτων·
Ἀγαῖης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίου μοι

καὶ μέγρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρλῆς Ῥόδου τε
δισχιλίους ἔρωτας.
τί φῆς; (ἐκηριώθης;)
οὐπω Σύρους ἔλεξα,
20 οὐπω πόθους Κανάβου,
οὐ τῆς ἔπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσι
Ἔρωσ ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
25 τῶν Βακτρῶν τε κίνδων
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

14. (9.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς περιστεράν.

Ἐρασμὴ πέλεια,
πόθεν πόθεν πέτασαι;
πόθεν μύρων τοσοῦτων
ἐπ' ἠέρος θέουσα
5 πνέεις τε καὶ ψεκάξεις;
τίς ἐστὶ σοι μελ(ηδών);
Ἄνακρέων μ' ἔπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
10 κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τσαυτά.
15 καὶ νῦν, ὄρῃς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω.

καὶ φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,
20 δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίξειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον
25 ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
πιοῦσα δ' (αὐ) χορεύ(ω),
30 καὶ δεσπότην <κρέκοντα>
περοῖσι συσκιά(ζω).

κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
35 ἔχεις ἄπαντ'· ἄπελθε·

λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης·

χ. 15. (28.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδῆς κοίρανε τέχνης,
ἀπεούσαν, ὡς ἂν εἶπω, 1430
5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταῖρην.
γράφε μοι τριχᾶς τὸ πρῶτον
ἀπάλλε τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
10 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσοφρύουον δὲ μὴ μοι
διάκοπτε μήτε μίση·
15 ἔχτω δ' ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρον(ν),
βλεφάρων ἴτυν κελαινὴν.

τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἄμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης, 20
ἄμα δ' ὄγγρον, ὡς Κυθήρης.
γράφε δὴνὰ καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλοσ, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φιλῆμα. 25
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισσον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
ὑποπορφύροισι πέπλοισ· 30
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὄλλγον, τὸ σῶμ' ἐλέγγον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτὴν·
τάχα, κηρέ, καὶ λαλήσεις.

16. (29.)

Εἰς νεώτερον Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποίησον,
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
5 τὰ δ' ἐξ ἄκρον ἠλιώσας·
ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
10 στεφέτω μέτωπον ὄφρονσ

κνανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνη,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης, 15
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμάται·
ῥοδιῆν δ' ὅποια μῆλον
χνοῖην ποιεῖ παρειῆν·
ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς — 20

δύνασαι (γάρ — ἐμ)ποίησον.
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτι' οἶδα
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
 ἀπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν
 ἑλεφάντινος τράχηλος.
 30 μεταμάξιον δὲ ποιεῖ
 διδύμας τε χεῖρας Ἐρμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Λιονυσίην δὲ νηδύν.

ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων, 35
 ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ,
 Παφλίην θέλουσαν ἤδη.
 φθονερῆν ἔχεις δὲ τέχνην,
 ὅτε μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω. 40
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 λάβε μισθὸν ὅσον εἴπης·
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 καθελὼν ποιεῖ Βαθύλλον.
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης, 45
 γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. 18. (21. 22.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν φθᾶριον.

Δότε μοι, δότι', ὦ γυναῖκες,
 Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
 ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 προδοθεὶς ἀναστενάζω.
 5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
 στεφάνους, (δόθ', ὡς) πνυκάζω·
 τὰ μέτωπά μου 'πικαίει·
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
 κραδίη, τίνι σκεπάζω;

παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου 10
 καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
 ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
 πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς· 15
 τίς ἂν οὖν ὄρων παρελθῶι
 καταγώγιον τοιοῦτο;

19. (30.)

Ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
 δήσασαι στεφάνοισιν
 τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
 καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια
 5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα

λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 κἂν λύση δὲ τις αὐτόν,
 οὐκ ἔξεισι, μένει δὲ·
 δουλεύειν δεδίδακται.

20. (66.)

Ἄλλο.

Ἐδυμελὴς Ἀνακρέων,
 ἠδυμελὴς δὲ Σαπφώ·

Πινδαρεπὸν (δέ) μοι μέλος
 συγκεράσας τις ἐγγέτοι.

5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
καὶ Διόνυσος ἔλθῶν

καὶ Παμφίη λιπαρόχροος
καυτὸς Ἔρως ἂν ἐκπαιῖν.

21. (19.)

*Ἄλλο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν.
πίνει θάλασσαν ἀναστρώσας,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
καυτῶ θέλοντι πίνειν;

5

22. (20.)

*Ἄλλο εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστι
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄρεσσι,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπιτη
Πανδίωνος χελιδῶν.
5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως αἰεὶ βλέπης με·
ἐγὼ χιτῶν γενομένην,
ὅπως αἰεὶ φορῆς με.

ὕδαρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενομένην,
ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλων,
καὶ σάνδαλον γενομένην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

10

15

23. (1.)

Εἰς κιδάραν τοῦ αὐτοῦ.

Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας,
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
ἔρωτα μοσθον ἤξει.
5 ἤμειψα νεῦρα πρόωην
καὶ τὴν λύρην ἄπασαν·

κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
ἔρωτας ἀντεφάνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
μόνους ἔρωτας ἄδει.

10

XVIII 24. (2.)

*Ἄλλο ἐρωτικόν.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὄλλας δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,

λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηπιόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,

5

τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 10 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασᾶν,

ἀντ' ἐγγέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

ΧΙΥ. 25. (33.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδών,
 ἐτησίη μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλήν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 5 ἢ Νεῖλον ἢ ἔπι Μέμφιν.
 Ἔρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλήν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
 10 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.

βοῇ δὲ γίνετ' αἰεὶ
 κεχηνότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
 οἱ μελζονες τρέφουσιν.
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 15 πάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσοούτους
 Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

26a. (16.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀντάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὠλεσέν με,

οὐ πέζος, οὐχὶ νῆες·
 5 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.

26b. (55.)

Ἐν ἰσχυροῖς μὲν ἵπποι
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
 καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.

ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
 5 ἰδὼν ἐπισταμ' εὐθύς·
 ἔχουσι γὰρ τι λεπτὸν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27a. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς βέλος.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 παρὰ Λημνίαις καμίνους
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωτῶν

ἐποίει λαβὼν σίδηρον.
 5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·

ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν. ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·
 ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς ὑπεμείδασε Κύπρις.
 στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας 15
 βέλος ἠτέλιξ Ἔρωτος· ἄρον αὐτό·
 ὁ δ' Ἔρως τόδ' ἐστίν' εἶπεν ἄρον αὐτό·
 ἄρον αὐτό· φησὶν· ἄρον αὐτό·
 ὁ δ' Ἔρως ἔχ' αὐτό φησὶν.
 ἄρον αὐτό· πειράσας νοήσεις·

27b. (46.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλησαι, χαλεπώτερον δὲ πάντων
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλησαι, ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27c. (46.)

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα· διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 σοφίῃ, τρόπος πατεῖται· διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·
 μόνον ἄργυρον βλέπουσιν· πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 ὁ δὲ τὸν ἄργυρον φιλήσας· διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες. 10

28. (44.)

Τοῦ αὐτοῦ ὄναρ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
 πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων· δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον ἐν Ἐρωσί με πλακέντα
 περὶ τοῖς καιοῖς ποδίσκοις διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
 ὁ δ' ἔδωκε καὶ κίχανεν· ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι. 10

29. (7.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Ἰακινθίνῃ με φάβδω κραδίῃ δὲ ρινὸς ἄχρῃς
 χαλεπῶς Ἔρως ραπίξων ἀνέβαινε, κὰν ἀπέσβην.
 ἐκέλευε συντροχάζειν. ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων ἀπαλοῖς πετροῖσιν εἶπεν· 10
 ὁ δ' ἔδωκε καὶ κίχανεν· ἄρον αὐτό· φησὶν· ἄρον αὐτό·
 ὁ δ' Ἔρως ἔχ' αὐτό φησὶν.
 ἄρον αὐτό· πειράσας νοήσεις·

30. (4.)

*Άλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον.

Ἐπὶ μυρσίναις τερεῖναις
ἐπὶ λωτῖναις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὕπερ ἀυχένος παπύρω
μέθυ μοι διακονεῖτω.
τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα
βίотος τρέχει κυλισθεῖς·
ὀλλῆν δὲ κεισόμεσθα

κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρσίξιν;
τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. (3.)

*Άλλο.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὦραις,
στρέφει' (ἦμος) Ἄρκτος ἡδὴ
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
κέεται κόπῳ δαμέντα,
τότ' Ἔρως ἐπισταθεῖς μεν
θυρέων ἔκοπι' ὀχῆας.
' τίς' ἔφην ἄνυρας ἀράσσει;
κατὰ μεν σήξεις ὄνειρους.
ὁ δ' Ἔρως ἄνοιγε' φησὶν·
' βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
βρέχομαι δὲ κάσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἔλεῃσα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺν λύχνον ἄψας
ἀνέφωξα, καὶ βρέφος μὲν

ἔσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγας τε καὶ φαρέτην.
παρὰ δ' ἰστίην καθῖσ(α),
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ', ἐπεὶ κρούσ' μεθήτην,
' φέρε' φησὶ κειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
τανύει δὲ καὶ με τύπτει
μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἰστρός·
ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
' ξένε' δ' εἶπε ἄσυχάρηδι·
κέρως ἀβλαβὲς μὲν ἡμῖν,
σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.

32. (43.)

*Άλλο εἰς τέττιγα ᾠδάριον.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων

ὀλλῆν δρόσον πεπωκῶς
βασιλεὺς ὕπως αἰεῖδεις·

- 5 σὰ γὰρ ἔστι κείνα πάντα,
 ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 ὅποσα (τρέφ)ουσιν ὕλαι.
 σὺ δ' (δυ)μίλια γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης·
 φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, 15
 σοφέ, γηγενής, φίλυμνε·
 ἀπαθῆς δ', ἀναιμόσαρκε,
 σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

33. (40.)

Ἄλλο εἰς Ἔρωτα.

- Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν
 κοιμῶμένην μέλιτταν
 οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη·
 τὸν δ' ἀκτυλον παταχθεὶς
 5 τὰς χειρ(ος) ὠλόλυξε·
 δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην
 ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,
 ὄλωλα κάποθνήσκω·
 ὄφρις μ' ἔτυψε μικρὸς 10
 πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
 μέλιτταν οἱ γεωργοί·
 ἅ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 πόνει τὸ τὰς μελίττας,
 πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, 15
 Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. (23.)

Εἰς φιλάργυρον.

- Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
 τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
 ἐκαρτέρου φυλάττων,
 ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 5 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ·
 εἰ δ' οὖν μὴ τὸ πρίασθαι
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 τί καὶ μάτην στενάζω; 10
 τί καὶ γόους προπέμπω;
 ἔμοι γένοιτο πίνειν,
 πίνοντι δ' οἶνον ἠδὺν
 ἔμοις φίλοις συνεῖναι,
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις 15
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. (8.)

Τοῦ αὐτοῦ ὕναρ.

- Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις τάπησιν,
 γεγανωμένος Λυαίῳ
 ἐδόκουν ἄκροισι ταρσῶν
 5 δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
 μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
 ἀπαλιότεροι Λυαίου,

δακέθυμά μοι λέγοντες
 10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 ἐθέλοντα δ' <ἐκ>φιλήσαι

φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες·
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς συμπόσιον.

Ἴλαροι πίωμεν οἶνον,
 ἀναμέλωμεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 τὸν ὄλας ποθοῦντα μολπᾶς,
 5 τὸν δμότροπον Ἐράτων,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
 δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
 10 δι' ὃν εὐνάζει' ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄχος πέφενγε μιχθὲν
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.

τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν, 15
 τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
 τί γὰρ ἐστὶ σοι <τὸ> κέρδος
 ὀδυνωμένων μερλίμναις;
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος· 20
 μεθύων θέλω χορεύειν,
 μεμυρισμένος δὲ παίξειν . . .
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν 25
 ὅσον ἐστὶν ἐν μερλίμναις.
 Ἴλαροι πίωμεν οἶνον,
 ἀναμέλωμεν δὲ Βάκχον.

xxvii! 37. (47.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἑταῖρον πρεσβύτην.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 φιλῶ νέον χορευτάν·
 ἂν δ' ὁ γέρον χορεύῃ,

τρίχας γέρον μὲν ἐστίν,
 τὰς δὲ φρένας νεάζει. 5

38. (24.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθη
 βιότου τρίβον ὀδεύειν,
 χρόνον ἔγνω, ὃν παρῆλθον·
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 5 μέθετέ με φροντίδες·

μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελᾶσω, χορεύσω
 μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου.

39. (Fr. 3.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἕαρ ἦτοι καλοκαίριον.

Τὶ καλὸν ἐστὶ βαδίξαι,	κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,	5
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,	ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,	
ὅπου λεπτήν ἠδυτάτην	ἀπαλὴν παῖδα κατέχων,	
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,	Κύπριν ὄλην πνέουσαν.	

40. (42.)

Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Ποθέω μὲν Διονύσου	φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.	10
φιλοπαλῆμονος χορείας·	φιλολοιδόροιο γλώττης	
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου	(ἔφυγον) βέλεμνα κοῦφα·	
μετὰ συμπότου λυγρίζω·	στυγέω μάχας παροίνους.	
5 στεφανίσκουσ δ' ὑακίνθων	πολυκώμους κατὰ δαίτας	
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας	νεοθηλέσσ' ἄμα κούραις	15
μετὰ παρθένων ἀθύρειν	ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων	
φιλέω μάλιστα πάντων.	βίον ἤσυχον φερ(οίμην).	
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,		

41. (6.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν	στομάτων ἀδὺ πνεόντων	9
ῥοδίνους συναρμόσαντες	προχέων λγειαν ὀμφήν	11
μεθύωμεν ἄβρᾶ γελῶντες.	κατὰ πηκτίδων ἀθύρ(ει).	10
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα	δ δ' Ἔρωσ δ χρυσοχαίτας	12
5 κατακλίσσοισι βρέμοντας	μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου	
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους	καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης	
χλιδανόσφυρος χορεύει.	τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς	15
ἄβροχαίτας δ' ἄμα κοῦρος	κῶμον μέτεισι χαίρων.	

42. (5.)

Ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον εἰς τὸ ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων	κροτάφοισιν ἀρμόσαντες	
μῆζωμεν Διονύσῳ·	πίνωμεν ἄβρᾶ γελῶντες.	5
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον	ῥόδον, ᾧ φέριστον ἄνθος,	

ῥόδον εἶαρος μέλημα,
 [ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·]
 ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
 10 στέφεται καλοὺς λούλους
 Χαρίτεσσι συγχορεύων,

στέφον [οὔν] με, καὶ λυγρῆς(ων)
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 πεπυκασμένος χορεύσω.

○

43. (25.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς οἶνον ᾠδάριον.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 6 θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω·

τί [δὲ] τὸν βίον πλανῶμαι;
 πῶμεν οὔν τὸν οἶνον
 τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.

44. (37.)

Εἰς τὸ ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρύνουσιν·
 Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γάληνῃ·
 5 Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 Ἴδε πῶς γέρανος ὀδεύει.
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·

νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 [καρποῖσι γαῖα προκύνπτει·]
 καρπὸς ἐλαίας προκύνπτει·
 10 Βρομίλου στέφ(ων τὸ) νᾶμα
 κατὰ φύλλον κατὰ κλώνα
 θαλέθων ἤνθισε καρπός.

45. (38.)

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω·
 3 κἄν δεήσῃ με χορεύειν,
 12 Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
 13 μιμούμενος χορεύσω.
 4 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσπὸν·
 5 ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν.

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 παρέστω καὶ μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον, ᾧ παῖ,
 μελίχρονον οἶνον ἠδὺν
 ἐγκεράσας φόρησον.
 19 ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 <νέων πλέον δὲ πίνω.>

46. (26.)

Ἄλλο εἰς φιλοπότην τοῦ αὐτοῦ.

<p>Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ, εὐδουσιν αἱ μέριμναι· δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου. Θέλω καλῶς αἰδεῖν, 5 κισσοστεφῆς δὲ κεῖμαι,</p>	<p>πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ. ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω. φέρει μοι κύπελλον, ὃ παῖ· μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι πολὺν κρεῖσσον ἢ θανόντα. 10</p>
--	--

47. (32.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουν εἰς οἶνον.

<p>Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος, ὁ λυσιφρων [ὁ] Λυαῖος, ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς εἰσέλθῃ μεθυδῶτας, 5 διδάσκει με χορεύειν.</p>	<p>ἔχω δέ τι καὶ τερπνὸν ὁ τὰς μέθας ἐράστας· μετὰ κρότων, μετ' ὄδῶς τέρπει με κάφροδιτα. [καὶ] πάλιν θέλω χορεύειν. 10</p>
---	---

48. (39.)

Εἰς συμπόσιον τοῦ αὐτοῦ.

<p>Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, τόδε (μὴν) ἦτορ ἰανθὲν λιγαίνειν † ἄρχεται μούσας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, 5 ἀπορίπτονται μέριμναι πολυφρόντιδές τε βουλαὶ ἐς ἀλικτύπους ἀήτας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, λυσιπαίγμων τότε Βάκχος 10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις δονέει μέθῃ γανώσας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,</p>	<p>ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρήνῳ, βιότου μέλπω γαλήνῃν. 15 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, μύρω εὐώδει τέρξας δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην κατέχων Κύπριν αἰδέω. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, 20 ὀπὸ κυρτοῦ(σι) κυπέλλοις τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας θιάσω τέρπομαι κούρων. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, τοῦτό μοι μόν(ον) τὸ κέρδος, 25 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω· τὸ θανεῖν γάρ μετὰ πάντων.</p>
--	---

49. (34.)

Εἰς κόρην τοῦ αὐτοῦ.

<p>Μὴ με φύγῃς ὀρώσα τὰν πολιὰν ἔθειραν·</p>	<p>μηδ' ὅτι σοὶ πάρεστιν ἄνθος ἀκμαῖον, (ἄρας)</p>
--	--

5 ἐμᾶς δῶρα (διώση).
δρα κἄν στεφάνοισιν

ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
ρόδοις κρίνα πλακέντα.

50. (36.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ρητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;

5 μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἀπαλὸν πῶμα Λυαίου·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν

μετὰ χρυσοῦς Ἀφροδίτης.
πολιαὶ κάραν στέφουσι·
δὸς ὕδαρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ, 10
τὴν ψυχὴν μου κάρωσον.
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανῶν οὐκ ἐπιδυμεῖ.

51. (54.)

Ἄλλο εἰς ἐαντὸν ὁμοίως.

Ἵὸτ' ἐγὼ νέοις ὁμιλῶν)
ἔσορῶ, πάρεστιν ἦβρα·
τότε δῆ, τότε' ἐς χορεῖην
ὁ γέρον ἐγὼ πετροῦμαι.

5 περι(μαίνομαι), Κυβήβα·
παράδος· θέλω στέφασθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἐκ(δύς)

νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δὲ μοί τις
φερέτω φῶν ἀπ' ὀπώρας, 10
ἔν' ἴδη γέροντος ἀλκὴν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. (35.)

Εἰς Εὐρώπην.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νάτοις
Σιδωνίαν γυναῖκα·

5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν,

τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθεῖς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος. 10

53. (53.)

Εἰς τὸ ῥόδον.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον

συνέταιρον ὀξὺν μέλπειν.
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,

- 5 τόδε καὶ βροτῶν χάρ(η)μα,
Χάρισιν τ' ἄγαλμ' ἐν ἔσραις,
πολυανθέων Ἐρώτων
Ἄφροδίσιόν τ' ἄδυρμα·
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
- 10 χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὺ καὶ ποιοῦν(ι) πείραν
ἐν ἀκανθίναῖς ἀταρποῖς·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
μαλακαῖσι χειρὶ κούφαις
- 15 προσάγ(ειν) τ' Ἐρωτος ἄνθος·
(κροτά)φω τὸ δ' αὐτ(ὸ) τερ-
πνόν.
θαλαῖαις (τί κἂν) τραπέξαις
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
διχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
- 20 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥώς,
ῥοδοπήγεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ κάφροδιτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
- τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει, 25
τόδε καὶ χρόνον βιάται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.
φῆρε δὴ φύσιν λέγωμεν.
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης 30
δεδρωσωμένην Κυθήρην
ἐλόχευσε πόντος ἀφρῶ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεὺς,
φοβεράν θεῶν Ὀλύμπω, 35
τότε καὶ ῥόδων ἀγητὸν
νέον ἔρνος ἤνθισε χθῶν,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ 40
ἐπιτέγξας ἀνέθλην
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Ἀναῖος.

54. (50.)

Εἰς Διόνυσον ἄλλο.

- Ἄρα τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
τελέων θεὸς κατήλθεν,
- 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
πόθον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον
- ἐπὶ κλημάτων ὀπάραις
πεπεδημένον φυλάττων,
ἴν', ὅταν τέμωσι βότρυν, 10
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

55. (51.)

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἄφροδίτην.

- Ἄρα τίς τόρευσε πόντον;
ἄρα τίς μανεῖσα τέχνα
- ἀνέχευε κύμα δίσκου;
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης

- 5 ἄρα τίς ὑπερθε λευκὰν
 ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 νόος ἐς θεῶν ἀερθεῖς,
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;
 ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν·
 10 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶσθαι,
 μόνα κύμασιν καλύπτει.
 ἀλαλημέν(η) δ' ἐπ' αὐτὰ
 βρύον ὡς, ὑπερθε λευκᾶς
 ἀπαλόχροον γαλήνας
 15 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
 ῥόθιον πάροισιν ἔλκει.
 ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν
- ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
 μέγα κύμα πρῶτα τέμνει
 μέσον αὐλακος δὲ Κύπρις 20
 κρινον ὡς ἴοις ἐλιγθὲν
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ ἀργύρω δ' ὀχοῦνται
 ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
 δολερὸν (Πόθος μετώπῳ) 25
 Ἔρος Ἰμερος γελῶντες.
 χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστ(ᾶ)
 Παφίης τε σῶμα παίζει,
 ἵνα νήχεται γελῶσα. 30

56. (Fr. 2.)

Εἰς χρυσοῦν τοῦ αὐτοῦ ἄλλο.

- Ὁ δραπέτας ὁ χρυσοῦς
 ὅταν με φεύγη κραιπνοῖς
 διηνέμοις τε ταρσοῖς —
 αἶψά δ', αἶψά με φεύγοι —,
 5 οὐ μιν διώκω· τίς γὰρ
 μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
 ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
 τῷ δραπέτῃ τῷ χρυσοῦ
 ἐμῶν φρενῶν μὲν αὐραῖς
 10 φέρειν ἔδωκα λύπας,
 λύρην δ' ἑλὼν αἰείδω
 ἔρωτικὰς ἀοιδάς.
 πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
 ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
 15 ἄφρων προσεῖρφ' ὁ δραπέτας,
 φέρων μέθαν μοι φροντῖδων,
 ἐλὼν μιν ὡς μεθήμων
 λύρης γένωμαι λαροῦ.
 ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,
 μάταν δόλοισ με θέλγεις· 20
 (χρυσοῦ πλέον) τὰ νεῦρα
 πόθους, κέκλυθι, ἄδ(ει).
 σὺ γὰρ δόλ(ων), σὺ 58, 37
 τοι φθόν(ων)
 ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν·
 λύρη δ' ἄλυπα παστάδων
 φιλαμάτων τε κεδνῶν 40
 πόθων κύπελλα κινῶ.
 ὅταν θέλγῃς δέ, φεύγεις·
 λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδᾶν
 οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
 ξείνοισ (σὺ δ' ἀντί) Μουσῶν 45
 δολλοῖς ἀπίστοις ἀνδάνεις·
 ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ
 Μοῦσ(α) φρεσὶν (πάρ)οικος,
 ἀγὰν δ' ἐὰν ὀρῖνοι
 αἴγλαν τε λαμπρ(ᾶν) ἴοι. 50

57. (52.)

Εἰς οἶνον.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
 ταλάροισ φέροντες ἄνδρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
 κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
 5 μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
 σταφυλήν, λύοντες οἶνον,
 μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
 ἐπιληνλοῖσιν ὕμνοισ,
 ἔρατὸν πλῆθις ὀρῶντες
 10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
 ὃν ὅταν πλ(η) γεραῖός,
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,

πολιὰς τρίχας τινάσσων.
 ὁ δὲ πάρθενον λοχήσας
 ἔρατὸς νέος * * ἔλυσθεις 15
 ἀπαλὸν δέμας χυθεῖδαν
 σκιερῶν ὑπερθε φύλλον,
 βεβαρημένην ἐς ὕπνον
 (ἐς) ἔρω(τ') ἄωρα θέλγ(ει)
 προδότιν γάμων γενέσθαι· 20
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 τότε μὴ θέλουσαν ἄγγει·
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 μεθύων ἄτακτα παίζει.

58. (Fr. 1.)

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Ἄνὰ βάρβιτον δονήσω·
 ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
 μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
 σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
 5 ἔλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων
 Φρυγίῳ θυθμῶ βοήσω,
 ἄτε τις κύκνος Καῦστρου
 ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
 10 ἀνέμου σύναυλος ἠχῆ.
 σὺ δὲ Μοῦσα συγγόρευε·
 ἱερὸν γὰρ ἔστι Φοῖβου
 κιδάρη δάφνη τρίπους τε.
 λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
 15 ἀνεμῶλιον τὸν οἶστρον.
 σαύφρων γὰρ ἔστι κούρα·
 (τὰ) μὲν ἐκπέφευγε κέντρα,
 φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,

φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχ(θη).
 ὁ δὲ Φοῖβος ἦε, Φοῖβος 20
 κρατέειν κόρην νομίξων,
 χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
 ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
 ἄγε θυμέ, πῆ μέμηνας
 μανίην μανίεις ἀρίστην; 25
 τὸ βέλος, φέρε, κράτννον,
 σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης·
 τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
 ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
 τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ, 30
 τὸν αἰοδιμον μελιστήν.
 φιάλην πρόπινε παισίν,
 φιάλην λόγων ἔρανην.
 ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
 παραμύθιον λαβόντες, 35
 φλογοερὸν φύγ(ωμεν) ἄστρον.

59.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὃ τὸ ποτήριον λέγει μου,
 παῖ, ποδαπὸν με δεῖ γενέσθαι.
 μέθυσόν με καὶ κάρωσον·

60.

δοκῆει κλύειν γὰρ ἦδε,
 λαλέειν τις εἰ θελήσει.

Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθραπται καὶ τί
ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ.

1. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυκῆναις.

Λεύσσεις Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὄπ' Αἰγίσθου κούλομένης ἀλόχου.

2. Ἔτερον.

Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃν βα κατέκτα
διὰ Κλυταιμνήστρη Τυνδαρίς οὐχ ὀσίως.

3. Ἐπὶ Μενελάου.

Ὀλβιος ὃ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

4. Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν
Λεσβῇ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληιάδην Ἀχιλλῆα,
ἧδ' ἱερὰ νήσος ποντιαῖς ἀμφὶς ἔχει.

5. Ἔτερον.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθραπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἑννέα Πιερίδες.

6. Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆι τέθραπται,
ὃν κτάνεν ὠκύς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

7. Ἐπ' Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἄρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. Ἐπὶ Τεῦκρον κειμένον ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἴδῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε
 Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμῖς κατέχει.

9. Ἐπὶ Νέστορος κειμένον ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. Ἔτερον.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
 γῆ κατέχει βουλῆ φέρτατον ἡμιθέων.

11. Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένον ἐν Τροίῃ.

Μνημ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
 ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ θυσάμενος πατέρα.

12. Ἐπὶ Ὀδυσσεῶς κειμένον ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἄνερα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
 κλεινῆτατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίλασεν.

13. Ἔτερον.

Οὔτος Ὀδυσσεῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
 Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτόχεσαν.

14. Ἐπὶ Διομήδους κειμένον ἐν τῇ ὀμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνήτην πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
 ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὀμωνυμῆ.

15. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὄρας τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πλησίον ἴδουμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

16. 'Επ' Αϊαντος τοῦ Οἰλέως κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Λοκῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχευ
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. 'Επὶ Νιφέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
Νιφέα τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. 'Επὶ Τληπόλεμον κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

᾽Ωδ' Ἡρακλείδην βηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

18b.

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὄδ' ἀνθεμόεις.

19. 'Επὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἦδε
ὄστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

20. Ἐν Τρίκῃ ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλείριου καὶ Μαχάονος.

Οἶδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. 'Επὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὸν ζέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. 'Επὶ Εὐρύπυλον κειμένου ἐν Ὀρμενίᾳ.

Πάτρην ἐν Ὀρμενίᾳ Εὐαίμονος ἀγλαδὸν υἱὸν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. 'Επὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἦδε κόνις κατέχει.

24. Ἐπὶ Φιλοκτῆτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἷόν,
ἦδε Φιλοκτῆτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

25. Ἐπὶ Μέγητος ἀπολομένον ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον
ἐν Δουλιχίῳ.

Μνήμα Μέγητι θοῶ μεγαθύμου Φυλέος υἱῶ
Δουλίχοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῶ Ποδάρκει κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιὺς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἷόν·
ὁστὲα δ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

28. Ἐπὶ Προθόου κευοταφίῳ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

29. Ἐπὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὄδ' Ἀδμήτιο Φερητιάδης Εὐμήλος
νέφθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἄρχὸς ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου υἱὸς
κειῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.

Ἄρχὸς τ' Ἀμφιμαχος Κτεάτου παῖς ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄρᾶς, ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὕγρον ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένον ἐν Τροίᾳ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίον.

34. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένον ἐν Ἀθήναις.

Ταξιλόχος λαῶν, υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρὶδι μοῖραν ἔχει.

35. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρύαλου κειμένων ἐν Ἄργει.

Ἄργεῖος Σθένελος Καπανήσιος ὧδε τέθαιπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου κειμένων ἐν Ἥλιδι.

Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἥλιδι δὴν
δηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Αἶδαο ἔβαν.

37. Ἐπὶ Ταλθύβιου κειμένον ἐν Μυκῆναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

38. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλλῆι ἐὼν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἦδε κατεσίλασε Τρωᾶς ἄρουρα τάφῳ.

39. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φειδίππου Τροίην περσάντ' ἦδ' Ἀντίφου ἦρω
γαῖα πατρὶς Κῶων ἦδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. Ἐπὶ Δηπύλου.

Δηπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενλίω
μνήμα τόδ' εὐκλεινόν· γέλνατο Τληπόλεμος.

41. Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.

Ἐπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὧδε κεῖται ὑπ' ὄχθῳ
Ζήθος, ὃν Ἀντιόπη γέλνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. Ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὄδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἐπλησε βίου.

43. Ἐπὶ Αἰήτου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρῦσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ιασίοιο πολυκλειτής Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείλων ἀτρεκὲς ἴσθι τόδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων.

45. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν Λαομέδοντα,
ἵππων ἀκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.

46. Ἐπὶ Ἑκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἑκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

46b.

Ἑκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐξετέλεσεν
ῥχθον ὑπὲρ γαίης, μνήμ' ἐπιγιγνομένοις.

47. Ἐπὶ Πυραίχμου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὄδε Πυραίχμης
ἀκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. Ἐπὶ Ὀρφείως κειμένου ἐν Κικονίᾳ.

Θρηῖκα χρυσολύραν Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

49.

Τόνδ' ῥχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένω.

50.

Θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρ.

51.

Πελοπόρου Θρήκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρωες
ἔδραν ναλοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

52.

Τηλεβόλον φνιτήρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱὸν
ἐκ Ζελέας κατέχει Πάνδαρον ἦδε κόνις.

53.

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγγίλου φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Ἀἴδην.

54.

Ἐμφ(εῖα), στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

55.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

56.

Ἵππῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρωῆς δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

57.

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλῆ Σαρπηδόνα δῖον
Ἐάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

58.

Εὐώδης κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λῆινος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

59.

Στήσω σε σπεύδοντα δορυσσόου Πενθεσιλείας
αίπυν ἔσαθρῆσαι τόμβον Ἀμαξονίδος.

60.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

61.

Ἐνθάδε πῦρ Τρωῶν <τε καὶ> Ἑλλάδος ἄλγος ἀπάσης
ὁ Πριάμοιο Πάρις ψύχομαι ἀκρολόφοις.

62. (Ἐπὶ Ἀσίῳ.)

Ἴππων ὠκνπόδων ἑλατῆρ θρασυκάρδιος . . .

63.

Νώτῳ μὲν μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον πολυβοῖζον,
κόλπῳ δ' <Ἴππόθοόν τ' ἠδὲ Πύλαιον> ἔχω.

INDICES.

I.

(Numeri posteriores sunt editionis Bergkianae maioris quartae.)

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I. CALLINUS p. 1.

II. ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 7. 7 : 8. 8 : 19. 9—14 : 9—14. 15 : 16.
16 : 15. 17, 18 : 21. 19 : 25. 20 : 27. 21, 22 : 29. 23 : 30.
24 : 32. 25 : 39. 26 : 34. 27 : 20. 28 : 22. 29 : 23. 30 : 24.
31 : 26. 32 : 28. 33 : 31. 34 : 33. 35 : 62. 36 : 35. 37 : 36.
38 : 37. 39 : 40. 40 : 41. 41 : 42. 42 : 43. 43 : 44. 44 : 45.
45 : 46. 46 : 95. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 52. 50 : 53. 51 : 54.
52 : 55. 53 : 56. 54 : 57. 55 : 58. 56 : 59. 57 : 60. 58 : 61.
59 : 63. 60 : 64. 61 : 65. 62 : 66. 63 : 67. 64 : 68. 65 : 69.
66, 67 : 70. 68 : 71. 69 : 72. 70 : 73. 71 : 74. 72 : 75. 73 : 76.
74 : 77. 75 : 78. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 81. 79 : 82. 80 : 83.
81 : 86. 82 : 38. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 94. 86 : 96. 87 : 97.
88 : 92. 89 : 106. 90 : 107. 91 : 108. 92 : 109. 93 : 110. 94 : 111.
95 : 112. 96 : 89. 97 : 90. 98 : 91. 99 : 93. 100 : 104. 102 : 84.
103 : 98. 104 : 103. 105 : 100. 106 : 114. 107 : 115. 108 : 101.
109 : 102. 109 a cf. adn. 110 : 116. 111 : 85. 112 : 99. 112 a deest.
113 : 119. 114 : 120. 115 : 17. 116 : 18.

III. SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22, 23. 23 : 24. 24 : 25. 25 : 26. 26 : 27.
27 : 28.

IV. TYRTAEVS p. 24.

1 : 2. 2 : 3, 4. 3, 4, 5 : 5. 6 : 6. 7 : 7. 8 : 10. 9 : 11. 10 : 12.
11 : 13. 12 : 14. 13 : 15.

V. ASIUS p. 30.

VI. PISANDER p. 30.

VII. MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17.

VIII. SOLON p. 34.

1 : 1, 2, 3. 2 : 4. 3 : 5. 4, 5 : 6, 8. 6 : 7. 7 : 9. 8 : 10. 9, 10 : 11.
 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17. 17 : 18.
 18 : 19. 19 : 20, 21. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24. 23 : 25. 24 : 26.
 25 : 28. 26 : 29. 27 : 27. 28 : 32. 29 : 33. 30, 31 cf. 34, 35.
 32 : 36, 37. 32b cf. 36, 20. 33 : 38. 34 : 39. 35 : 40. 36 : 31.

IX. CLEOBULINA p. 46.

1 : 2. 2 : 1. 2a : 3. 3 : III p. 201.

X. AESOPUS p. 47.

XI. DEMODOCUS p. 47.

XII. PHOCYLIDES p. 48.

1 : 3. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 11.
 10 : 12. 11 : 13. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17. 16 : 1. 17 : 2.

XIII. XENOPHANES p. 50.

XIV. HIPPONAX p. 56.

1, 2 : 1. 3 : 3. 4 : 5. 5 : 15. 6 : 22A. 7 : 21A. 8 : 21B. 9 : 26.
 10 : 28. 11 : 29. 12 : 2. 13 : 4. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8. 17 : 9.
 18 : 11. 19 : 12. 20 : 13. 21 : 14. 22 : 16, 18. 23 : 17. 24 : 19.
 25 : 20. 26 : 30A. 27 : 30B. 28 : 31. 29 : 32. 30 : 33. 31 : 34.
 32 : 35. 33 : 36. 34 : 37. 35 : 38. 36 : 39. 37 : 40. 38 : 41.
 39 : 42. 40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48.
 46 : 49. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 52. 50 : 53. 51 : 54. 52 : 55A.
 53 : 55B. 54 : 56. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 60. 59 : 63.
 60 : 64. 62 : 22B. 63 : 81. 66 : 61. 66a : 66. 66b : 125. 66c : 65.
 67 : 73. 68 : 74. 69 : 77. 70 : 76. 71 : 79. 72 : 80. 73 : 82.
 74, 75 : 83. 76 : 62. 77 : 78. 78 : 84. 79 : 90. 80 : 85. 80a : 87.
 81 : 92. 82 : 72.

XV. ANANIUS p. 66.

XVI. THEOGNIS p. 67.

XVII. HIPPARCHUS p. 123.

XVIII. PIGRES p. 123.

XIX. EPICHARMUS p. 123.

XX. DIPHILUS p. 123.

XXI. PHRYNICHUS p. 124.

XXII. AESCHYLUS p. 124.

1 : 2. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5.

XXIII. SOPHOCLES p. 125.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 4. 4 : 7.

XXIV. ION p. 125.

1—4 : 1—4. 4a : 5. 4b : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 16.

XXIVa. PHILIADES p. 128.

XXV. MELANTHIUS p. 128.

XXVI. HIPPO p. 128.

XXVII. EMPEDOCLES p. 128.

1 : 2. 2 : 1.

XXVIII. DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

XXIX. EURIPIDES p. 130.

XXX. PANARCES p. 131.

XXXI. HERMIPPUS p. 131.

1 : 2. 2 : 4. 3 : 5.

XXXII. THUCYDIDES p. 132.

XXXIII. ALCIBIADES p. 132.

XXXIV. AGATHON p. 132.

XXXV. EUENUS p. 132.

XXXVI. CRITIAS p. 134.

1 : 1. 2 : 2. 2a deest. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

XXXVII. SOCRATES p. 137.

XXXVIII. ANTIMACHUS p. 137.

XXXIX. PLATO p. 138.

1—25 : 1—25. 26 : 27 v. 1 sq. 27 : 26. 28 : 27 v. 3 sq. 29 : 28.

30 : 29. 31 : 30. 32 : 31. 33 : 32.

XL. SCYTHINUS p. 143.

XLI. SIMMIAS THEBANUS p. 144.

XLII. ZEUXIS p. 145.

XLIII. PARRHASIUS p. 145.

XLIV. PRAXITELES p. 146.

XLV. DIONYSIUS MINOR p. 146.

1 : 2. 2 : 1.

XLVI. MAMERCUS p. 146.

XLVII. ASTYDAMAS p. 146.

XLVIII. PHILISCUS p. 147.

XLIX. APHAREUS p. 147.

L. SPEUSIPPUS p. 147.

LI. DEMOSTHENES p. 147.

LII. ARISTOTELES p. 148.

1 : 3. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 1. 5 : 6.

LIII. CERCIDAS p. 150.

LIV. AESCHRIO p. 151.

1—6 : 1—6. 7 : 8. 8 : 9.

LV. CASTORIO p. 152.

LVI. CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1. 4—7 : 4—7. 8 : 3 v. 2 sq., 8, 9. 9 : 10.
 10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 17. 16 : 20. 17 : 22.
 18 : 16. 18a deest. 19 : 18. 20 : 19.

LVII. THEOCRITUS CHIUS p. 156.

LVIII. MENANDER p. 157.

LIX. SODAMUS p. 157.

LX. CLEON p. 157.

LXI. FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA p. 157.

1 : 1. 2 : 2A. 3 : Simon. 88 v. 1 sq. 4 : Simon. 175. 5 : 3.
 6 : 4. 7 : 5. 8 : 8A. 9 : 8B. 10 : 9. 11 : 11. 12—15 : 12—15.
 16 : 6, cf. adn. 17 sq. desunt.

LXII. FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA p. 159.

1 : 16. 2 : 17A. 3 : 17B. 4 : 18. 5 : 19. 6 : 20A. 7 : 20B.
 8 : 26B. 9 : 21. 10 : 22. 11 : 23. 12 : 25. 13 : 26A. 14 : 27.
 15 : 28. 16 : 29. 17 : 24. 18 sqq. desunt, cf. adn.

POETAE MELICI.

I. EUMELUS p. 165.

II. TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 6. 4 : 5.

III. ALCMAN p. 166.

1 : 1, 4, 6. 2 : 9. 3 : 2. 4 : 16. 5 : 23. 6 : 11. 7 : 24. 7a : 17.
 8 : 26. 9 : 27. 10 : 40. 11 : 41. 12 : 42. 13 : adesp. 33A. 14 : 51.
 15 : 39. 16 : 45. 17 : 33. 18 : 34. 19 : 46. 20 : 47. 21 : 65.
 22 : adesp. 42. 23 : 29. 24 : 18. 25 : 49. 26 : 53. 27 : 56B.
 28 : 3. 29 : adesp. 43A. 30 : 28. 31 : 30. 32 : 22. 33 : 43.
 34 : 21. 35 : 69. 36 : 70. 37 : 71. 38 : 68. 39 : 72. 40 : 73.
 41 : 74A. 42 : 10. 43 : 7. 44 : 36. 45 : 74B. 46 : 75. 47 : 81.
 48 : 77. 49 : 76. 50 : 78. 51 : 79. 52 : 80. 53 : adesp. 34.
 54 : 19. 55 : 20. 56 : 38. 57 : 85A. 58 : 85B. 59 : 25. 60 : 35.
 61 : 37. 62 : 48. 63 : 58. 64 : 59. 65 : 60. 66 : 62. 67 : 66.
 68 : 67. 69 : 86. 70 : 87. 71 : 56A. 72 : 44. 73 : 8. 74 : 31.
 75 : 32. 76 : 50. 77 : 52. 78 : 54. 79 : 55. 80 : 57. 81 : 61.
 82 : 63. 83 : 64. 84 : 82. 85 : 83. 86 : 84. 87 : 89. 88 : 90.
 89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 96. 95 : 97.
 96 : 98. 97 : 99. 98 : 100. 99 : 101A. 100 : adesp. 35. 101 : ad. 36.
 102 : ad. 37A. 103 : ad. 37B. 104 : ad. 80. 105 : ad. 81.

IV. ARION p. 181.

V. ALCAEUS p. 183.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 9. 4 : 14. 4a : 66. 5 : 13B. 6 : 18. 7 : 19. 8 : 20.
 9 : 21. 10 : 22. 11 : 26 v. 1 sq. 12 : 27. 13 : 28. 14 : 30. 15 : 31.

16 : 34. 17 : 35. 18 : 53. 19 : 55 v. 2. 20 : 65. 21 : 68. 22 : 69.
 23 : 71. 24 : 74. 25 : 76. 26 : 79. 27 : 73. 28, 29 : 36. 30 : 63.
 31 : 54A. 32 : 77. 33 : 78. 34 : 55 vs. 1. 35 : 23. 36, 37 : 33.
 38 : 40. 39 : 81. 40 : 82. 41 : 13A. 42 : 37. 42a deest. 43 : 39.
 44 : 41. 45 : 42. 46 : 44. 47 : 83. 48 : 84. 49 : 85. 50 : 86.
 51 : 26 v. 3. 52 : 75. 53 : 87. 54 : 88. 55 : 90. 56 : 15. 57 : 16.
 58 : 17. 59 : 49. 60 : 51. 61 : 64. 62 : 11. 63 : 48A. 64 : 80.
 65 : 43. 66 : 96. 67 : 29. 68 : 72. 69 : 52. 70 : 62. 71 : 45.
 72 : 46. 73 : 92. 74 : 25. 75 : 48B. 76 : 93. 77 : 47. 78 : 103.
 79 : 57. 80 : 59. 81 : 60. 82 : 61. 83 : 97. 84 : 98. 85 : 99.
 86 : 101. 87 : 56. 88 : 94. 89 : 95. 90 : 100. 91 : 102. 92 : 89.
 93 : 104. 94 : 151. 95 deest.

VI. SAPPHO p. 193.

1—6 : 1—6. 7 : 7, 8. 8 : 9. 9 : 10. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14.
 13 : 16. 14 : 17 v. 1. 15 : 17 v. 2 sq. 16 : 18. 17 : 19. 18 : 20.
 19 : 133. 20 : 22. 21 : 26. 22 : 27. 23 : 28. 24 : 86. 25 : 30.
 26 : 31. 27 : 32. 28 : 33. 29 : 34. 30 : 35. 31 : 36. 32 : 101.
 33 : 50. 34 : 67. 35 : 42. 36 : 38. 37 : 39. 38 : 40. 39 : 41.
 40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48. 46 : 49.
 47 : 75. 48, 49 : 51. 50 : 52. 51 : 53. 52 : 54 v. 1 sq. 53 : 54 v. 3.
 54 : 73. 55 : 57. 56 : 57A. 57 : 29. 58 : 58. 59 : 59. 60 : 21.
 61 : 60. 62 : 61. 63 : 62. 64 : 63. 65 : 56. 66 : 64. 67 : 65.
 68 : 66. 69 : 68. 70 : 69. 71 : 70. 72 : 71. 73 : 72. 74 : 74.
 75 : 76. 76 : 77. 77 : 78. 78 : 79. 79 : 80. 80 : 81. 81 : 82.
 82 : 83. 83 : 84. 84 : 85. 85 : 87. 86 : 88. 87 : 89. 88 : 90.
 89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 97. 95 : 98.
 96 : 99. 97 : 100. 98 : 102. 99 : 103. 100 : 104. 101 : 105. 102 : 106.
 103 : 109. 103a : 96. 103b : 37. 103c : 55. 103d—i = 112—117.
 103k : 136. 104 : 118. 105 : 119. 106 : 120.

VII. STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 14. 8 : 17. 9 : 18. 10 : 29.
 11 : 32. 12 : 35. 13 : 36. 14 : 37. 15 : 42. 16 : 44. 17 : 26.
 18 : 45. 19 : 46. 20 : 48. 21 : 49. 22 : 50. 23 : 51. 24 : 52.
 25 : 53.

VIII. IBYCUS p. 213.

1—7 : 1—7. 8 : 9. 8a : 8. 8b sq. : 10. 8d : 15. 8e : 18. 9 : 16.
 10 : 17. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 24. 15 : 26. 16 : 27.

IX. PYTHERMUS p. 218.

X. ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 13B. 9 : 14. 10 : adesp. 78.
 11 : 40. 12 : 15. 13 : 17. 14 : 18. 15 : 19. 16 : 20. 17 : 35.
 18 : 21 v. 1 sq. 19 : 21 v. 3 sqq. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24.
 23 : 25. 24 : 28. 25 : 29. 26 : 30. 27 : 31. 28 : 32. 29 : 33.
 30 : 41. 31 : 42. 32 : 43. 33 : 44. 34 : 45. 35 : 16. 36 : 37.
 37 : 38. 38 : 39. 39 : 46. 40 : 58. 41 : 59. 42 : 60. 43 : 61.

44 : 62. 45 : 63. 46 : 64. 47 : 65. 48 : 47. 49 : 48. 50 : 49.
 51 : 50. 52 : 51. 53 : 52. 54 : 53. 55 : 54. 56 : 66. 57 : 55.
 58 : 56. 59 : 57. 60 : 67. 61 : 68. 62 : 36. 63 : 69. 64 : 70.
 65 : 71. 66 : 72. 67 : 72B. 68 : 73. 69 : 74. 70 : 75. 71 : 76.
 72 : 78. 73 : 77. 74 : 114. 75 : 81. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 82.
 79 : 83. 80 : 84. 81 : 85. 82 : 86. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 89.
 86 : 90. 87 : 91. 88 : 92. 89 : 93. 89a deest. 90 : 94. 91 : 95.
 92 : 96. 93 : 97. 94 : 100. 95 : 101. 96 : 103. 97 : 104. 98 : 105.
 99 : 106. 100 : 110. 101 : 111. 102 : 112. 103 : 113. 104 : 109.
 105 : 102. 106 : 107. 107 : 108. 108 : 115. 109 : 116.

XI. LASUS p. 232.

XII. TELESILLA p. 233.

XIII. SIMONIDES p. 233.

1 : 4. 2 : 1, 2. 3 : 5. 4 : 7. 5 : 8. 6 : 10. 6a : 11, Semon.
 Amorg. 29. 7 : 12. 8 : 13. 9—13 : 14—18. 14 : 29. 15 : 30.
 16 : 31. 17 : 32. 18 : 36. 19 : 38. 20 : 39. 21 : 23. 22 : 37. 23 : 40.
 24 : 41. 25 : 42. 26 : 43. 27 : 44. 28 : 45. 29, 30 : 46. 31 : 47.
 32 : 48. 33 : 49. 34 : 50. 35 : 51. 36 : 52. 37 : 53. 38 : 54.
 39 : 55. 40 : 57. 41 : 58. 42 : 59. 43 : 60. 44 : 61. 45 : 62.
 46 : 63. 47 : 64. 48 : 65. 49 : 66. 50 : 67. 51 : 68. 52 : 69.
 53 : 70. 54 : 71. 55 : 72. 56 : 73. 57 : 74. 58 : 75. 59 : 84 v. 7.
 60 : 76. 61 : 77. 62 : 78. 63 : 79. 64 : 80A. 65 : 80B. 66 : 86.
 67 : 81. 68 : 84. 69 : 85. 70 : 87. 71 : 88 v. 3. 72 : 146. 73 : 167.
 74 : 89. 75 : 90. 76 : 82. 77 : 91. 78 : 92. 79 : 94. 80 : 95.
 81 : 96. 82 : 97. 83 : 98. 84 : 99. 85 : 100. 86 : 101. 87 : 102.
 88 : 103. 89 : 105. 90 : 106. 91 : 107. 92 : 108. 93 : 109.
 94 : 111. 95 : 112. 96 : 113. 97 : 114. 98 : 115. 99 : 116.
 100 : 117. 101 : 118. 102 : 120. 103 : 121. 104 : 122. 105 : 124B.
 106 : 125. 107 : 127. 108 : 128. 109 : 130. 110 : 110. 111 : 119.
 112 : 123. 113 : 126. 114 : 129. 115 : 124A. 116 : 180. 117 : 182.
 118 : 183. 119 : 184. 120 : 131. 121 : 133. 122 : 134. 123 : 136.
 124 : 137. 125 : 138. 126 : 140. 127 : 141. 128 : 142. 129 : 147.
 130 : 149. 131 : 150. 132 : 152. 133 : 153. 134 : 154. 135 : 155.
 136 : 157. 137 : 158. 138 : 159. 139 : 160. 140 : 161. 141 : 163.
 142 : 164. 143 : 165. 144 : 143. 145 : 145. 146 : 148. 147 : 151.
 148 : 186. 149 : 188. 150 : 144. 151 : 156. 152 : 162. 153 : 178.
 154 : 179. 155 : 181. 156 : 185A. 157 : 185B. 158 : 187. 159 : 176.
 160 : 168. 161 : 169. 162 : 171. 163 : 172. 164 : 173. 165 : 170.
 166 : 174. 167 : 177. Pag. 266. 1 : 93. 2 : 104. 3 : 132. 4 : 135.
 5 : 139.

XIV. TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10.

XV. CORINNA p. 269.

1 : 20. 2 : 1. 3 : 2. 3a : 4. 4 : 10. 5 : 11. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16.
 9 : 17. 10 : 18. 11 : 19. 12 : 21. 13 : 9. 14 : 23.

XVI. LAMPROCLES p. 272.

XVII. PRATINAS p. 272.

1—3 : 1—3. 4 : 5.

XVIII. DIAGORAS p. 274.

XIX. CYDIAS p. 275.

XX. HYBRIAS p. 275.

XXI. PRAXILLA p. 276.

XXII. BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 11. 8 : 13. 9 : 14.
 10 : 19. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 23. 15 : 24. 16 : 25.
 17 : 26. 18 : 27. 19 : 28. 20 : 3. 21 : 7. 22 : 29. 23 : 30. 24 : 31.
 25 : 33. 26 : 34. 27 : 35. 28 : 36. 29 : 37. 30 : 38. 31 : 39.
 32 : 40. 33 : 41. 34 : 42. 35 : 43. 36 : 44. 37 : 45. 38 : 46.
 39 : 47. 40 : 48. 41 : 49.

XXIII. MELANIPIDES p. 286.

XXIV. ARIPHRON p. 288.

XXV. LICYMNIUS p. 288.

XXVI. PHILOXENUS p. 289.

1—5 : 1—5. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 13. 10 : 6. 11 : 14. 12 : 16.
 13 : 15.

XXVII. TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 7. 9 : 2. 10 : 3.
 11—15 : 11—15.

XXVIII. TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 5.

XXIX. LYCOPHRONIDES p. 299.

XXX. ERINNA p. 300.

XXXI. SIRO p. 302.

XXXII. FRAGMENTA MELICA ADESPOTA p. 302.

1 : 30A. 2 : 30B. 3 : 31. 4 : 32. 5 : 33B. 6 : 38. 7 : 40. 8 : 41.
 9 : 43B. 10 : 44. 11 : 45. 12 : 46A. 13 : 46B. 14 : 51. 15 : 52.
 16 : 53. 17 : 69. 18 : 70. 19 : 71. 20 : 72. 21 : 73. 22 : 74.
 23 : Alc. 38. 24 : 75. 25 : 76. 26 : 77. 27 : 79A. 28 : 79B.
 29 : 79C. 30 : 82A. 31 : 82B. 32 : 83A. 33 : 84. 34 : 85.
 35 : 86A. 36 : 86B. 37 : 87. 38 : 88. 39 : 89. 40 : 90. 41 : 91.
 42 : 92. 43 : 93. 44 : 94. 45 : 95. 46 : 96. 47 : 97. 48 : 98.
 49 : 2B. 50 : 99. 51 : 100. 52 : 101. 53 : 102. 54 : 103. 55 : 104A.
 56 : 104B. 57 : 105. 58 : 106. 59 : 107. 60 : 108. 61 : 109.
 62 : 110. 63 : 111. 64 : 112. 65 : 113. 66 : 115A. 67 : 115B.
 68 : 116. 69 : 117. 70 : 118. 71 : 119. 72 : 120. 73 : 121. 74 : 122.
 75 : 123. 76 : 124. 77 : 125. 78 : 138. 79 : 139. 80 : 140. 81 : 141.
 82 : 142. 83 : 143. 84 sqq. desunt, cf. adn.

VERSUS ET CANTILENAE POPULARES p. 317.

1 : 1. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 6. 6 sq. Terp. 3 sq. 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9.
 11 : 10. 12 : 11. 12a deest. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15.
 17 : 16. 18 : 17. 19 : 18. 20 : Tyrt. 16. 20a deest. 21 : 19. 22 : 20.
 23 : 21. 24 : 22A. 25 : 22B. 26 : 23. 26a deest. 27 : 24. 28 : 25.
 29 : 26. 30 : 27. 31 : 28. 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33.
 37 : 35. 38 : 36. 39 : 37. 40 : 38. 41 : 39. 42 : 40. 43 : adesp. 7.
 44 : 41. 45 : 42. 46 : 43. 47 : 44. 49 : 45. 50 : 46. 51 deest.

SCOLIA ANONYMA p. 329.

1 : 2. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 11.
 10 : 12. 11 : 13. 12 : 14. 13 : 6. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 22.
 17 : 23. 18 : 24. 19 : 25. 20 : 26. 21 : 17. 22 : 18. 23 : 19.
 24 : 20. 26 : 27. 27 : 29. 28 : 30. 29 : Thales. 30 : Solon 42.
 31 : Chilon. 32 : Pittacus. 33 : Bias. 34 : Cleobulus 1.

PSEUDEPIGRAPHA.**CARMEN PHOCYLIDEUM p. 337.****ANACREONTEA p. 343.****EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA p. 365.****II.**

(Numeri priores sunt Bergkiani, posteriores huius editionis.)

ADESPOTA ELEGIACA p. 157.

1 : 1. 2A : 2. 2B : ad. mel. 49. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : 16, cf. adn.
 7 : carm. pop. 43. 8A : 8. 8B : 9. 9 : 10. 10 : cf. p. XLIII.
 11 : 11. 11B : p. XLII. 12—15 : 12 : 15.

ADESPOTA IAMBICA p. 159.

16 : 1. 17A : 2. 17B : 3. 18 : 4. 19 : 5. 20A : 6. 20B : 7.
 21 : 9. 22 : 10. 23 : 11. 24 : 17. 25 : 12. 26A : 13. 26B : 8.
 27 : 14. 28 : 15. 29 : 16.

ADESPOTA MELICA p. 302.

30A : 1. 30B : 2. 31 : 3. 32 : 4. 33A : Alcman 13. 33B : 5.
 34 : Alcman 53. 35—37 : Alcman 100—103. 38 : 6. 39 : cf.
 p. LXVIII. 40 : 7. 41 : 8. 42 : Alcman 22. 43A : Alcman 29.
 43B : 9. 44 : 10. 45 : 11. 46A : 12. 46B : 13. 51 : 14. 52 : 15.
 53 : 16. 69 : 17. 70 : 18. 71 : 19. 72 : 20. 73 : 21. 74 : 22.
 75 : 24. 76 : 25. 77 : 26. 78 : Anacr. 10. 79A : 27. 79B : 28.
 79C : 29. 80 : Alcman 104. 81 : Alcman 105. 82 : 30, 31.
 83A : 32. 83B : p. LXVIII. 84 : 33. 85 : 34. 86A : 35. 86B : 36.
 87 : 37. 88 : 38. 89 : 39. 90 : 40. 91 : 41. 92 : 42. 93 : 43.

94 : 44. 95 : 45. 96 : 46. 97 : 47. 98 : 48. 99 : 50. 100 : 51.
 101 : 52. 102 : 53. 103 : 54. 104A : 55. 104B : 56. 105 : 57.
 106 : 58. 107 : 59. 108 : 60. 109 : 61. 110 : 62. 111 : 63.
 112 : 64. 113 : 65. 114 : p. LXVIII. 115A : 66. 115B : 67.
 116 : 68. 117 : 69. 118 : 70. 119 : 71. 120 : 72. 121 : 73.
 122 : 74. 123 : 75. 124 : 76. 125 : 77. 138 : 78. 139 : 79.
 140 : 80. 141 : 81. 142 : 82. 143 : 83.

AESCHRIO p. 151.

1—6 : 1—6. 8 : 7. 9 : 8.

AESCHYLUS p. 124.

2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

AESOPUS p. 47.

AGATHON p. 132.

ALCAEUS p. 183.

1 : 1. 5 : 2. 9 : 3. 11 : 62. 14 : 4. 13A : 41. 13B : 5. 15 : 56. 16 : 57.
 17 : 58. 18 : 6. 19 : 7. 20 : 8. 21 : 9. 22 : 10. 23 : 35. 25 : 74.
 26 : 11. 51. 27 : 12. 28 : 13. 29 : 67. 30 : 14. 31 : 15. 33 : 36. 37.
 34 : 16. 35 : 17. 36 : 27. 28. 37A : 42. 38 : ad. mel. 23. 39 : 43.
 40 : 38. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 65. 44 : 46. 45 : 71. 46 : 72.
 47 : 77. 48A : 63. 48B : 75. 49 : 59. 50 : cf. p. LI. 51 : 60.
 52 : 69. 53 : 18. 55 : 34. 19. 56 : 87. 57 : 79. 58 : cf. p. LI.
 59 : 80. 60 : 81. 61 : 82. 62 : 70. 63 : 30. 64 : 61. 65 : 20.
 66 : 4a. 68 : 21. 69 : 22. 70 : p. LI. 71 : 23. 72 : 68. 73 : 27.
 74 : 24. 75 : 52. 76 : 25. 77 : 31. 78 : 32. 79 : 26. 80 : 64.
 81 : 39. 82 : 40. 83 : 47. 84 : 48. 85 : 49. 86 : 50. 87 : 53.
 88 : 54. 89 : 92. 90 : 55. 91 : p. LI. 92 : 73. 93 : 76. 94 : 88.
 95 : 89. 96 : 66. 97 : 83. 98 : 84. 99 : 85. 100 : 90. 101 : 86.
 102 : 91. 103 : 78. 104 : 93. 151 : 94.

ALCIBIADES p. 132.

ALCMAN p. 166.

1 : 1 v. 1—3. 2 : 3. 3 : 28. 4 : 1 v. 4. 6 : 1 v. 5. 7 : 43.
 8 : 73. 9 : 2. 10 : 42. 11 : 6. 16 : 4. 17 : 7a. 18 : 24. 19 : 54.
 20 : 55. 21 : 34. 22 : 32. 23 : 5. 24 : 7. 25 : 59. 26 : 8. 27 : 9.
 28 : 30. 29 : 23. 30 : 31. 31 : 74. 32 : 75. 33 : 17. 34 : 18.
 35 : 60. 36 : 44. 37 : 61. 38 : 56. 39 : 15. 40 : 10. 41 : 11.
 42 : 12. 43 : 33. 44 : 72. 45 : 16. 46 : 19. 47 : 20. 48 : 62.
 49 : 25. 50 : 76. 51 : 14. 52 : 77. 53 : 26. 54 : 78. 55 : 79.
 56A : 71. 56B : 27. 57 : 80. 58 : 63. 59 : 64. 60 : 65. 61 : 81.
 62 : 66. 63 : 82. 64 : 83. 65 : 21. 66 : 67. 67 : 68. 68 : 38.
 69 : 35. 70 : 36. 71 : 37. 72 : 39. 73 : 40. 74A : 41. 74B : 45.
 75 : 46. 76 : 49. 77 : 48. 78 : 50. 79 : 51. 80 : 52. 81 : 47.
 82 : 84. 83 : 85. 84 : 86. 85A : 57. 85B : 58. 86 : 69. 87 : 70.
 88 : p. XLIX. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91. 94 : 92.
 95 : 93. 96 : 94. 97 : 95. 98 : 96. 99 : 97. 100 : 98. 101A : 99.

ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 8 : 6. 9 : 7. 13A : p. LVII. 13B : 8. 14 : 9.
 15 : 12. 16 : 35. 17 : 13. 18 : 14. 19 : 15. 20 : 16. 21 : 18, 19.
 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 28 : 24. 29 : 25. 30 : 26.
 31 : 27. 32 : 28. 33 : 29. 35 : 17. 36 : 62. 37 : 36. 38 : 37.
 39 : 38. 40 : 11. 41 : 30. 42 : 31. 43 : 32. 44 : 33. 45 : 34.
 46 : 39. 47 : 48. 48 : 49. 49 : 50. 50 : 51. 51 : 52. 52 : 53.
 53 : 54. 54 : 55. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 40. 59 : 41.
 60 : 42. 61 : 43. 62 : 44. 63 : 45. 64 : 46. 65 : 47. 66 : 56.
 67 : 60. 68 : 61. 69 : 63. 70 : 64. 71 : 65. 72 : 66. 72B : 67.
 73 : 68. 74 : 69. 75 : 70. 76 : 71. 77 : 73. 78 : 72. 79 : 76.
 80 : 77. 81 : 75. 82 : 78. 83 : 79. 84 : 80. 85 : 81. 86 : 82.
 87 : 83. 88 : 84. 89 : 85. 90 : 86. 91 : 87. 92 : 88. 93 : 89.
 94 : 90. 95 : 91. 96 : 92. 97 : 93. 98 : cf. p. LVII. 99 : p. LVII.
 100 : 94. 101 : 95. 102 : 105. 103 : 96. 104 : 97. 105 : 98.
 106 : 99. 107 : 106. 108 : 107. 109 : 104. 110 : 100. 111 : 101.
 112 : 102. 113 : 103. 114 : 74. 115 : 108. 116 : 109.

ANACREONTEA p. 343.**ANANIUS** p. 66.**ANTIGENES** cf. Simonid. 146, p. LX.**ANTIMACHUS** p. 137.**APHAREUS** p. 147.**ARCHILOCHUS** p. 2.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 7 : 6. 8 : 7. 9—14 : 9—14. 15 : 16. 16 : 15.
 17 : 115. 18 : 116. 19 : 8. 20 : 27. 21 : 17, 18. 22 : 28. 23 : 29.
 24 : 30. 25 : 19. 26 : 31. 27 : 20. 28 : 32. 29 : 21, 22. 30 : 23.
 31 : 33. 32 : 24. 33 : 34. 34 : 26. 35 : 36. 36 : 37. 37 : 38.
 38 : 82. 39 : 25. 40 : 39. 41 : 40. 42 : 41. 43 : 42. 44 : 43.
 45 : 44. 46 : 45. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49. 53 : 50. 54 : 51.
 55 : 52. 56 : 53. 57 : 54. 58 : 55. 59 : 56. 60 : 57. 61 : 58.
 62 : 35. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 61. 66 : 62. 67 : 63. 68 : 64.
 69 : 65. 70 : 66, 67. 71 : 68. 72 : 69. 73 : 70. 74 : 71. 75 : 72.
 76 : 73. 77 : 74. 78 : 75. 79 : 76. 80 : 77. 81 : 78. 82 : 79.
 83 : 80. 84 : 102. 85 : 111. 86 : 81. 87 : 83. 88 : 84. 89 : 96.
 90 : 97. 91 : 98. 92 : 88. 93 : 99. 94 : 85. 95 : 46. 96 : 86.
 97 : 87. 98 : 103. 99 : 112. 100 : 105. 101 : 108. 102 : 109.
 103 : 104. 104 : 100. 106 : 89. 107 : 90. 108 : 91. 109 : 92.
 110 : 93. 111 : 94. 112 : 95. 113 : p. XIII. 114 : 106. 115 : 107.
 116 : 110. 119 : 113. 120 : 114.

ARION p. 181.**ARIPHON** p. 288.**ARISTOTELES** p. 148.

1 : 4. 2 : 2. 3 : 1. 4 : 3. 5 : p. 365 sqq. 6 : 5.

PEPLUS ARISTOTELEUS p. 365.

ASIUŠ p. 30.

ASTYDAMAS p. 146.

BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 20. 4 : 3. 6 : 4. 7 : 21. 8 : 5. 9 : 6. 11 : 7.
 13 : 8. 14 : 9. 19 : 10. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 23 : 14. 24 : 15.
 25 : 16. 26 : 17. 27 : 18. 28 : 19. 29 : 22. 30 : 23. 31 : 24.
 33 : 25. 34 : 26. 35 : 27. 36 : 28. 37 : 29. 38 : 30. 39 : 31.
 40 : 32. 41 : 33. 42 : 34. 43 : 35. 44 : 36. 45 : 37. 46 : 38.
 47 : 39. 48 : 40. 49 : 41.

BIAS p. 334.

CALLINUS p. 1.

CALLISTRATUS p. 329, cf. p. LXXII.

CASTORIO p. 152.

CERCIDAS p. 150.

CHILO p. 333.

CLEOBULINA p. 46.

CLEOBULUS p. 334.

1 : scol. Lob. 34. 2 : Cleobulina 3.

CLEON SICULUS p. 157, cf. p. XLI.

CORINNA p. 269.

1 : 2. 2 : 3. 4 : 3a. 9 : 13. 10 : 4. 11 : 5. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8.
 17 : 9. 18 : 10. 19 : 11. 20 : 1. 21 : 12. 23 : 14.

CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1, 8 v. 1. 4—7 : 4—7. 8, 9 : 8 v. 2 sqq.
 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 18.
 17 : 15. 18. : 19. 19 : 20. 20 : 16. 22 : 17.

CRITIAS p. 134.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

CYDIAS p. 275.

DEMODOCUS p. 47.

DEMOSTHENES p. 147.

DIAGORAS p. 274.

DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

DIONYSIUS MINOR p. 146.

1 : 2. 2 : 1.

DIPHILUS p. 123.

ECHEMBROTUS p. LIV sq.

EMPEDOCLES p. 128.

1 : 2. 2 : 1.

EPICHARMUS p. 123.

ERINNA p. 300.

EUENUS p. 132.

EUMELUS p. 165.

EURIPIDES p. 130.

HERMIPPUS p. 130.

2 : 1. 4 : 2. 5 : 3.

HERODAS p. XLI.

HIPPARCHUS p. 123.

HIPPO p. 128.

HIPPONAX p. 56.

1 : 1, 2. 2 : 12. 3 : 3. 4 : 13. 5 : 4. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16. 9 : 17.
 11 : 18. 12 : 19. 13 : 20. 14 : 21. 15 : 5. 16 : 22 v. 1 sq. 17 : 23.
 18 : 22 v. 3 sqq. 19 : 24. 20 : 25. 21A : 7. 21B : 8. 22A : 6.
 22B : 62. 26 : 9. 28 : 10. 29 : 11. 30A : 26. 30B : 27. 31 : 28.
 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33. 37 : 34. 38 : 35.
 39 : 36. 40 : 37. 41 : 38. 42 : 39. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42.
 46 : 43. 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49.
 53 : 50. 54 : 51. 55A : 52. 55B : 53. 56 : 54. 57 : 55. 58 : 56.
 59 : 57. 60 : 58. 61 : 66. 62 : 76. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 66 c.
 66 : 66 a. 72 : 82. 73 : 67. 74 : 68. 75 : 69. 76 : 70. 77 : 69.
 78 : 77. 79 : 71. 80 : 72. 81 : 63. 82 : 73. 83 : 74. 75. 84 : 78.
 85 : 80. 87 : 80 a. 89 : cf. p. XXIV. 90 : 79. 91 : cf. p. XXIV.
 92 : 81. 93 : cf. p. XXIV. 125 : 66 b.

HYBRIAS p. 275.

IBYCUS p. 213.

1—7 : 1—7. 8 : 8 a. 9 : 8. 10 : 8 b sq. 15 : 8 d. 16 : 9. 17 : 10.
 18 : 8 e. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 24 : 14. 26 : 15. 27 : 16.

ION p. 125.

1—4 : 1—4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7. 16 : 8.

IOPHON p. XXXVIII.

LAMPROCLES p. 272.

LASUS p. 232.

LICYMNIUS p. 286.

LYCOPHRONIDES p. 299.

MAMERCUS p. 148.

MELANIPPIDES p. 286.

MELANTHIUS p. 128.

MENANDER p. 157.

MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PANARCES p. 181.

PARRHASIUS p. 145.

PHILIADES p. 128, cf. adn.

PHILISCUS p. 147.

PHILOXENUS p. 289.

1—5 : 1—5. 6 : 10. 8 : 6. 9 : 7. 10 : 8. 13 : 9. 14 : 11. 15 : 13.
16 : 12.

PHOCYLIDES p. 48.

1 : 16. 2 : 17. 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PHOCYLIDEA p. 337.

PHRYNICHUS p. 124.

1, 2 : cf. p. XXXV. 3 : 1.

PIGRES p. 123, cf. p. XXXV.

PISANDER p. 30.

PITTACUS p. 334.

PLATO p. 138.

1—26 : 1—25. 26 : 27. 27 : 26, 28. 28 : 29. 29 : 30. 30 : 31.
31 : 32. 32 : 33.

CARM. POPULARIA p. 317.

1 : 1. 2 : cf. p. IX. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 5. 7 : 8. 8 : 9. 9 : 10.
10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17.
17 : 18. 18 : 19. 19 : 21. 20 : 22. 21 : 23. 22A : 24. 22B : 25.
23 : 26. 24 : 27. 25 : 28. 26 : 29. 27 : 30. 28 : 31. 29 : 32.
30 : 33. 31 : 34. 32 : 35. 33 : 36. 34 : p. 131. 35 : 37. 36 : 38.
37 : 39. 38 : 40. 39 : 41. 40 : 42. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46.
44 : 47. 45 : 49. 48 : 50.

PRATINAS p. 272.

1—3 : 1—3, cf. p. LXI. 5 : 4.

PRAXILLA p. 276.

PRAXITELES p. 146.

PYTHERMUS p. 218.

SAPPHO p. 193.

1—6 : 1—6. 7, 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12.
16 : 13. 17 : 14, 15. 18 : 16. 19 : 17. 20 : 18. 21 : 60. 22 : 20.
26 : 21. 27 : 22. 28 : 23. 29 : 57. 30 : 25. 31 : 26. 32 : 27.
33 : 28. 34 : 29. 35 : 30. 36 : 31. 37 : 103b. 38 : 36. 39 : 37.
40 : 38. 41 : 39. 42 : 35. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42. 46 : 43.
47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 33. 51 : 48, 49. 52 : 50. 53 : 51.
54 : 52, 53. 55 : 103c. 56 : 65. 57 : 55. 57A : 56. 58 : 58.
59 : 59. 60 : 61. 61 : 62. 62 : 63. 63 : 64. 64 : 66. 65 : 67.
66 : 68. 67 : 34. 68 : 69. 69 : 70. 70 : 71. 71 : 72. 72 : 73.
73 : 54. 74 : 74. 75 : 47. 76 : 75. 77 : 76. 78 : 77. 79 : 78.

80 : 79. 81 : 80. 82 : 81. 83 : 82. 84 : 83. 85 : 84. 86 : 24.
 87 : 85. 88 : 86. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91.
 94 : 92. 95 : 93. 96 : 103a. 97 : 94. 98 : 95. 99 : 96. 100 : 97.
 101 : 32. 102 : 98. 103 : 99. 104 : 100. 105 : 101. 106 : 102.
 109 : 103. 112—117 : 103d—i. 118 : 104. 119 : 105. 120 : 106.
 133 : 19. 136 : 103k.

SCOLIA p. 329.

1 : p. 218. 2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 13. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 21.
 18 : 22. 19 : 23. 20 : 24. 21 : Praxilla 3. 22 : 16. 23 : 17.
 24 : 18. 25 : 19. 26 : 20. 27 : 26. 28 : p. 275. 29 : 27. 30 : 28.

SCYTHINUS p. 143.

SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22 v. 1. 23 : 22 v. 2 sq. 24 : 23. 25 : 24.
 26 : 25. 27 : 26. 28 : 27.

SIMMIAS THEBANUS p. 144.

SIMONIDES p. 233.

1, 2 : 2. 4 : 1. 5 : 3. 7 : 4. 8 : 5. 10 : 6. 12 : 7. 13 : 8. 14 : 9.
 15 : 10. 16 : 11. 17 : 12. 18 : 13. 23 : 21. 29 : 14. 30 : 15.
 31 : 16. 32 : 17. 36 : 18. 37 : 22. 38 : 19. 39 : 20. 40 : 23.
 41 : 24. 42 : 25. 43 : 26. 44 : 27. 45 : 28. 46 : 29, 30. 47 : 31.
 48 : 32. 49 : 33. 50 : 34. 51 : 35. 52 : 36. 53 : 37. 54 : 38.
 55 : 39. 57 : 40. 58 : 41. 59 : 42. 60 : 43. 61 : 44. 62 : 45.
 63 : 46. 64 : 47. 65 : 48. 66 : 49. 67 : 50. 68 : 51. 69 : 52.
 70 : 53. 71 : 54. 72 : 55. 73 : 56. 74 : 57. 75 : 58. 76 : 60.
 77 : 61. 78 : 62. 79 : 63. 80A : 64. 80B : 65. 81 : 67. 82 : 76.
 84 : 68. 85 : 69. 86 : 66. 87 : 70. 88 v. 1 sq. : eleg. ad. 3.
 88 v. 3 : 71. 89 : 74. 90 : 75. 91 : 77. 92 : 78. 93 : p. 266, 1.
 94 : 79. 95 : 80. 96 : 81. 97 : 82. 98 : 83. 99 : 84. 100 : 85.
 101 : 86. 102 : 87. 103 : 88. 104 : p. 266, 2. 105 : 89. 106 : 90.
 107 : 91. 108 : 92. 109 : 93. 110 : 110. 111 : 94. 112 : 95.
 113 : 96. 114 : 97. 115 : 98. 116 : 69. 117 : 100. 118 : 101.
 119 : 111. 120 : 102. 121 : 103. 122 : 104. 123 : 112. 124A : 115.
 124B : 105. 125 : 106. 126 : 113. 127 : 107. 128 : 108. 129 : 114.
 130 : 109. 131 : 120. 132 : p. 266, 3. 133 : 121. 134 : 122.
 135 : p. 266, 4. 136 : 123. 137 : 124. 138 : 125. 139 : p. 267, 5.
 140 : 126. 141 : 127. 142 : 128. 143 : 144. 144 : 150. 145 : 145.
 146 : 72. 147 : 129. 148 : 146. 149 : 130. 150 : 131. 151 : 147.
 152 : 132. 153 : 133. 154 : 134. 155 : 135. 156 : 151. 157 : 136.
 158 : 137. 159 : 138. 160 : 139. 161 : 140. 162 : 152. 163 : 141.
 164 : 142. 165 : 143. 167 : 73. 168 : 160. 169 : 161. 170 : 165.
 171 : 162. 172 : 163. 173 : 164. 174 : 166. 175 : el. ad. 4.
 176 : 159. 177 : 167. 178 : 153. 179 : 154. 180 : 116. 181 : 155.
 182 : 117. 183 : 118. 184 : 119. 185A : 156. 185B : 157.
 186 : 148. 187 : 158. 188 : 149.

SIRO p. 302, cf. p. LXV.

SOCRATES p. 137.

SODAMUS p. 157, cf. p. XLI.

SOLON p. 34.

1, 2, 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 5. 9 : 7. 10 : 8. 11 : 9, 10.
 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 16. 18 : 17.
 19 : 18. 20, 21 : 19. 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 26 : 24.
 27 : 27. 28 : 25. 29 : 26. 31 : 36. 32 : 28. 33 : 29. 34 : 30.
 35 : 31. 36, 37 : 32. 38 : 33. 39 : 34. 40 : 35. 42 : scol. 30.

SOPHOCLES p. 125.

1 : 1. 4 : 3. 5 : 2. 7 : 4.

SPEUSIPPUS p. 147.

STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 5 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 14 : 7. 17 : 8. 18 : 9. 26 : 17.
 29 : 10. 32 : 11. 35 : 12. 36 : 13. 37 : 14. 42 : 15. 44 : 16.
 45 : 18. 46 : 19. 48 : 20. 49 : 21. 50 : 22. 51 : 23. 52 : 24.
 53 : 25.

TELESILLA p. 233.

TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : carm. pop. 6. 4 . carm. pop. 7. 5 : 4. 6 : 3.

THALES p. 333.

THEOCRITUS CHIUS p. 156.

THEOGNIS p. 67.

THUCYDIDES p. 132.

TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 6 : 4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.

TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 9. 3 : 10. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 8. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.
 11—15 : 11—15.

TYRTAEUS p. 24.

2 : 1. 3, 4 : 2. 5 : 3, 4, 5. 6 : 6. 7 : 7. 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10.
 13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : carm. pop. 20.

XENOPHANES p. 50.

ZEUXIS p. 145.

13

25

